PAREIZTICĪGĀS DRAUDZES DIEVKALPOJUMU

DZIESMAS.

VISAS NAKTS DIEVKALPOJUMS

UN

LITŪRĢIJA.

AR AUGSTISVĒTĪTĀ EKZARCHA, METROPOLĪTA

SERGIJA SVĒTĪBU.

Sakopojis Priesteris M. Viegalis.

1944.

Pareizticīgās Draudzes Dievkalpojumu

Dziesmas.

VISAS NAKTS DIEVKALPOJUMS

un

LITURģIJA.

Ar Augstisvētītā Ekzarcha, Metropolīta Sergija svētību.

Sakopojis Priesteris N. Vieglais.

1941.g.

Izdota ar
Kultūras Fonda pabalstu.

Visas nakts dievkalpojums.

Koris

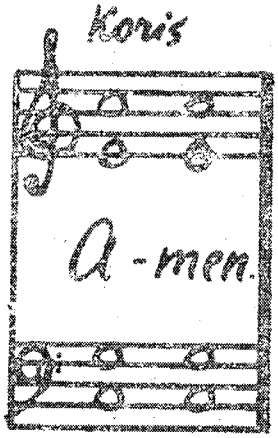

Altāra dziesma.

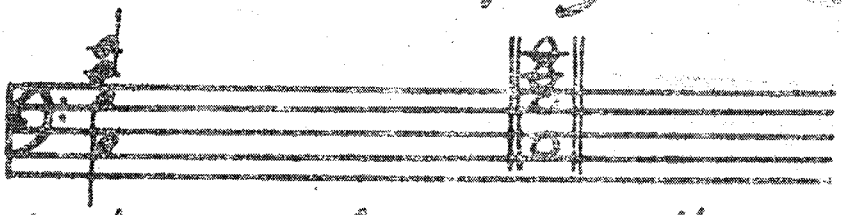

1. Nāciet, klanīsimies Ķēniņa
2. Nāciet, klanīsimies un zemē metīsimies
3. Nāciet, klanīsimies un zemē metīsimies pa-

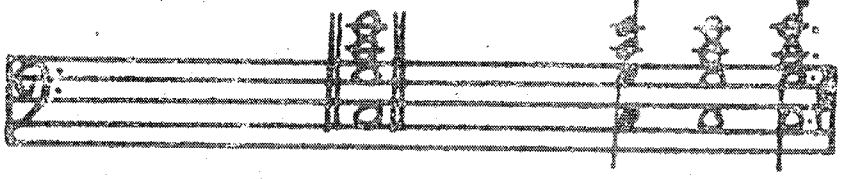

4. ņa mūsu Dieva priekšā,
2. Kristus Ķēniņa un mūsu Dieva priekšā,
3. šā Kristus Ķēniņa un mūsu Dieva priekšā.

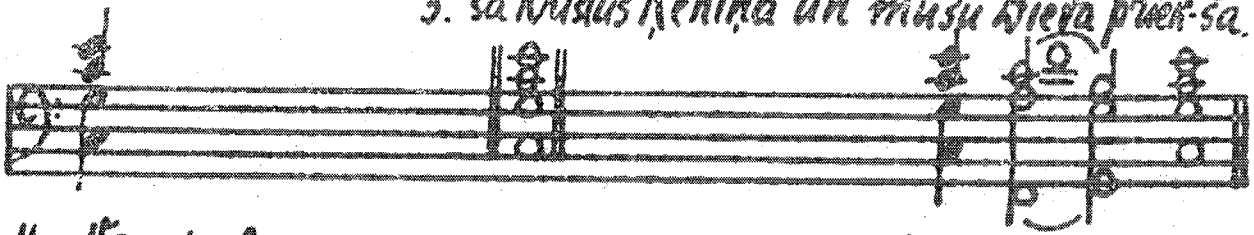

4. Nāciet, klanīsimies un zemē metīsimies Viņa priekšā.

104. Dāv. dz.

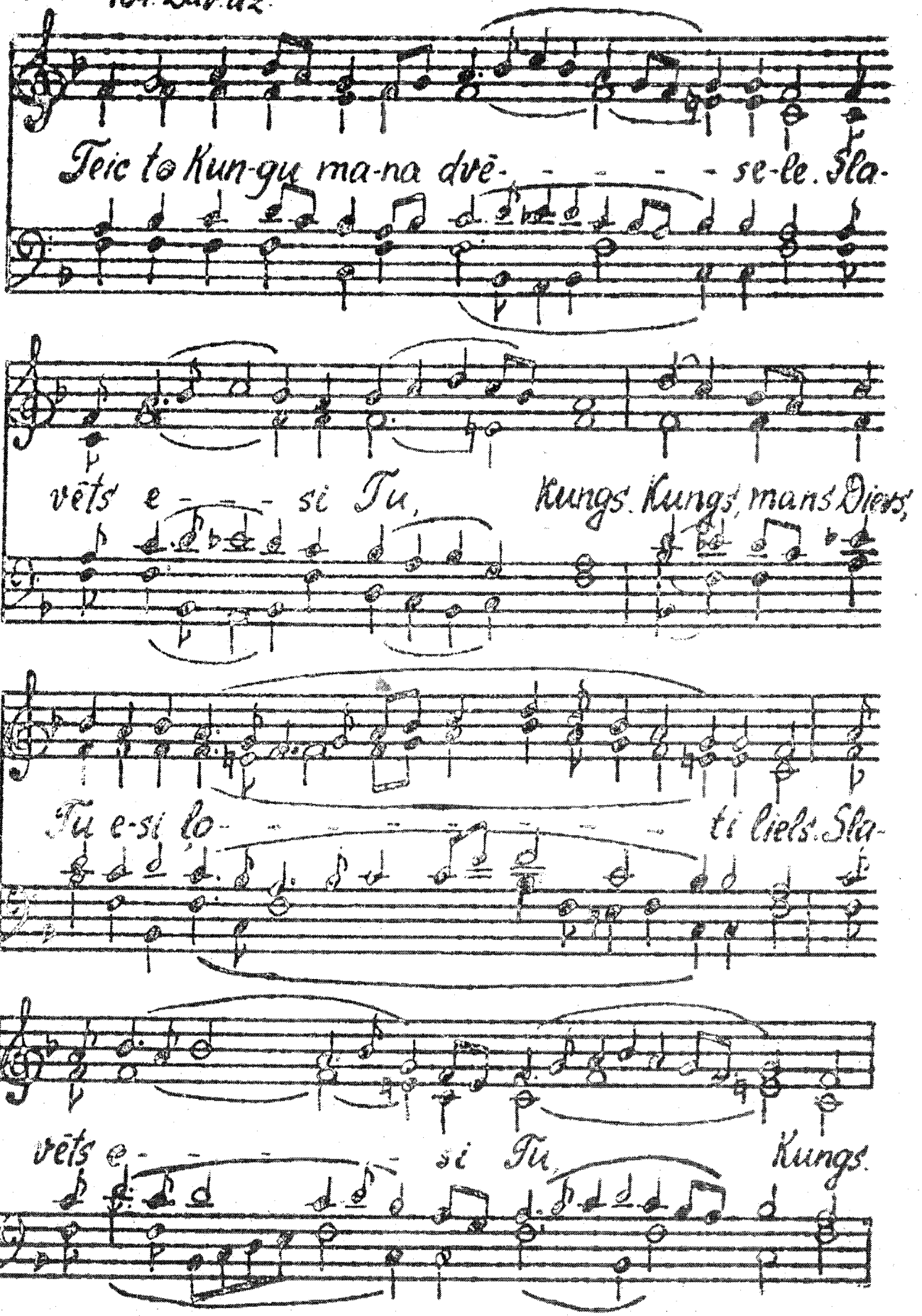
Teic to Kun-gu ma-na dvē- - - - - se-le. Sla-
vēts e - - - si Tu, Kungs. Kungs, mans Diews,
Tu e-si lo- - - - - - ti liels. Sla-
vēts e - - - si Tu, Kungs.

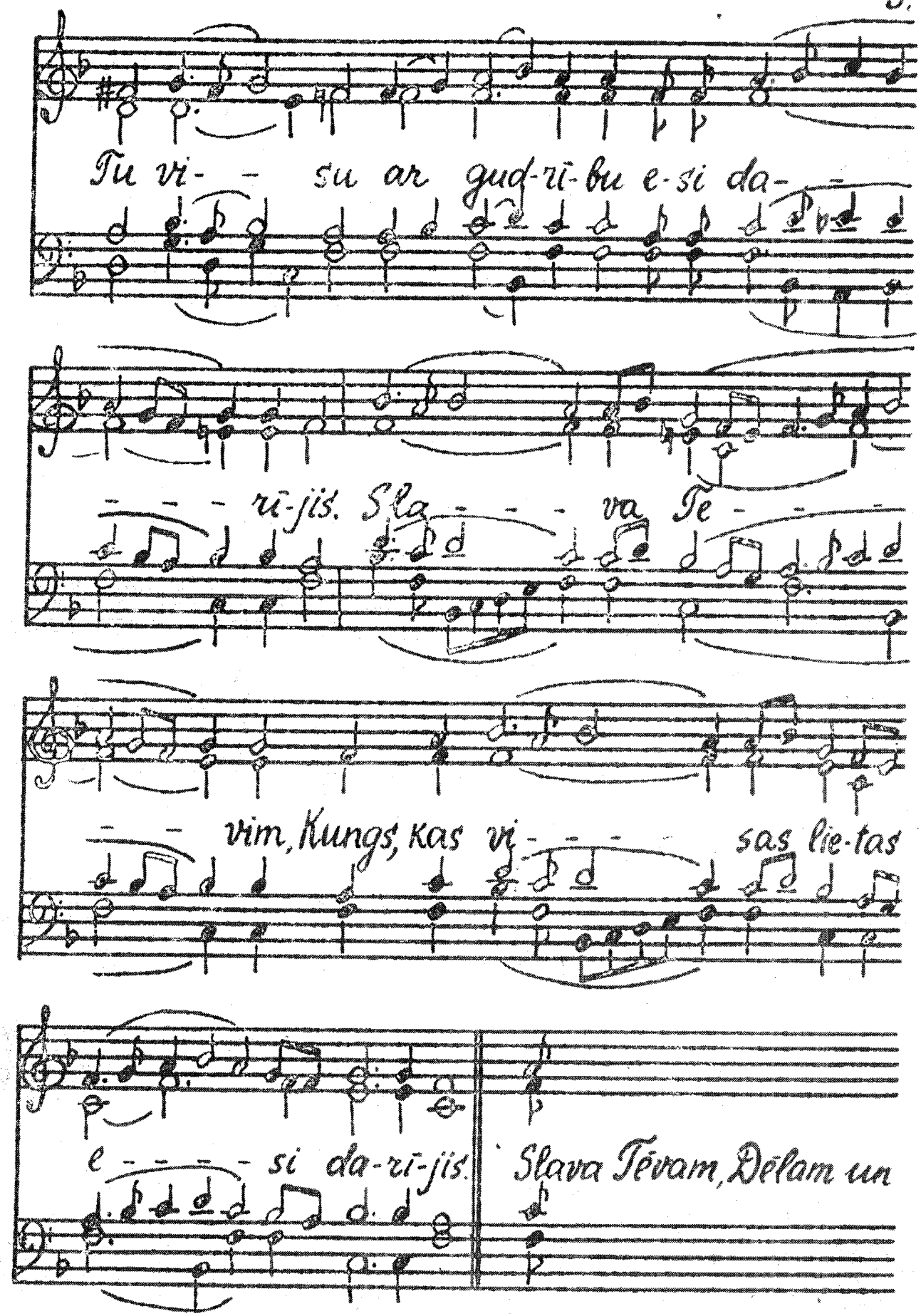
Tu vi- - su ar gud-rī-bu e-si da- -
- - - rī-jis. Sla- - - va Te- - -
- - vim, Kungs, kas vi- - - sas lie-tas
e- - - - si da-rī-jis. Slava Tēvam, Dēlam un

6.

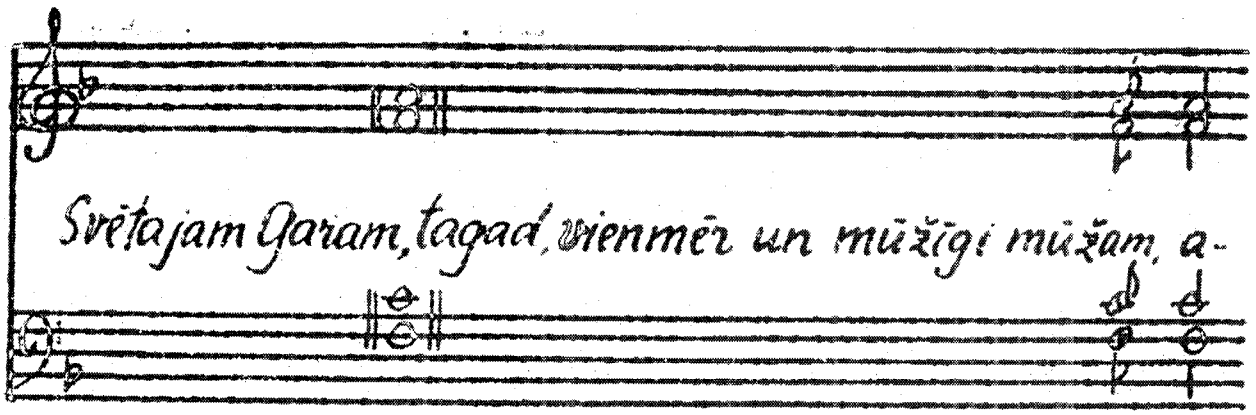
Svētajam Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi mūžam, a-

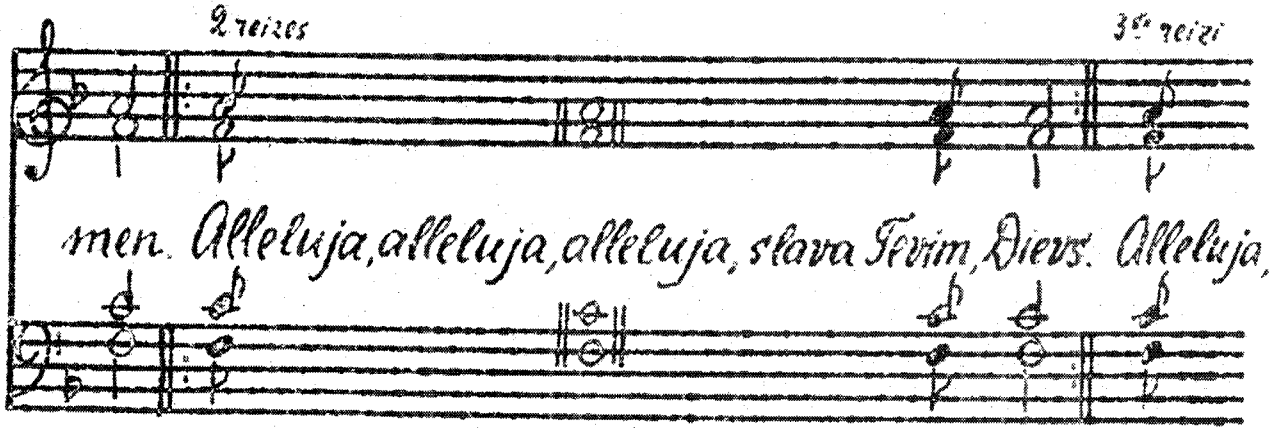
2 reizes
3ās reizi
men. Alleluja, alleluja, alleluja, slava Tevim, Dievs. Alleluja,

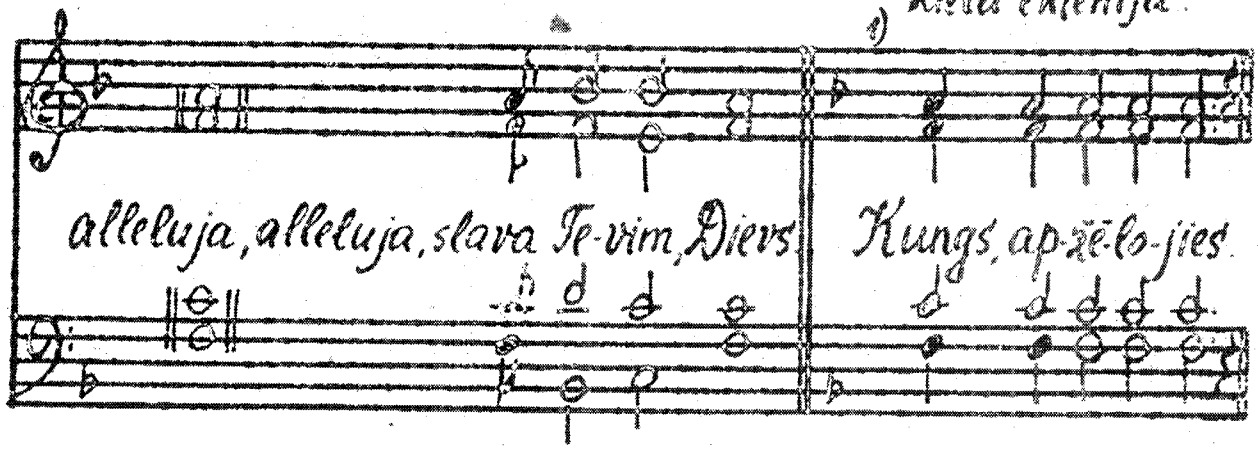
1) Lielā ektenija.
alleluja, alleluja, slava Te-vim, Dievs
Kungs, ap-žē-lo-jies.

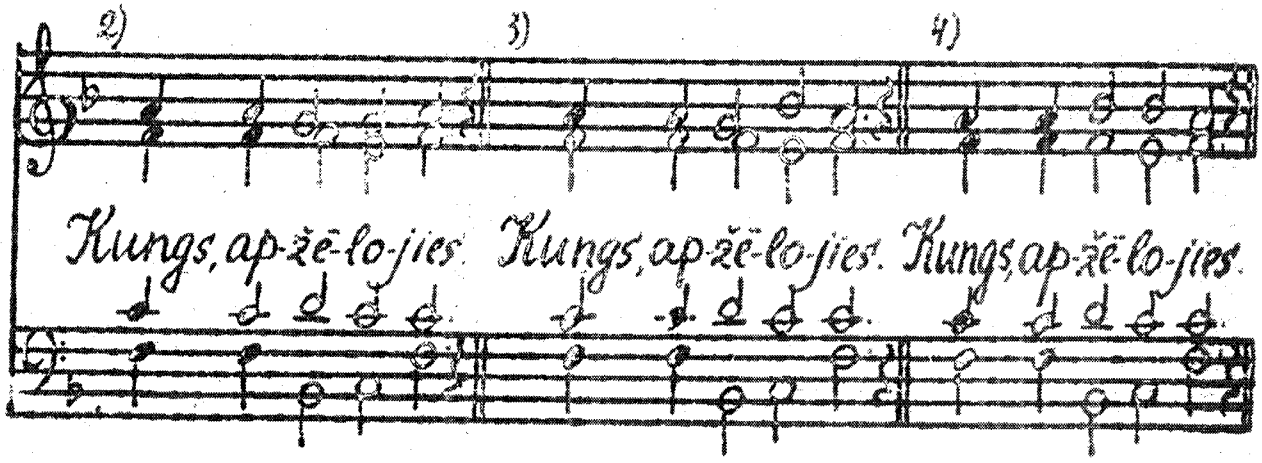
2)
3)
4)
Kungs, ap-žē-lo-jies. Kungs, ap-žē-lo-jies. Kungs, ap-žē-lo-jies.

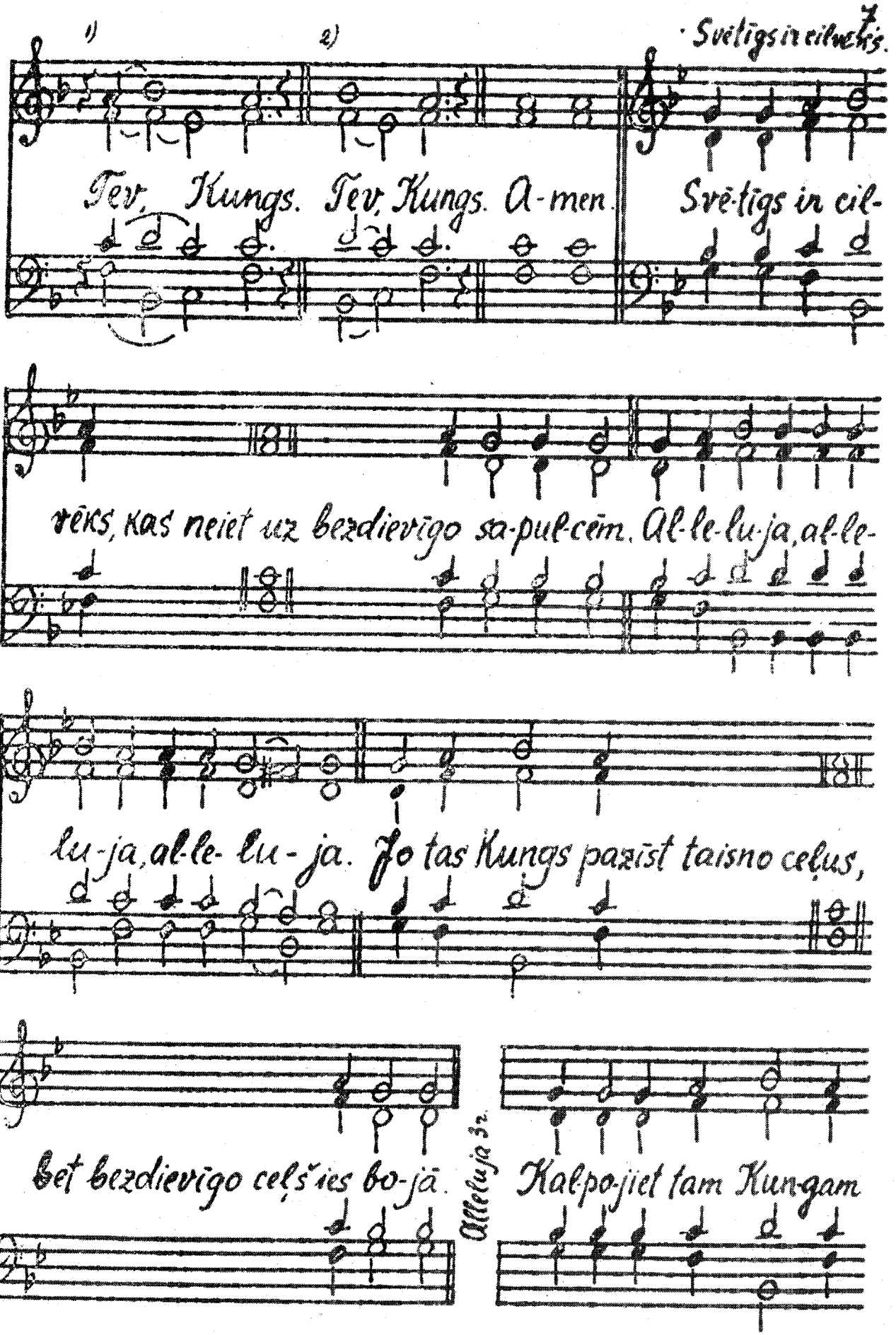
1)
2)
Svētīgs ir cilvēks.
Tēv, Kungs. Tēv, Kungs. A-men.
Svē-tīgs ir cil-
vēks, kas neiet uz bezdievīgo sa-pul-cēm. Al-le-lu-ja, al-le-
lu-ja, al-le- lu-ja. Jo tas Kungs pazīst taisno ceļus,
bet bezdievīgo ceļš ies bo-jā.
Alleluja 3r.
Kalpo-jiet tam Kun-gam

8.

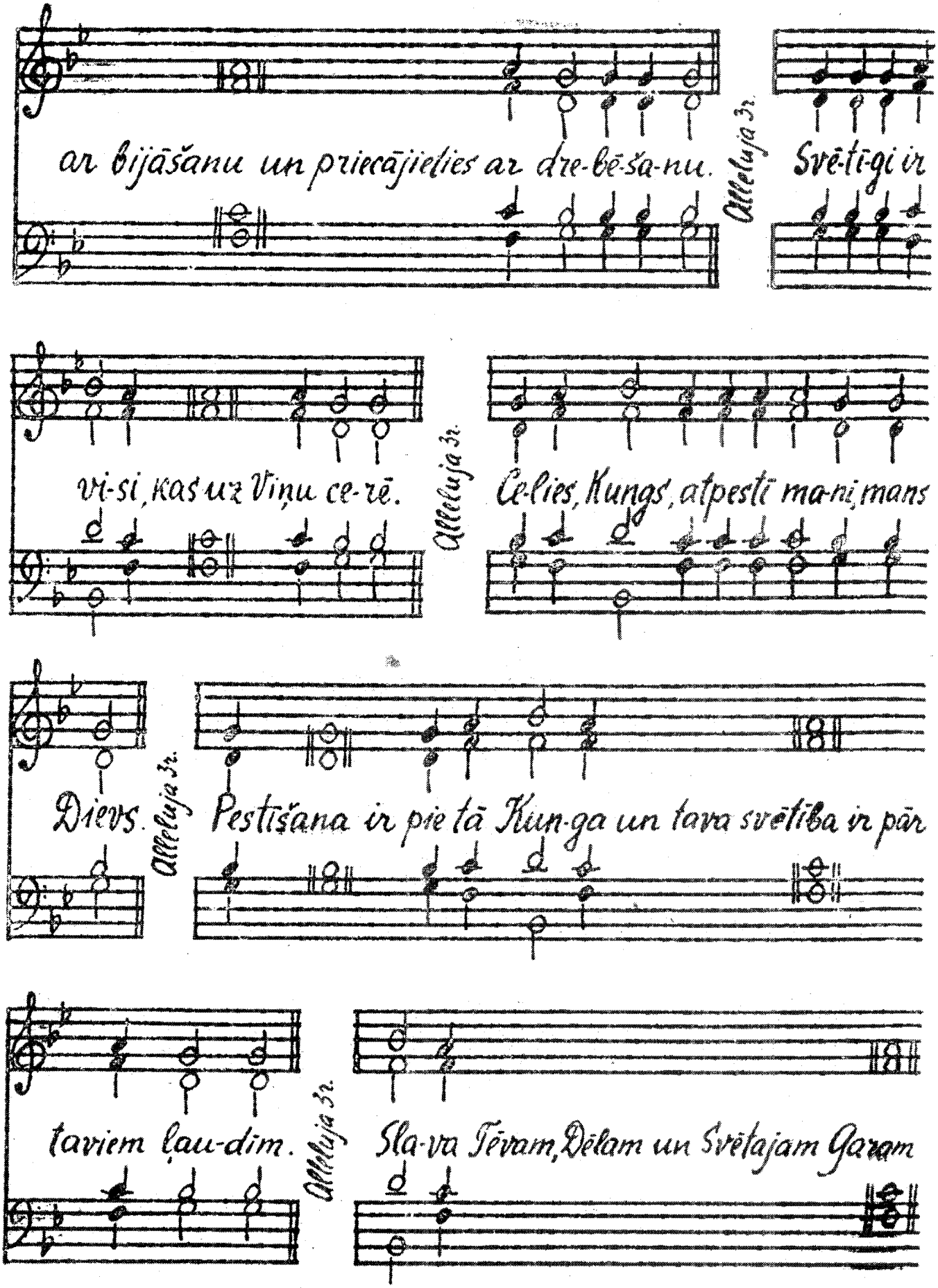
ar Bijāšanu un priecājieties ar dre-bē-ša-nu.
Allelujа 3r.
Svē-tī-gi ir
vi-si, kas uz Viņu ce-rē.
Allelujа 3r.
Ce-lies, Kungs, atpestī ma-ni, mans
Dievs.
Allelujа 3r.
Pestīšana ir pie tā Kun-ga un tava svētība ir pār
taviem ļau-dim.
Allelujа 3r.
Sla-va Tēvam, Dēlam un Svētajam Garam

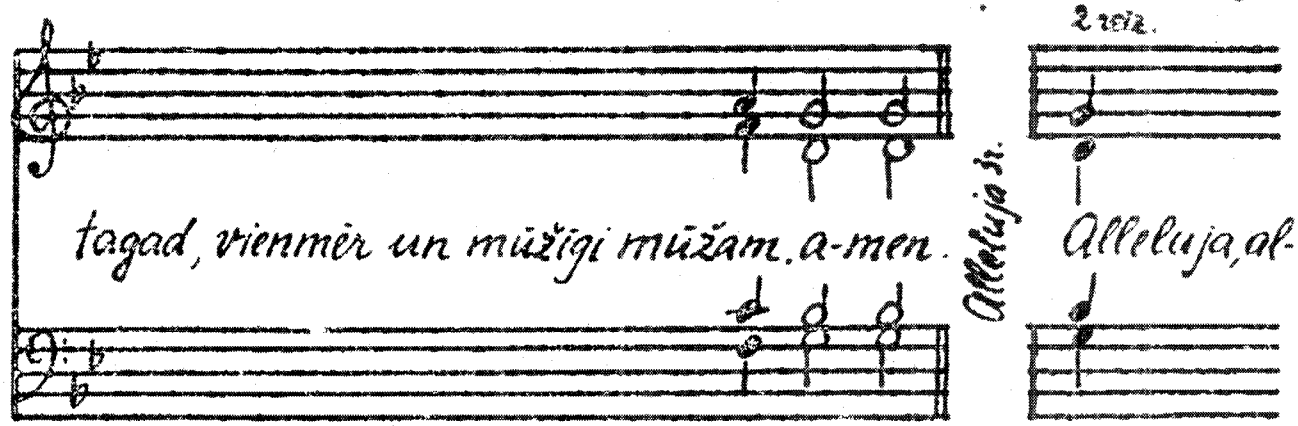

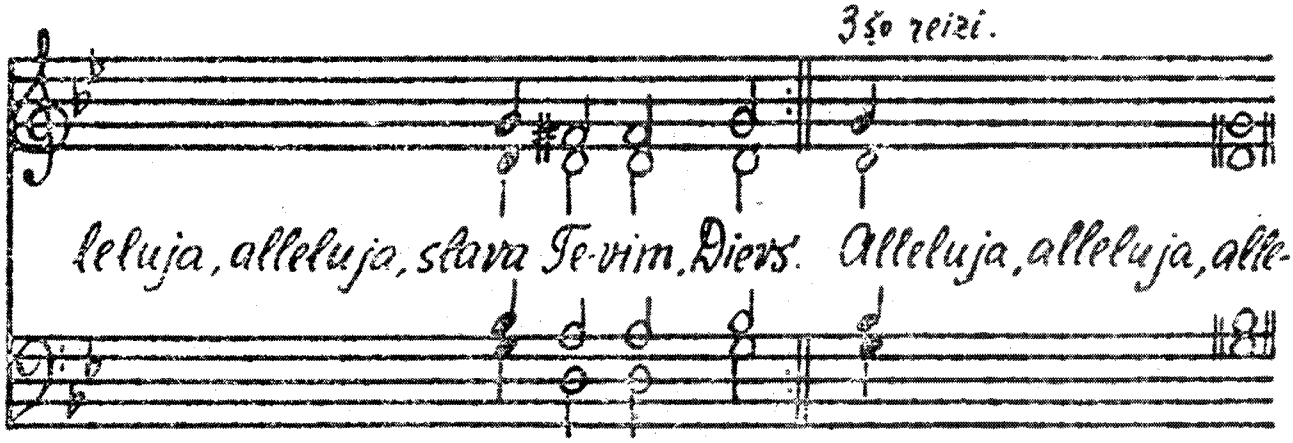

Mazā ektenija.

Kungs, es piesaucu Tevi...

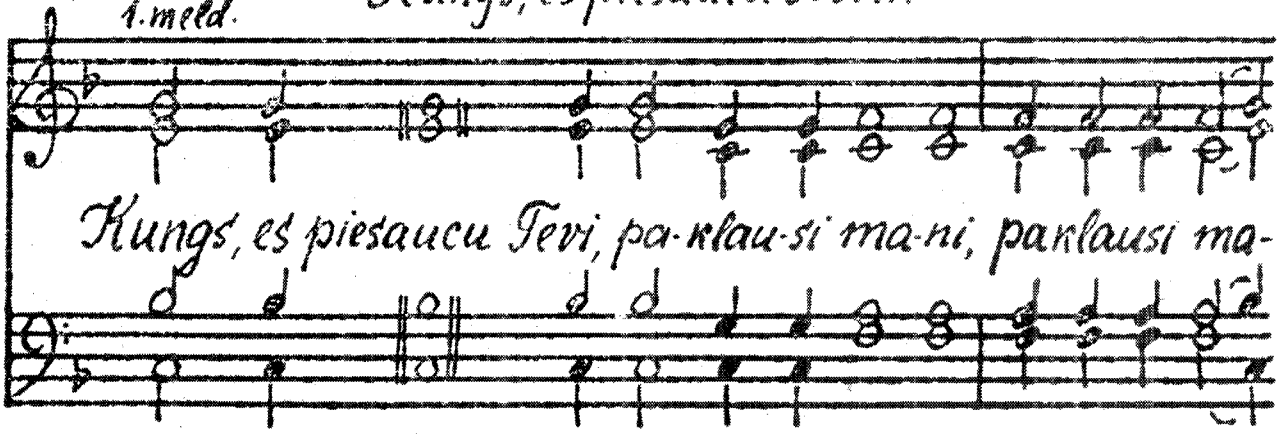

10.

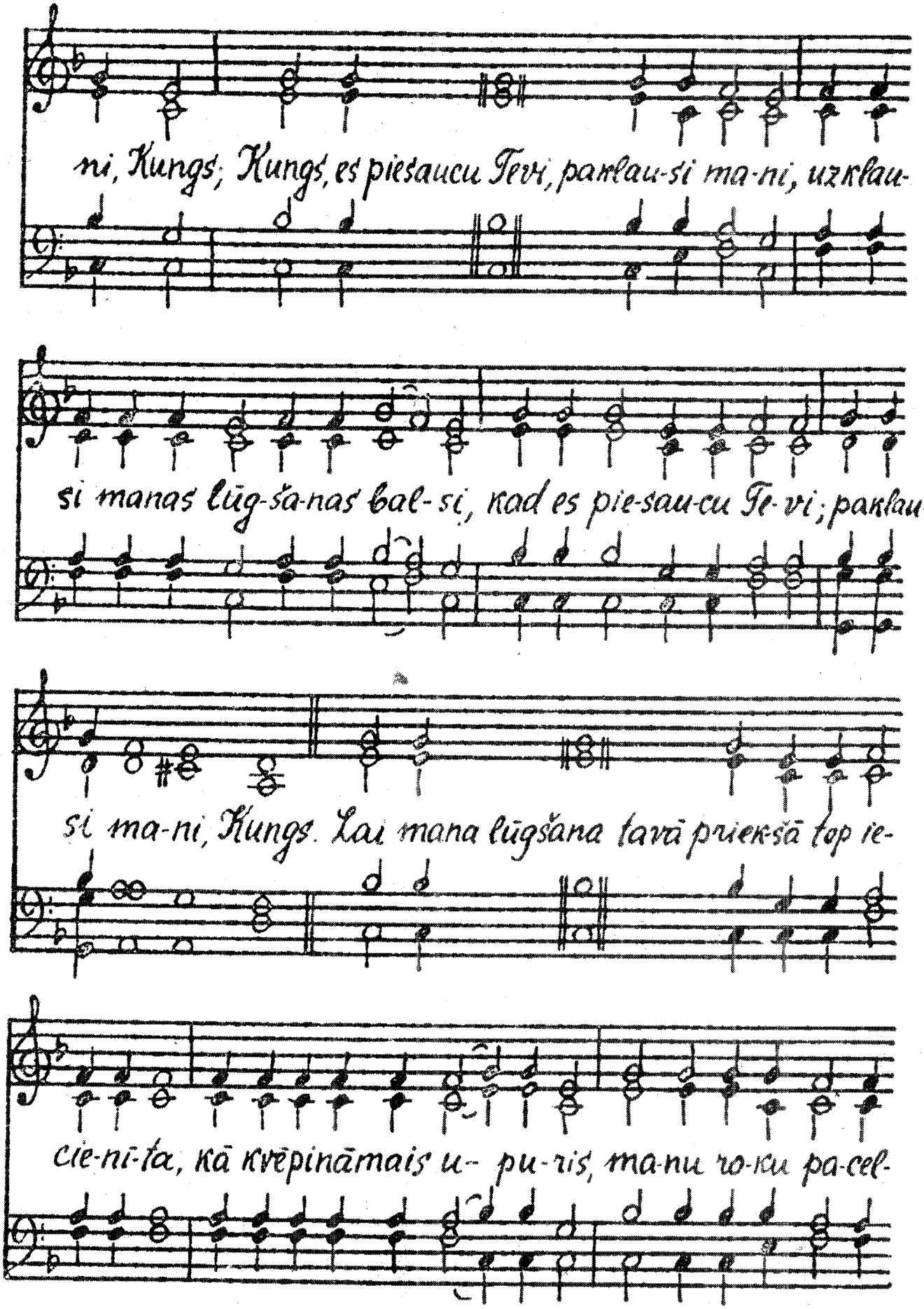
ni, Kungs; Kungs, es piesaucu Tevi, paklau-si ma-ni, uzklau-
si manas lūg-ša-nas bal-si, kad es pie-sau-cu Te-vi; paklau-
si ma-ni, Kungs. Lai mana lūgšana tavā priek-šā top ie-
cie-nī-ta, kā kvēpināmais u- pu-ris, ma-nu ro-ku pa-cel-

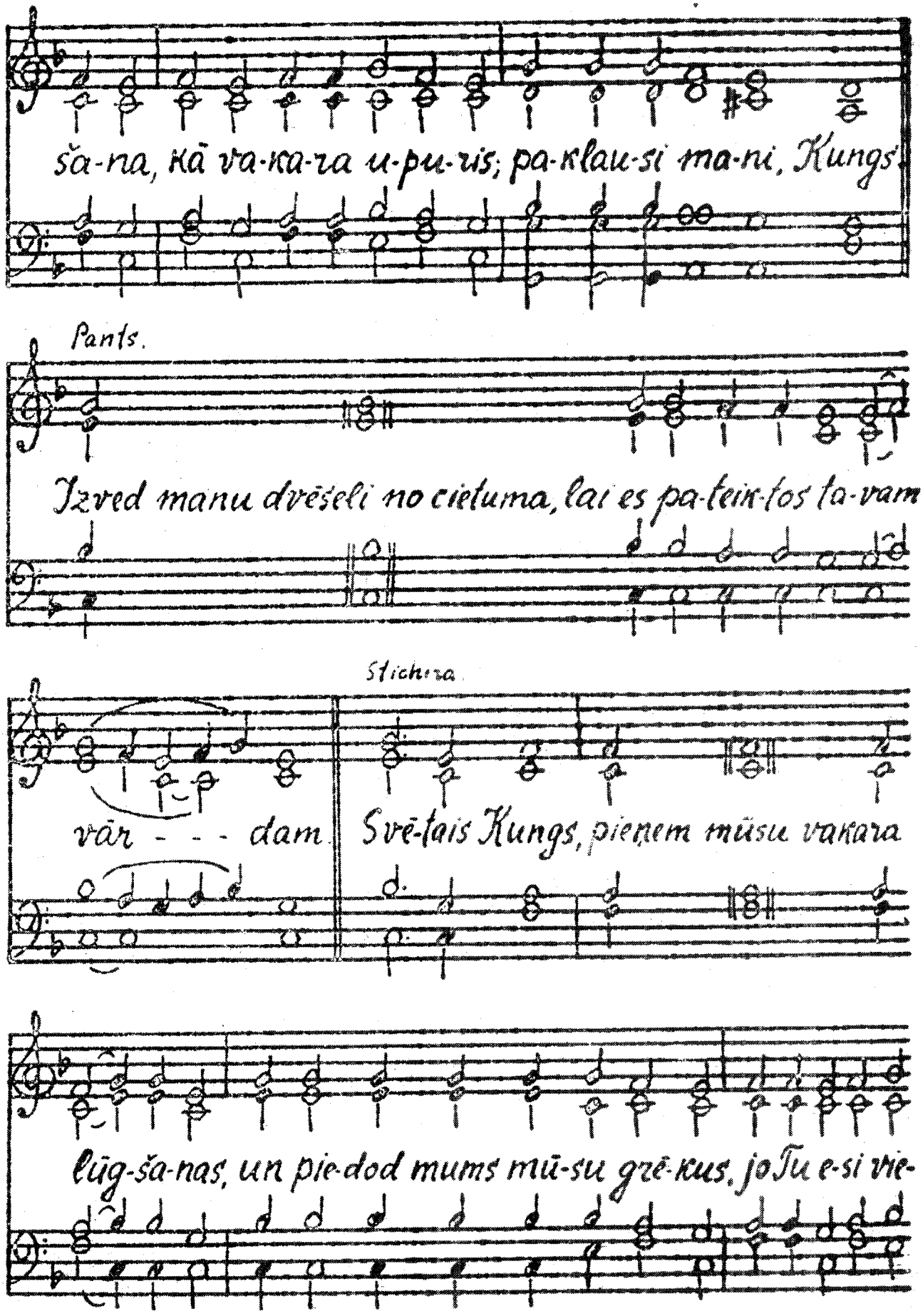
ša-ra, kā va-ka-ra u-pu-ris; pa-klau-si ma-ni, Kungs.
Pants.
Izved manu dvēseli no cietuma, lai es pa-teik-tos ta-vam
Stichera.
vār - - - dam.
Svē-tais Kungs, pieņem mūsu vakara
lūg-ša-nas, un pie-dod mums mū-su grē-kus, jo Tu e-si vie-

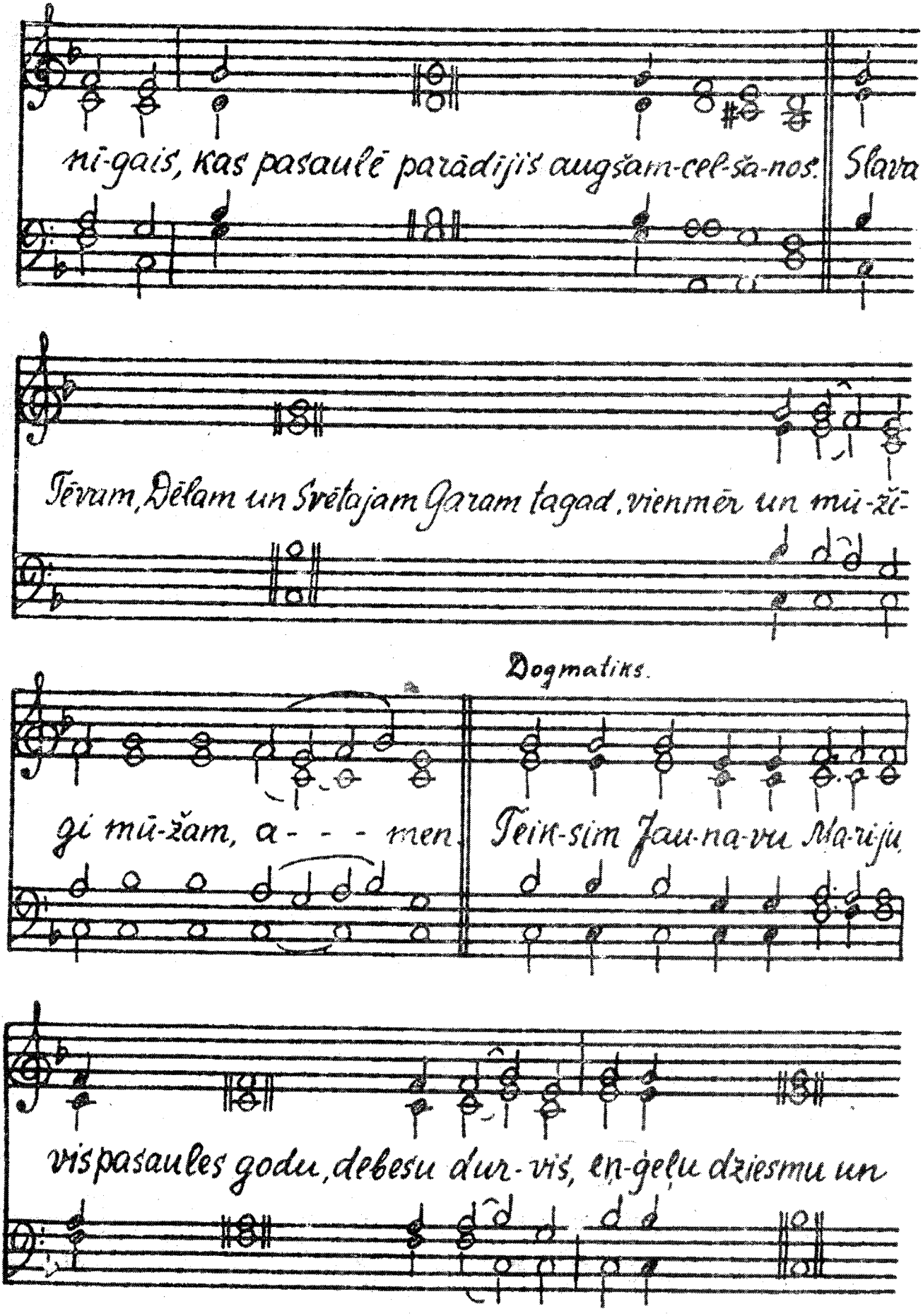
ni-gais, kas pasaulē parādījis augšam-cel-ša-nos. Slava
Tēvam, Dēlam un Svētajam Garam tagad, vienmēr un mū-žī-
Dogmatiks.
gi mū-žam, a- - - men. Tein-sim Jau-na-vu Ma-ri-ju
vispasaules godu, debesu dur-vis, en-ģeļu dziesmu un

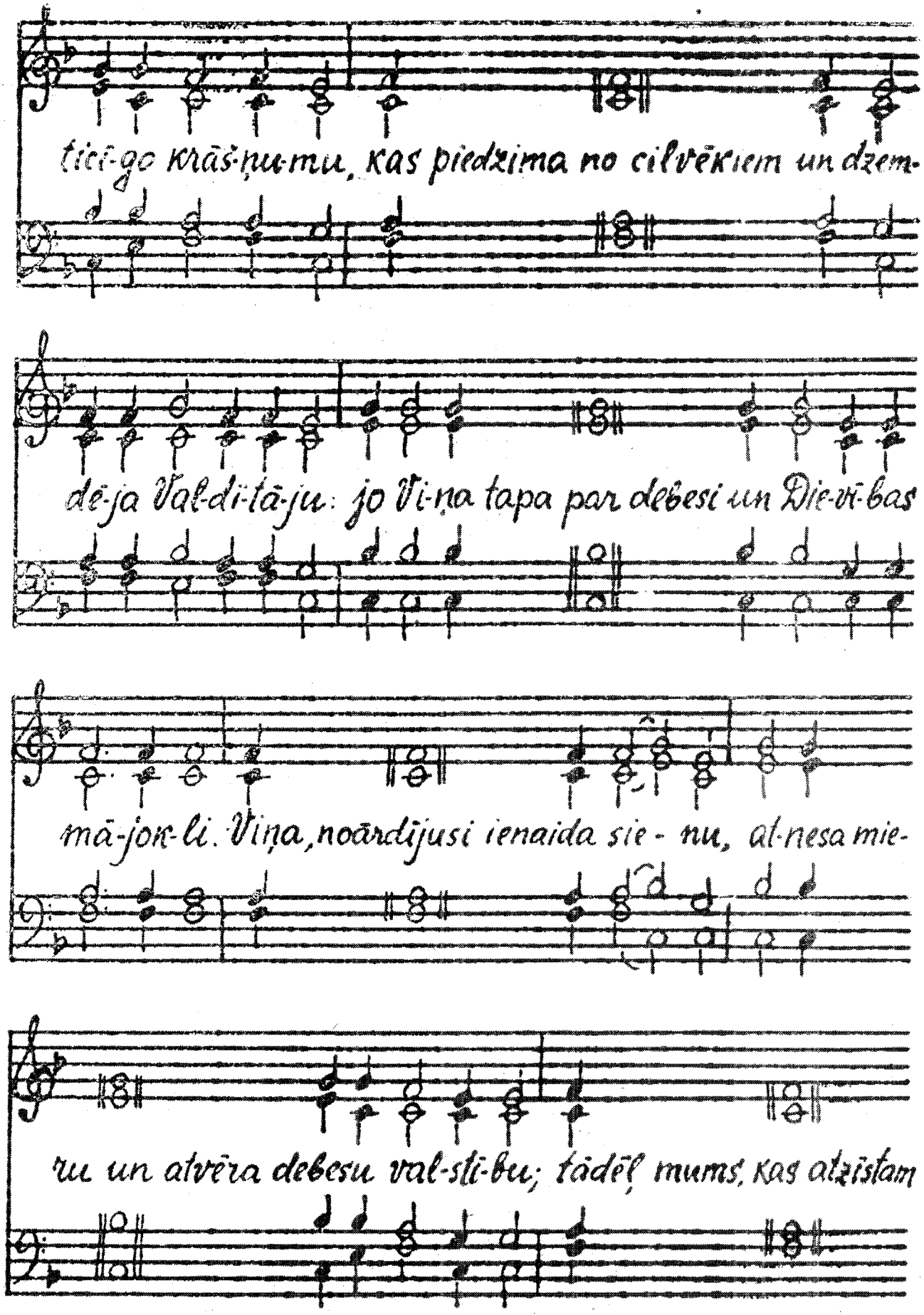
tīci-go krāš-ņu-mu, kas piedzima no cilvēkiem un dzem-
dē-ja Val-dī-tā-ju: jo Vi-ņa tapa par debesi un Die-vī-bas
mā-jok-li. Viņa, noārdījusi ienaida sie- nu, al-nesa mie-
ru un atvēra debesu val-sti-bu; tādēļ mums, kas atzīstam

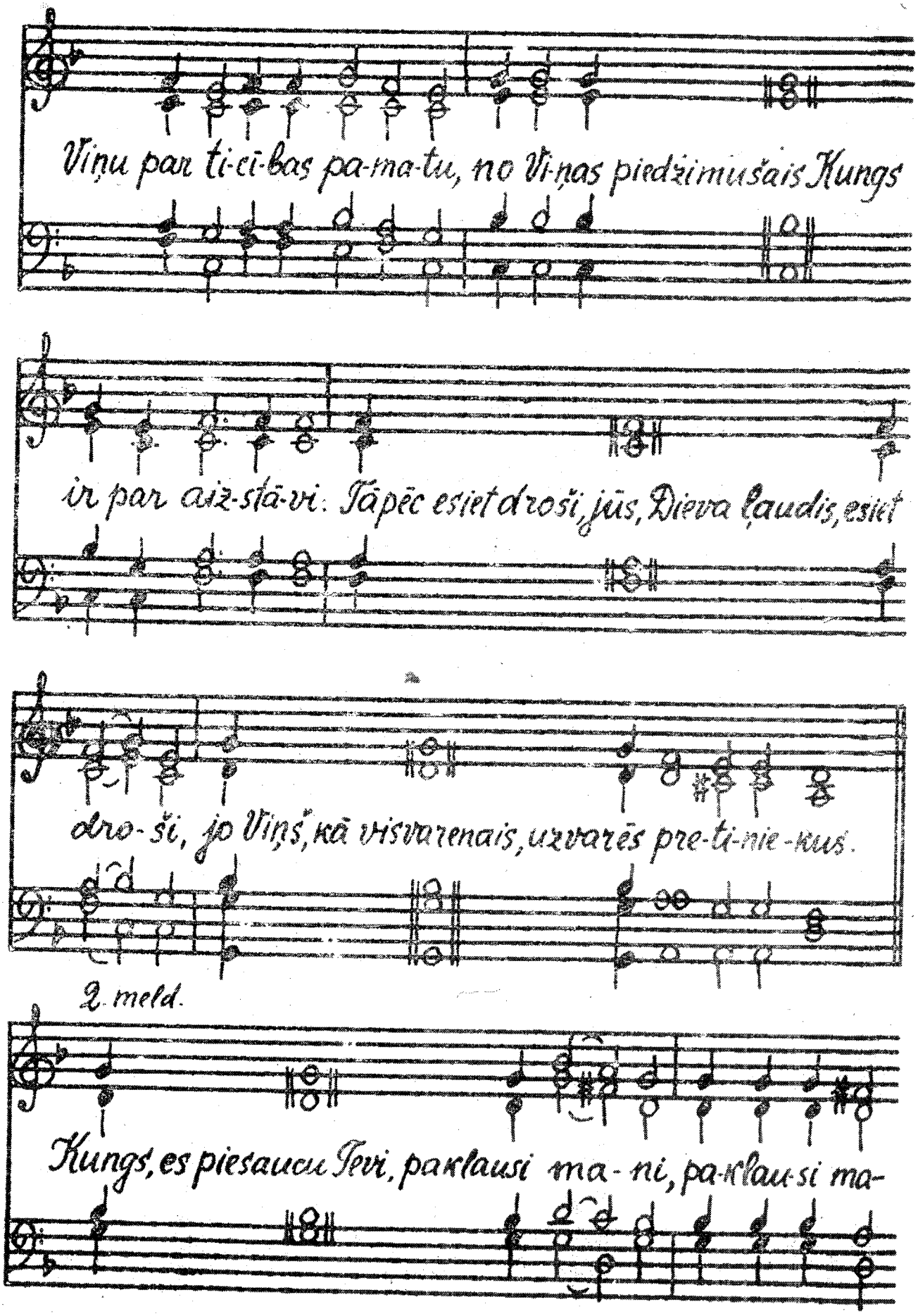
Viņu par ti-cī-bas pa-ma-tu, no Viņas piedzimušais Kungs
ir par aiz-stā-vi: Tāpēc esiet droši, jūs, Dieva ļaudis, esiet
dro-ši, jo Viņš, kā visvarenais, uzvarēs pre-ti-nie-kus.
2. meld.
Kungs, es piesaucu Tevi, paklausi ma-ni, pa-klau-si ma-

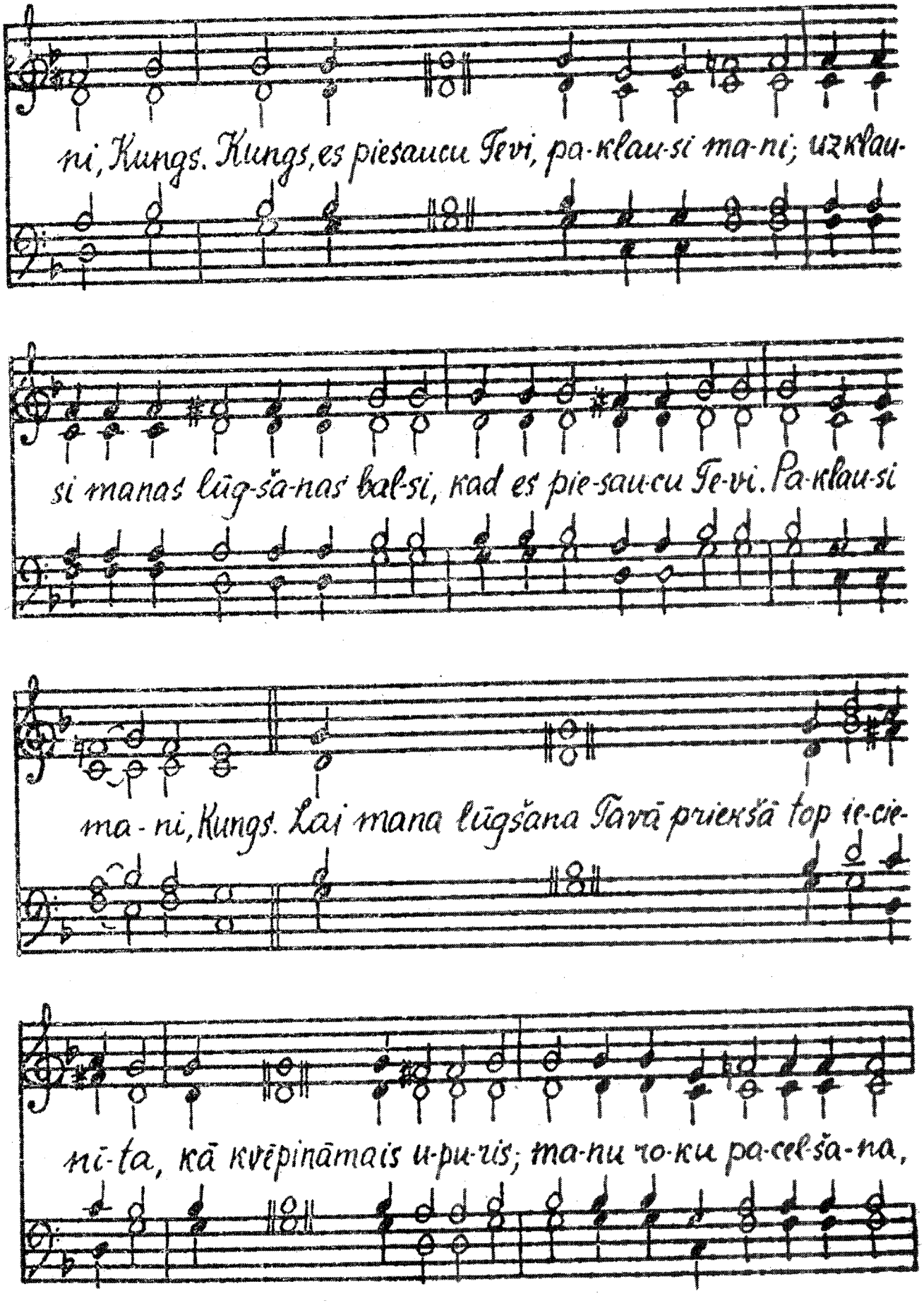
ni, Kungs. Kungs, es piesaucu Tevi, pa-klau-si ma-ni; uzklau-
si manas lūg-ša-nas bal-si, kad es pie-sau-cu Te-vi. Pa-klau-si
ma-ni, Kungs. Lai mana lūgšana Tavā priekšā top ie-cie-
nī-ta, kā kvēpināmais u-pu-ris; ma-nu ro-ku pa-cel-ša-na,

Pants.

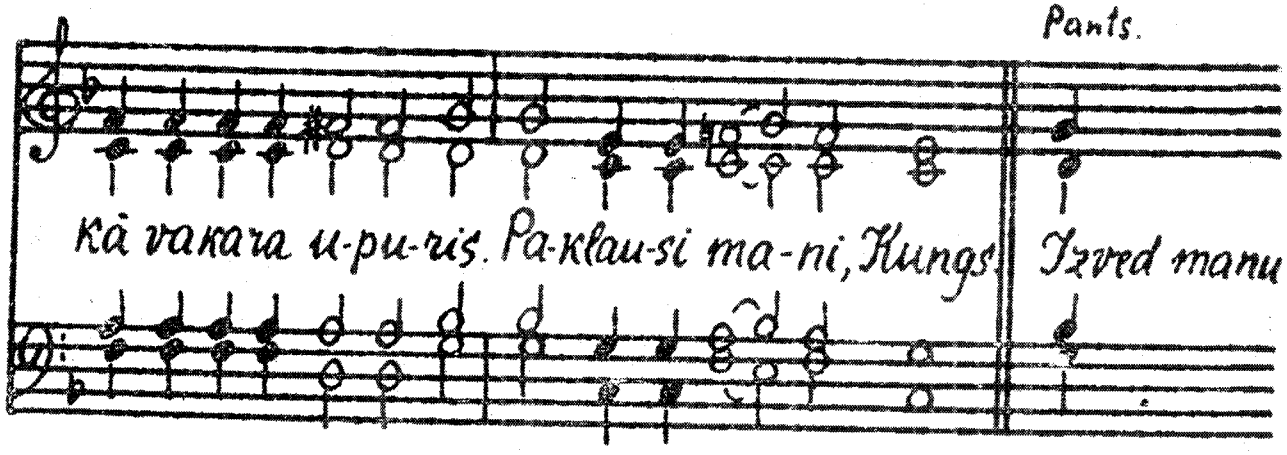

Stichira.

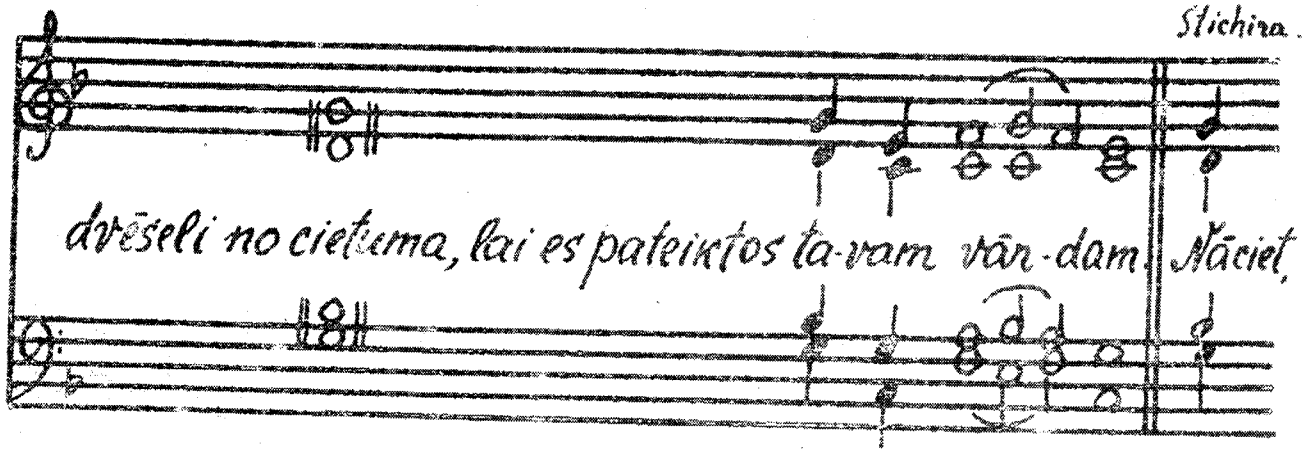

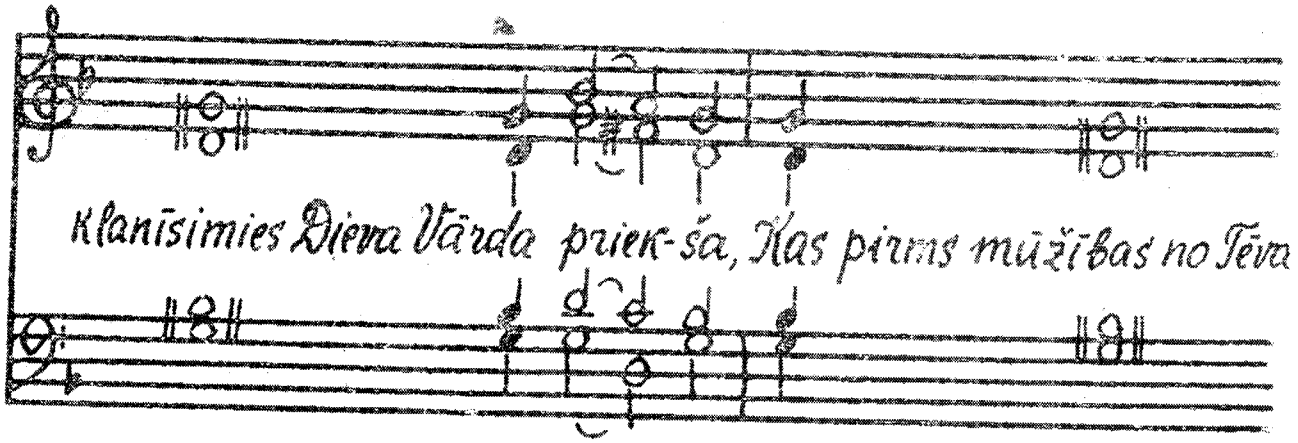

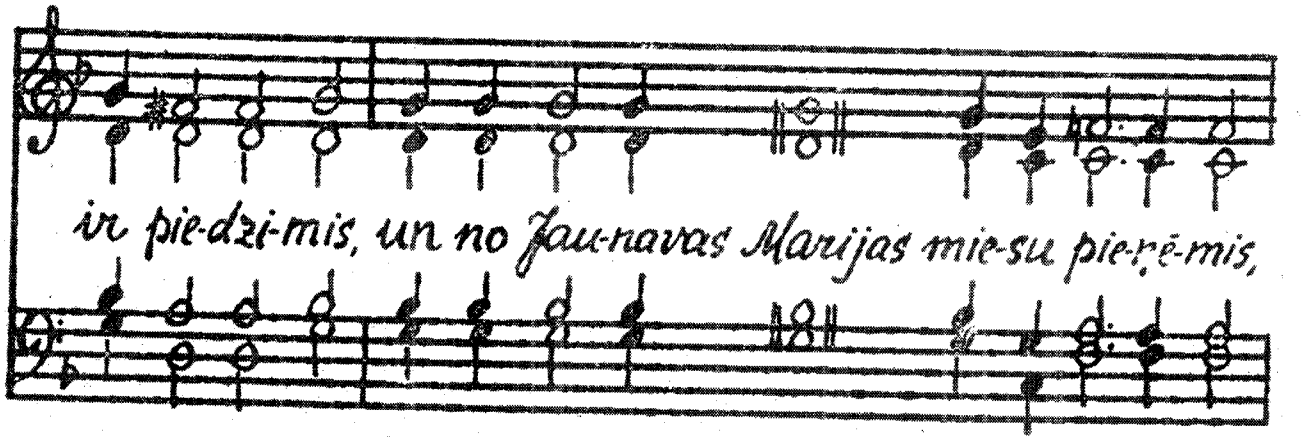

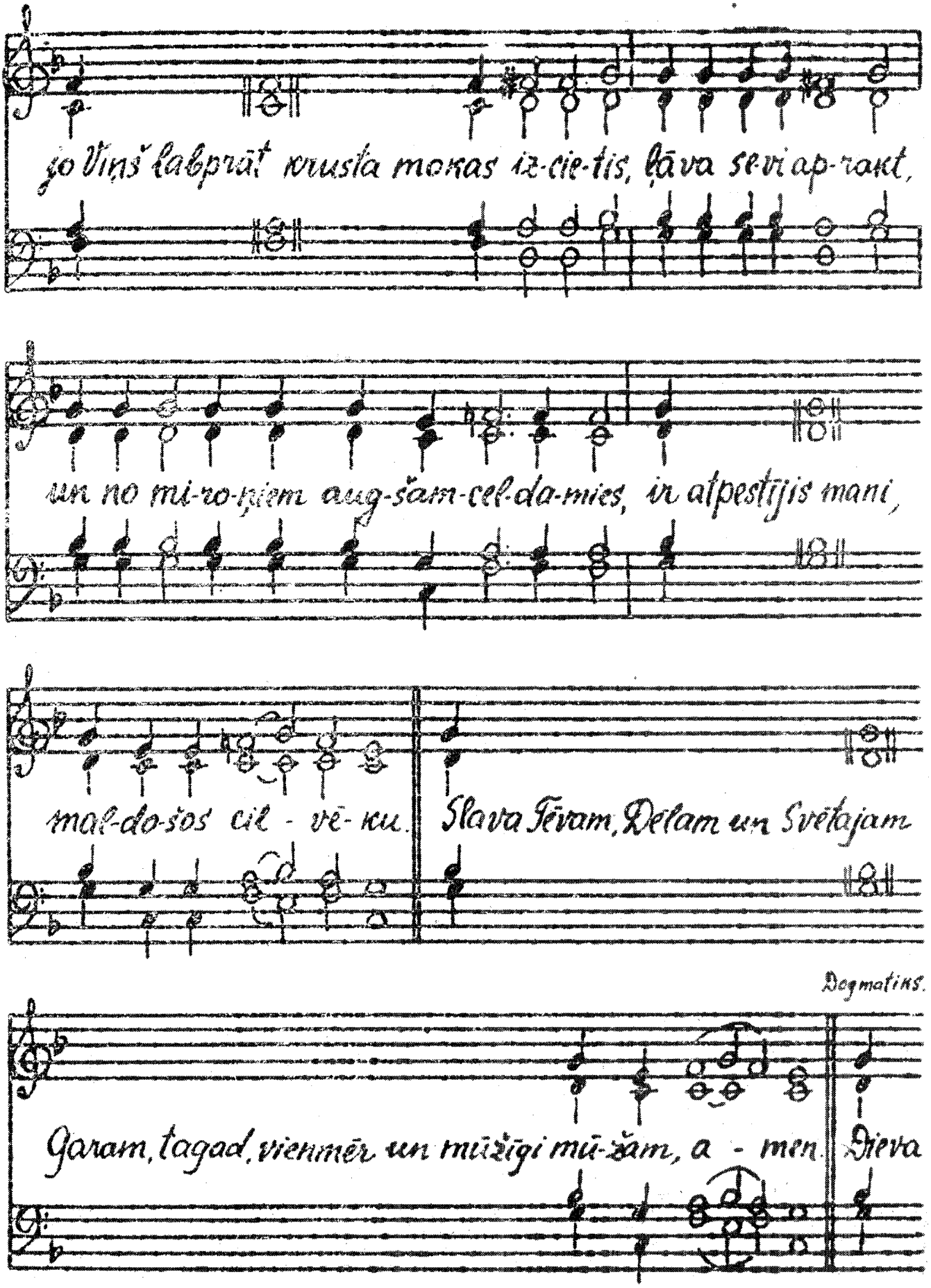
go Viņš labprāt krusta moras iz-cie-tis, ļāva sev iap-rakt,
un no mi-ro-ņiem aug-šam-cel-da-mies, ir atpestījis mani,
mal-do-šos cil - vē- ku. Slava Tēvam, Dēlam un Svētajam
Dogmatiņs.
Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi mū-žam, a - men. Dieva

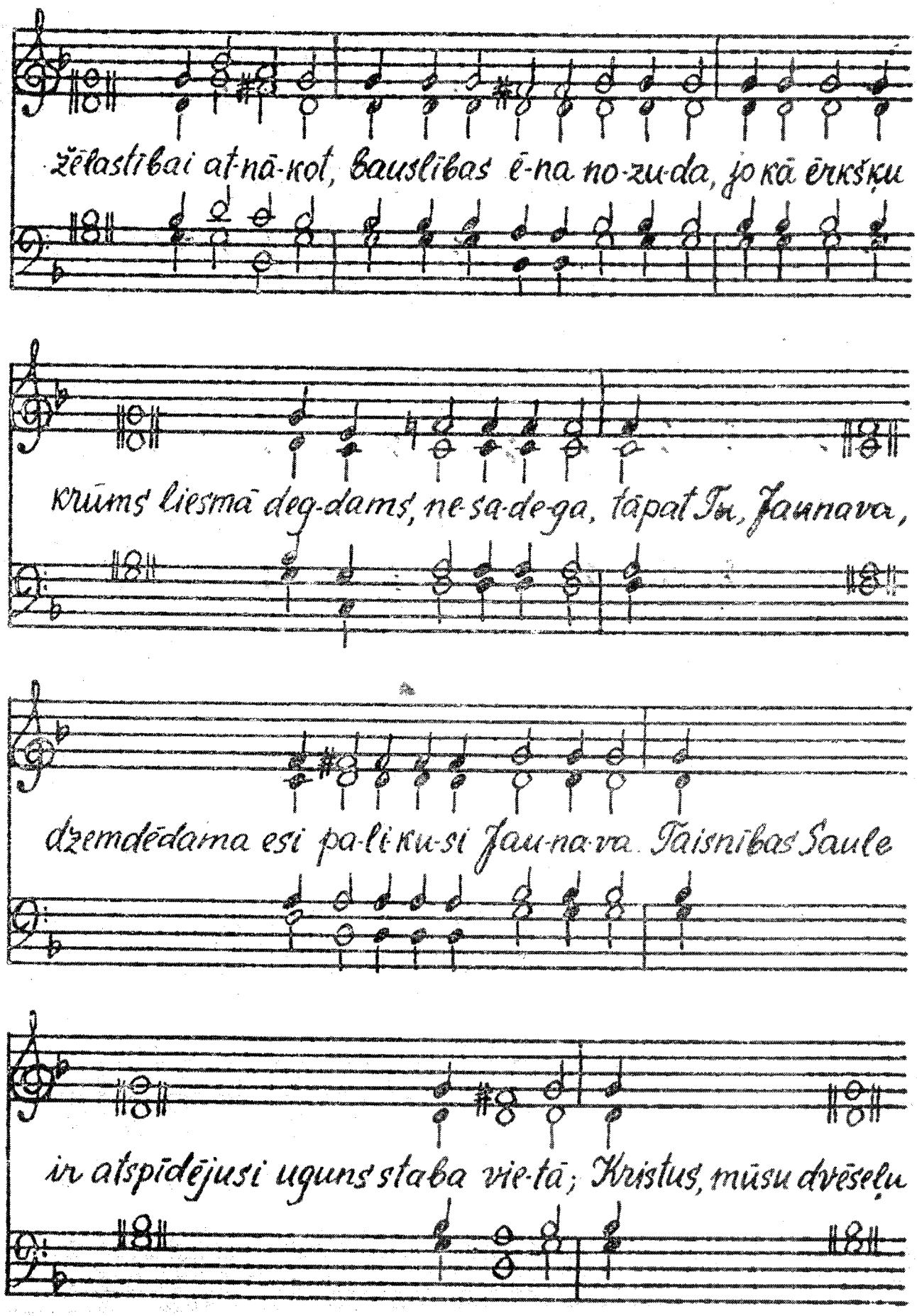
žēlastībai at-nā-kot, bauslības ē-na no-zu-da, jo kā ērkšķu
krūms liesmā deg-dams, ne-sa-de-ga, tāpat Tu, Jaunava,
dzemdēdama esi pa-li-ku-si Jau-na-va. Taisnības Saule
ir atspīdējusi ugunsstaba vie-tā; Kristus, mūsu dvēseļu

3 meld.

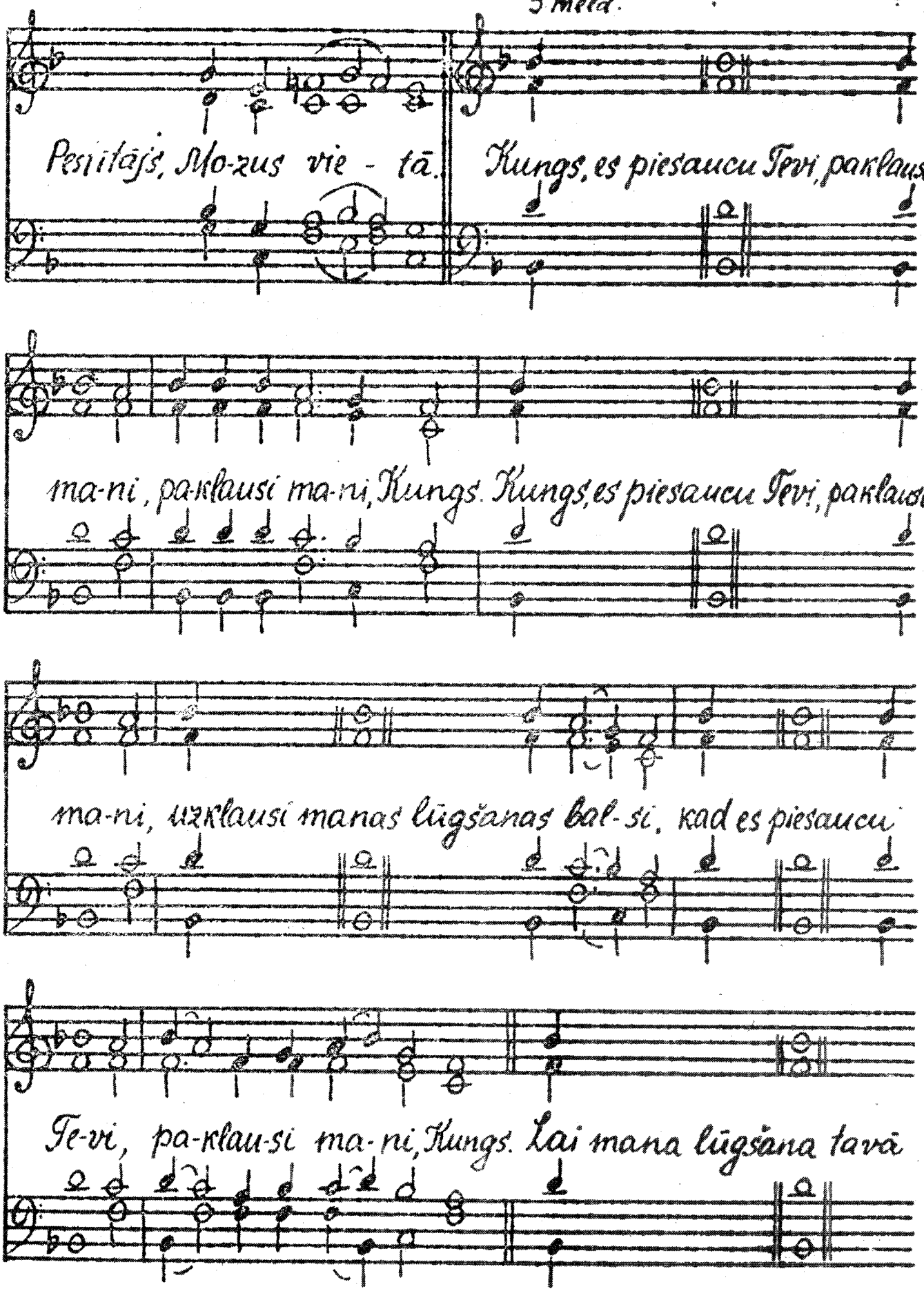
Pesitājs, Mo-zus vie - tā. Kungs, es piesaucu Tevi, paklausi
ma-ni, pa-klausi ma-ni, Kungs. Kungs, es piesaucu Tevi, paklausi
ma-ni, uzklausi manas lūgšanas bal-si, kad es piesaucu
Te-vi, pa-klau-si ma-ni, Kungs. Lai mana lūgšana tavā

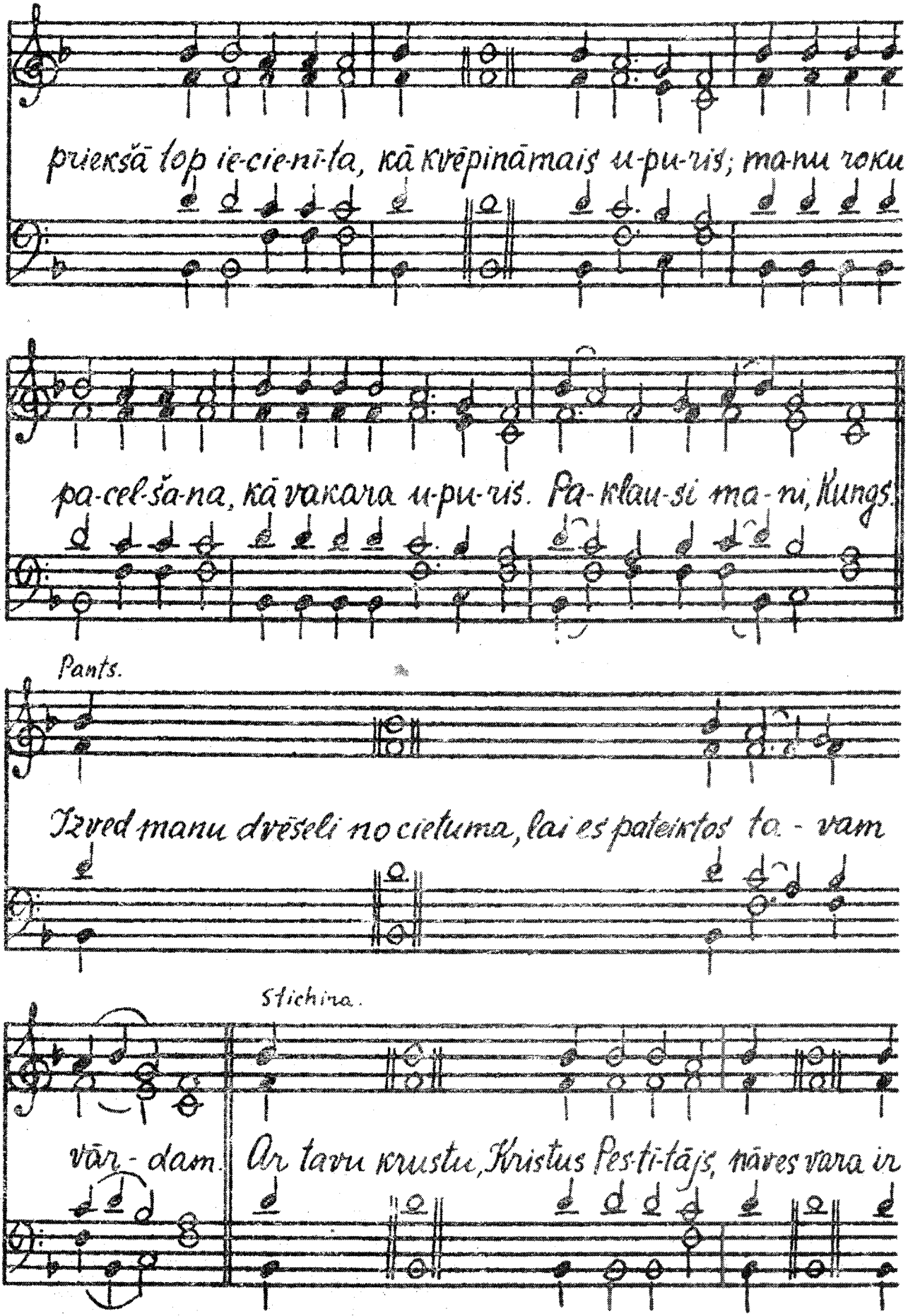
priekšā top ie-cie-nī-ta, kā krēpinātmais u-pu-ris; ma-nu roku
pa-cel-ša-na, kā vakara u-pu-ris. Pa-klau-si ma-ni, Kungs.
Pants.
Izved manu dvēseli no cietuma, lai es pateiktos ta-vam
Stichira.
vār-dam. Ar tavu krustu, Kristus Pes-ti-tājs, nāves vara ir

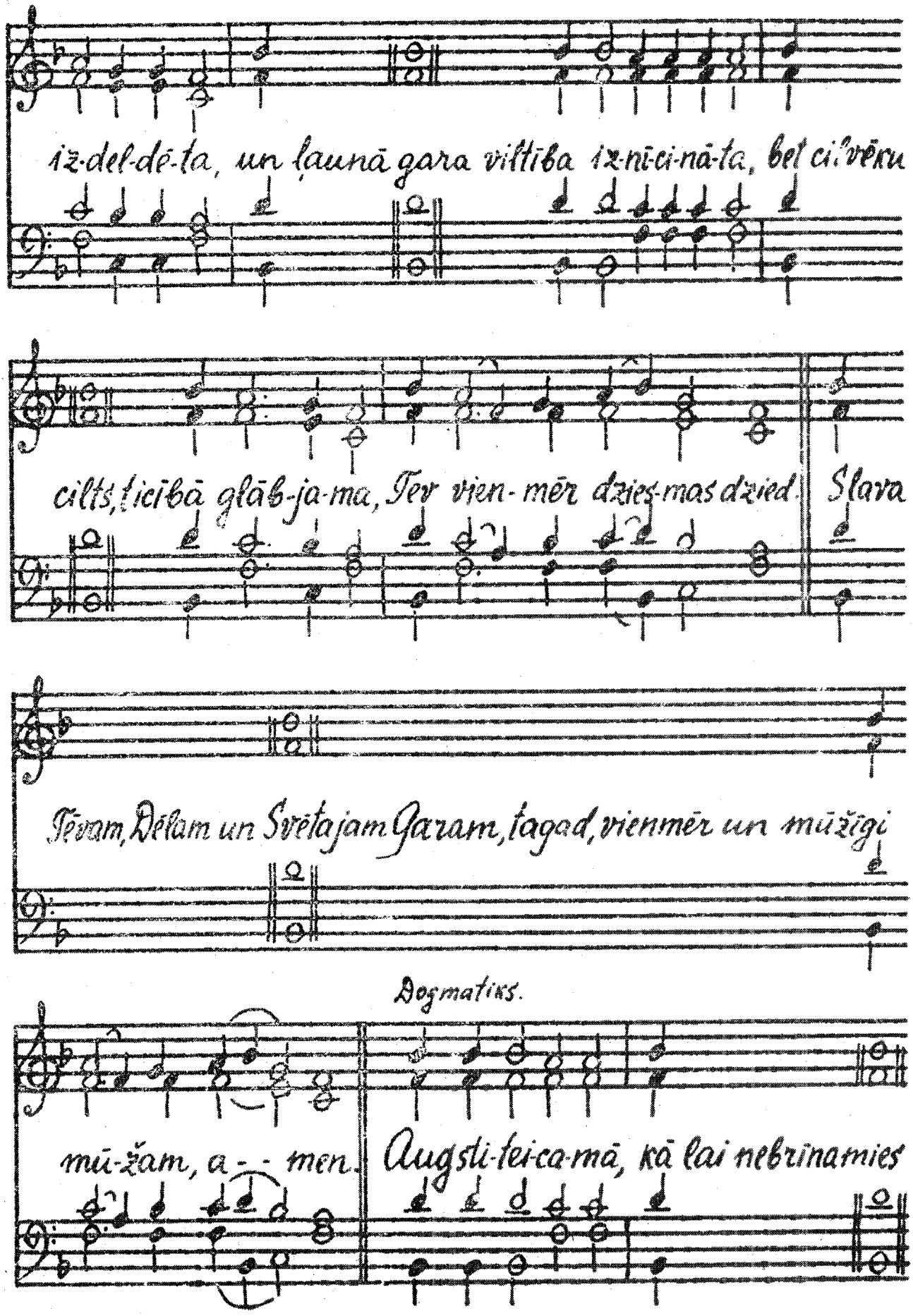
iž-del-dē-ta, un ļaunā gara viltība iz-nī-ci-nā-ta, bet ci.vēku
cilts, ticībā glāb-ja-ma, Tev vien-mēr dzies-mas dzied. Slava
Tēvam, Dēlam un Svētajam Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi
Dogmatiks.
mū-žam, a- - men. Augsti-tei-ca-mā, kā lai nebrīnamies

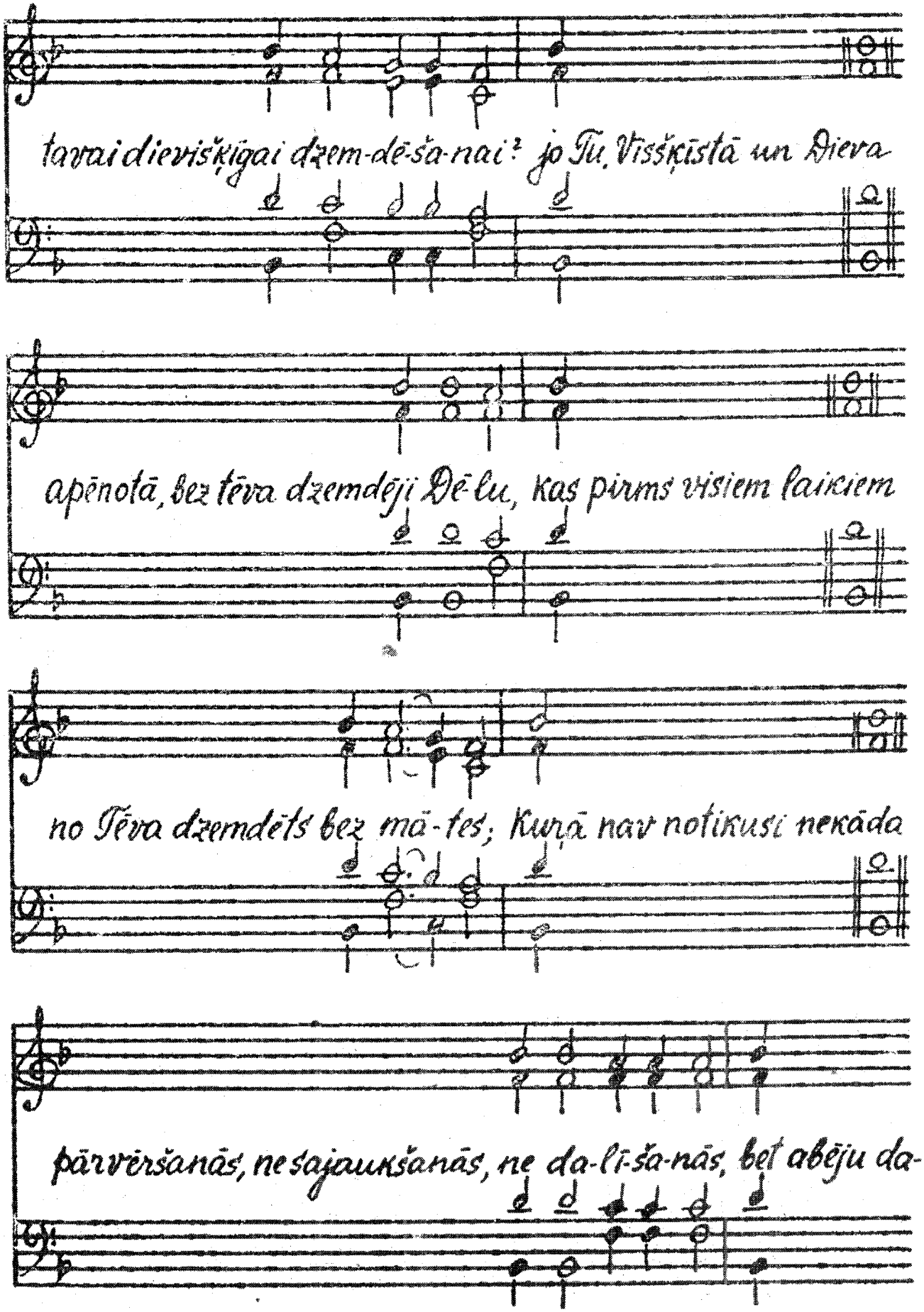
tavai dievišķīgai dzem-dē-ša-nai: jo Tu, Vissķīstā un Dieva
apēnotā, bez tēva dzemdēji Dē-lu, kas pirms visiem laikiem
no Tēva dzemdēts bez mā-tes; Kurā nav notikusi nekāda
pārvēršanās, nesajaukšanās, ne da-lī-ša-nās, bet abēju da-

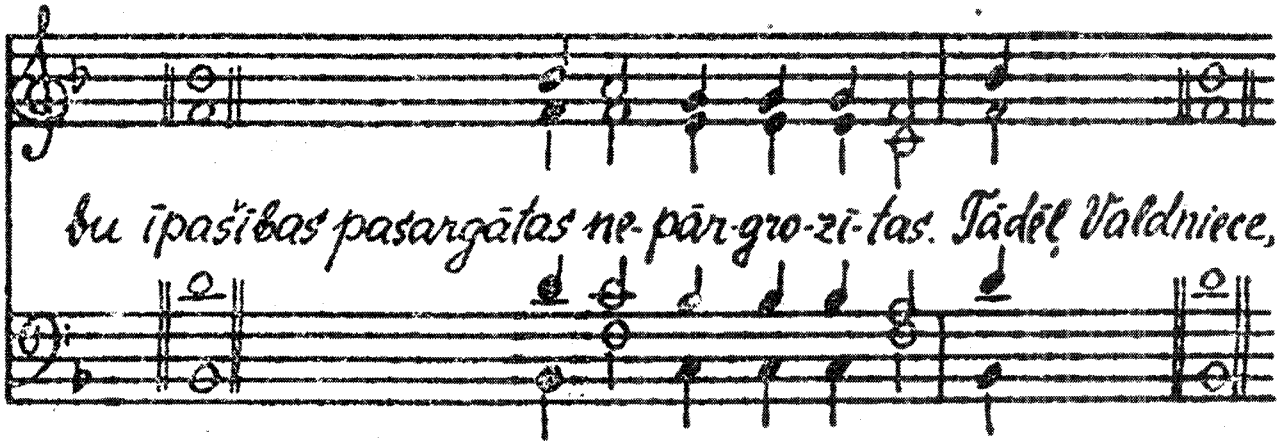
bu īpašības pasargātas ne-pār-gro-zī-tas. Tādēļ Valdniece,

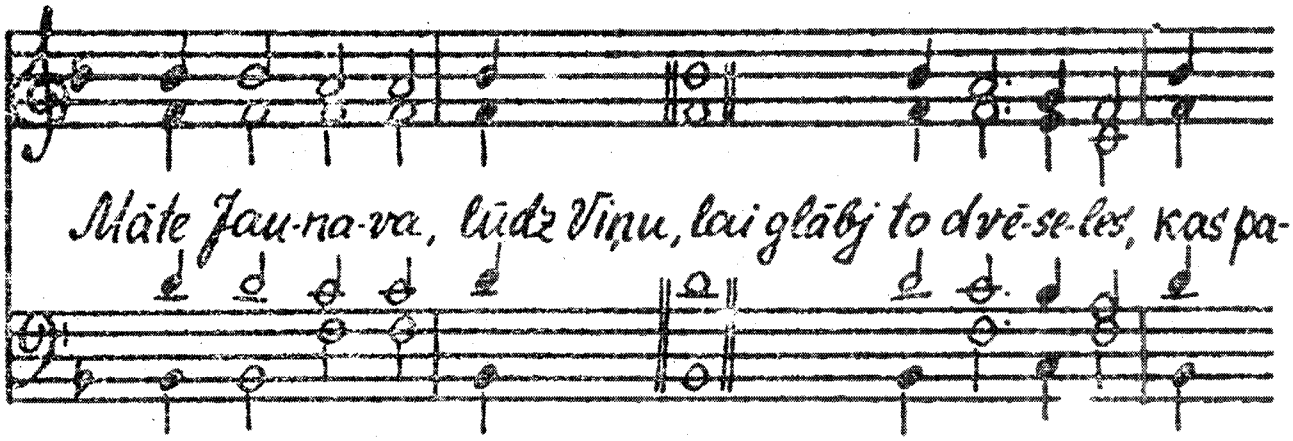
Māte Jau-na-va, lūdz Viņu, lai glābj to dvē-se-les, kas pa-

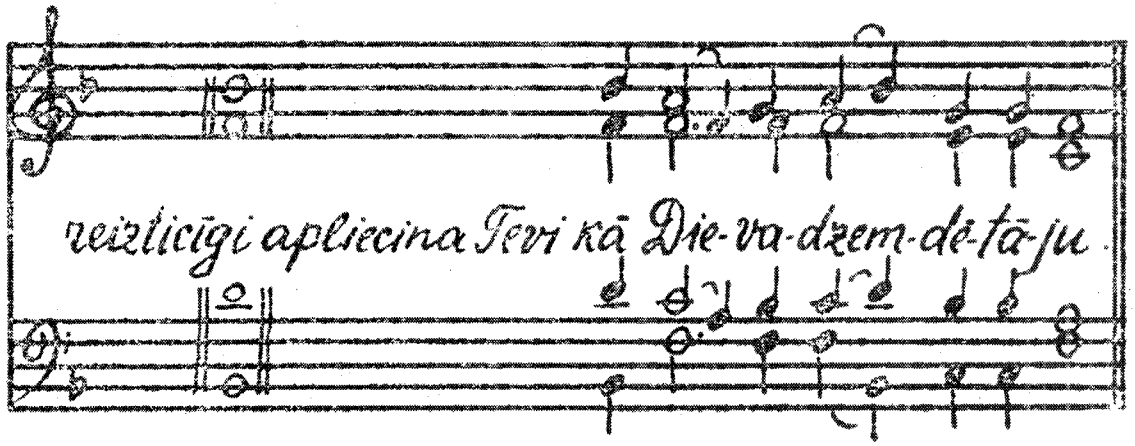
reizlicīgi apliecina Tevi kā Die-va-dzem-dē-tā-ju

4. meld.

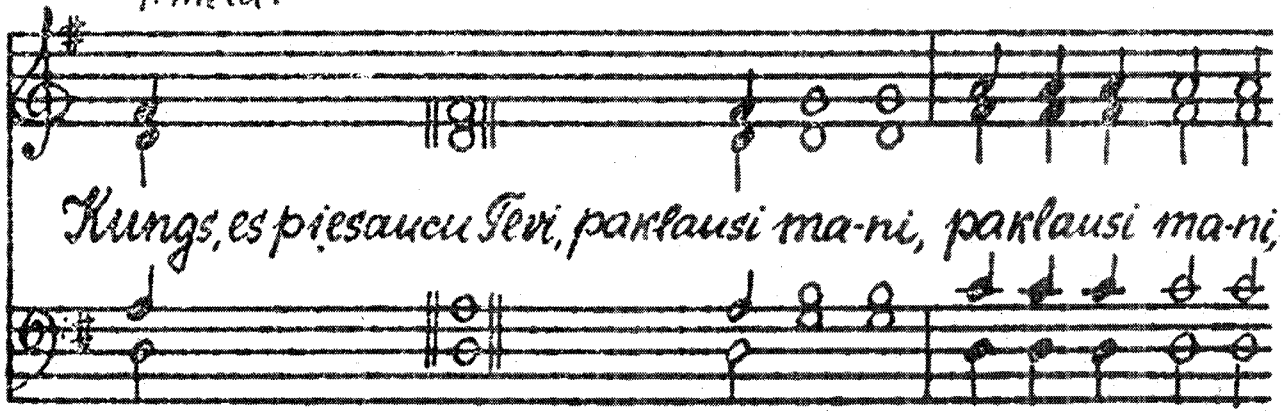
Kungs, es piesaucu Tevi, paklausi ma-ni, paklausi ma-ni,

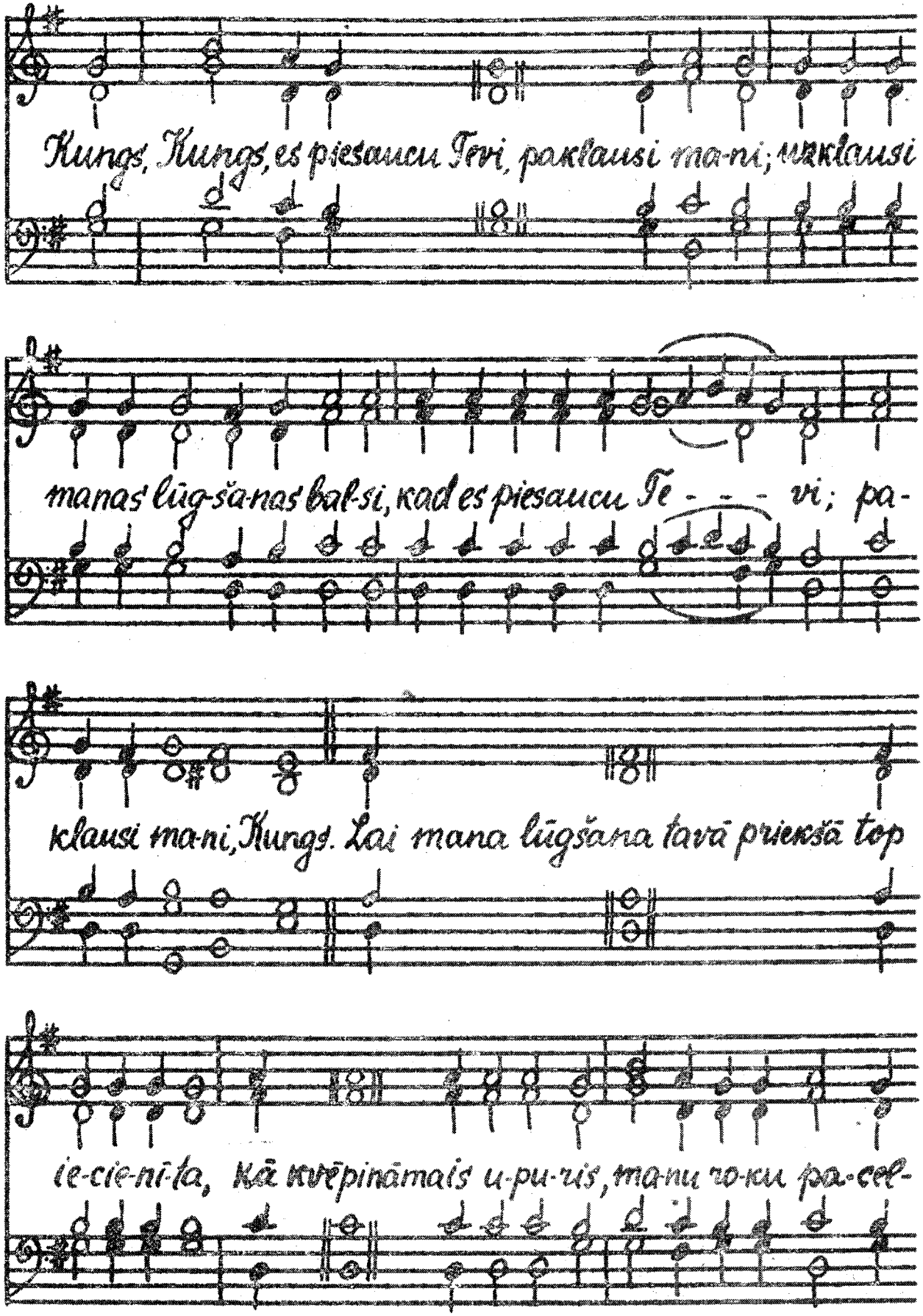
Kungs, Kungs, es piesaucu Tevi, paklausi mani; uzklausi
manas lūgšanas balsi, kad es piesaucu Te - - - vi; pa-
klausi mani, Kungs. Lai mana lūgšana tavā priekšā top
ie-cie-nīta, kā kvēpināmais u-pu-ris, manu ro-ku pa-cel-

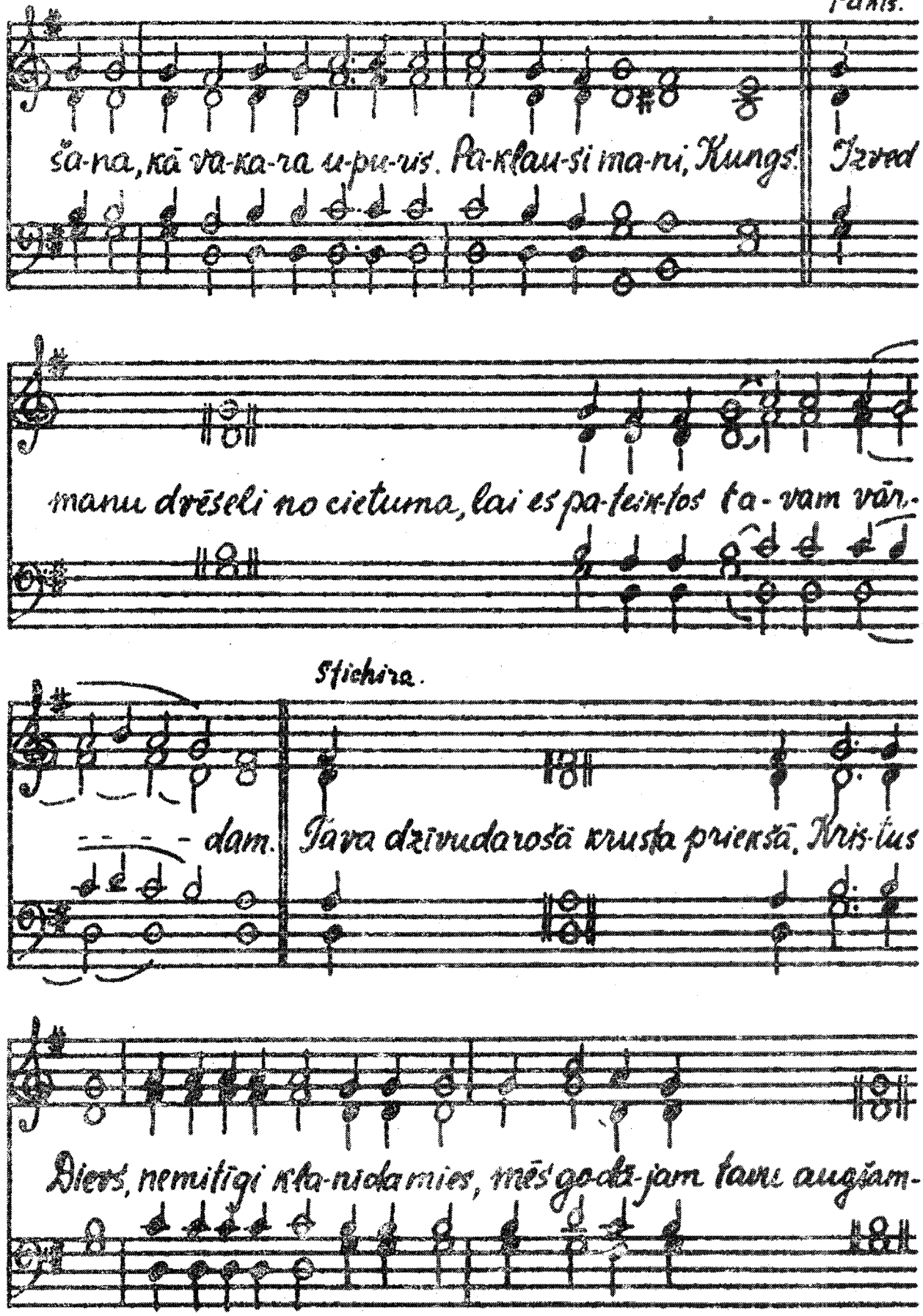
ša-na, kā va-ka-ra u-pu-ris. Pa-klau-si ma-ni, Kungs. Izved
manu dvēseli no cietuma, lai es pa-teik-tos ta-vam vār-
Stichira.
- - - - - dam. Java dzīvudarošā krusta priekšā, Kris-tus
Dievs, nemitīgi kļa-nicka-mies, mēs go-dā-jam tavu augšam-

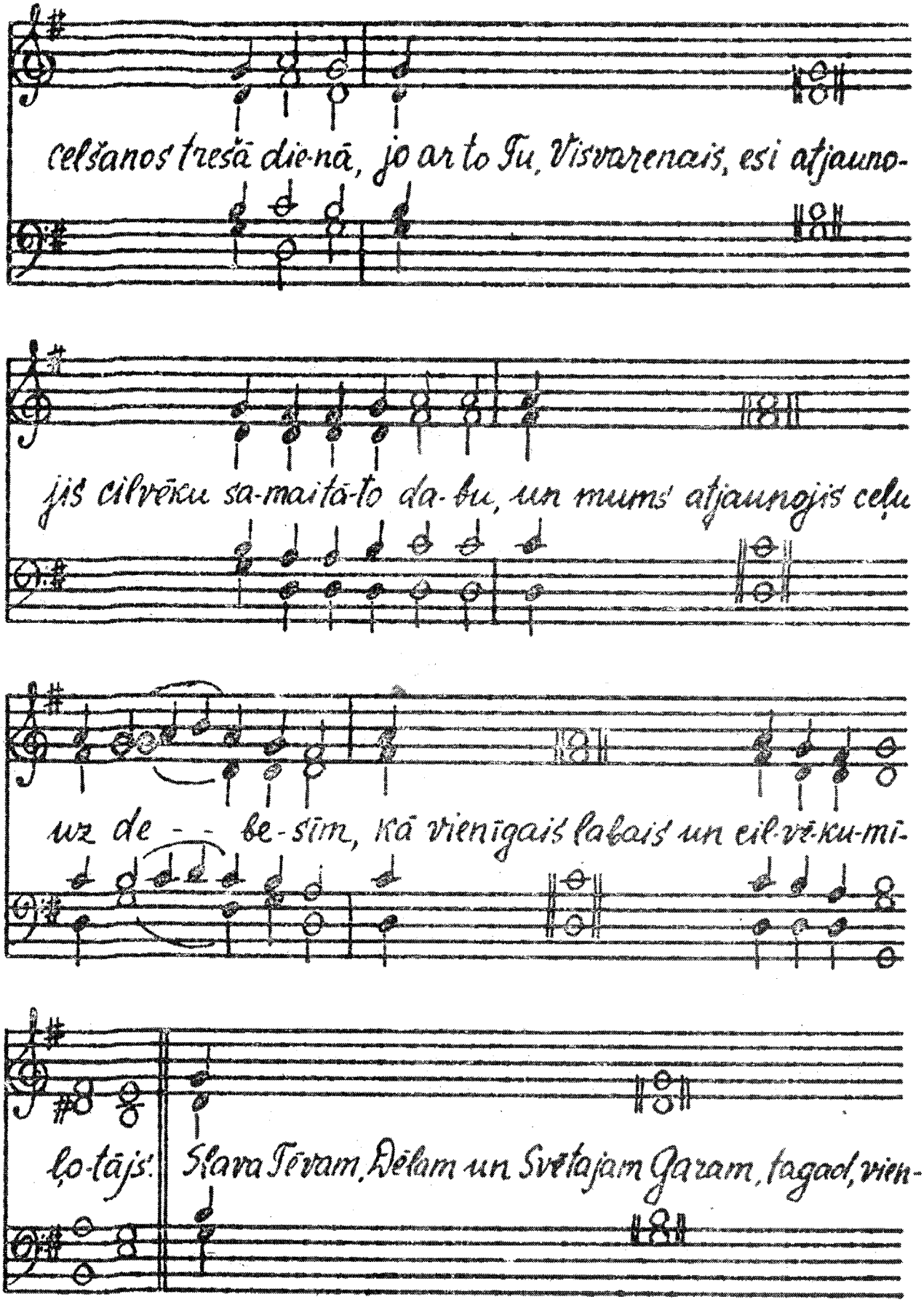
celšanos trešā die-nā, jo ar to Tu, Visvarenais, esi atjauno-
jis cilvēku sa-maitā-to da-bu, un mums atjaunojis ceļu
uz de - - be-sīm, kā vienīgais lakais un eil-vē-ku-mī-
ļo-tājs: Slava Tēvam, Dēlam un Svētajam Garam, tagad, vien-

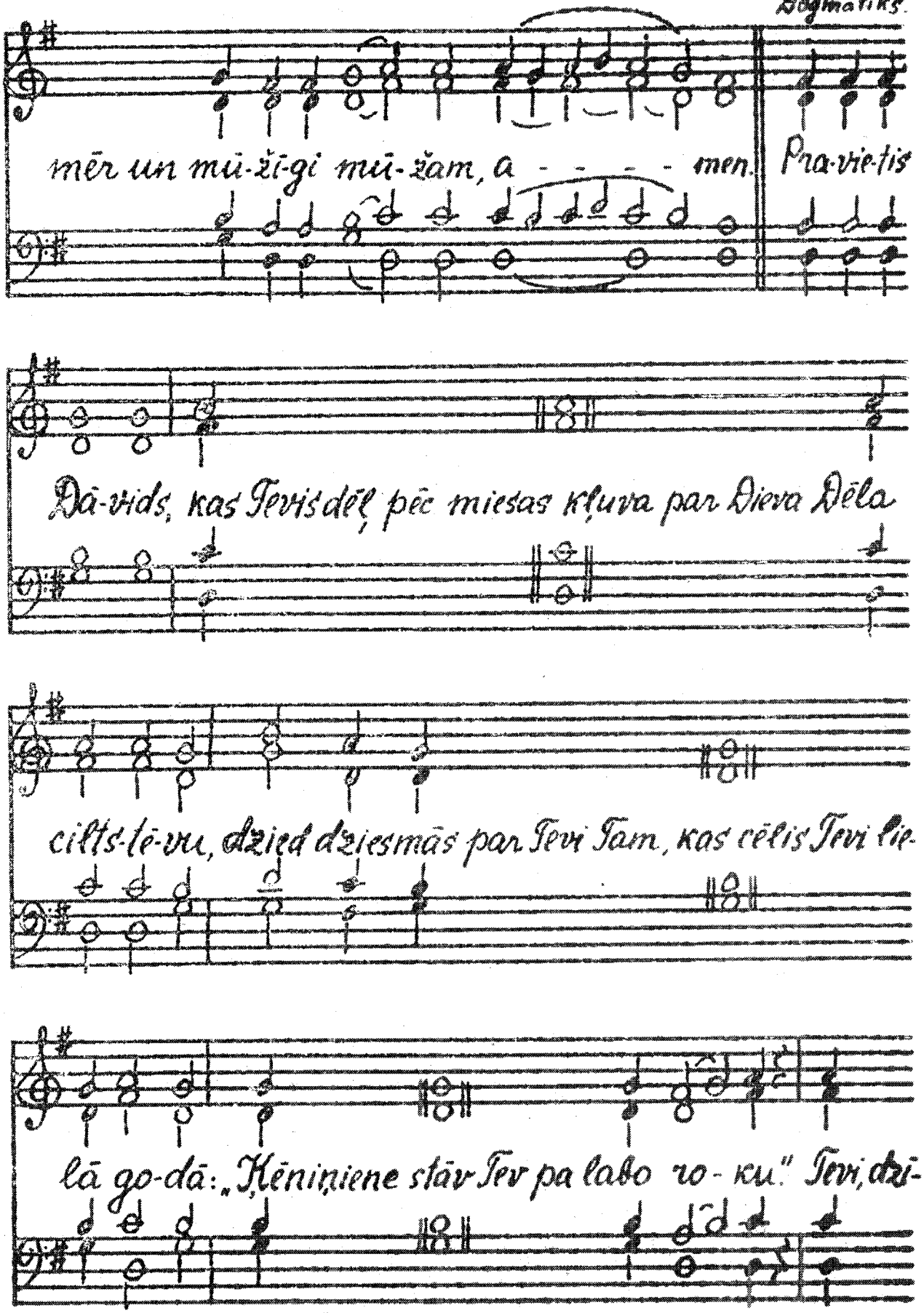
mēr un mū-žī-gi mū-žam, a - - - - men. Pra-vie-tis
Dā-vids, kas Tevis dēļ pēc miesas kļuva par Dieva Dēla
cilts-tē-vu, dzied dziesmās par Tevi Tam, kas cēlis Tevi lie-
lā go-dā: „Ķēniņiene stāv Tev pa labo ro-ku." Tevi, dzī-

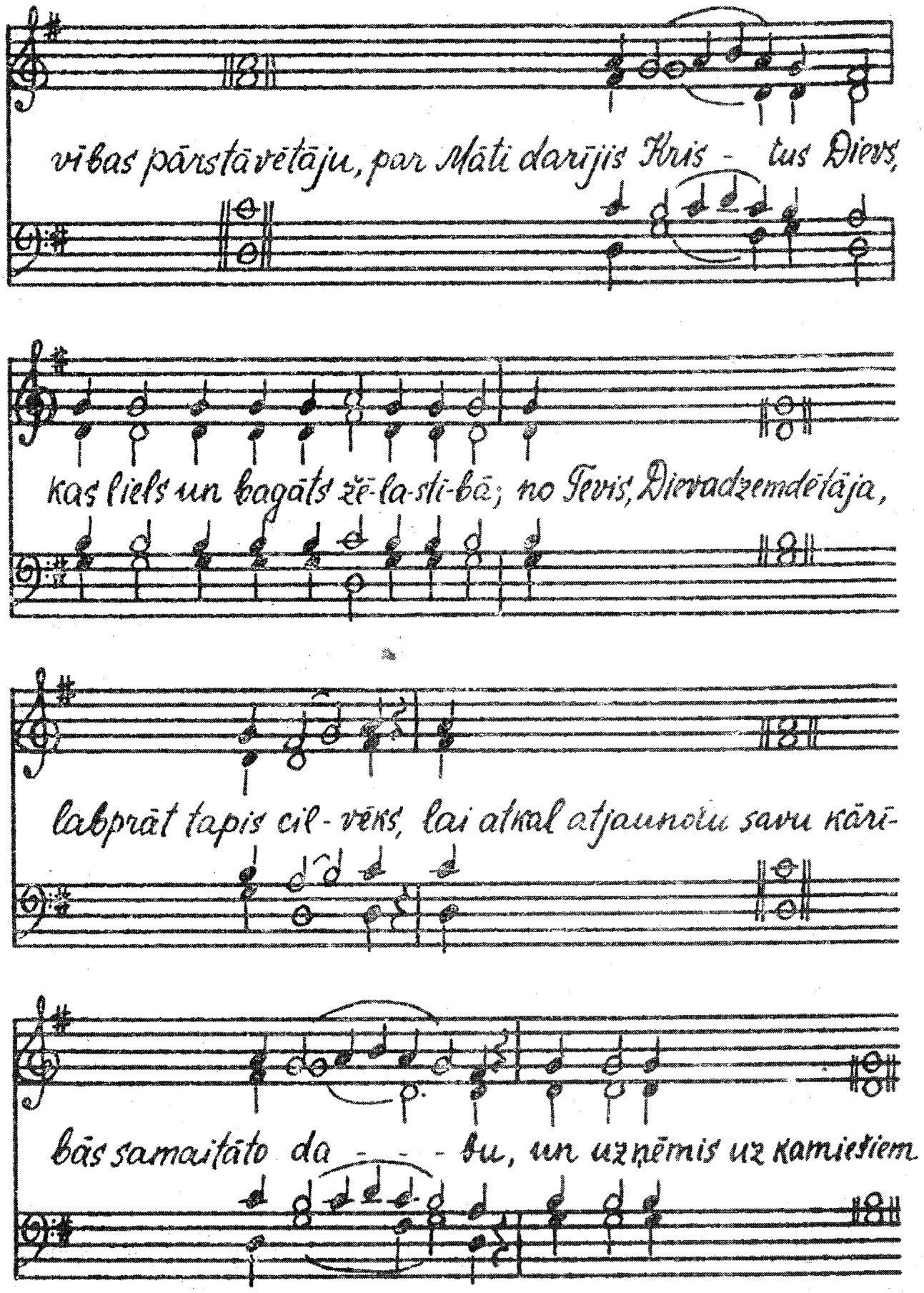
vības pārstāvētāju, par Māti darījis Kris - tus Dievs,
kas liels un bagāts žē-la-sti-bā; no Tevis, Dievradzemdētāja,
labprāt tapis cil-vēks, lai atkal atjaunotu savu kāri-
bās samaitāto da - - - bu, un uzņēmis uz kamiešiem

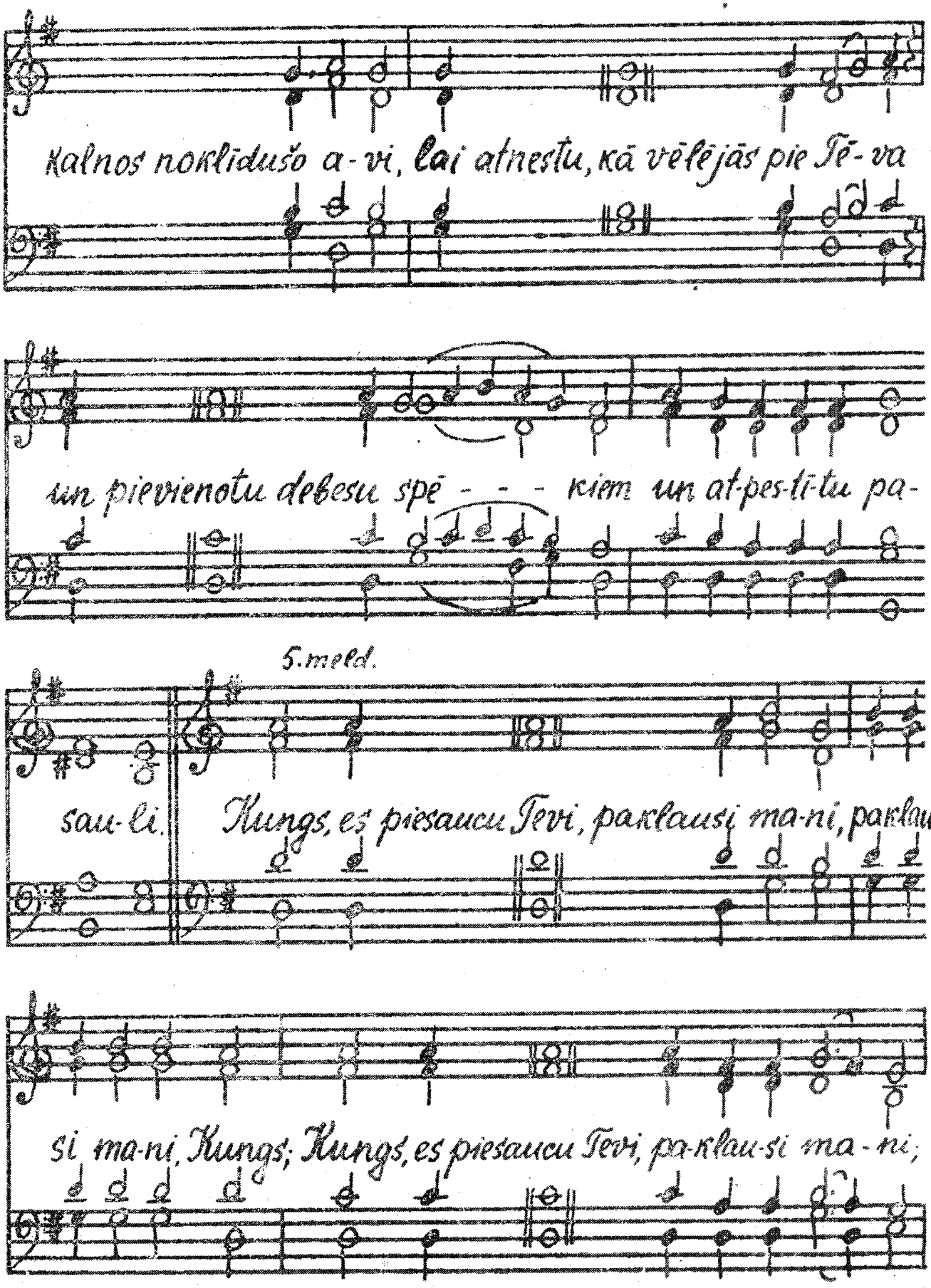
Kalnos noklīdušo a-vi, lai atnestu, kā vēlējās pie Tē-va
un pievienotu debesu spē - - - kiem un at-pes-tī-tu pa-
5.meld.
sau-li. Kungs, es piesaucu Tevi, paklausi ma-ni, paklau-
si ma-ni, Kungs; Kungs, es piesaucu Tevi, pa-klau-si ma-ni;

30.

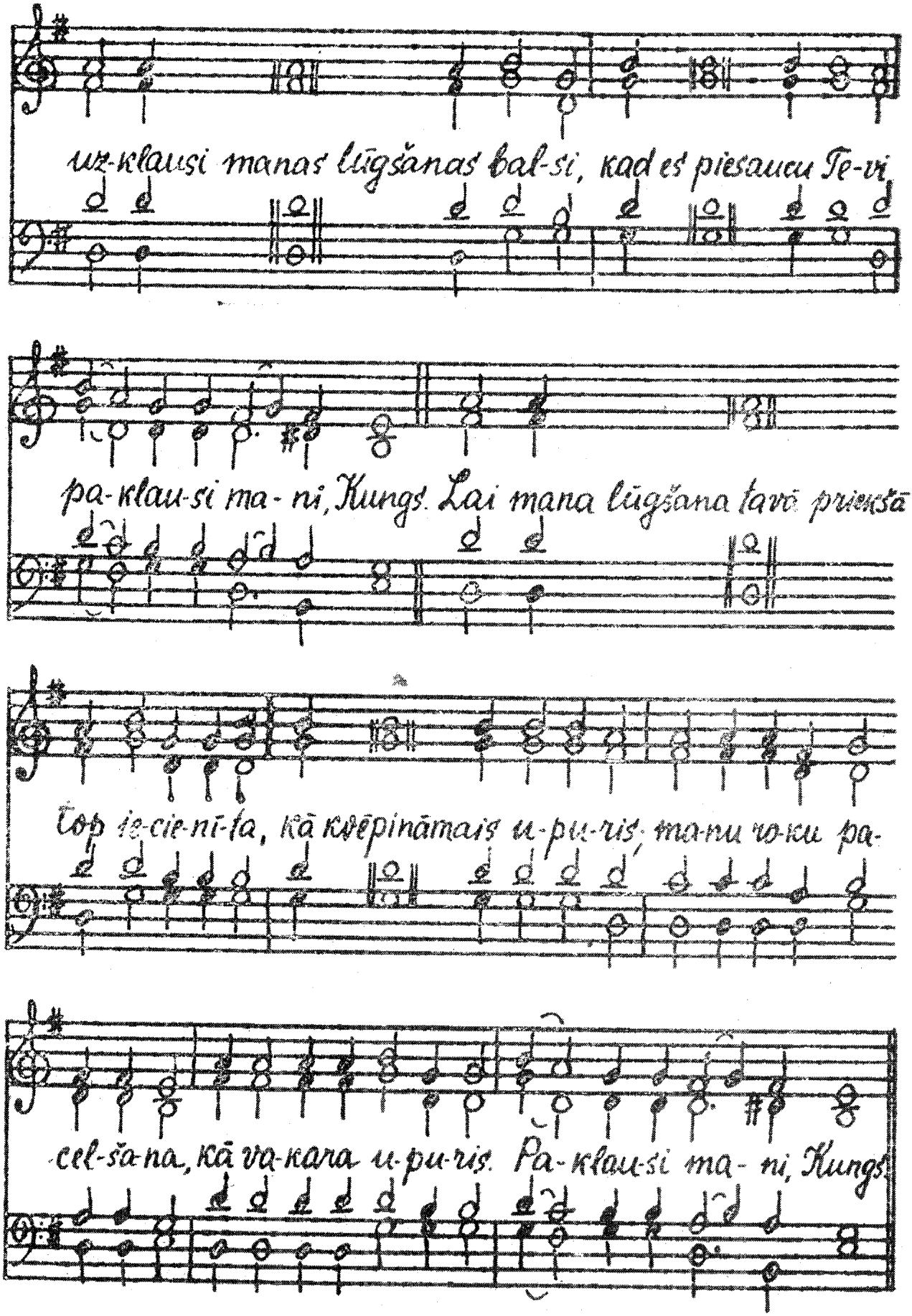
uz-klausi manas lūgšanas bal-si, kad es piesaucu Te-vi,
pa-klau-si ma-ni, Kungs. Lai mana lūgšana tavō priekšā
top iz-cie-nī-ta, kā kvēpināmais u-pu-ris, ma-nu ro-ku pa-
cel-ša-na, kā va-kara u-pu-ris. Pa-klau-si ma-ni, Kungs.

Pants.

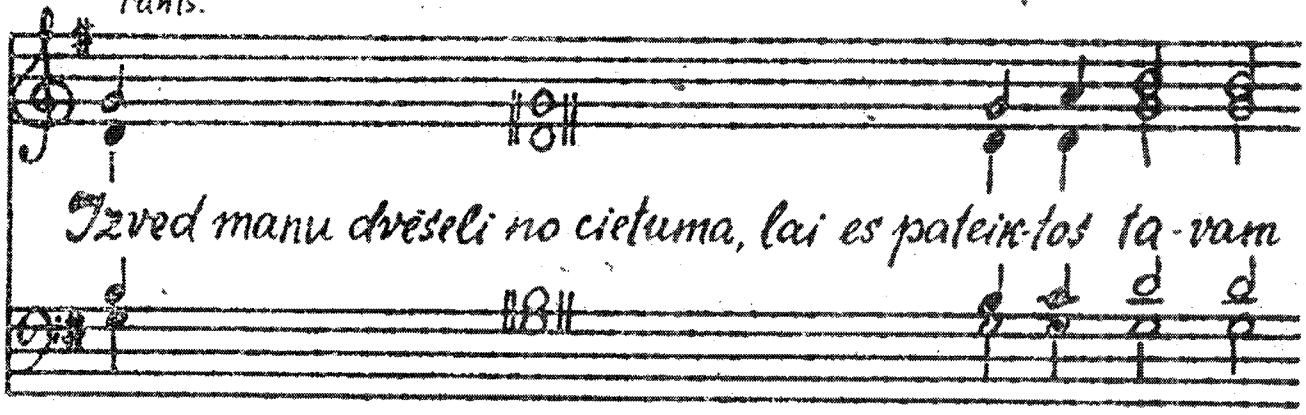

Stichira.

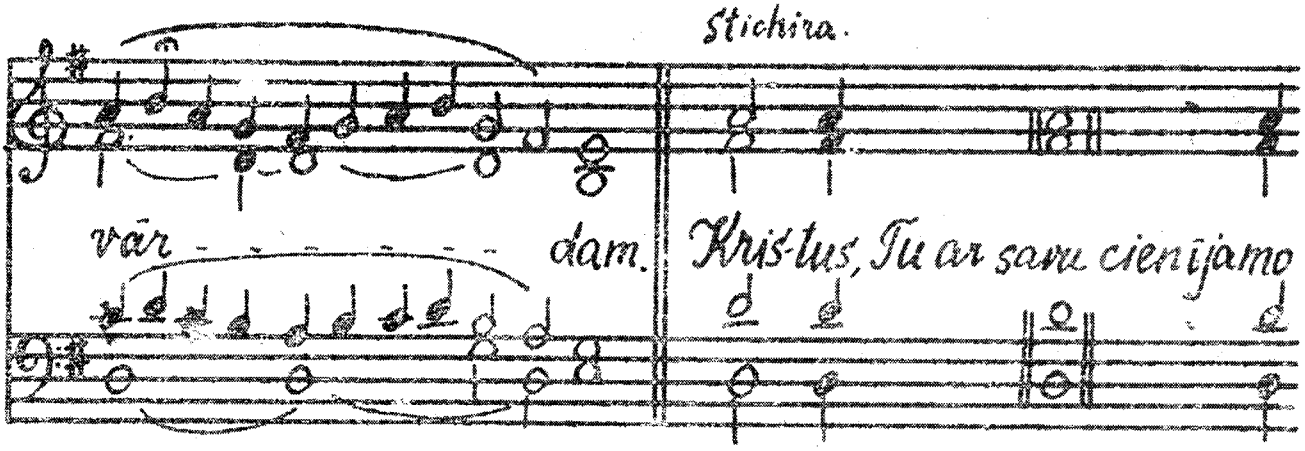

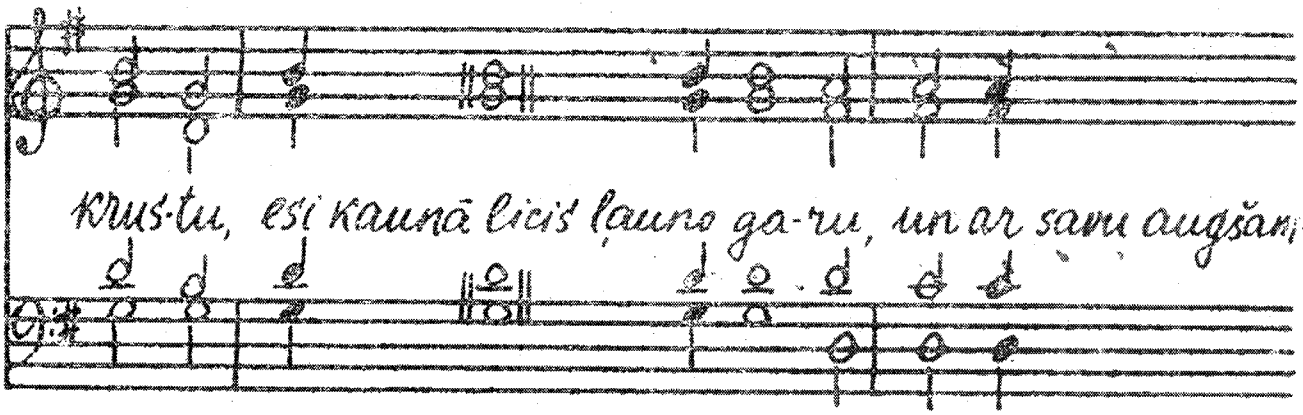

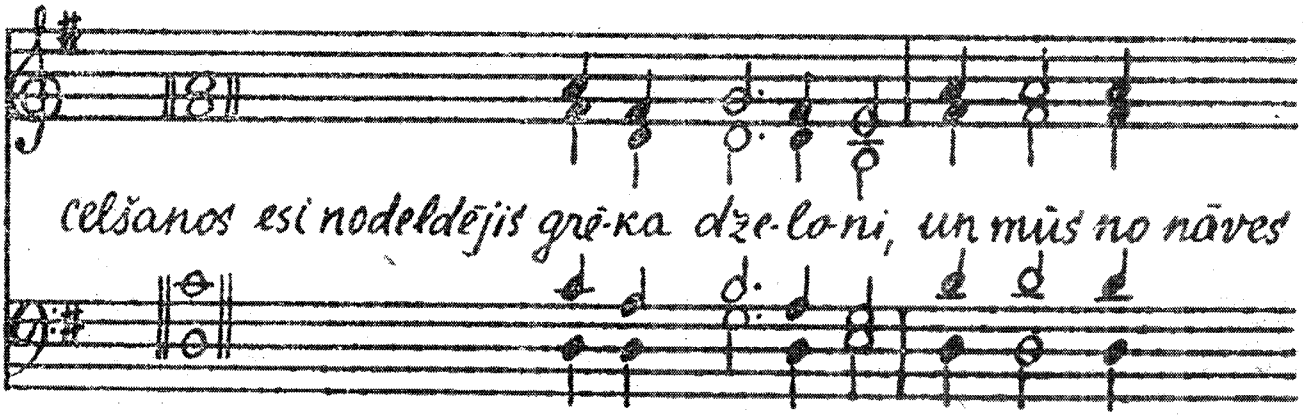

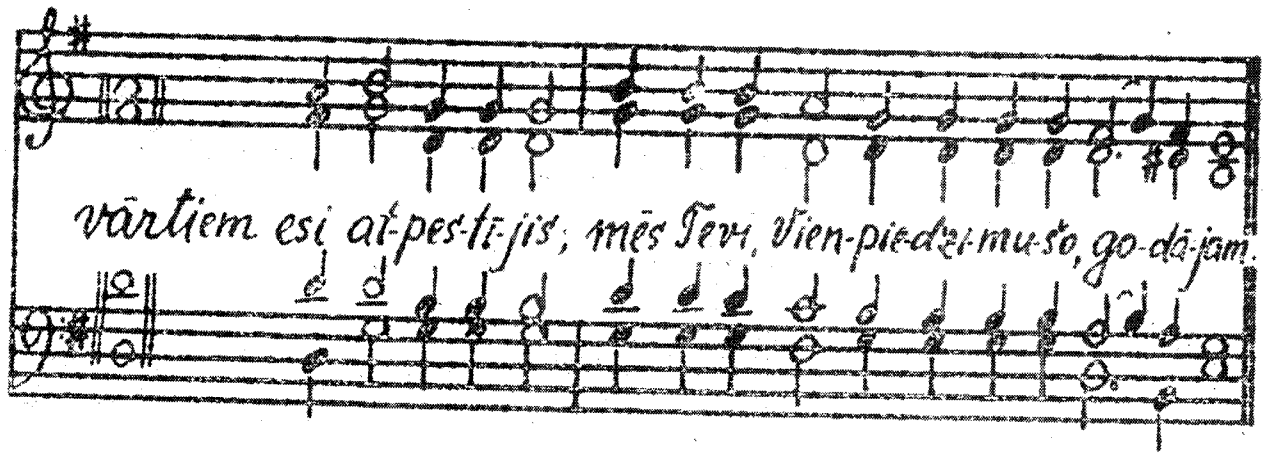
vārtiem esi at-pes-tī-jis; mēs Tevi, Vien-pie-dzi-mu-šo, go-dā-jam.

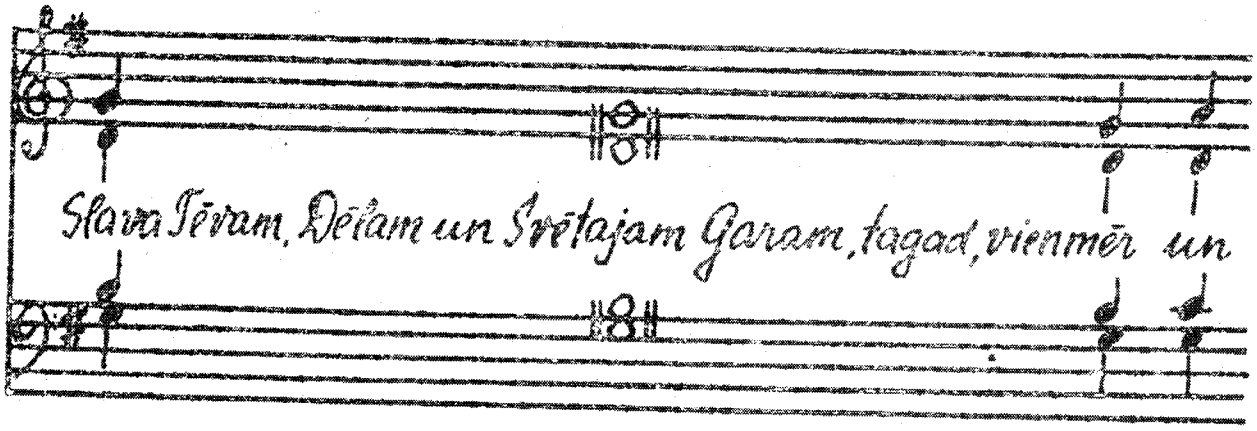
Slavu Tēvam, Dēlam un Svētajam Garam, tagad, vienmēr un

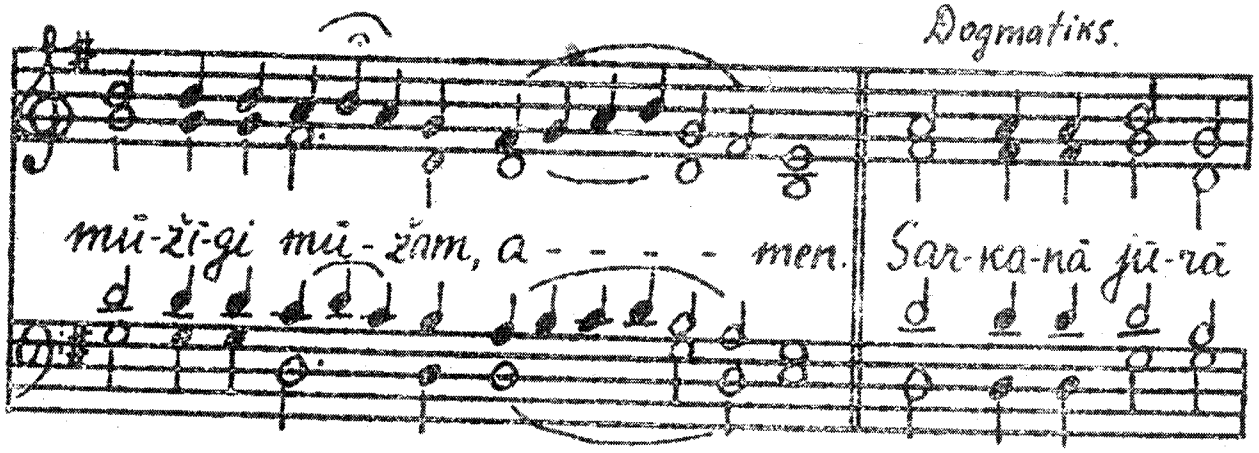
Dogmatiks.
mū-žī-gi mū-žam, a - - - - men. Sar-ka-nā jū-rā

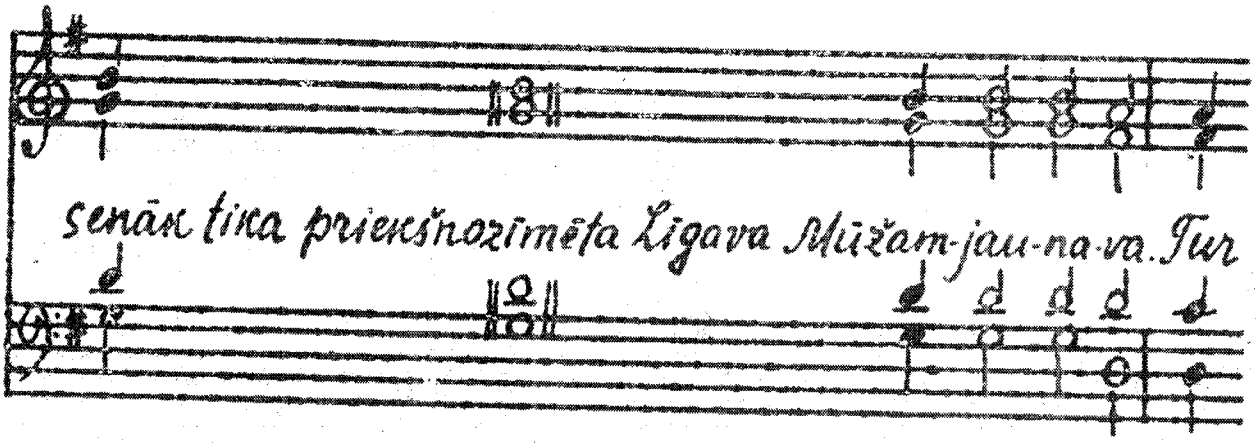
senāk tika priekšnozīmēta Ligava Mīžam-jau-na-va. Jur

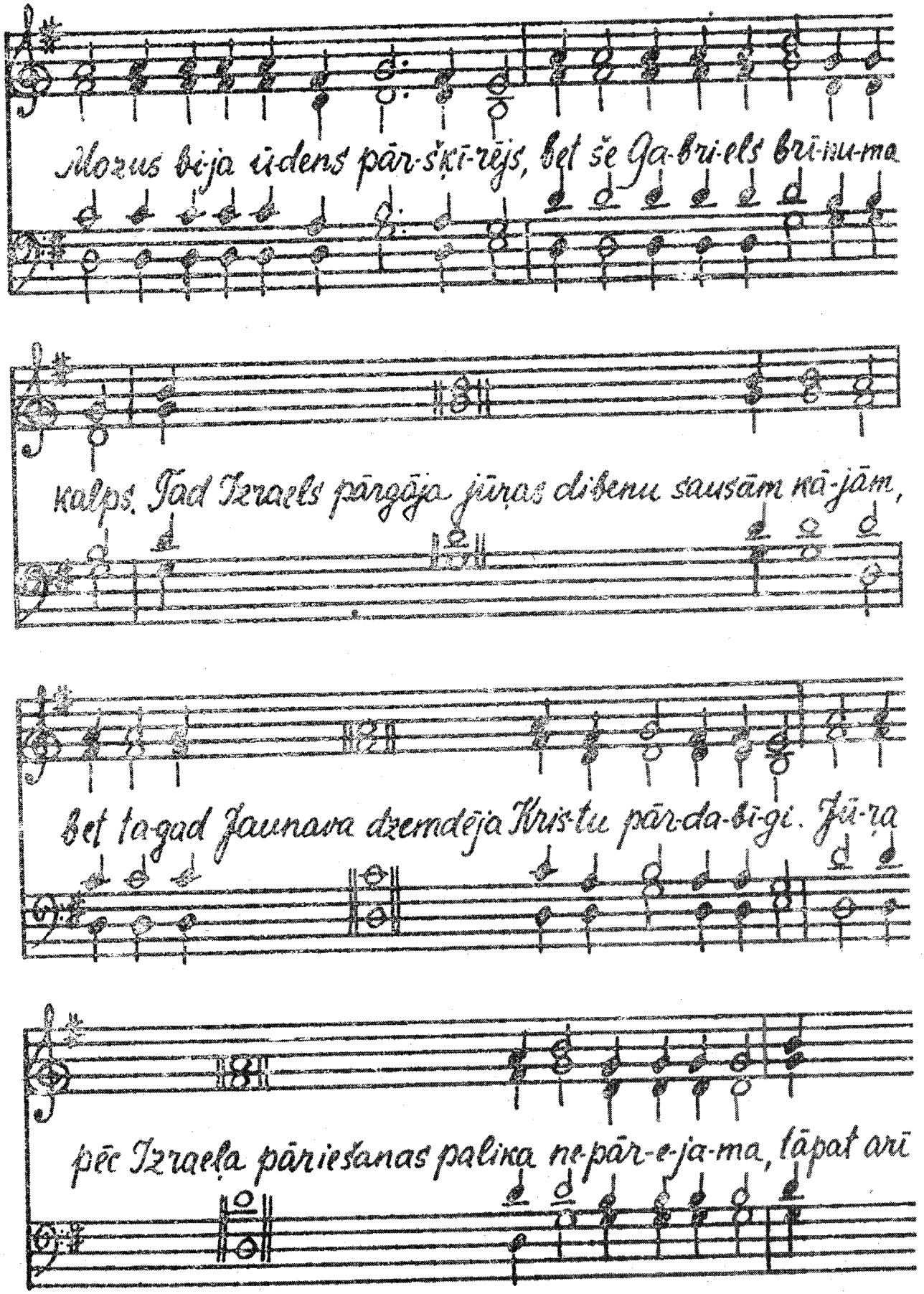
Mozus bija ūdens pār-šķī-rējs, bet šē Ga-bri-els brī-nu-ma
kalps. Jad Izraels pārgāja jūras dibenu sausām kā-jām,
Bet tagad Jaunava dzemdēja Kris-tu pār-da-bi-gi. Jū-ra
pēc Izraeļa pāriešanas palika ne-pār-e-ja-ma, tāpat arī

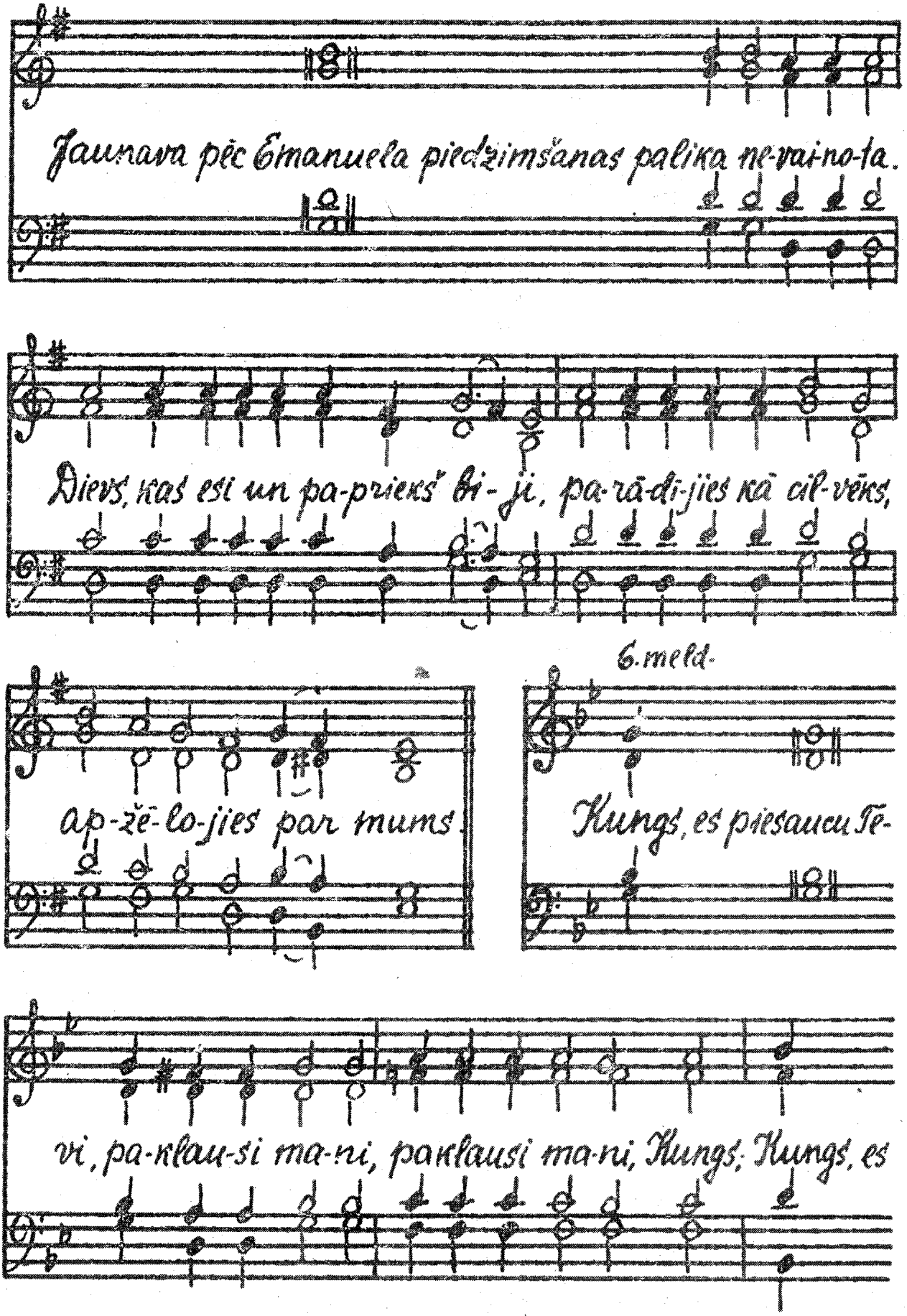
Jaunava pēc Emanuela piedzimšanas palika ne-vai-no-ta.
Dievs, kas esi un pa-priekš bi-ji, pa-rā-di-jies kā cil-vēks,
ap-žē-lo-jies par mums.
6. meld.
Kungs, es piesaucu Tē-
vi, pa-klau-si ma-ni, paklausi ma-ni, Kungs, Kungs, es

piesaucu Tevi, paklausi ma-ni, uzklausi manas lūg-ša-nas

bal-si, kad es piesaucu Te - vi, pa-klau-si ma-ni, Kungs.

Lai mana lūgšana tavā priek-šā top ie-cie-nī-ta, kā kvēpinā-

maiš u-pu-riš, ma-nu ro-ku pa-cel-ša-na, kā va-ka-ra u-pu-riš.

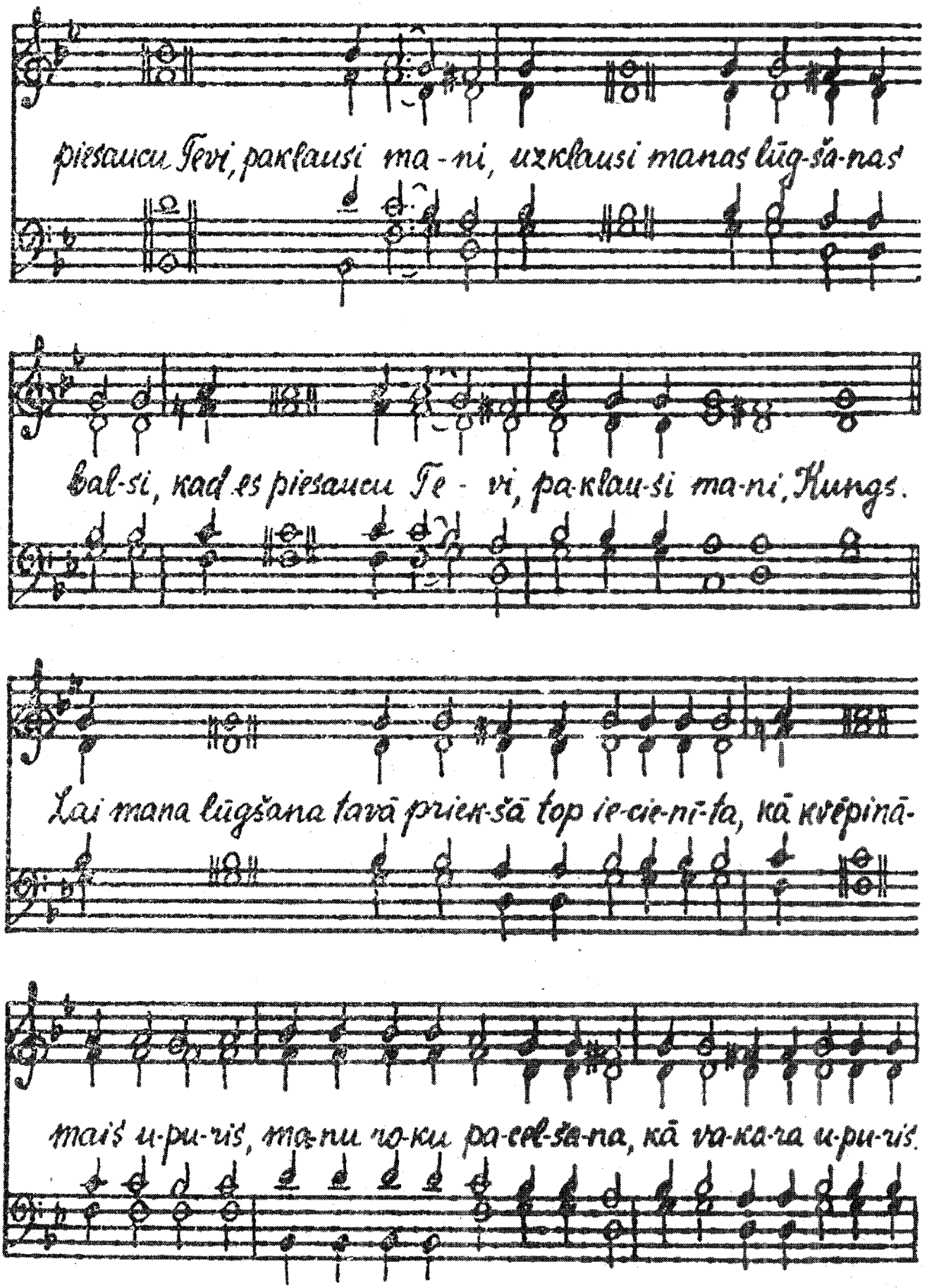

Pants.

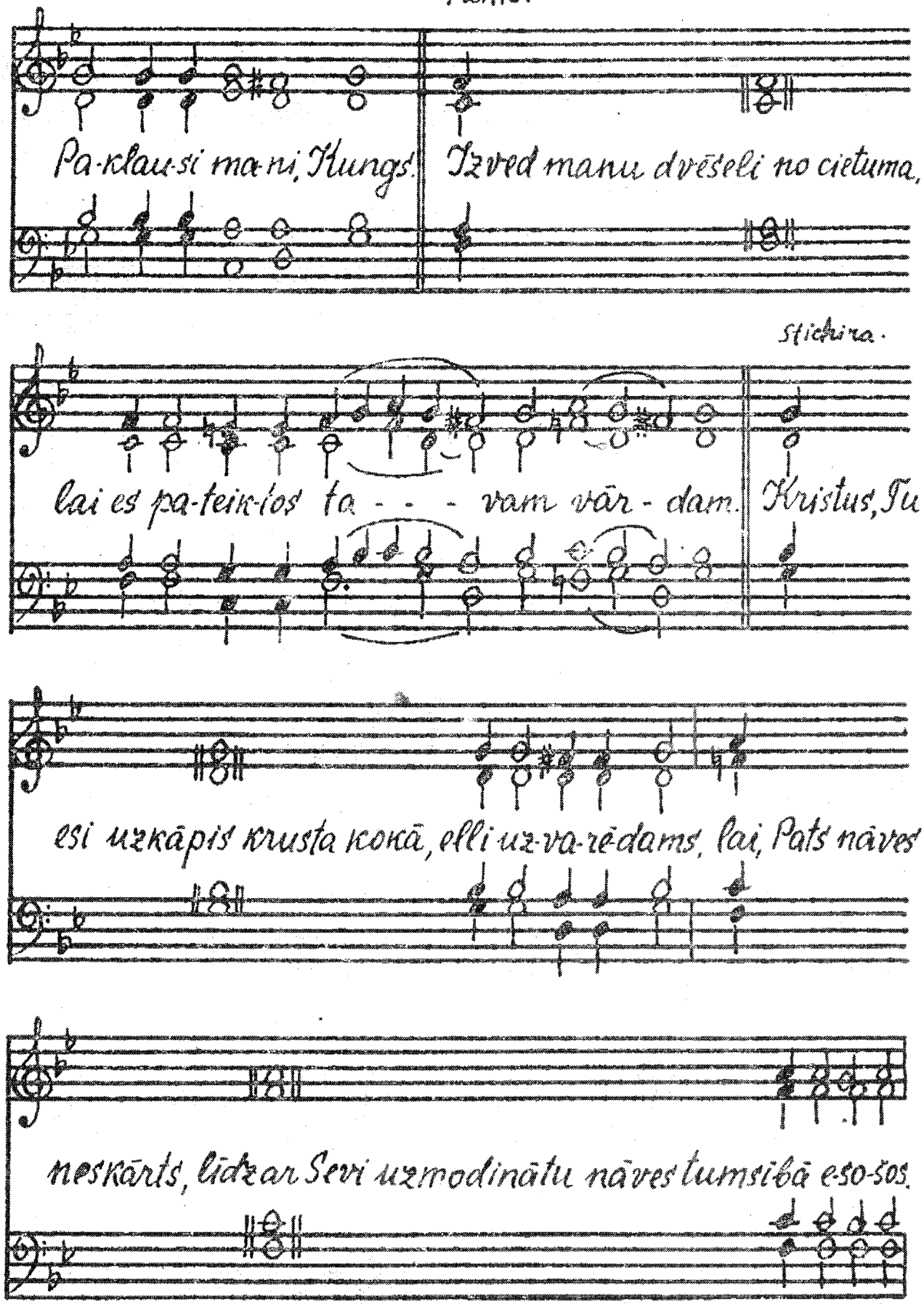
Pa-klau-si ma-ni, Kungs. Izved manu dvēseli no cietuma,
Stichira.
lai es pa-teik-los ta - - - vam vār - dam. Kristus, Tu
esi uzkāpis krusta kokā, elli uz-va-rē-dams, lai, Pats nāves
neskārts, līdzar Sevi uzmodinātu nāves tumsībā e-so-šos.

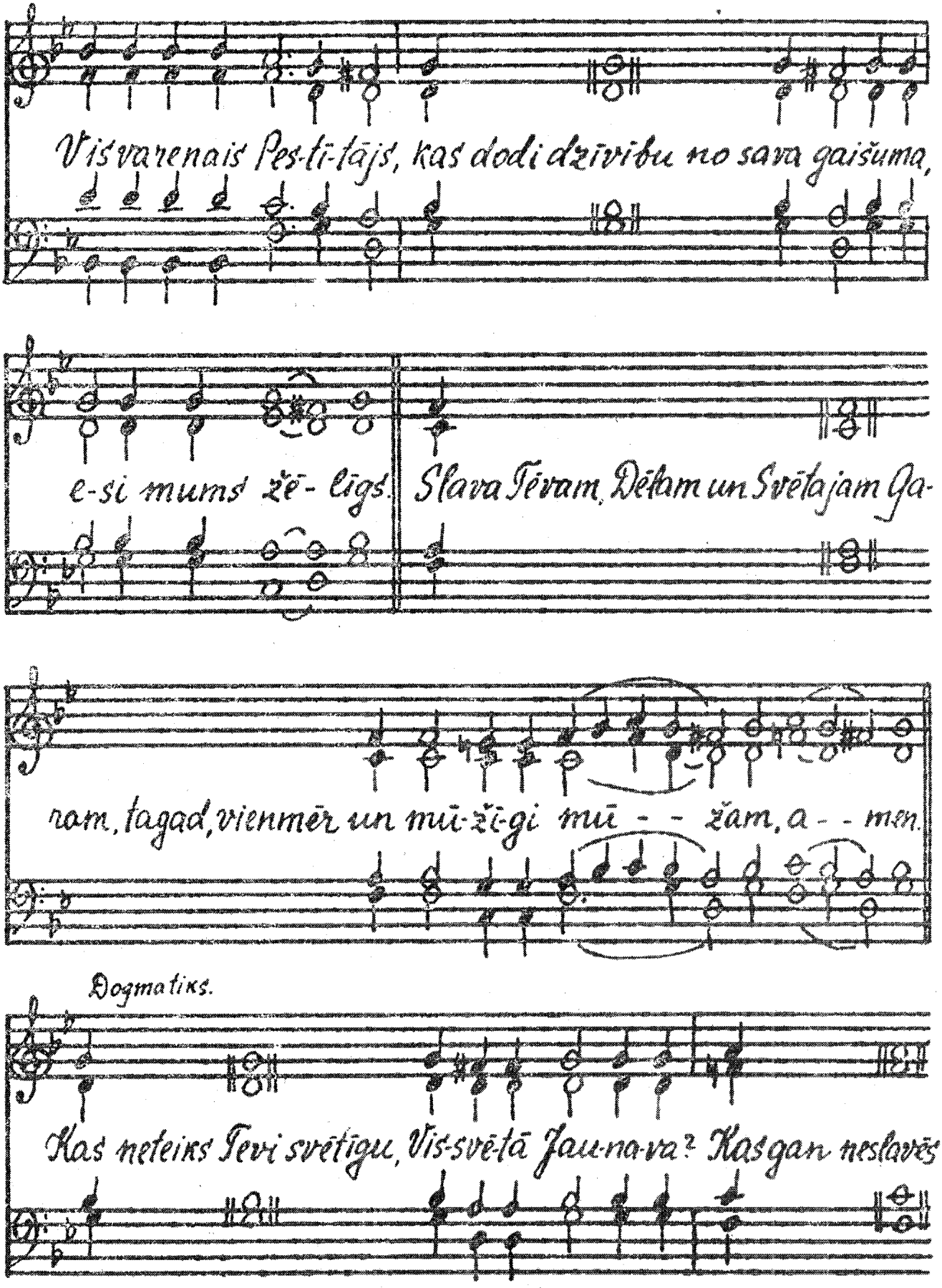
Vis-varenais Pes-ti-tājs, kas dodi dzīvību no sava gaišuma,
e-si mums žē- ēigs. Slava Tēvam, Dēlam un Svētajam Ga-
ram, tagad, vienmēr un mū-žī-gi mū - - žam, a - - men.
Dogmatiks.
Kas neteiks Tevi svētīgu, Vis-svē-tā Jau-na-va? Kas gan neslavēs

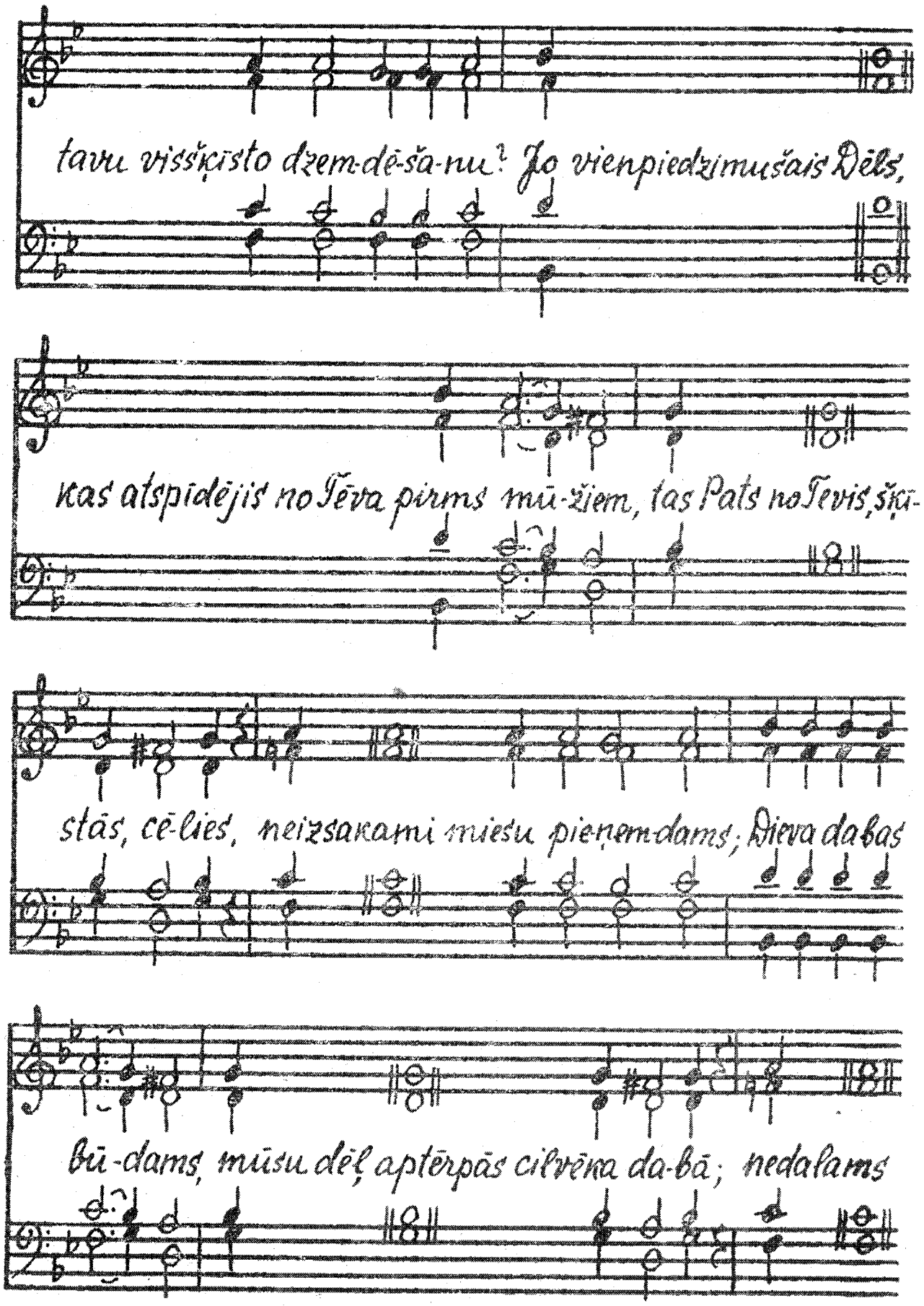
tavu vissīkīsto dzem-dē-ša-nu? Jo vienpiedzimušais Dēls,
kas atspīdējis no Tēva pirms mū-žiem, tas Pats no Tevis, šīs-
tās, cē-lies, neizsakami miesu pieņem-dams; Dieva dabas
būdams, mūsu dēļ aptērpās cilvēka da-bā; nedalams

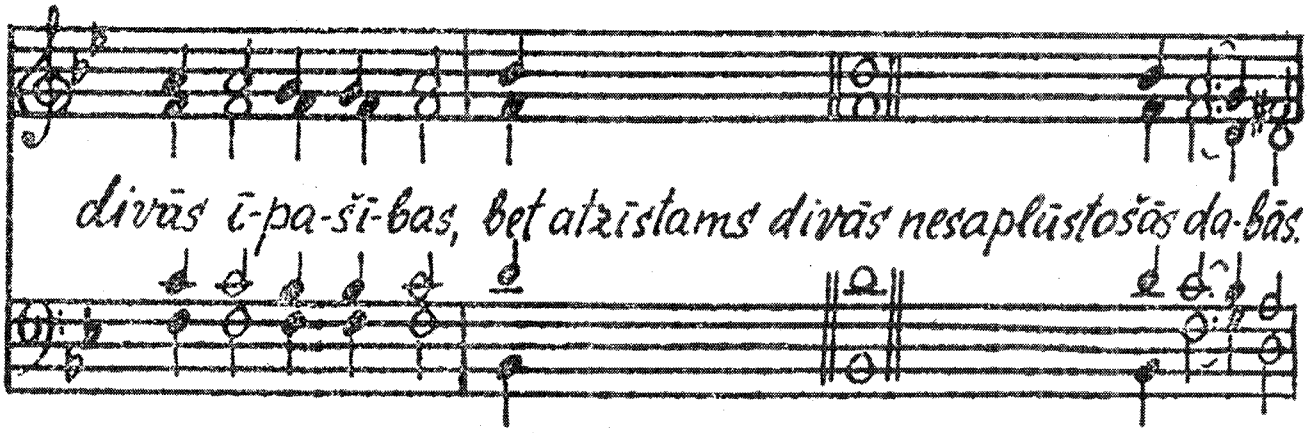
dīvās ī-pa-šī-bas, bet atzīstams dīvās nesaplūstošās da-bās.

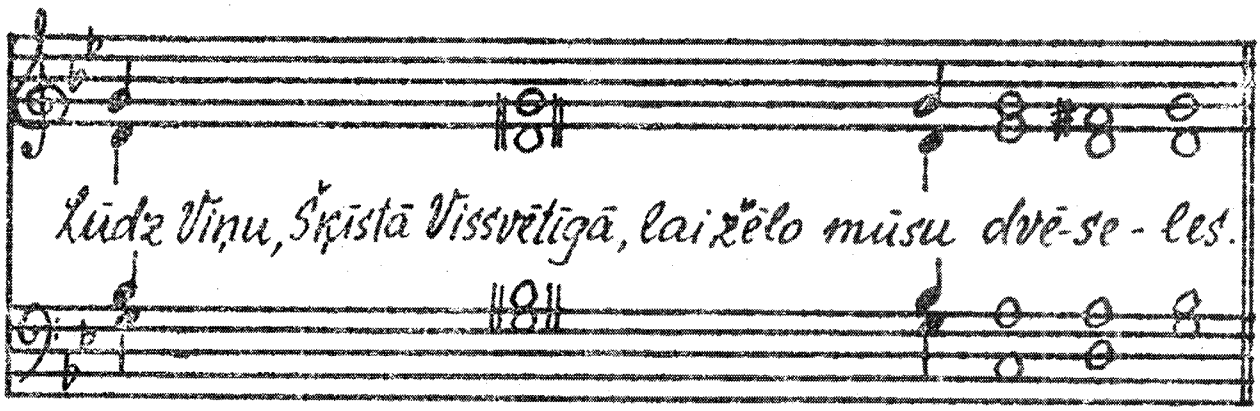
Lūdz Viņu, Šķīstā Vissvētīgā, lai žēlo mūsu dvē-se-les.

7. meld.

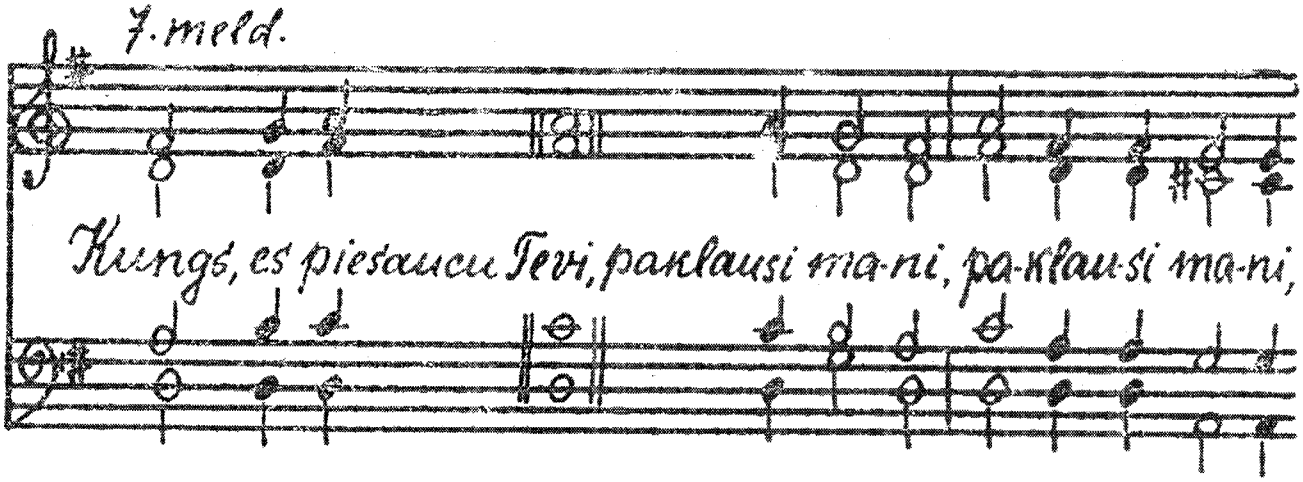
Kungs, es piesaucu Tevi, paklausi ma-ni, pa-klau-si ma-ni,

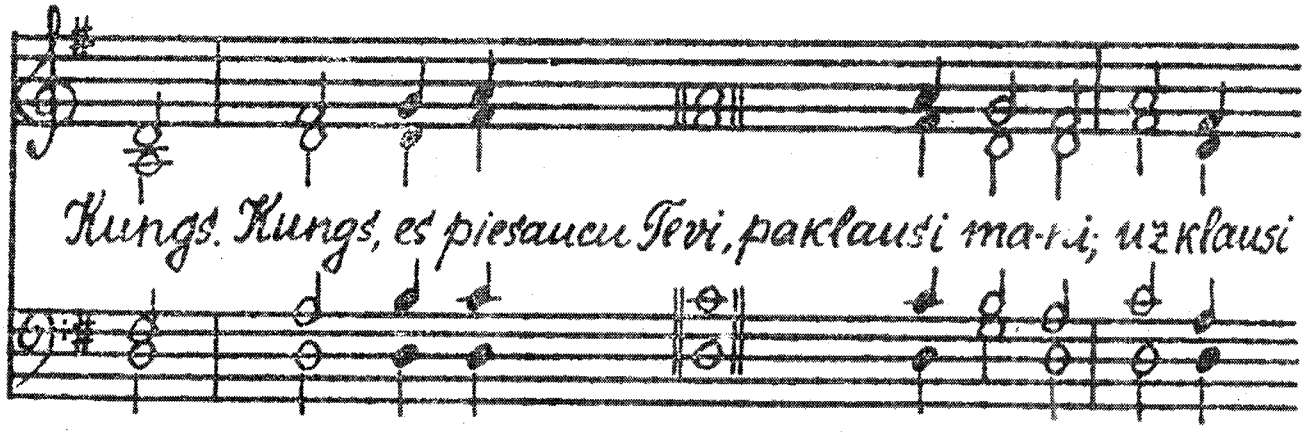
Kungs. Kungs, es piesaucu Tevi, paklausi ma-ni; uzklausi

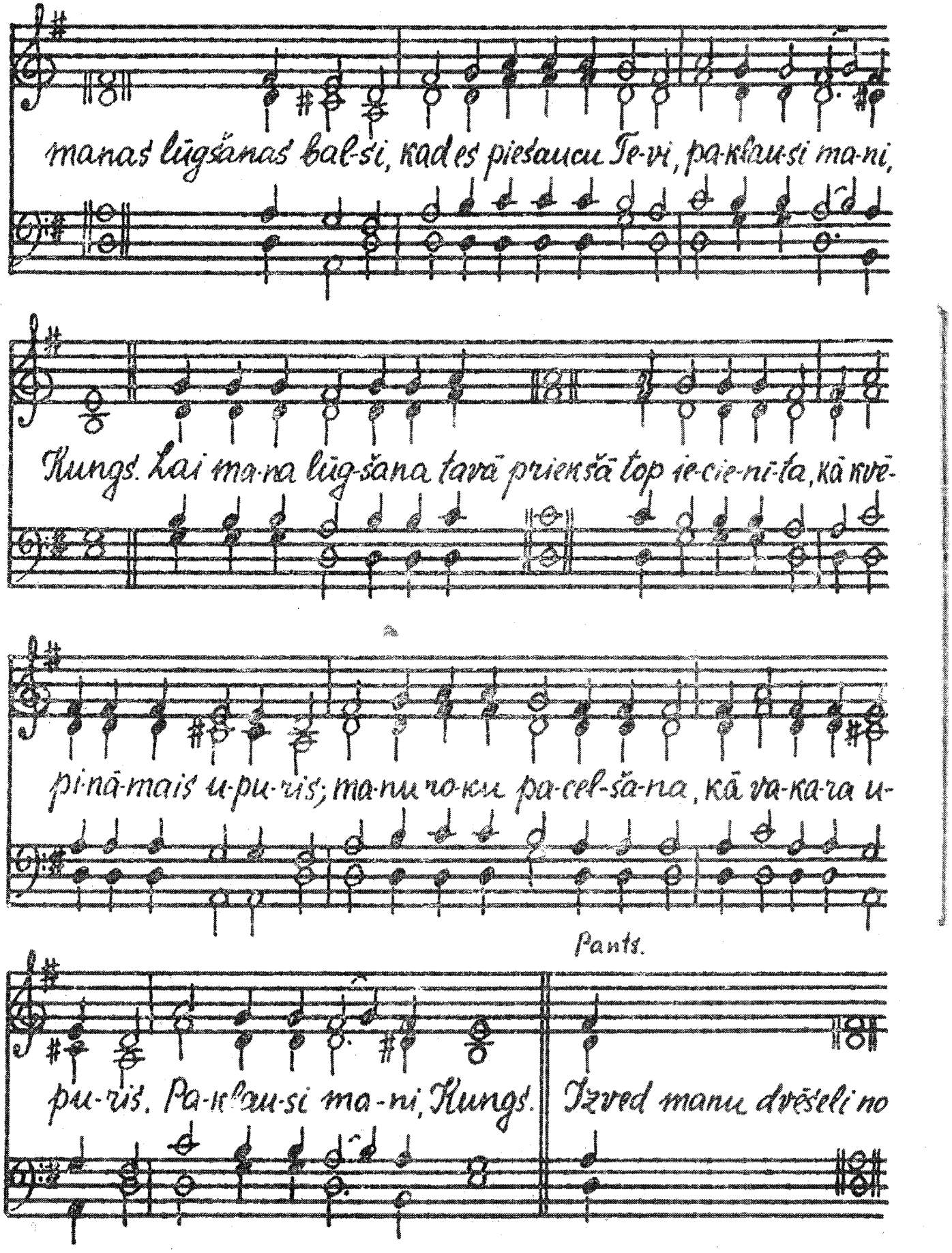
manas lūgšanas bal-si, kad es piesaucu Te-vi, pa-klau-si ma-ni,
Kungs. Lai ma-na lūg-šana tavā priekšā top ie-cie-nī-ta, kā kvē-
pi-nā-mais u-pu-ris; ma-nu ro-ku pa-cel-šā-na, kā va-ka-ra u-
Pants.
pu-ris. Pa-klau-si ma-ni, Kungs. Izved manu dvēseli no

Stichira.

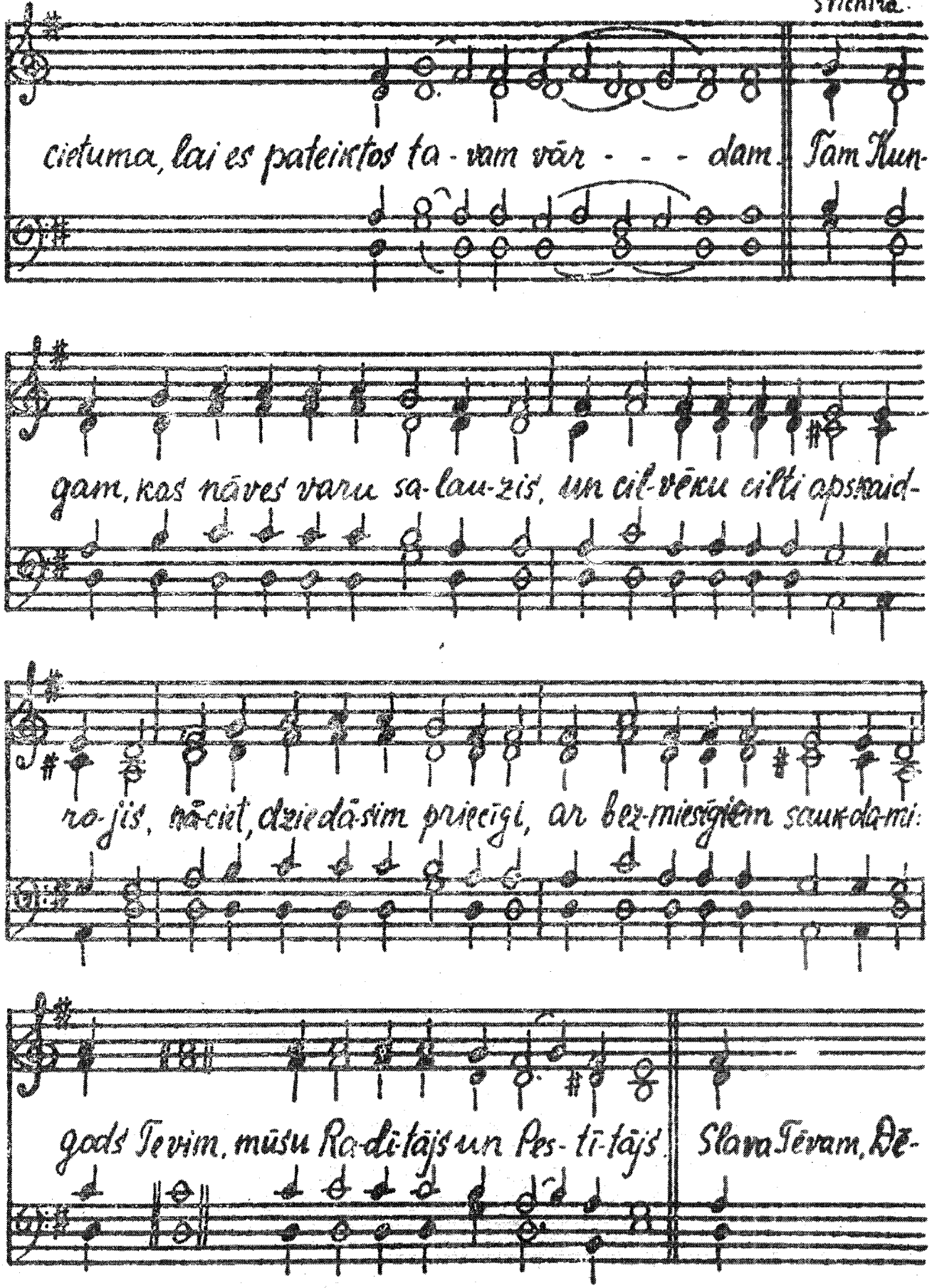
cietuma, lai es pateiktos ta - vam vār - - - dam. Tām Kun-
gam, kas nāves varu sa-lau-zis, un cil-vēku ciltī apskaid-
ro-jis, nā-ciet, dzied ā-sim priecīgi, ar bez-miesīgiem sauk-da-mi:
gods Tevim, mūsu Ra-dī-tājs un Pes-tī-tājs. Slava Tēvam, Dē-

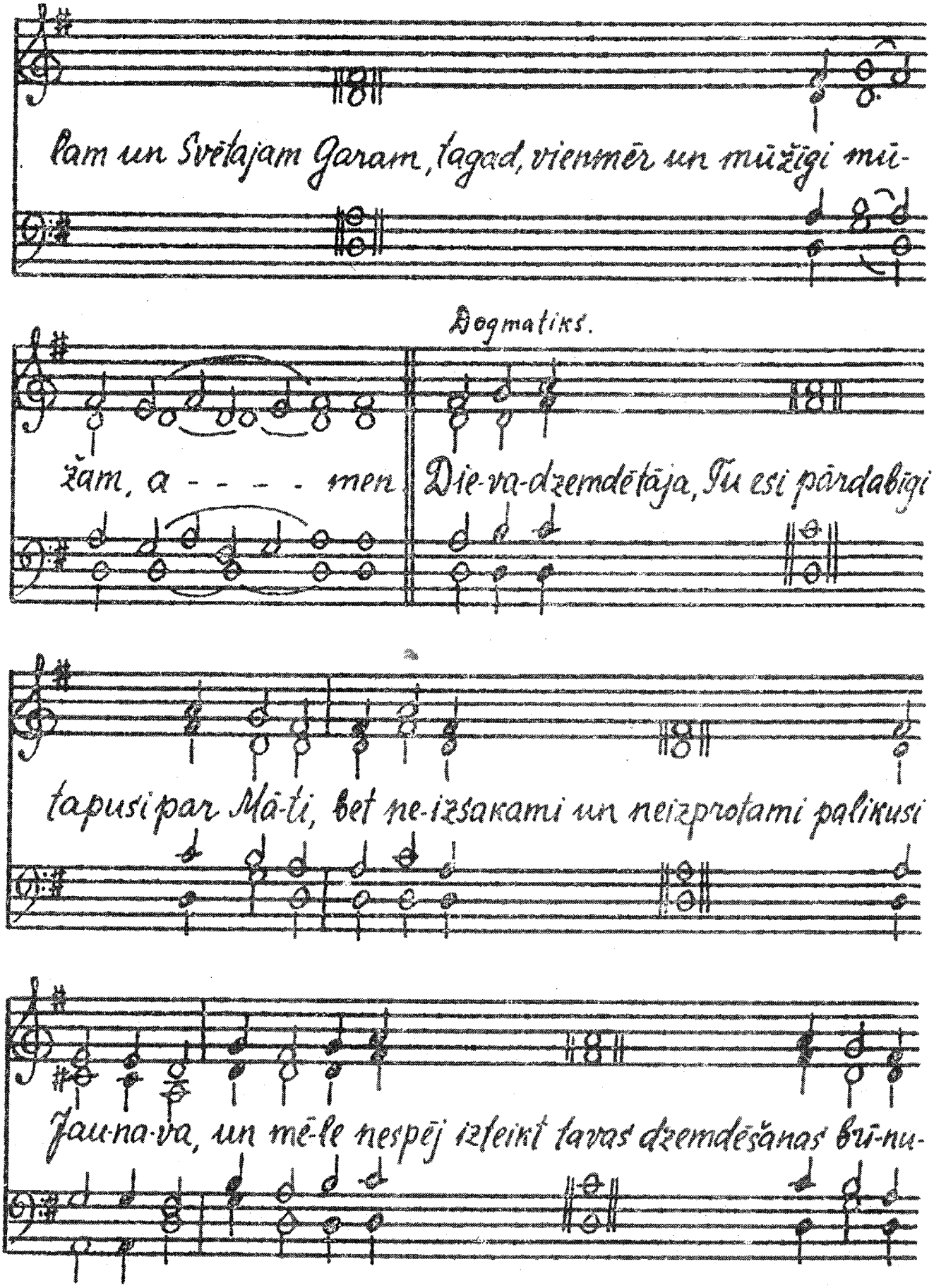
lam un Svētajam Garam, tagad, vienmēr un mūžīgi mū-
Dogmatiks.
žam, a - - - - men
Die-va-dzemdētāja, Tu esi pārdabīgi
tapusi par Mā-ti, bet ne-izsakami un neizprotami palikusi
Jau-na-va, un mē-le nespēj izteikt tavas dzemdēšanas brī-nu-

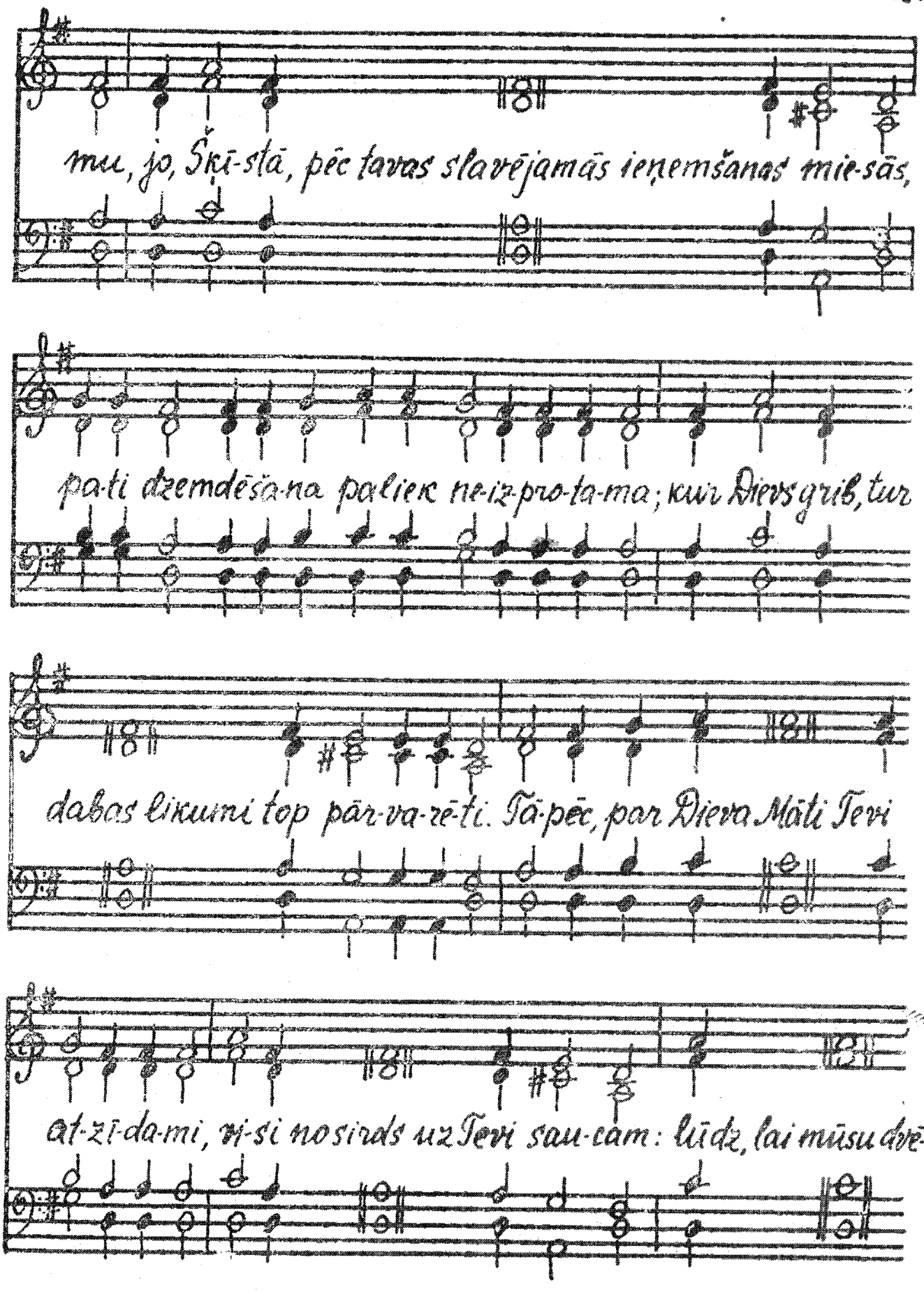
mu, jo, Šķī-stā, pēc tavas slavējamās ieņemšanas mie-sās,
pa-ti dzemdēša-na paliek ne-iz-pro-ta-ma; kur Dievs grib, tur
dabas likumi top pār-va-rē-ti. Tā-pēc, par Dieva Māti Tevi
at-zī-da-mi, vi-si no sirds uz Tevi sau-cam: lūdz, lai mūsu dvē-

8. meld.

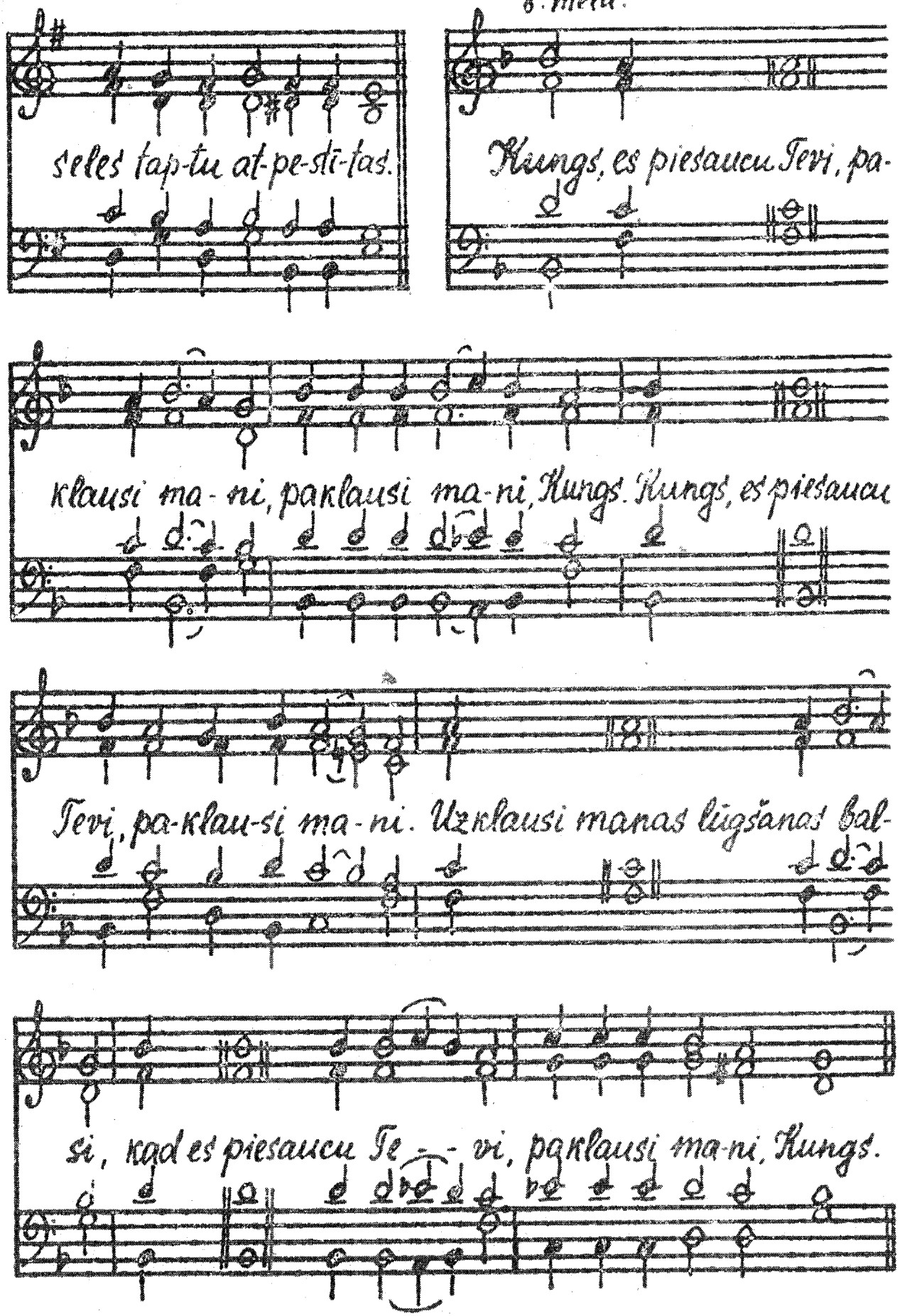
seles tap-tu at-pe-stī-tas.
Kungs, es piesaucu Tevi, pa-
klausi ma-ni, paklausi ma-ni, Kungs. Kungs, es piesaucu
Tevi, pa-klau-si ma-ni. Uzklausi manas lūgšanas bal-
si, kad es piesaucu Te-vi, paklausi ma-ni, Kungs.

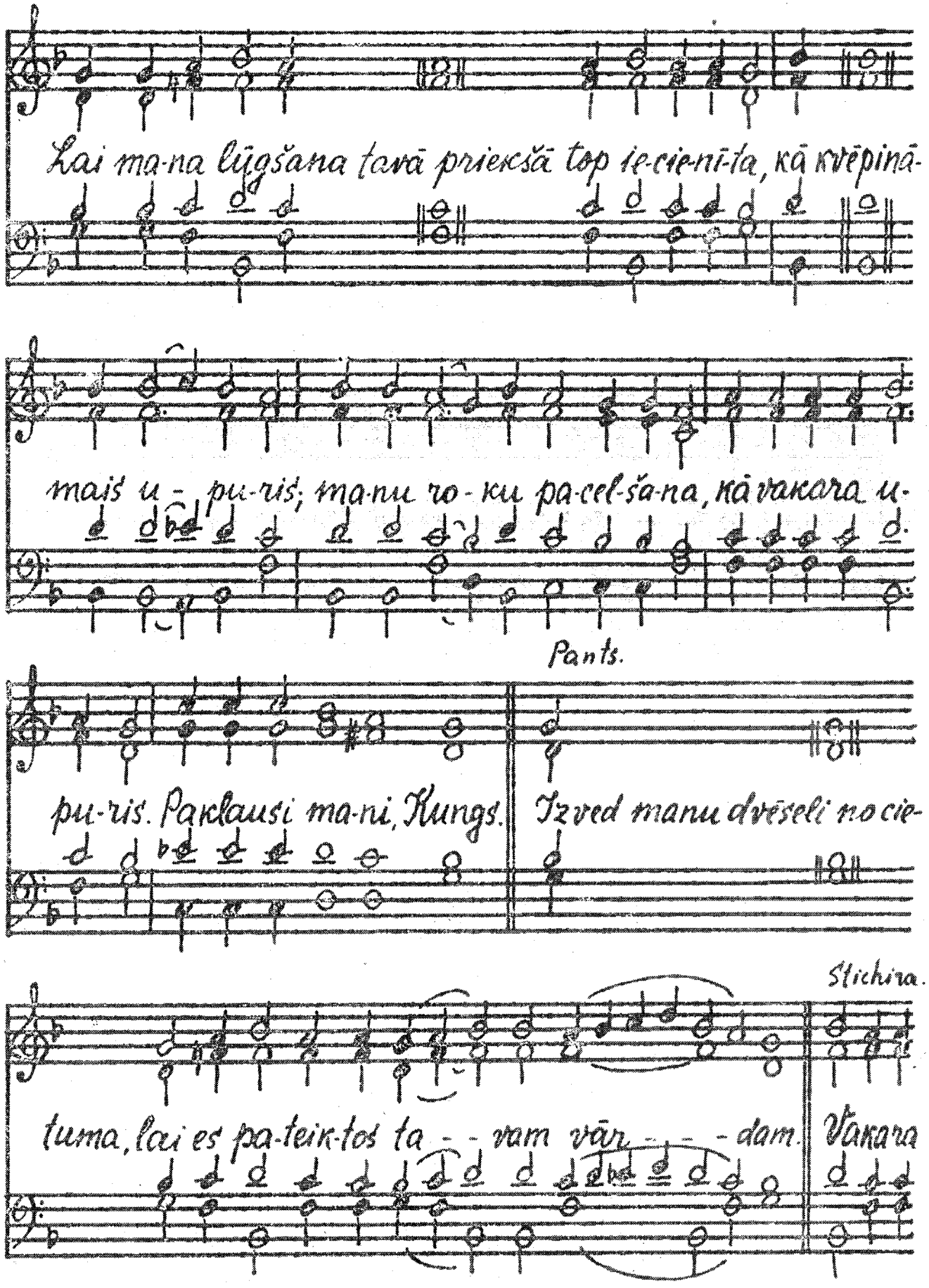
Lai ma-na lūgšana tavā priekšā top ie-cie-nī-ta, kā kvēpinā-
mais u - pu-ris; ma-nu ro-ku pa-cel-ša-na, kā vakara u-
Pants.
pu-ris. Paklausi ma-ni, Kungs. Izved manu dvēseli no cie-
Stichira.
tuma, lai es pa-teik-tos ta - - vam vār - - - dam. Vakara

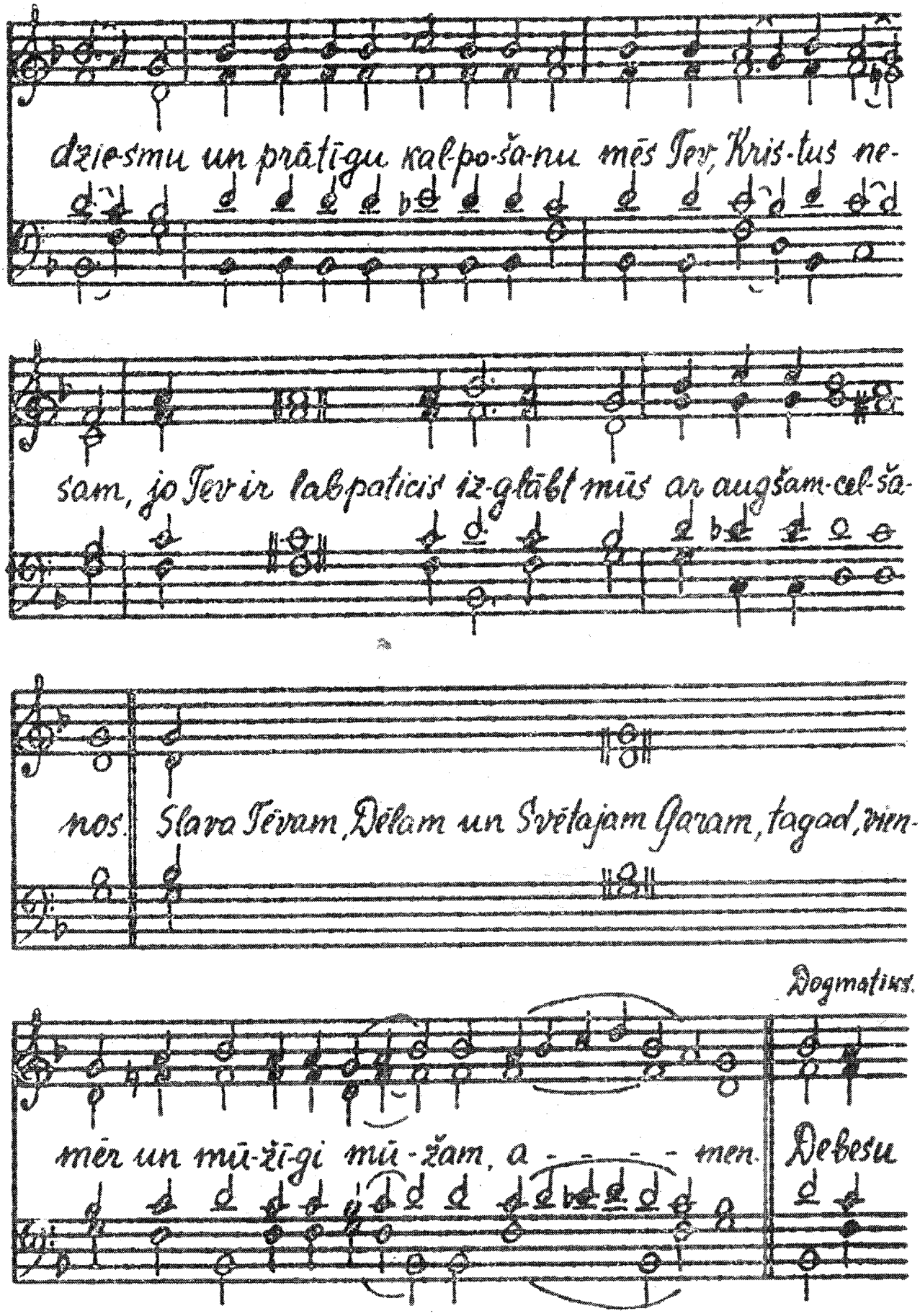
dzie-smu un prātī-gu kal-po-ša-nu mēs Jev, Kris-tus ne-
sam, jo Jev ir labpaticis iz-glābt mūs ar augšam-cel-ša-
nos. Slava Tēvam, Dēlam un Svētajam Garam, tagad, vien-
Dogmatiks.
mēr un mū-žī-gi mū-žam, a - - - - men. Debesu

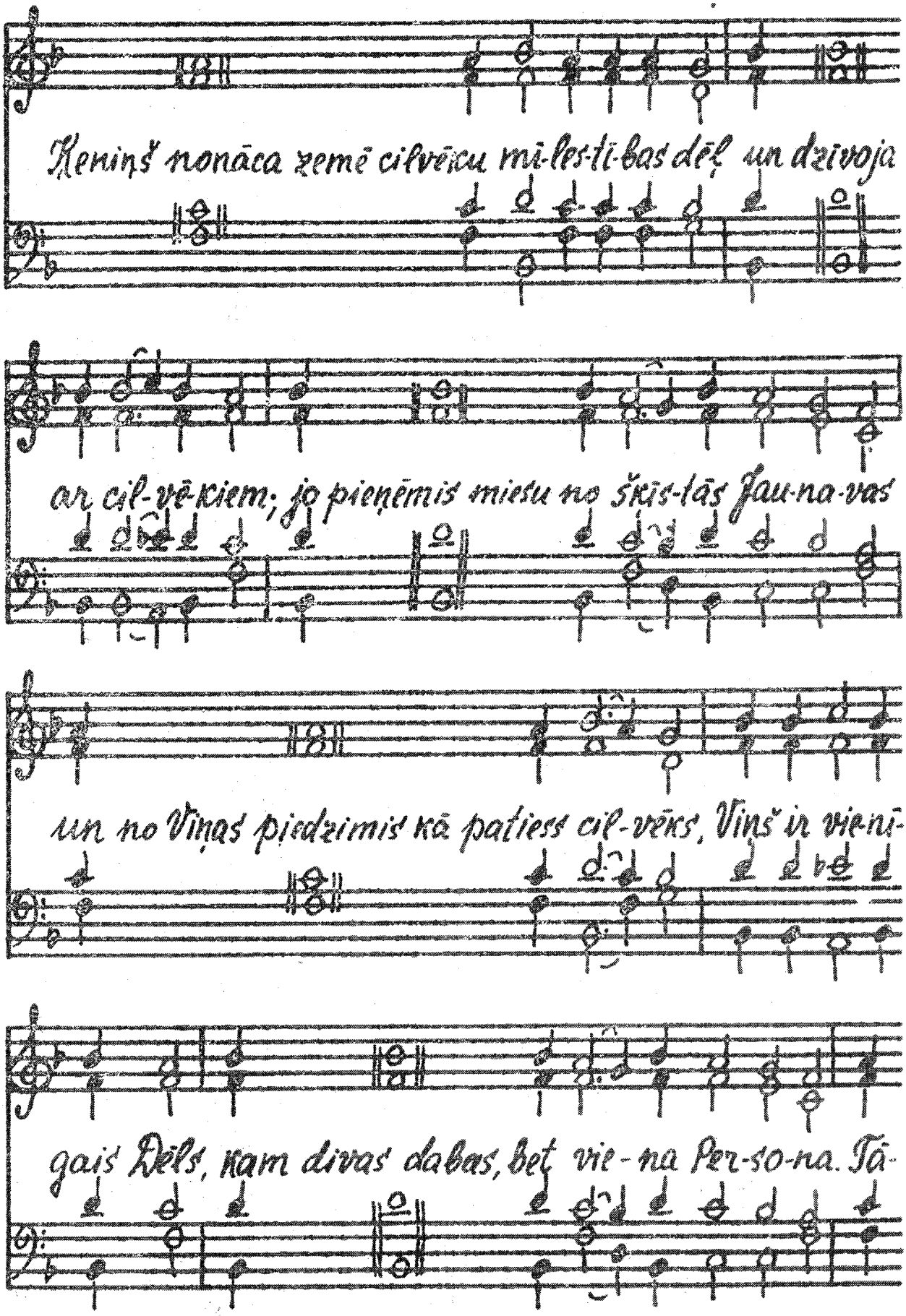
Kenińš nonāca zemē cilvēku mī-les-tī-bas dēļ un dzīvoja
ar cil-vē-kiem; jo pieņēmis miesu no šķīs-tās Jau-na-vas
un no Viņas piedzimis kā patiess cil-vēks, Viņš ir vie-nī-
gais Dēls, kam divas dabas, bet vie-na Per-so-na. Tā-

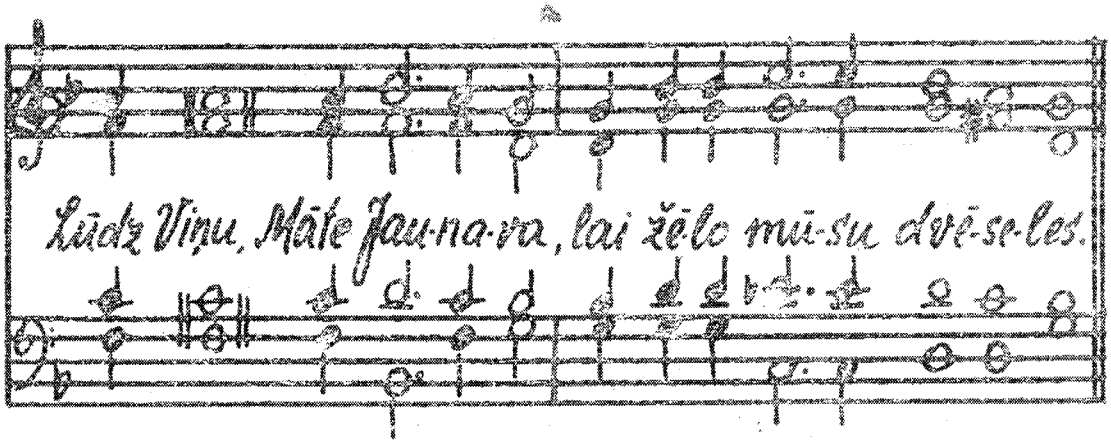

Vakara dziesma
Dieva Dēlam.

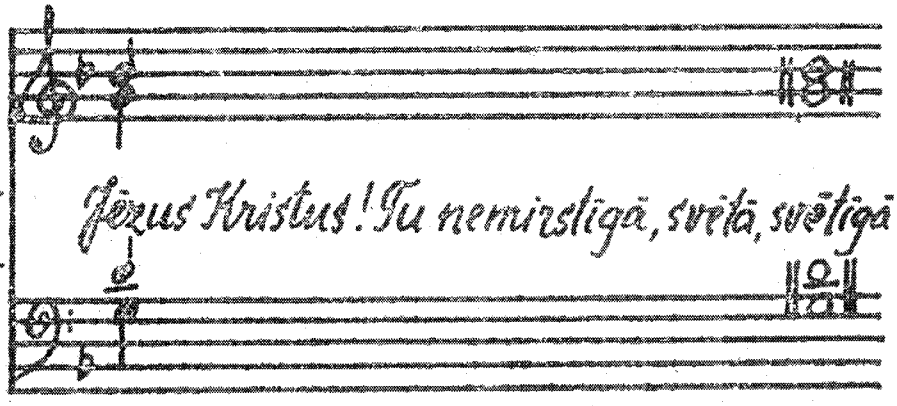

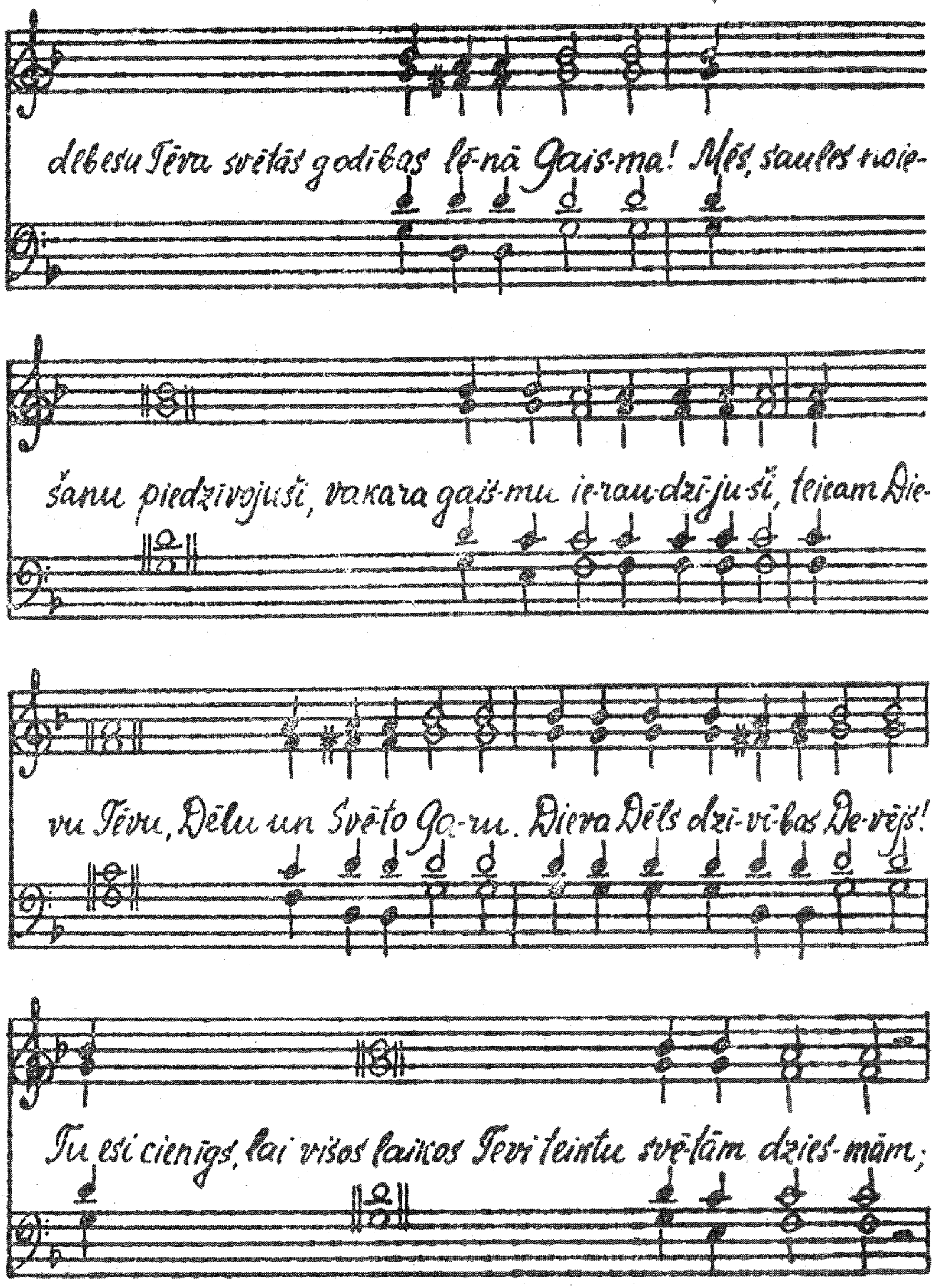
Debesu Tēva svētās godības lē-nā Gais-ma! Mēs, saules stoie-
šanu piedzīvojuši, vakara gais-mu ie-rau-dzī-ju-ši, teicam Die-
vu Tēvu, Dēlu un Svē-to Ga-ru. Dieva Dēls dzī-vī-bas De-vējs!
Tu esi cienīgs, lai vi-sos laikos Tevi teiktu svē-tām dzies-mām;

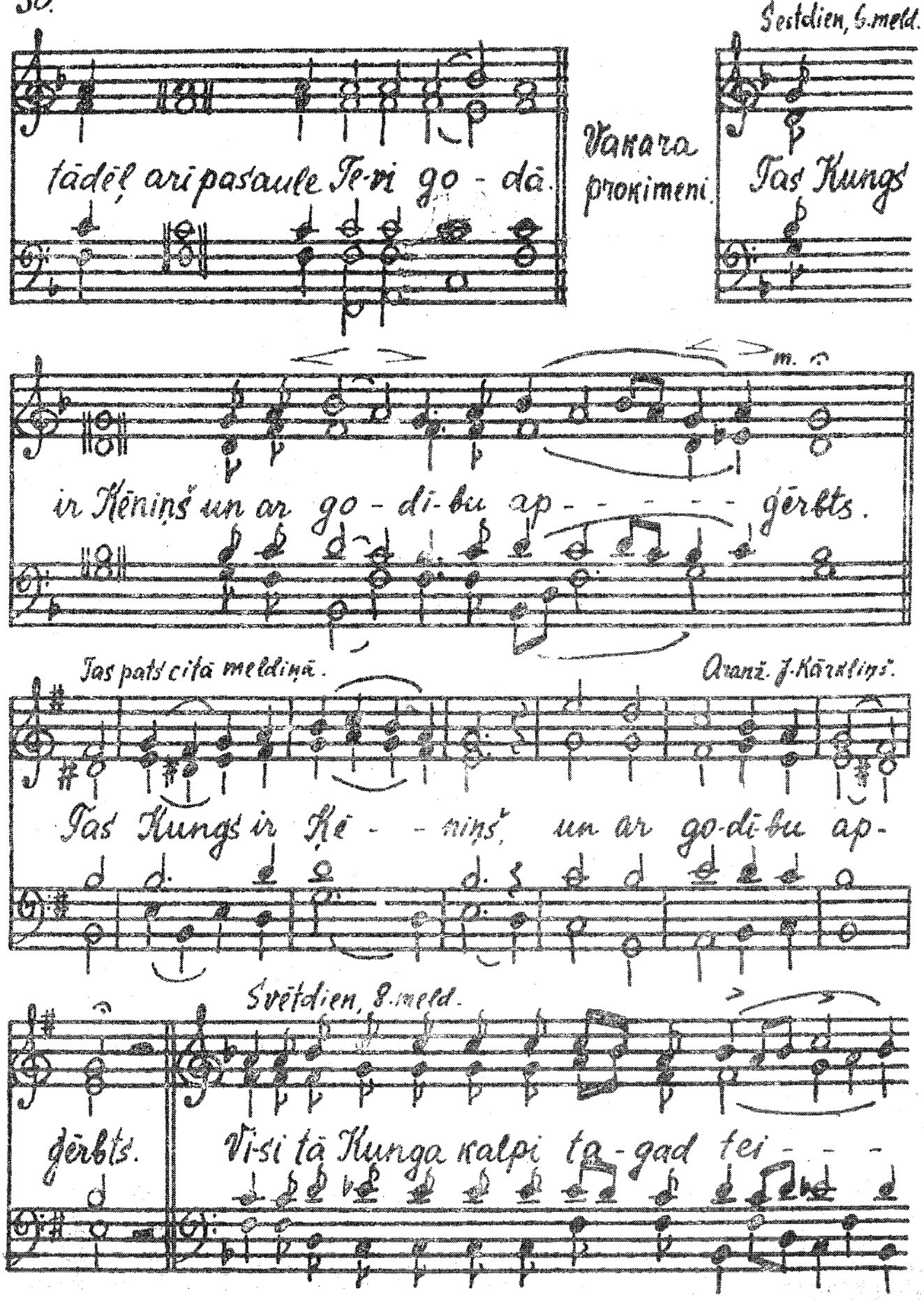
Svētdien, 6. meld.
tādēļ ari pasaule Je-ri go - dā.
Vakara prokimeni.
Tas Kungs
ir Ķēniņš un ar go - dī-bu ap - - - - - gērbts.
Tas pats citā meldiņā.
Aranž. J. Kārkliņš.
Tas Kungs ir Ķē - - niņš, un ar go-dī-bu ap-
Svētdien, 8. meld.
gērbts.
Vi-si tā Kunga kalpi ta-gad tei - - -

Pirmdien, 4. meld.

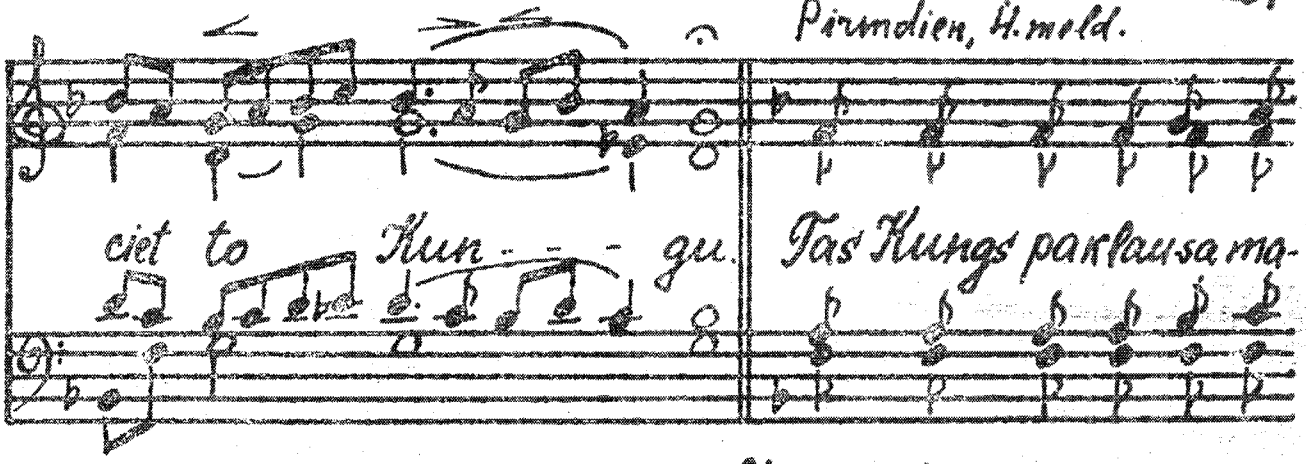

Otrdien, 1. meld.

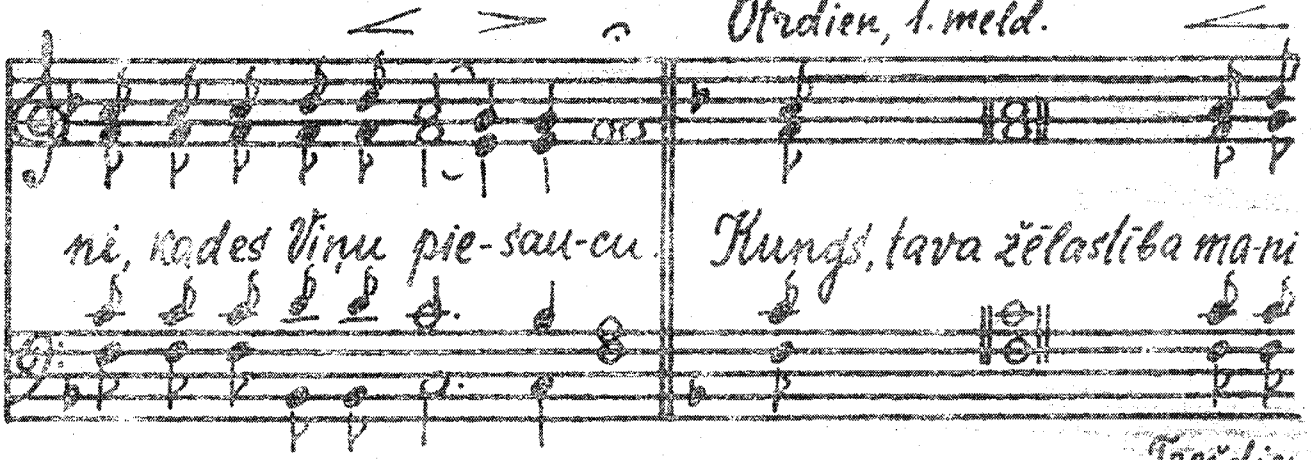

Trešdien, 5. meld.

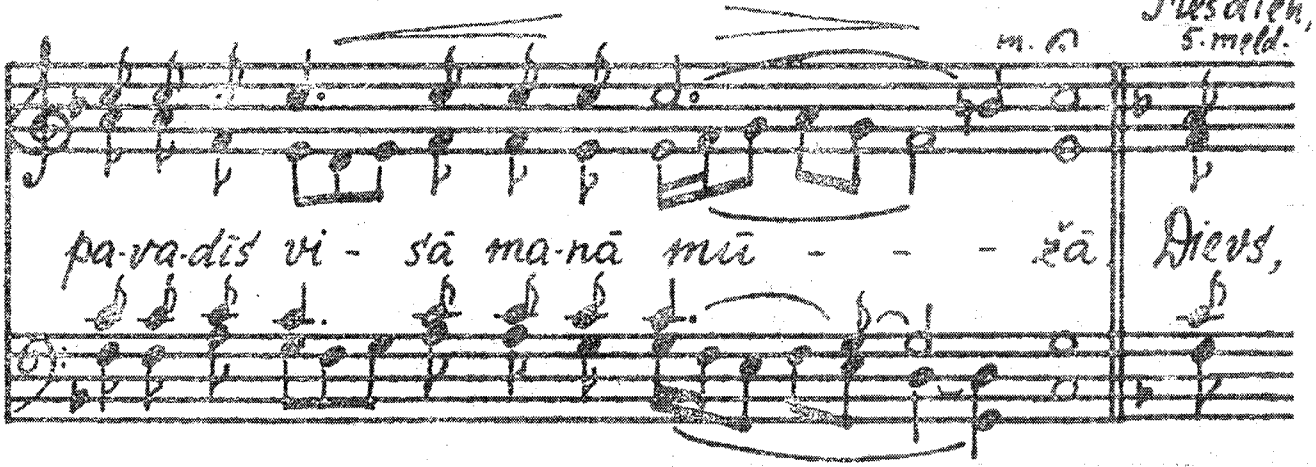

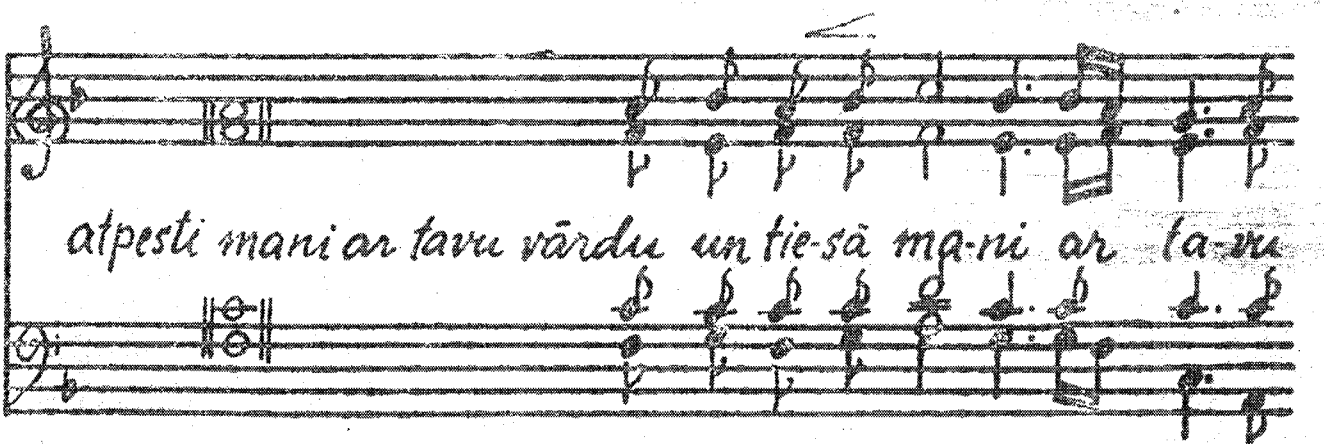

Ceturtdien, 6. meld.

va - - - ru. No tā Kunga, kas debesi un zemi ra-

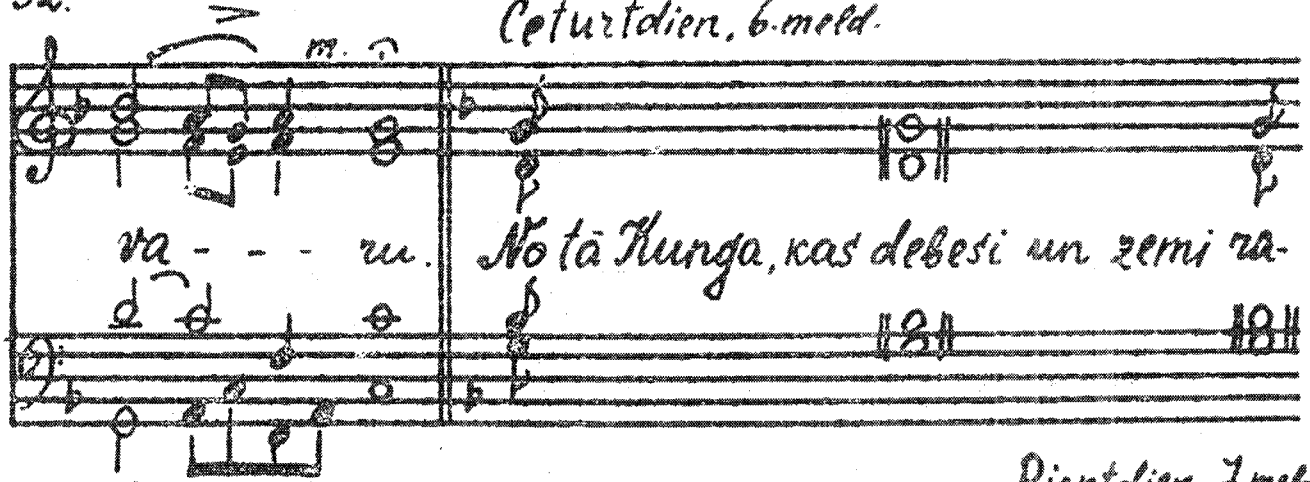

Piektdien, 7. meld.

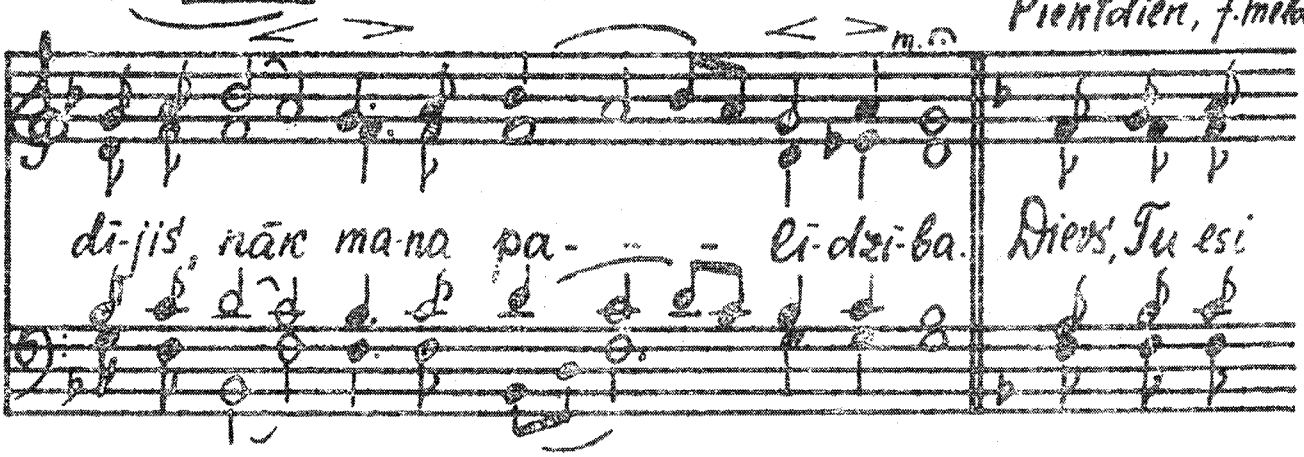

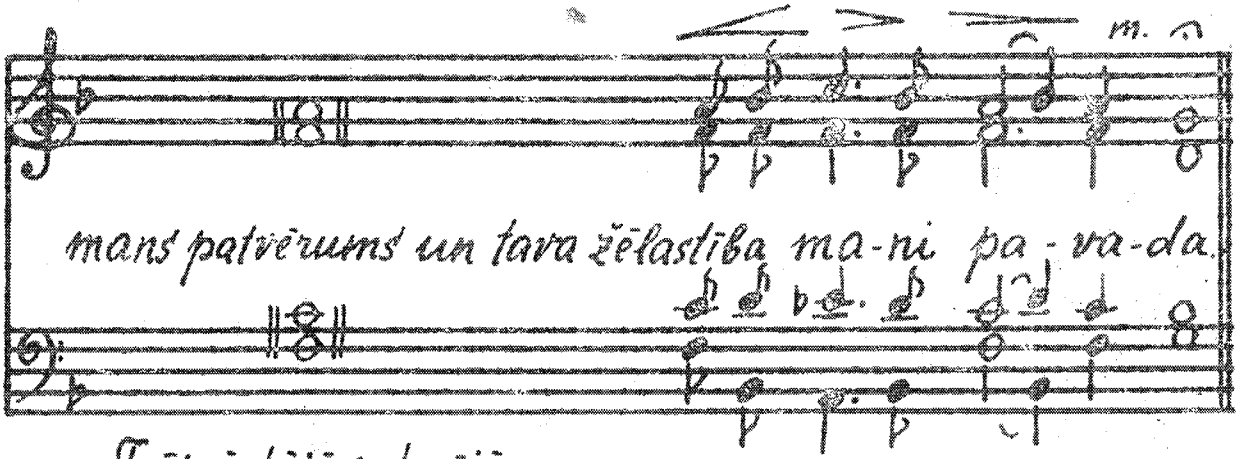

dī-jis, nāk ma-na pa- - - lī-dzī-ba. Dievs, Tu esi

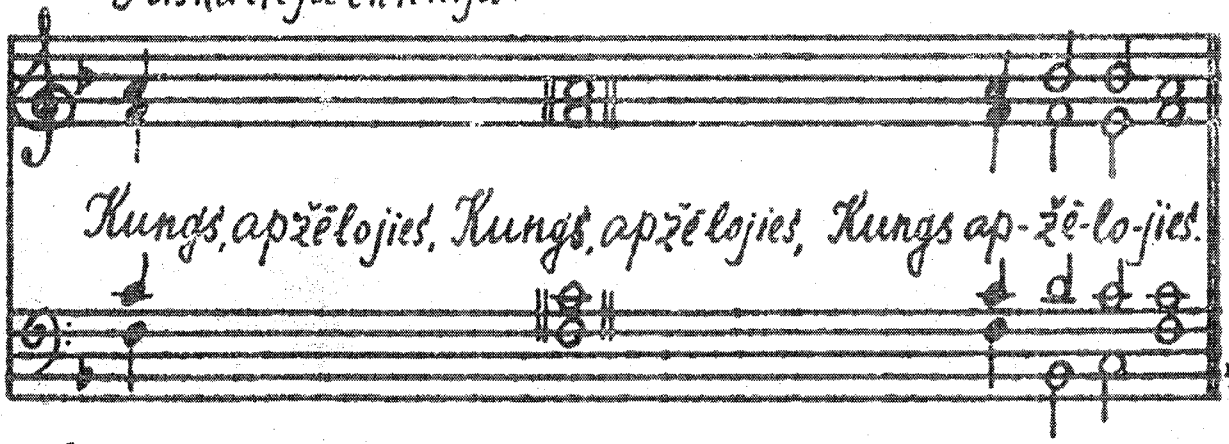

mans patvērums un tava žēlastība ma-ni pa-va-da.

Trīskārtējā ektenījā:

Kungs, apžēlojies, Kungs, apžēlojies, Kungs ap-žē-lo-jies.

Var izlietot arī citas kadences, sk. kielo ekt.

Lūgšana: Kungs, dari mūs cienīgus... (var dziedāt uz 8. tropara meldiņu).

Lūdzamā ekt.

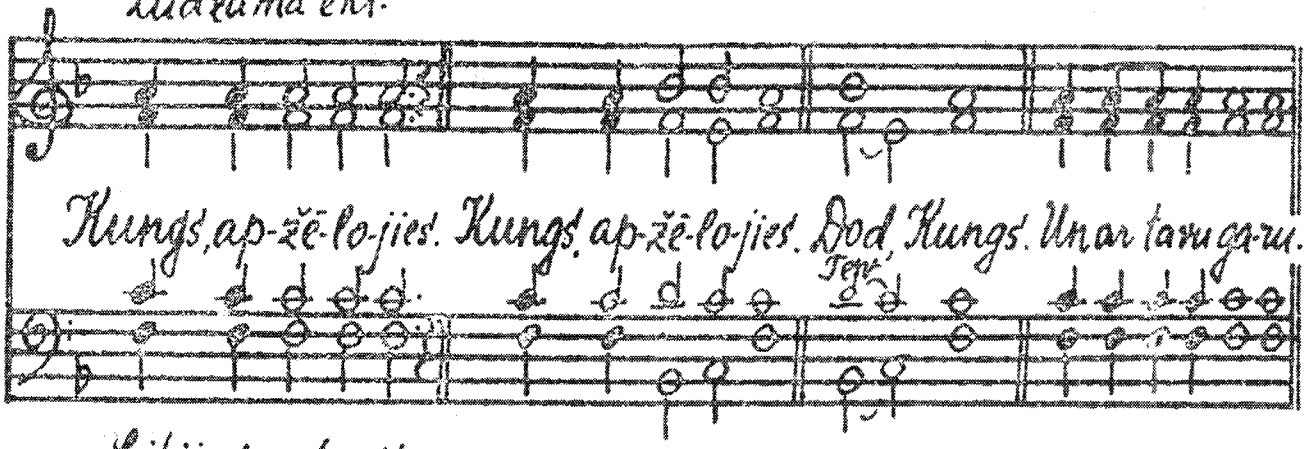

Litijas ekteneja.

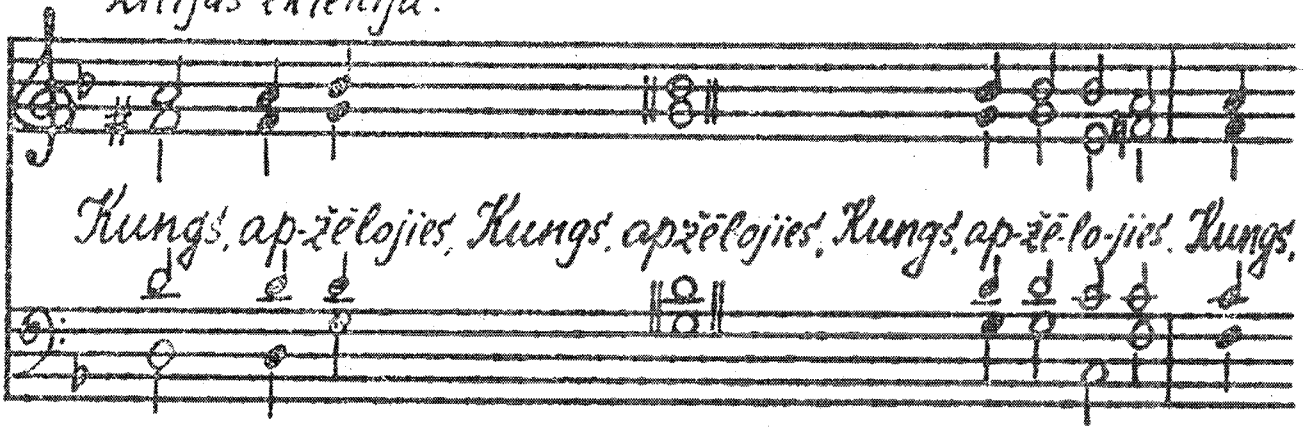

1. meld.

Pantu stichiras (svētdienu)

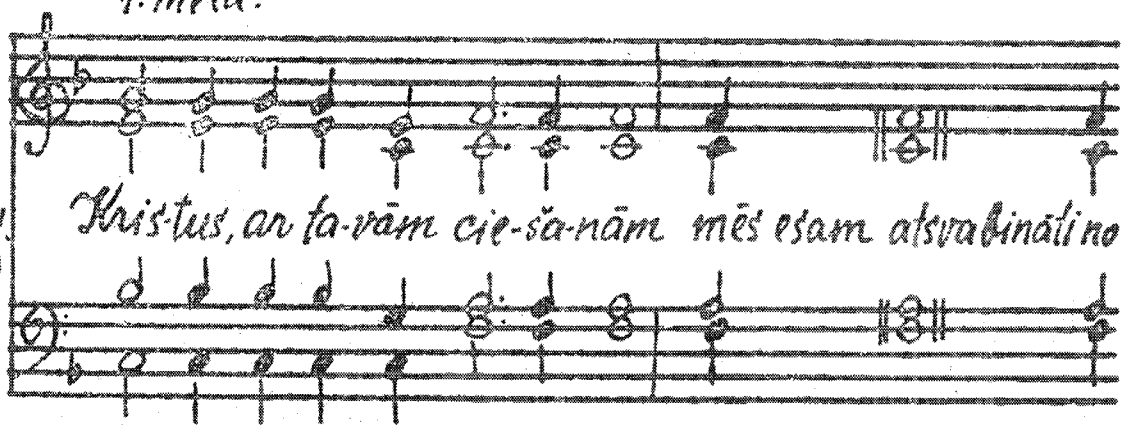

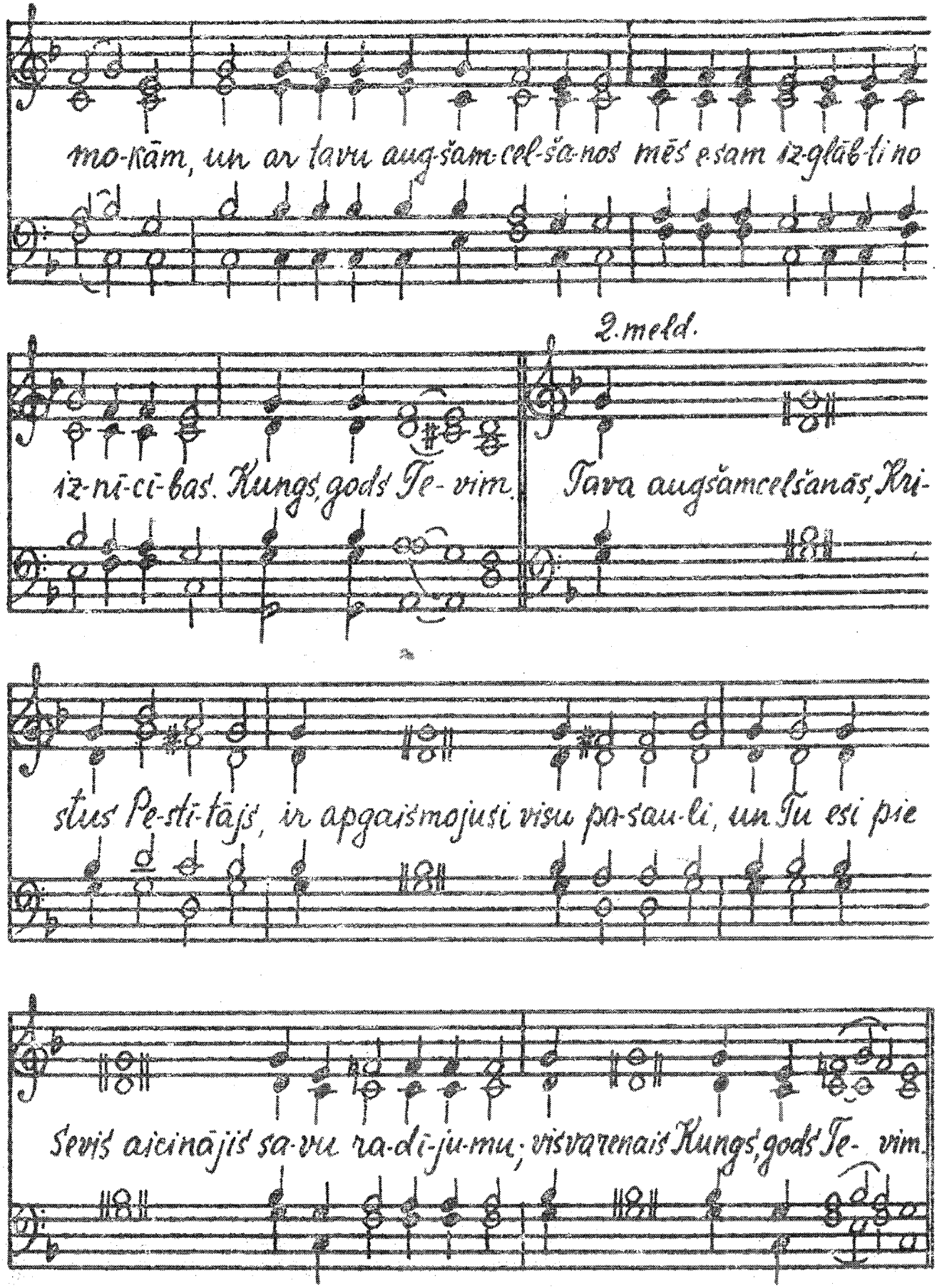
mo-kām, un ar tavu augšam-cel-ša-nos mēs esam iz-glāb-ti no
2. meld.
iz-nī-ci-bas. Kungs, gods Je- vim. Tava augšamcelšanās, Kri-
stus Pe-sti-tājs, ir apgaismojusi visu pa-sau-li, un Tu esi pie
Seviš aicinājis sa-vu ra-dī-ju-mu; visvarenais Kungs, gods Je- vim.

3. meld.

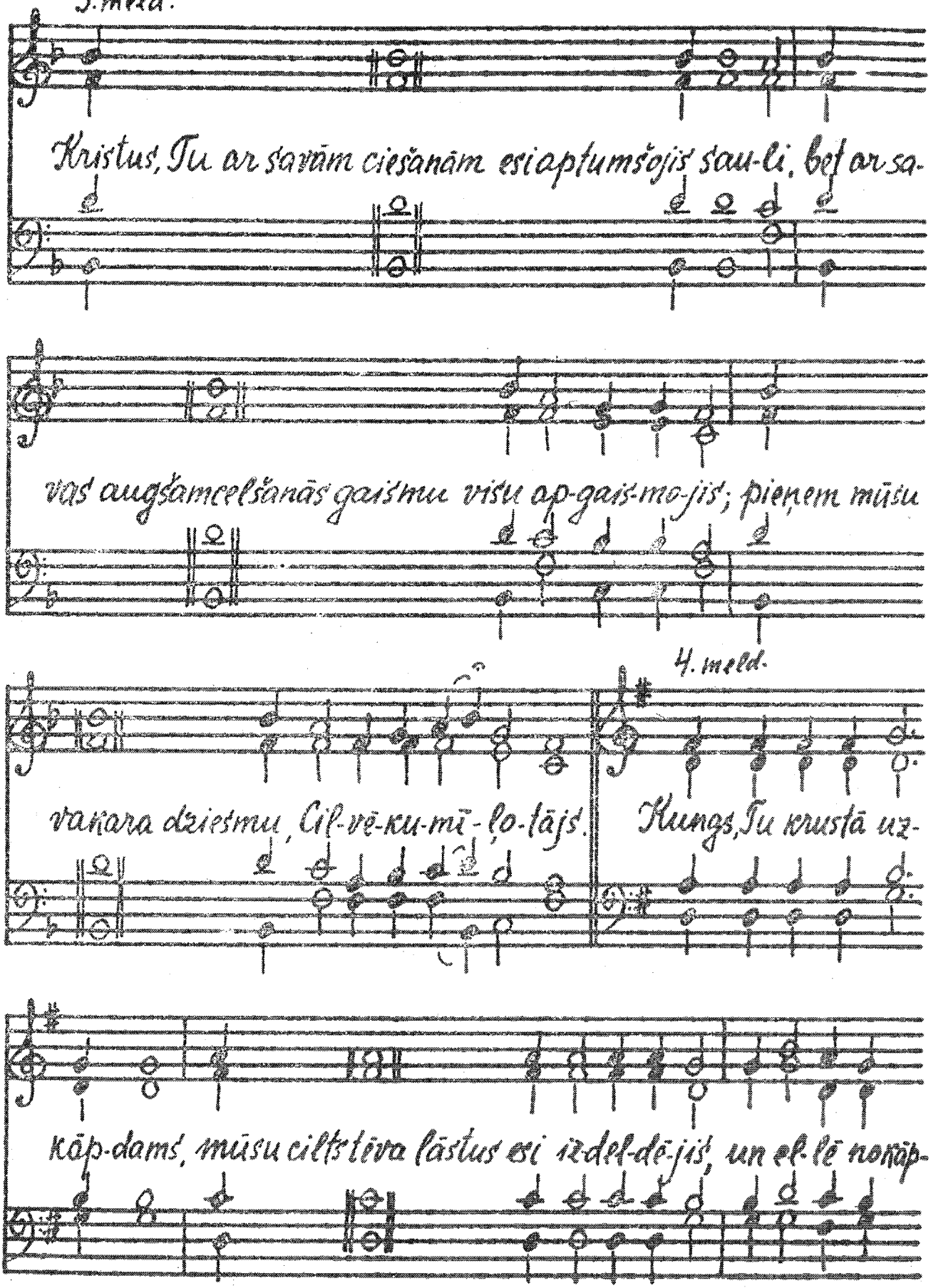
Kristus, Tu ar savām ciešanām esi aptumšojis sau-li, bet ar sa-
vas augšamcelšanās gaismu visu ap-gais-mo-jis; pieņem mūsu
4. meld.
vakara dziesmu, Cil-vē-ku-mī-ļo-tājs. Kungs, Tu krustā uz-
kāp-dams, mūsu ciltstēva lāstus esi izdel-dē-jis, un el-lē nokāp-

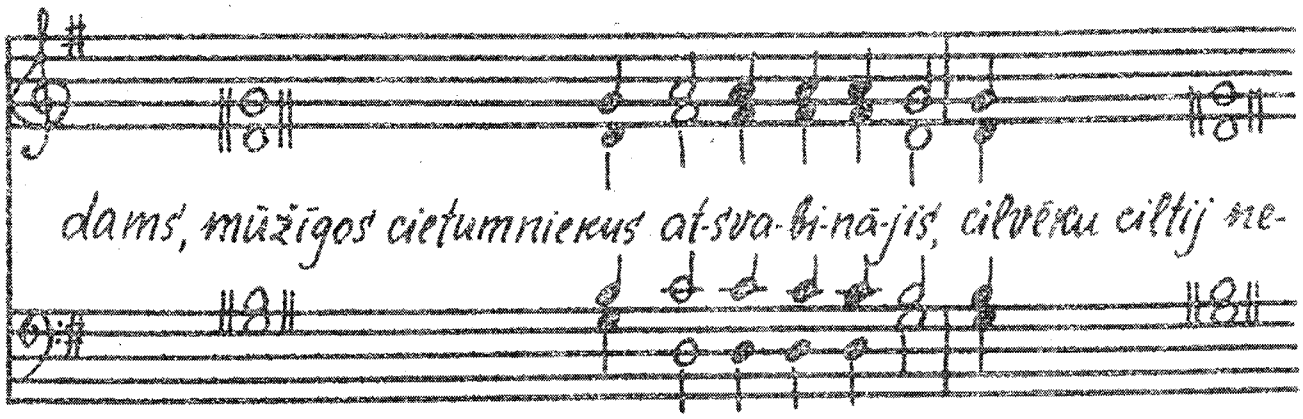
dams, mūžīgos cietumniekus at-sva-bi-nā-jis, cilvēkam ciltij ne-

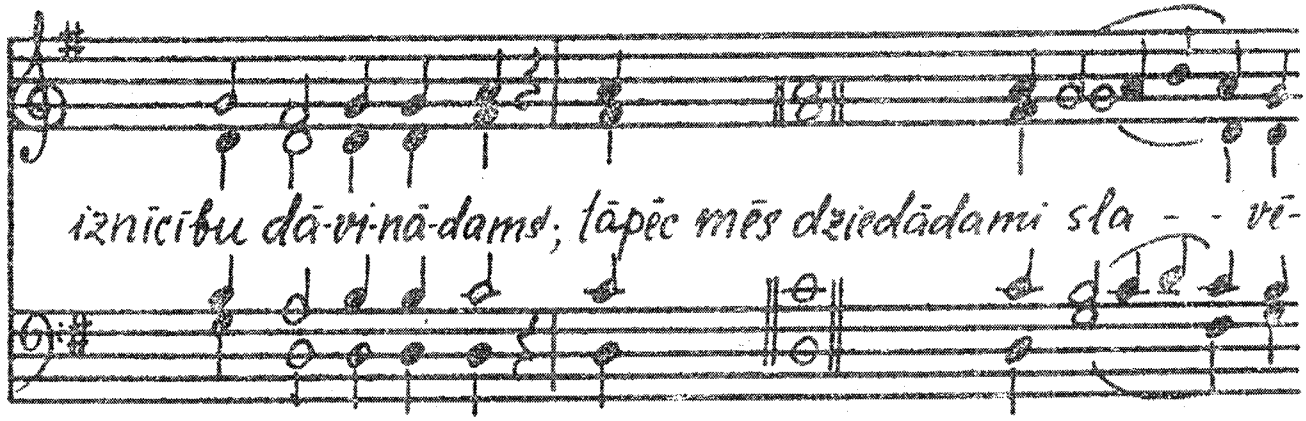
iznīcību dā-vi-nā-dams; tāpēc mēs dziedādami sla - - vē-

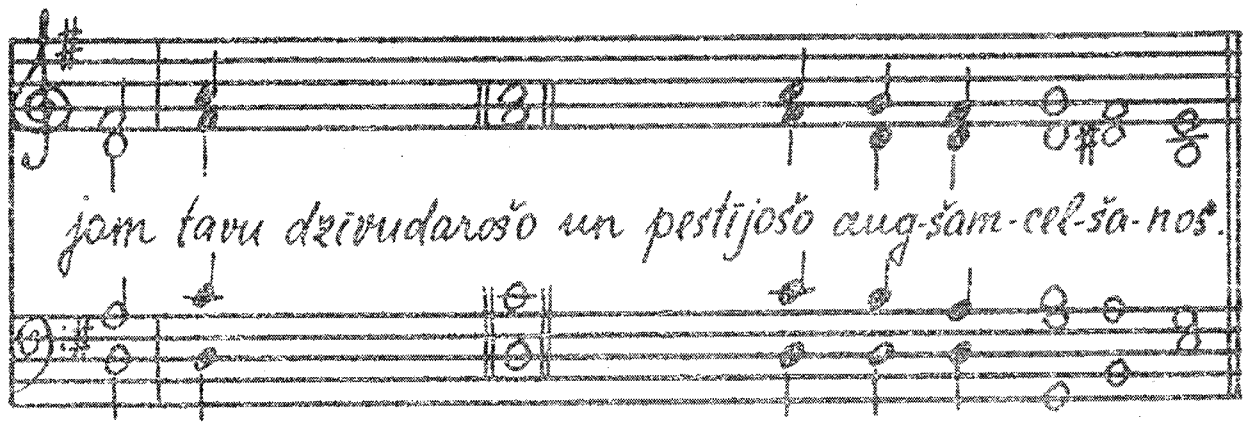
jam tavu dzīvudarošo un pestījošo aug-šam-cel-šā-nos.

5. meld.

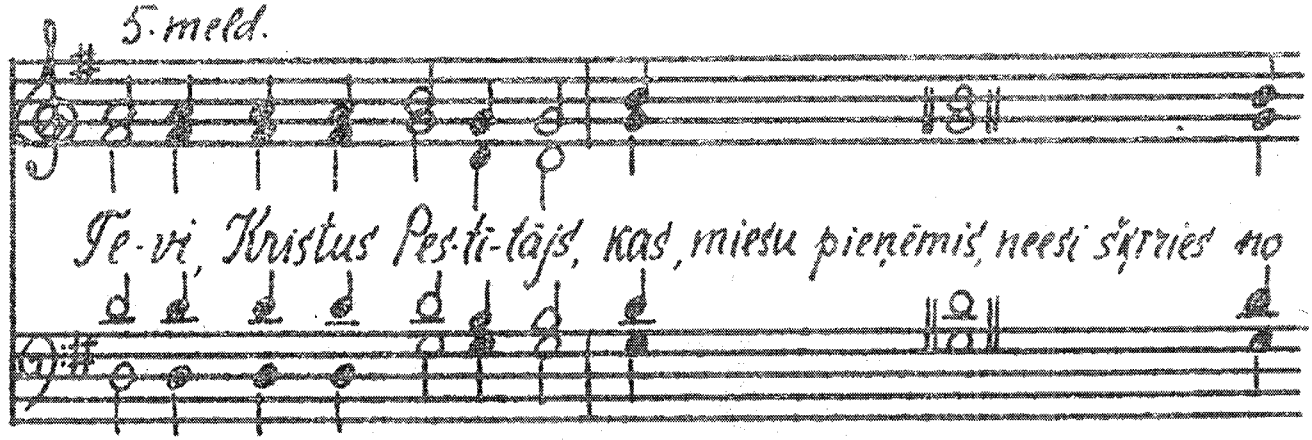
Je-vi, Kristus Pes-tī-tājs, kas, miesu pieņēmis, neesi šķīries no

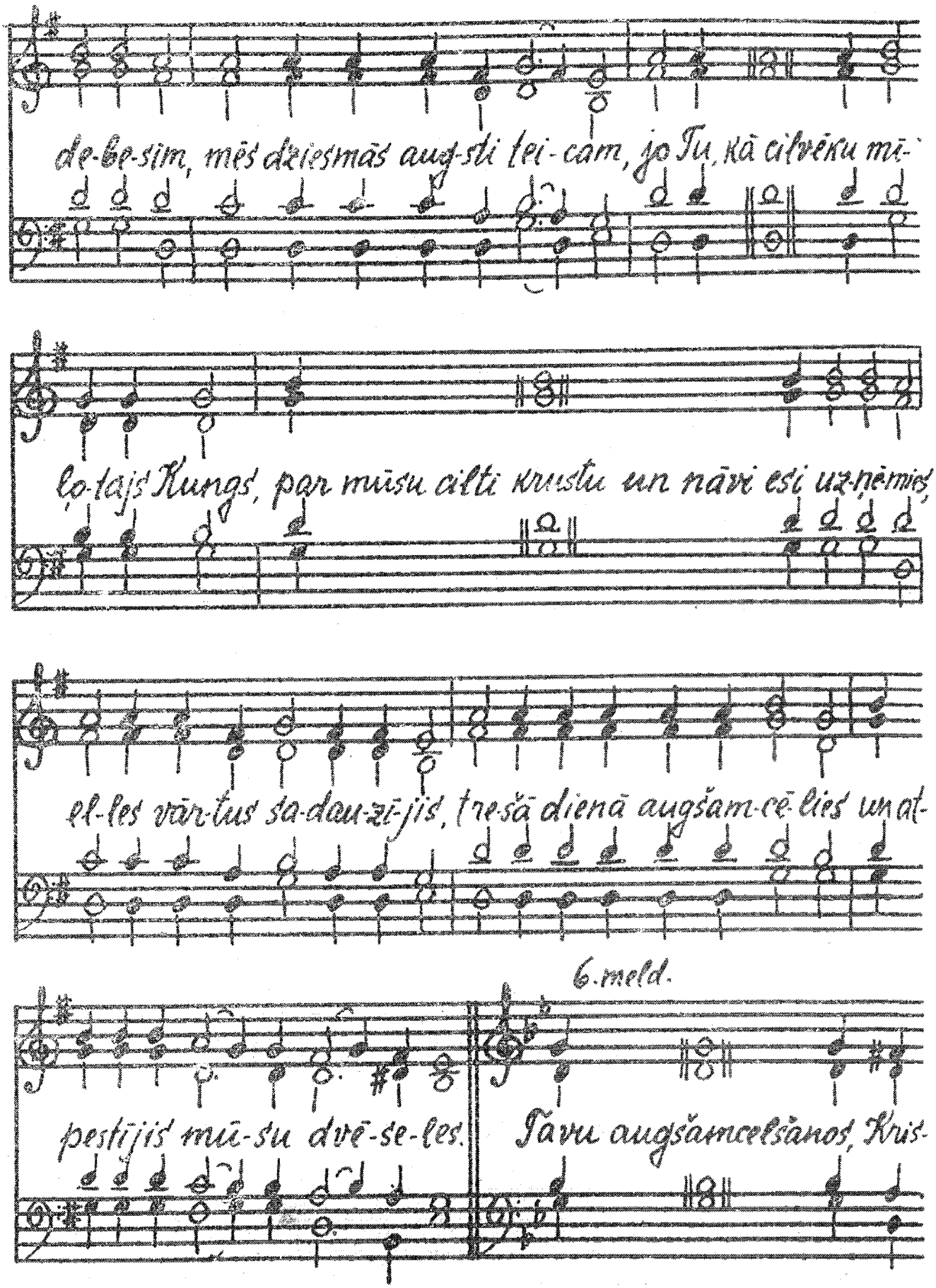
de-be-sim, mēs dziesmās augsti tei-cam, jo Tu, kā citvēku mī-
ļo-tajs Kungs, par mūsu cilti krustu un nāvi esi uz-ņēmies,
el-les vār-tus sa-dau-zī-jis, trešā dienā augšam-cē-lies un at-
6. meld.
pestījis mū-su dvē-se-les. Tavu augšamcelšanos, Kris-

tus Pes-tī-tājs, eņ-ģe-ļi teic de-be-sīs, iecienī arī mūs virs ze-

7. meld.

mes šķīstām sirdīm Tevi sla - vēt. Pa-sau-les Pestītājs, Tu

no kapa esi augšam-cē-lies, un līdz ar savu mie-su esi uzcē-

8. meld.

lis cil-vē-kus; Kungs, gods Te- - vim. Jē-zus, Tu no de-

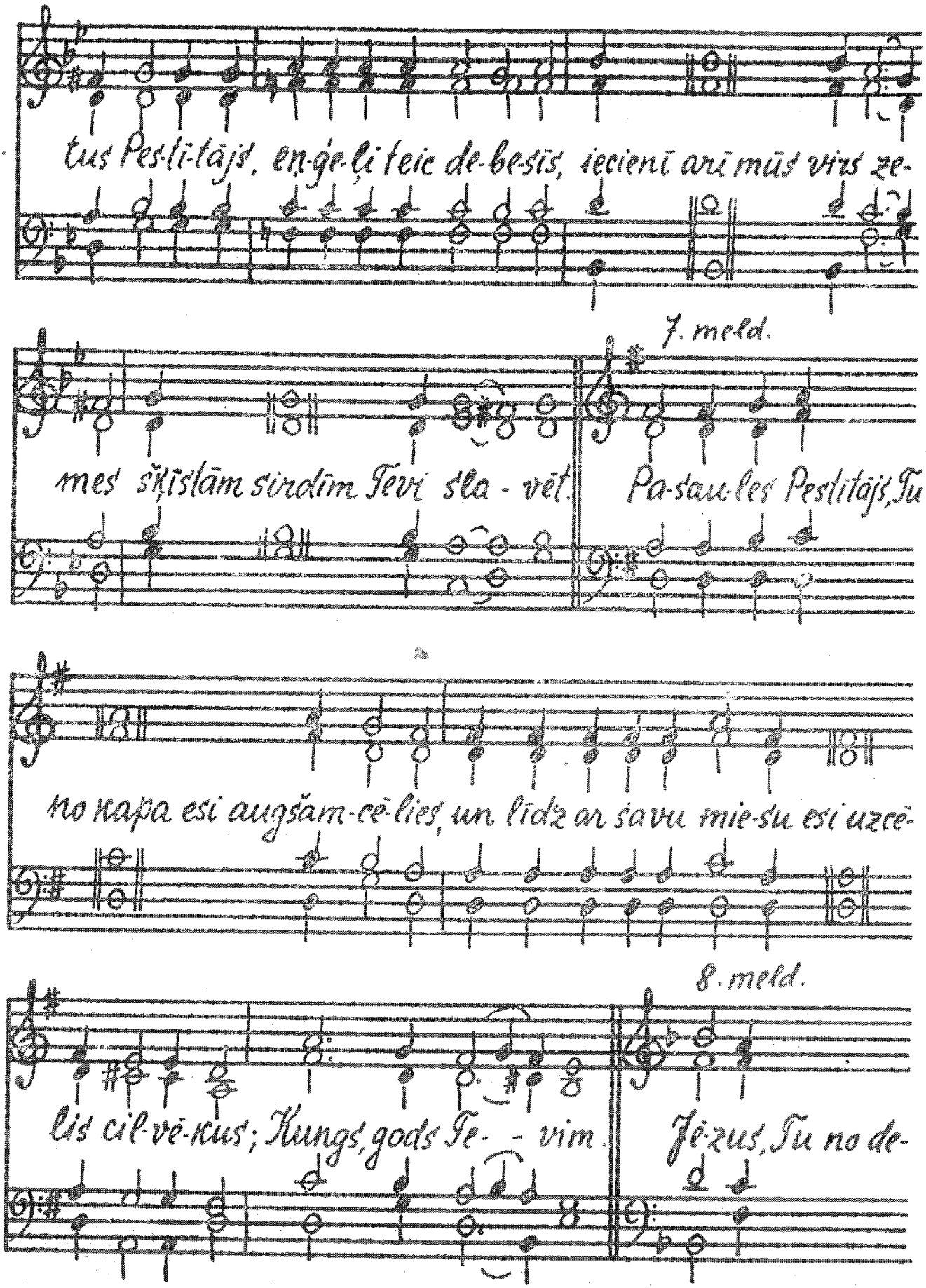

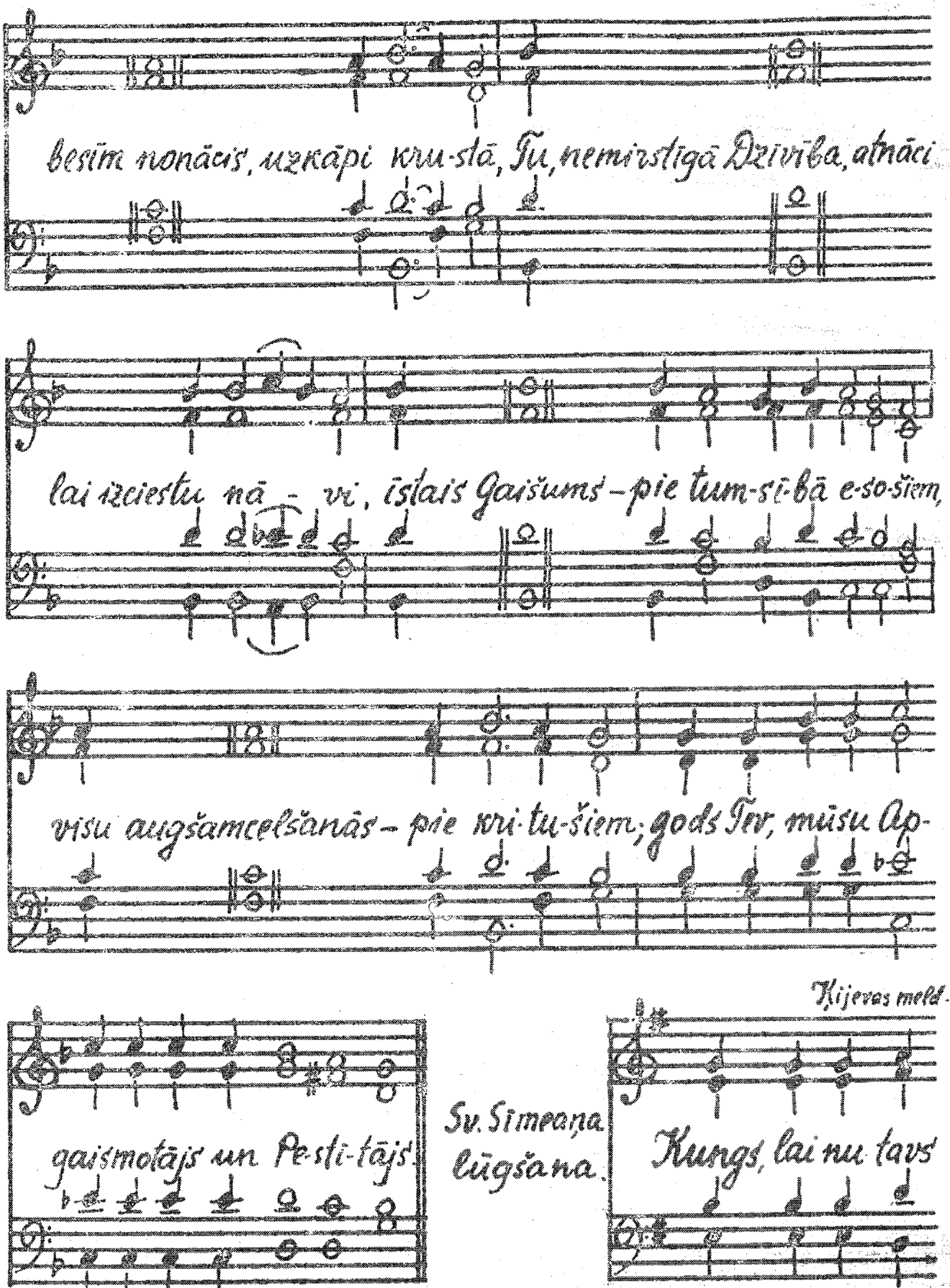
Beidzot nonācis, uzkāpi krustā, Tu, nemirstīgā Dzīvība, atnāci
lai izciestu nāvi, išlais Gaišums – pie tumsībā esošiem,
visu augšamcelšanās – pie krītušiem; gods Tev, mūsu Ap-
gaismotājs un Pestītājs!
Sv. Simeona lūgšana.
Kijevas meld.
Kungs, lai nu tavs

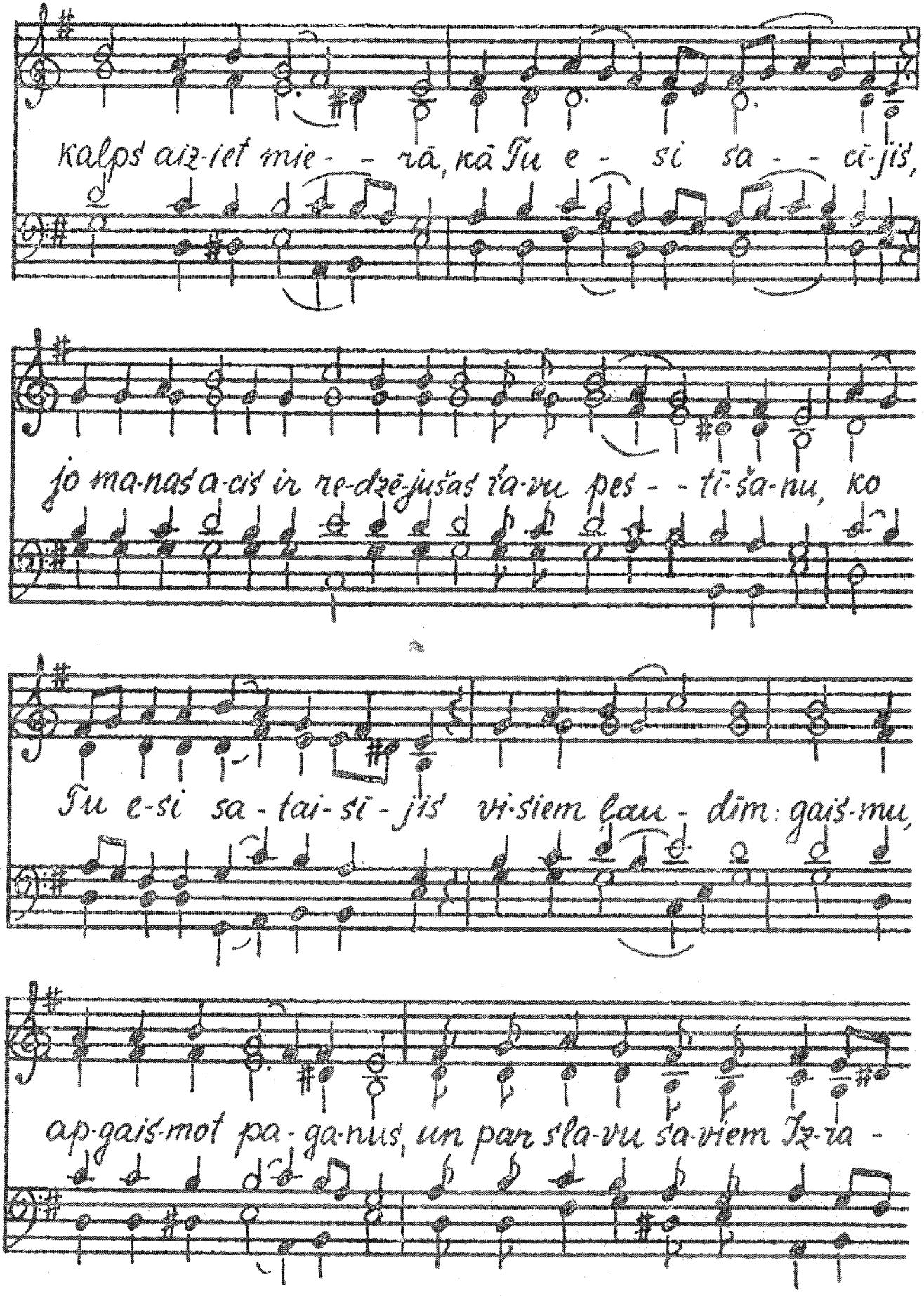
Kalps aiz-ieť mie- - rā, kā Ju e- si sa- - cī-jis,
jo ma-nas a-cis ir re-dzē-jušas ťa-vu pes- - tī-ša-nu, ko
Ju e-si sa-tai-sī-jis vi-siem ļau-dīm: gais-mu,
ap-gais-mot pa-ga-nus, un par sla-vu ša-viem Iz-ra-

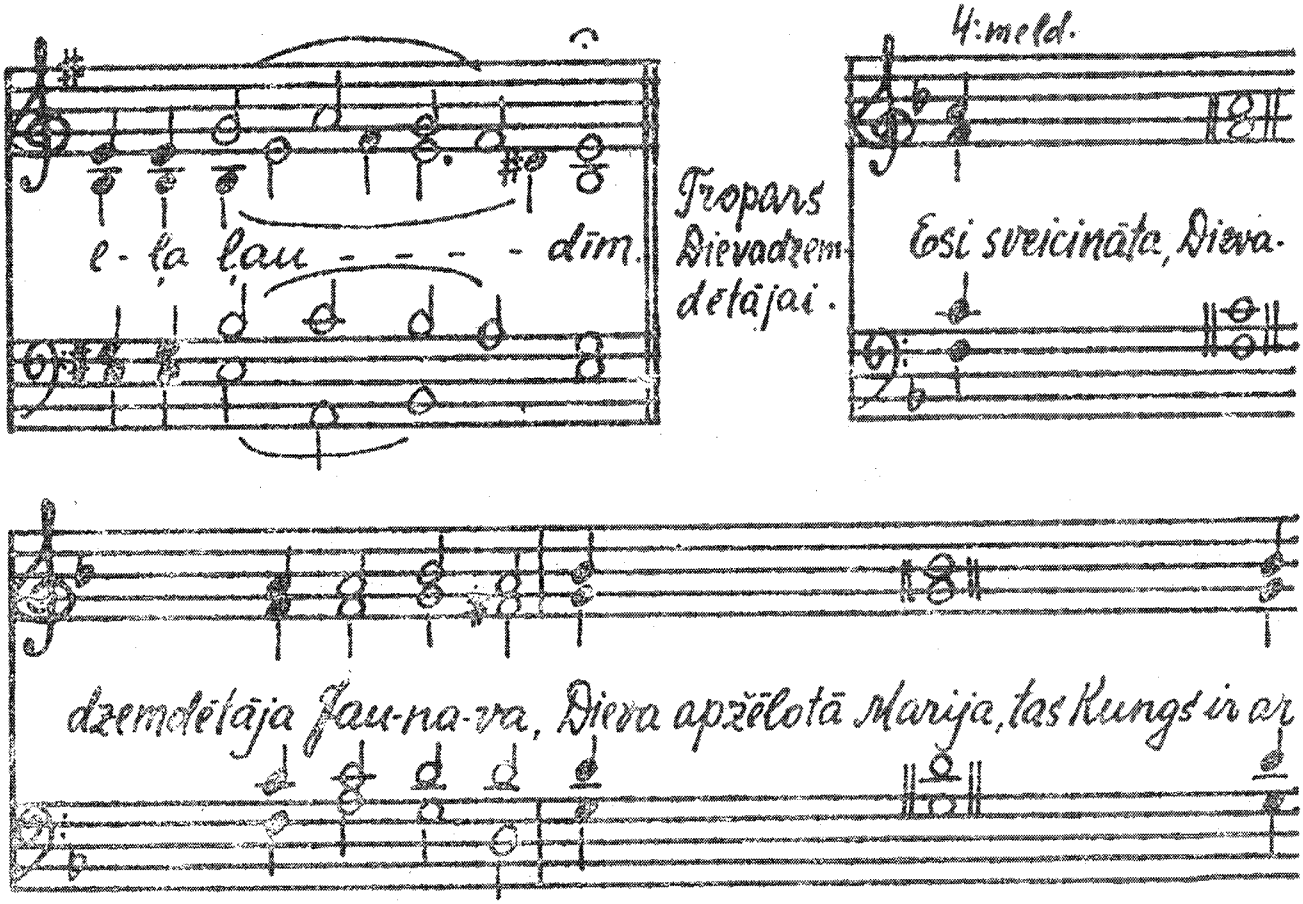

Pēc trop. ieņēti maizes u.c. un tad dziedam: Slavēts lai ir... Ja nelien desmēt. maizes, tad: Slavēts lai ir... dzimšanu tālāk pēc tropāra.

3. reizes.

Trešās reizes noslēgums.

Slavēts lai ir tā Kunga vārds no šī laika mūžīgi mūžam. -mū-žam

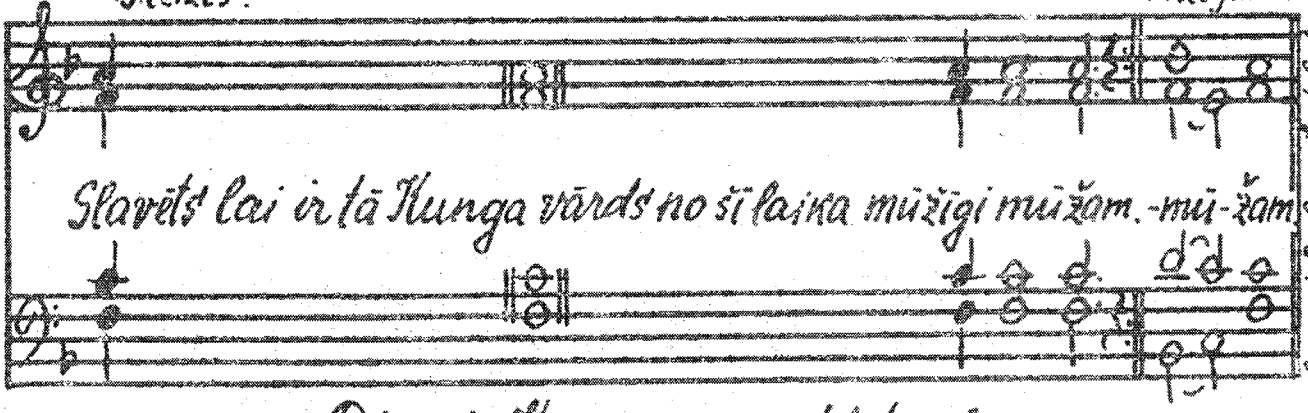

Pēc svēt. Dz. Amen. Lasit: Gods Dievam... un 6 psalmus, Lielā ektenija. Dievs ir Kungs.

Dievs ir Kungs... un svētd. tropāri.

1. meld.

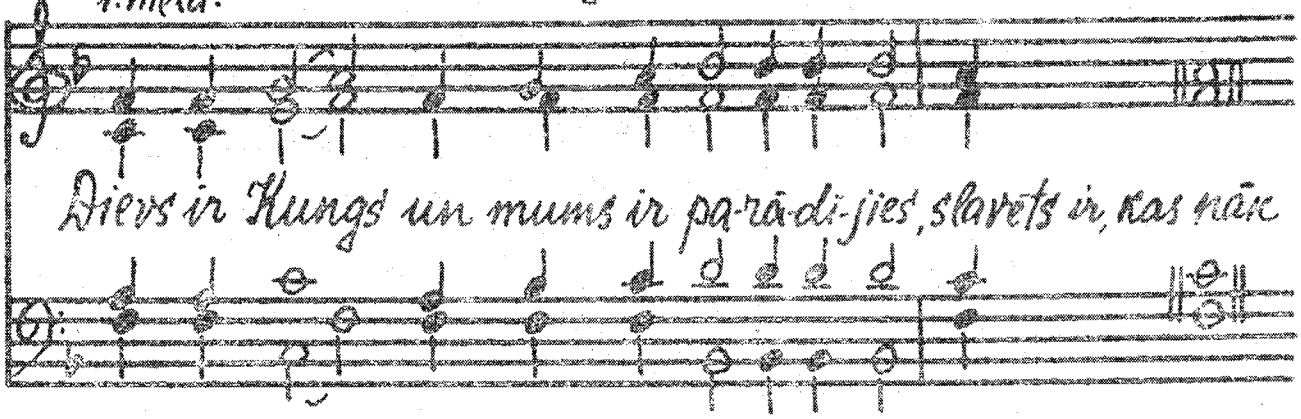

Dievs ir Kungs un mums ir pa-rā-di-jies, slavēts ir, kas nāk

Tropāre.

tā Kunga vār-dā. Kad ak-mens bija aizzī mo-gots no jū-diem

un karavīri sargāja tavu visšķīsto mie-su, tad Tu, Pes-tī-

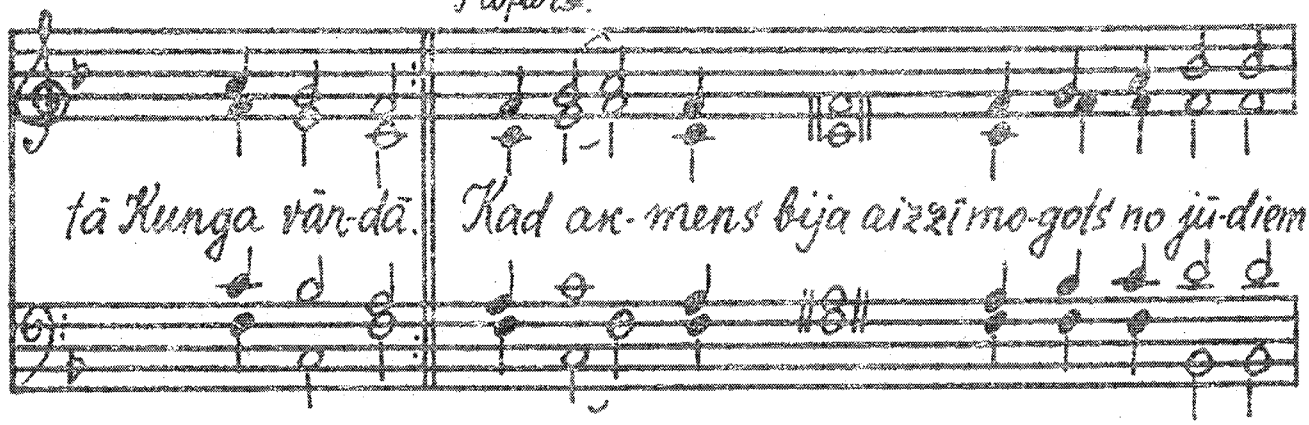

tājs, augšam cēlies tre-šā die-nā, pasaulei dzīvību dā-vi-nā-

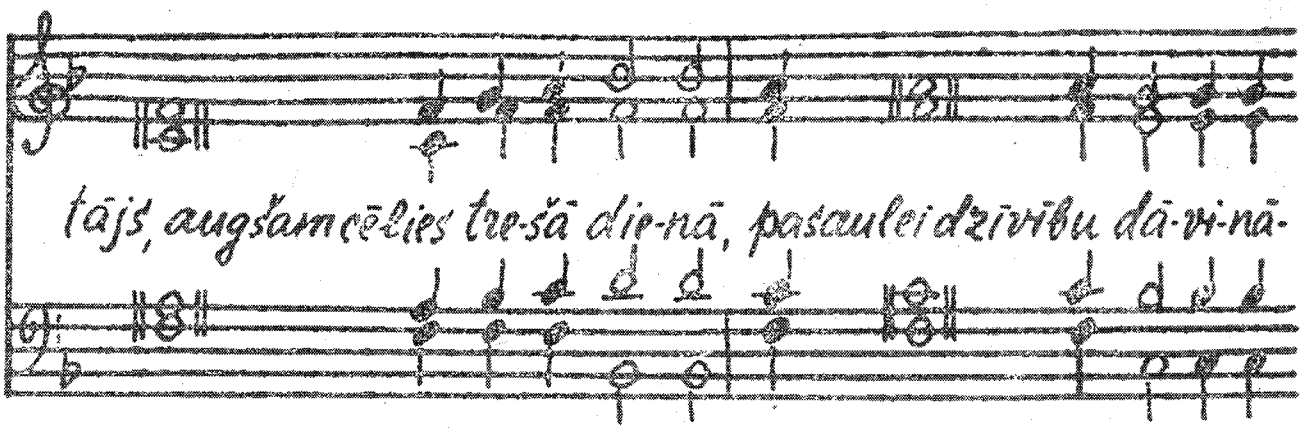

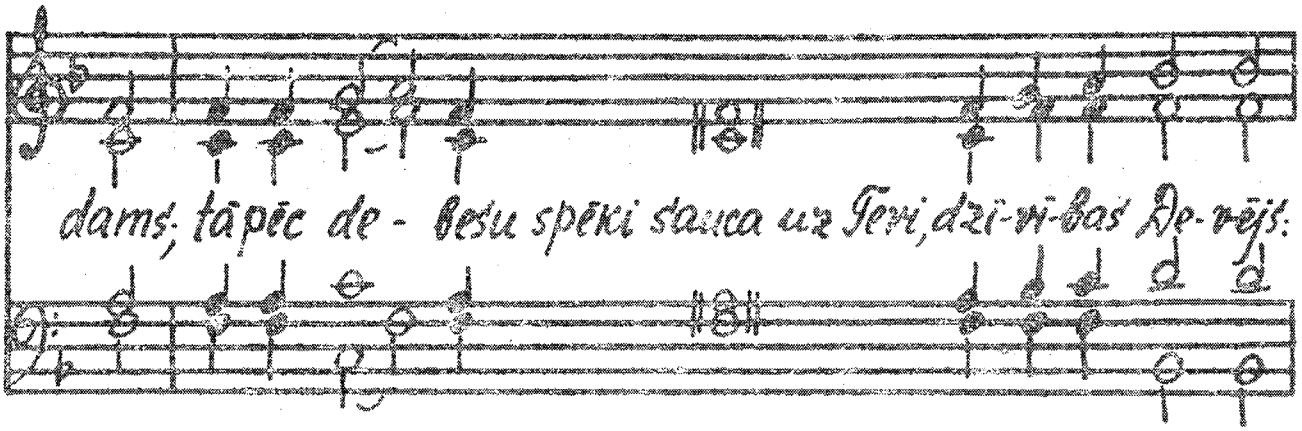

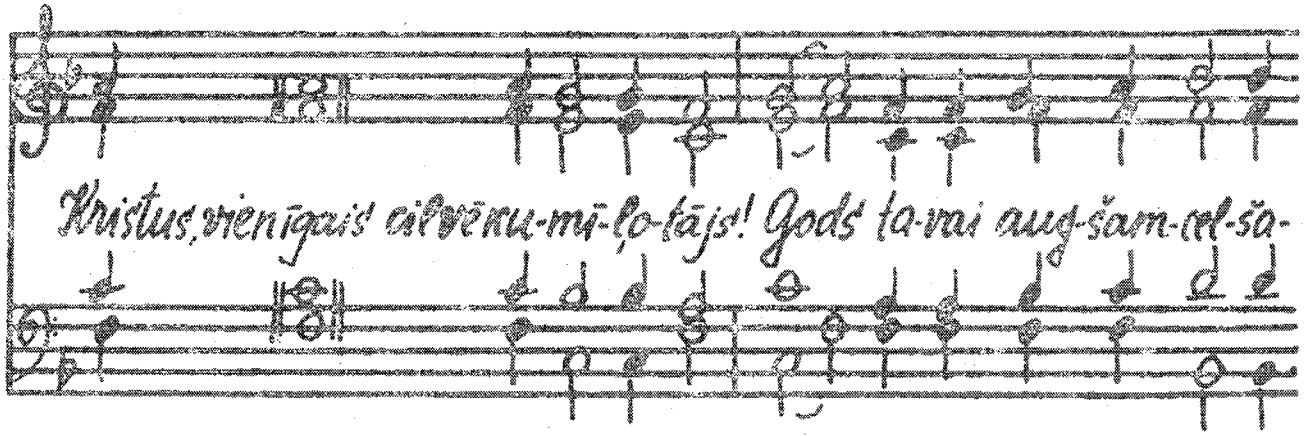

dams; tāpēc de - besu spēki sauca uz Tevi, dzī-vī-bas De-vējs:

Kristus, vienīgais cilvēku-mī-ļo-tājs! Gods ta-vai aug-šam-cel-ša-

nai, gods tavai Valstībai, gods tavai gā-dī-bai.

2. meld.

Dievs ir

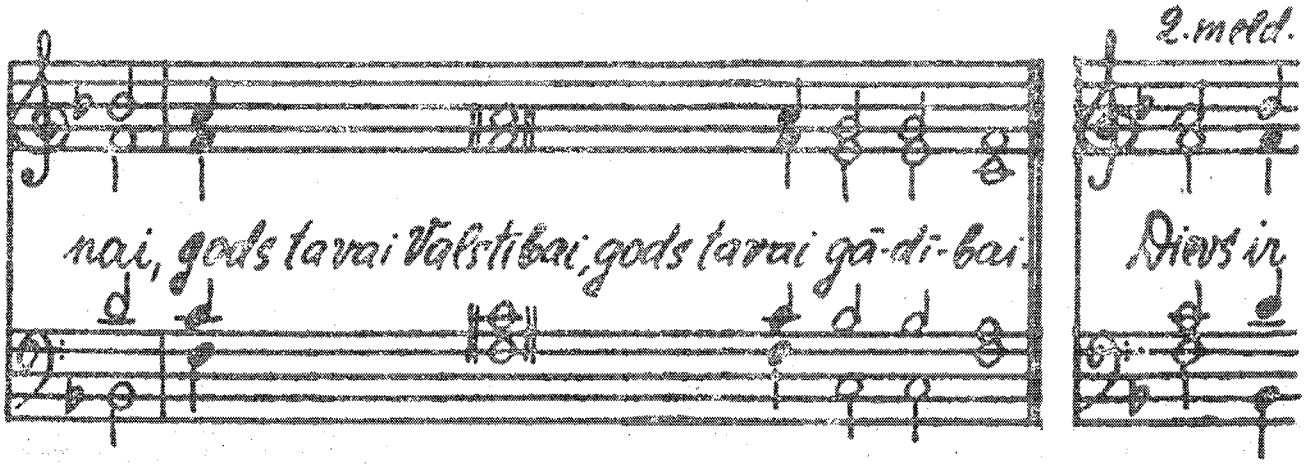

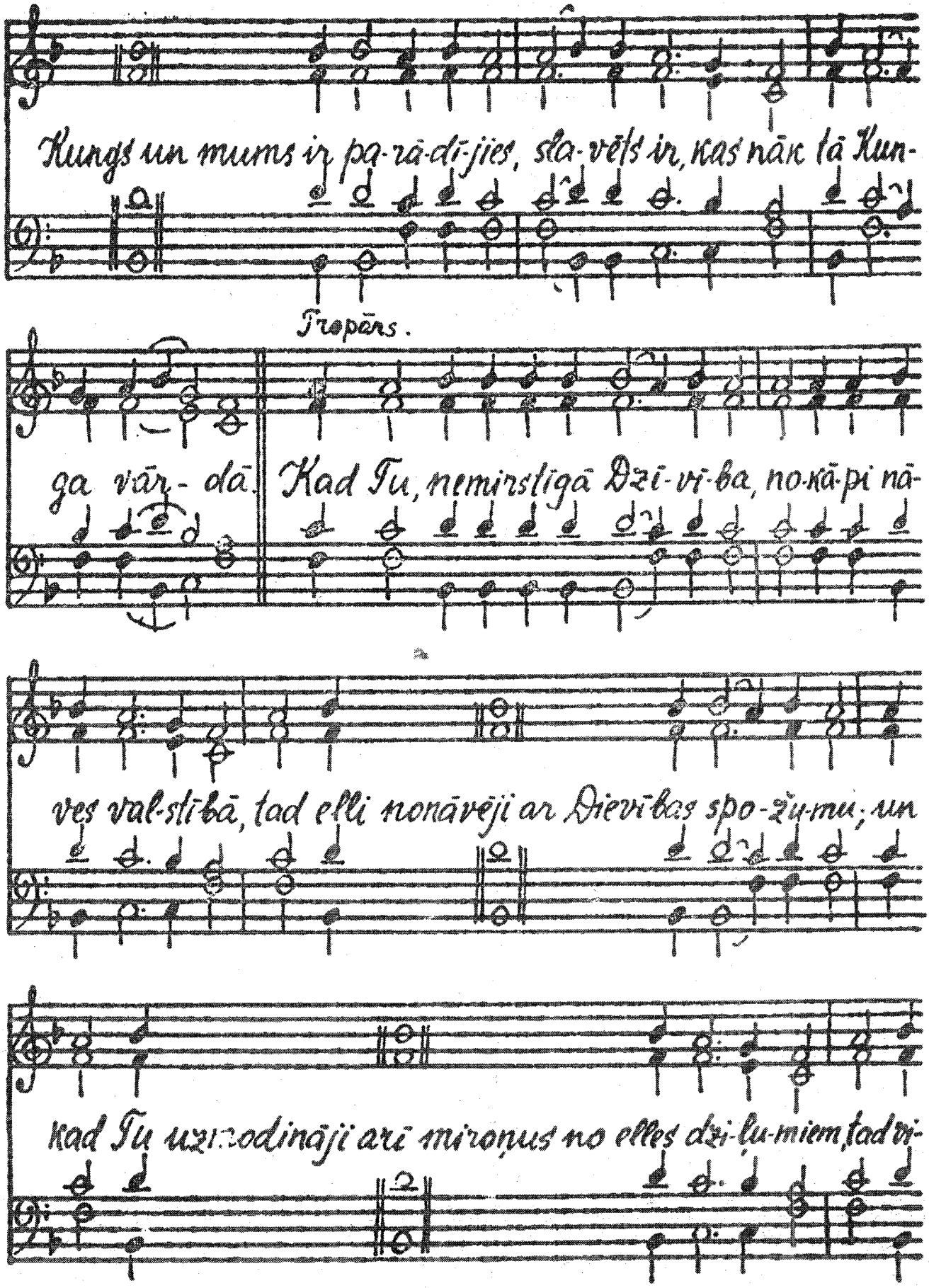
Kungs un mums ir pa-rā-dī-jies, sla-vēts ir, kas nāk tā Kun-
Tropārs.
ga vār- dā. Kad Tu, nemirstīgā Dzī-vī-ba, no-kā-pi nā-
ves val-stī-bā, tad elli nonāvēji ar Dievības spo-žu-mu; un
kad Tu uzmodinājī arī miroņus no elles dzi-ļu-miem, tad vi-

si debesu spēki sau - ca: gods Tevim Dzīvības devējs,

Kris-tus mū-su Dievs.

3. meld.

Dievs ir Kungs un mums ir

pa-rā-di-jies, sla-vēts ir, kas nāc tā Kun-ga vār-

Tropārs.

dā. De-be-sis lai prie-cā-jas, ze-me lai līk-smo-jas, jo tas

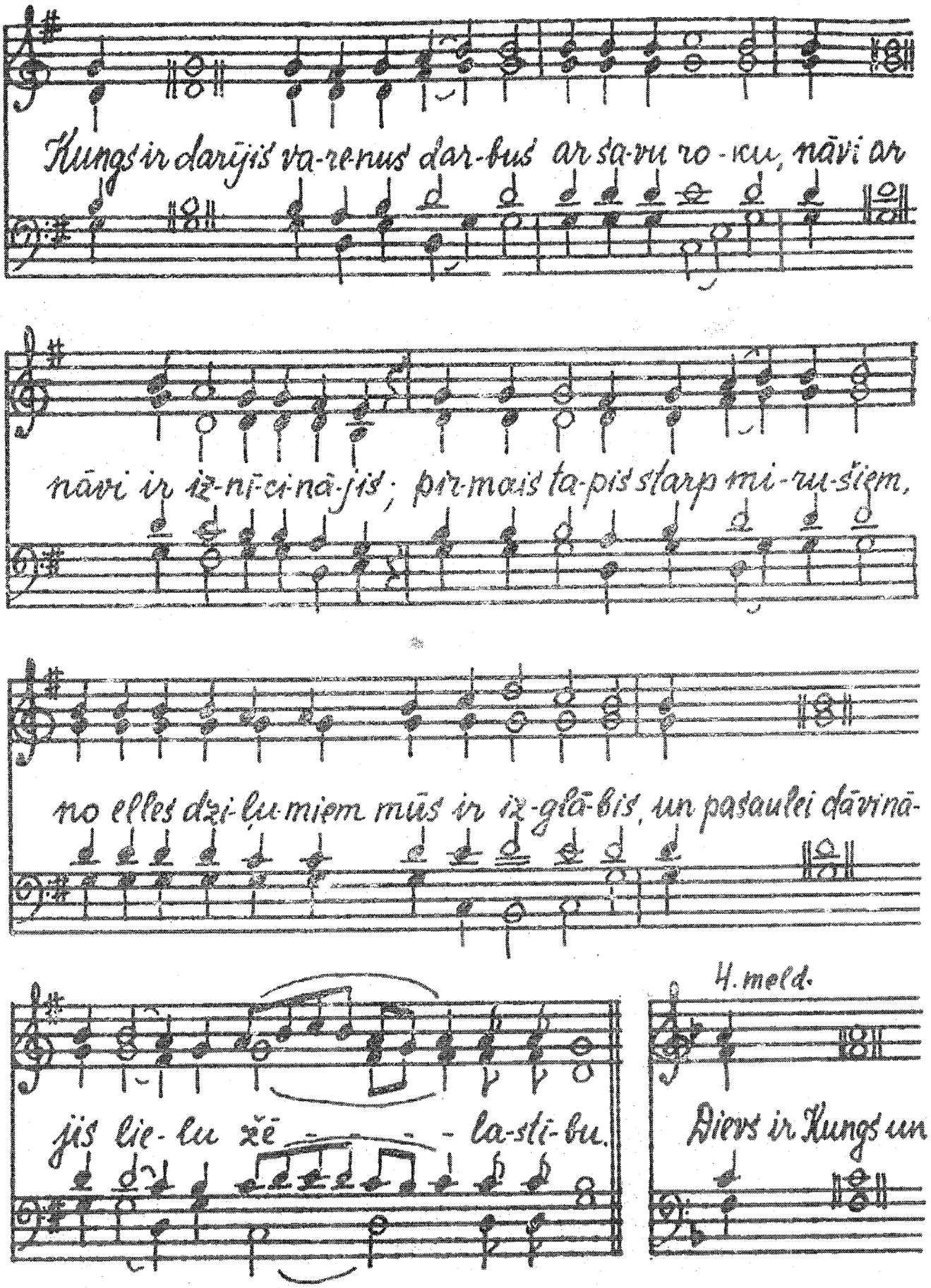
Kungs ir darījis va-re-nus dar-bus ar sa-vu ro-ku, nāvi ar
nāvi ir iz-nī-ci-nā-jis; pir-mais ta-pis starp mi-ru-šiem,
no elles dzi-ļu-miem mūs ir iz-glā-bis, un pasaulei dāvinā-
jis lie-lu zvē - la-sti-bu.
4. meld.
Dievs ir Kungs un

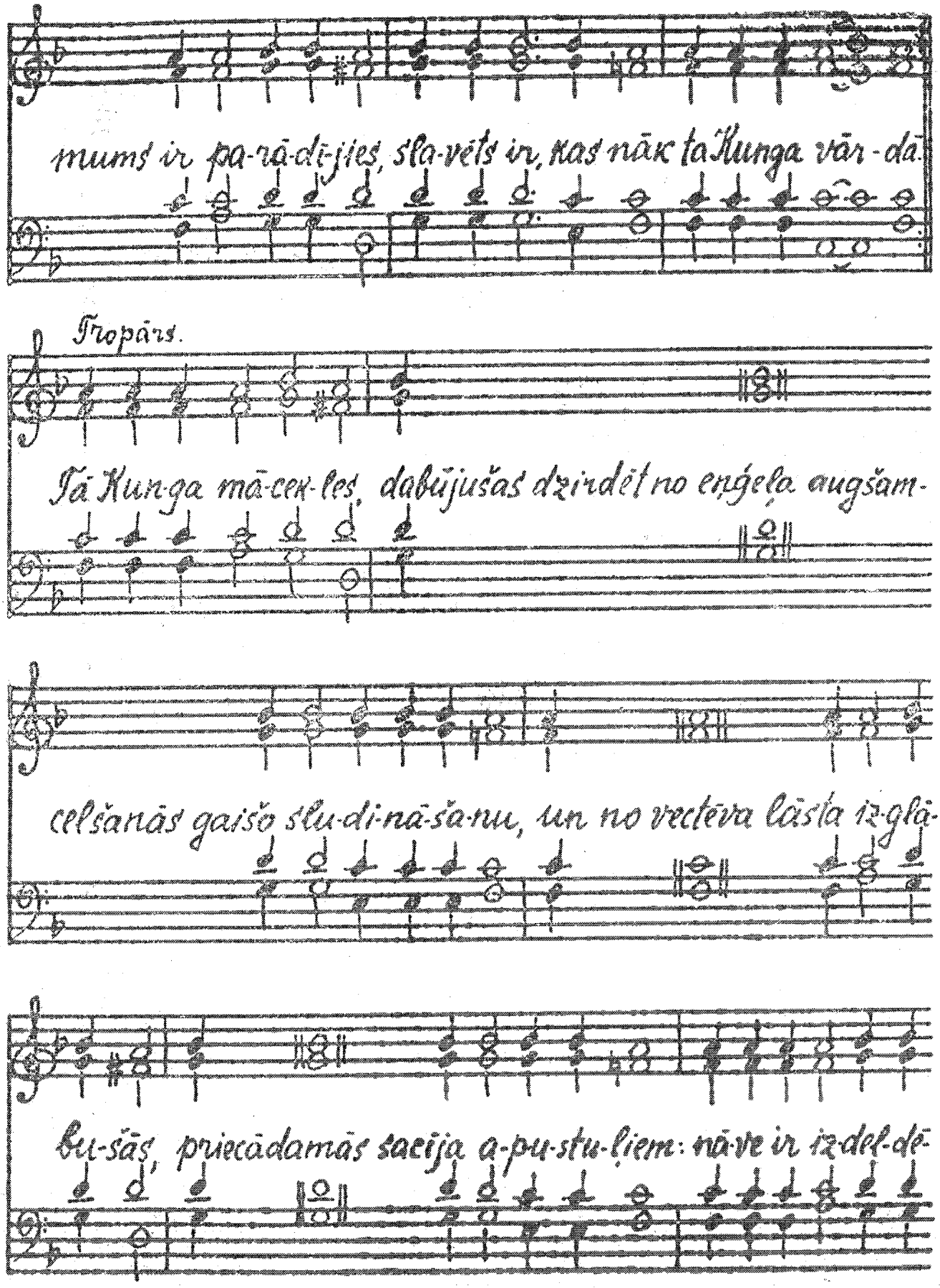
mums ir pa-rā-di-jies, sla-vēts ir, kas nāk ta Kunga vār-dā.
Tropārs.
Jā Kun-ga mā-cek-lēs, dabūjušas dzirdēt no eņģeļa augšam-
celšanās gaišo slu-di-nā-ša-nu, un no vecteva kāsta iz-glā-
bu-šās, priecādamās sacīja a-pu-stu-ļiem: nā-ve ir iz-del-dē-

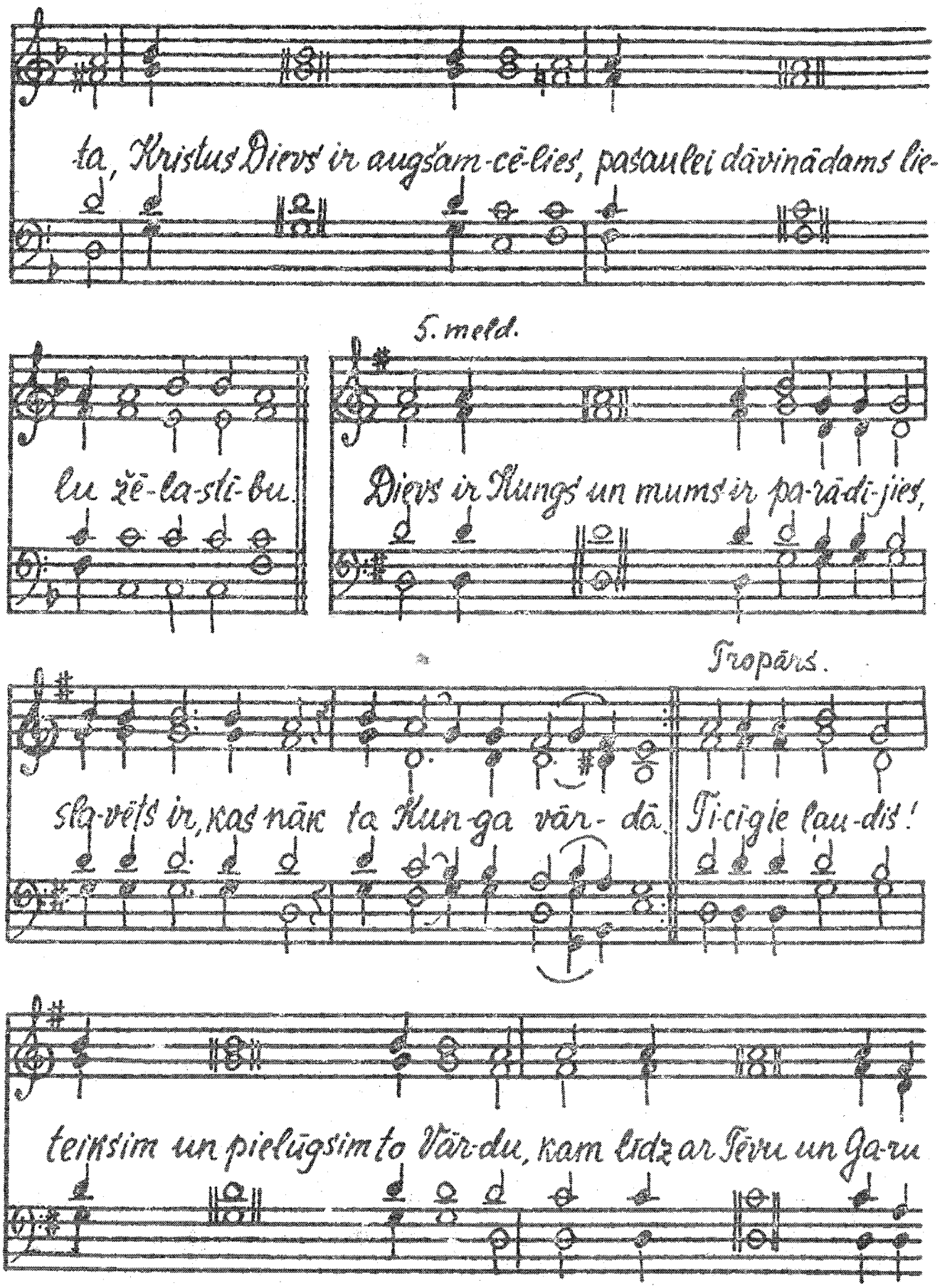
ta, Kristus Dievs ir augšam-cē-lies, pasaulei dāvinādams lie-
5. melod.
lu žē-la-sti-bu.
Dievs ir Kungs un mums ir pa-rā-di-jies,
Tropārs.
slā-vēts ir, kas nāk ta Kun-ga vār- dā. Ti-ci-gie lau-dis!
teiksim un pielūgsim to Vār-du, kam kalpo ar Tēvu un Ga-ru

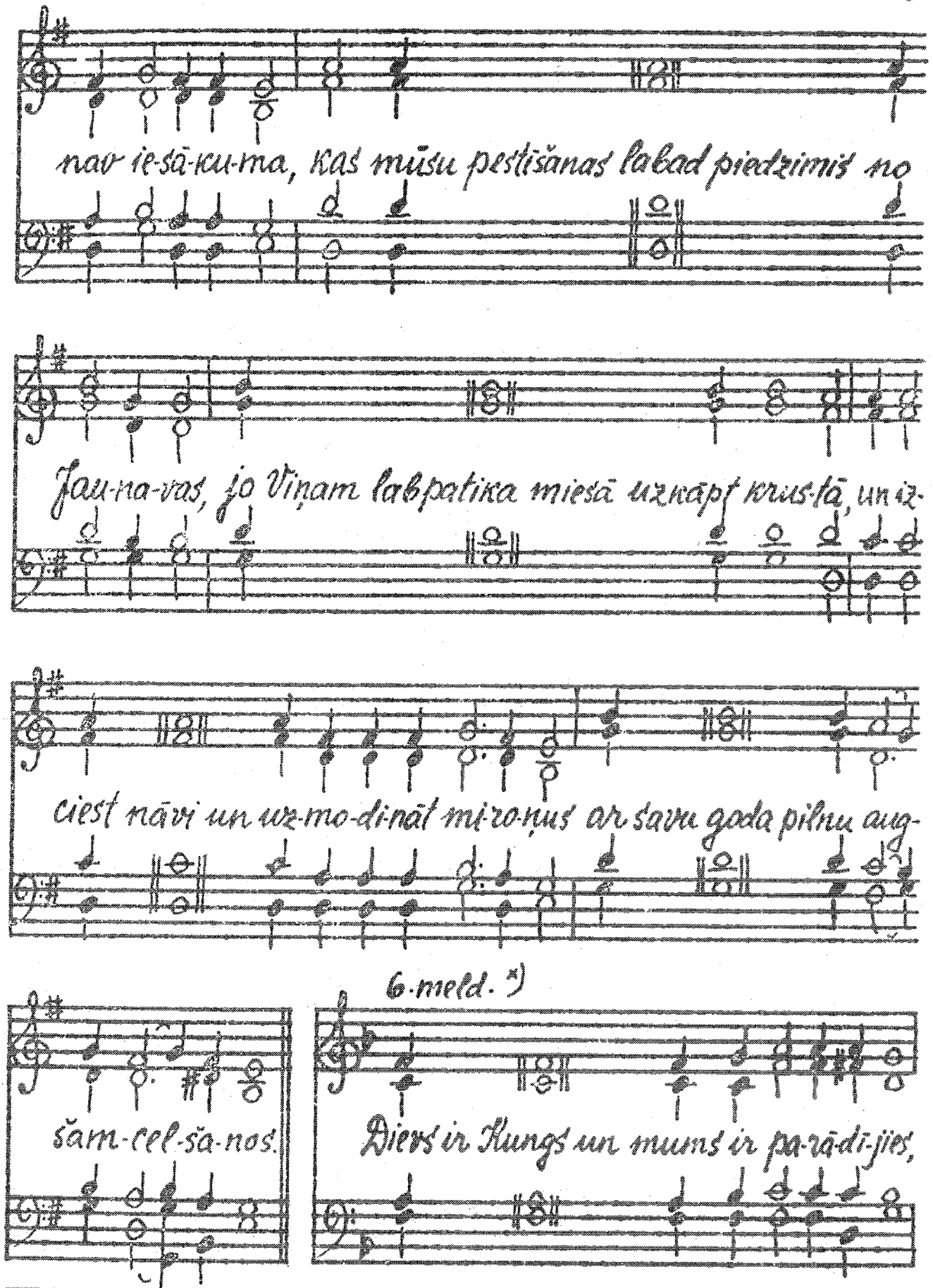

x) 6.meld. tropāru dažās vietās dzied tāpat ka „Kungs, es piesaucu..." (34.lp.p.).

Tropāro.

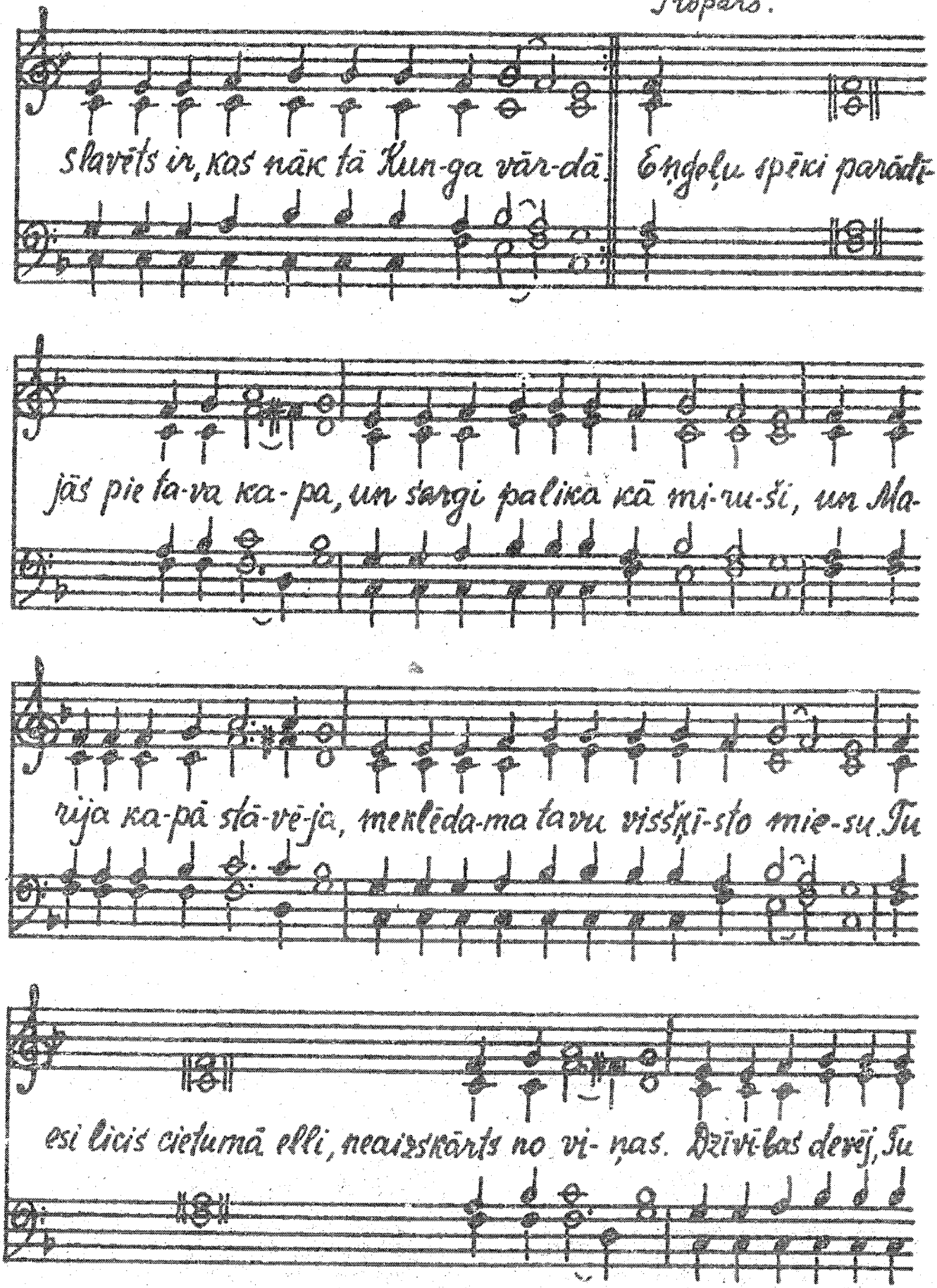
Slavēts ir, kas nāk tā Kun-ga vār-dā. Eņģeļu spēki parādī-
jās pie ta-va ka-pa, un sargi palika kā mi-ru-ši, un Ma-
rija ka-pā stā-vē-ja, meklēda-ma tavu vissķī-stō mie-su. Tu
esi licis cietumā elli, neaizskārts no vi-ņas. Dzīvī-bas devēj, Tu

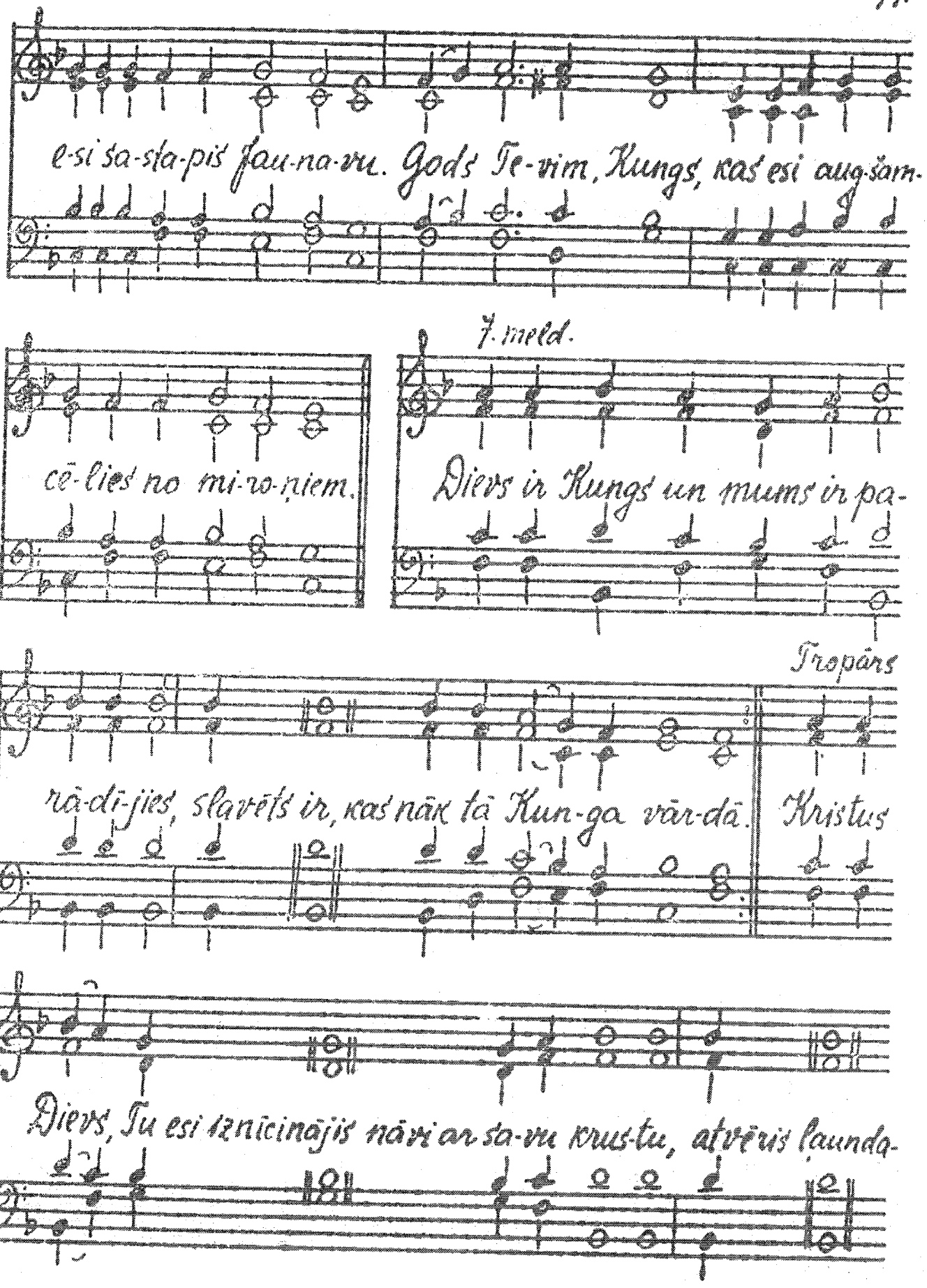
ē-si sa-sta-pis dau-na-ru. Gods Te-vim, Kungs, kas esi aug-sam-
7. meld.
cē-lies no mi-ro-ņiem.
Dievs ir Kungs un mums ir pa-
Tropārs
rā-di-jies, slavēts ir, kas nāc tā Kun-ga vār-dā. Kristus
Dievs, Tu esi izniicinājis nāvi ar sa-vu krus-tu, atvēri Paunda-

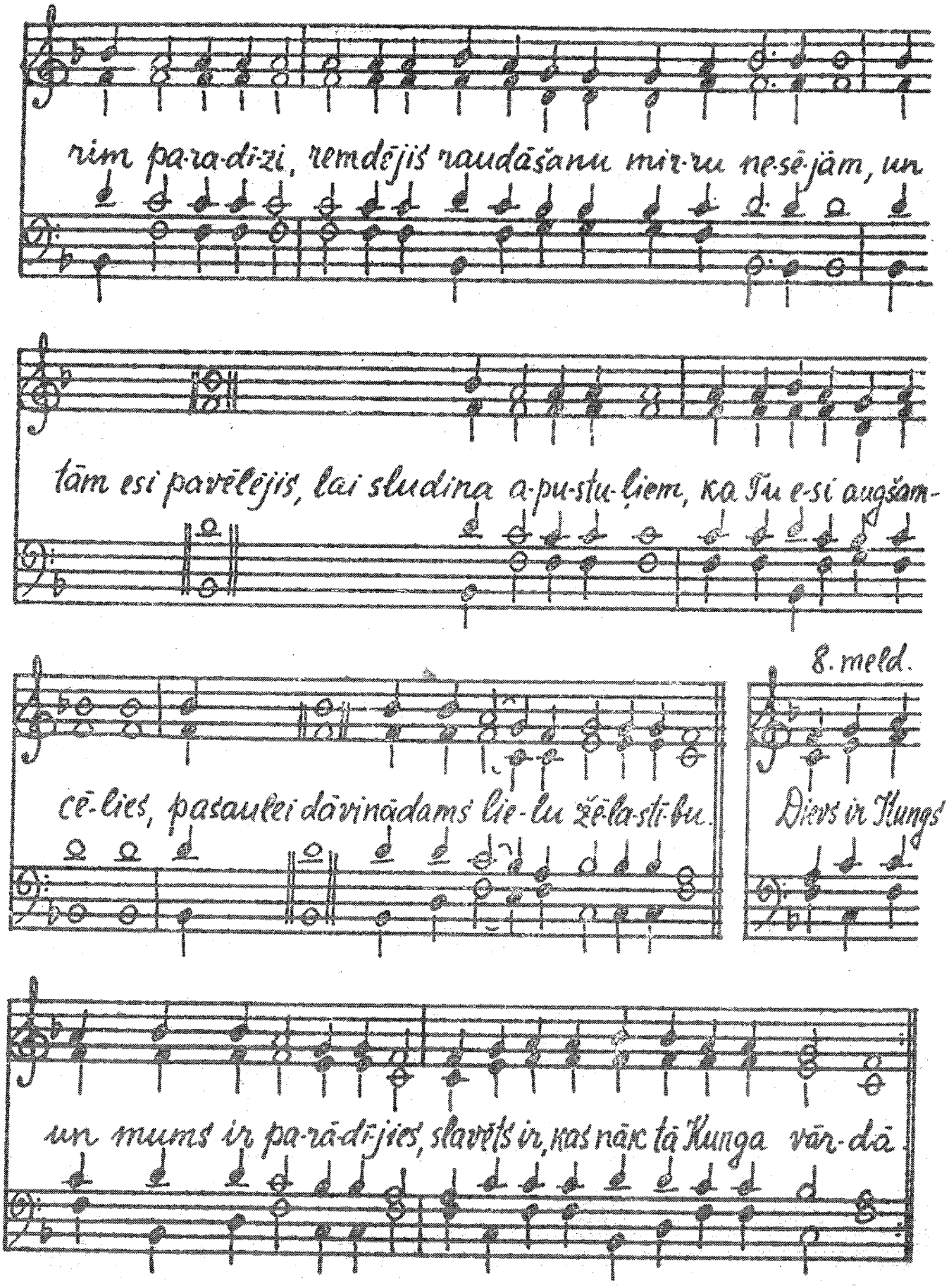
rim pa-ra-di-zi, remdējis raudāšanu mir-ru ne-sē-jām, un
tām esi pavēlējis, lai sludina a-pu-stu-ļiem, ka Tu e-si augšam-
8. meld.
cē-lies, pasaulei dāvinādams lie-lu žēla-stī-bu.
Dievs ir Kungs
un mums ir pa-rā-dī-jies, slavēts ir, kas nāk tā Kunga vār-dā.

Tropārs.

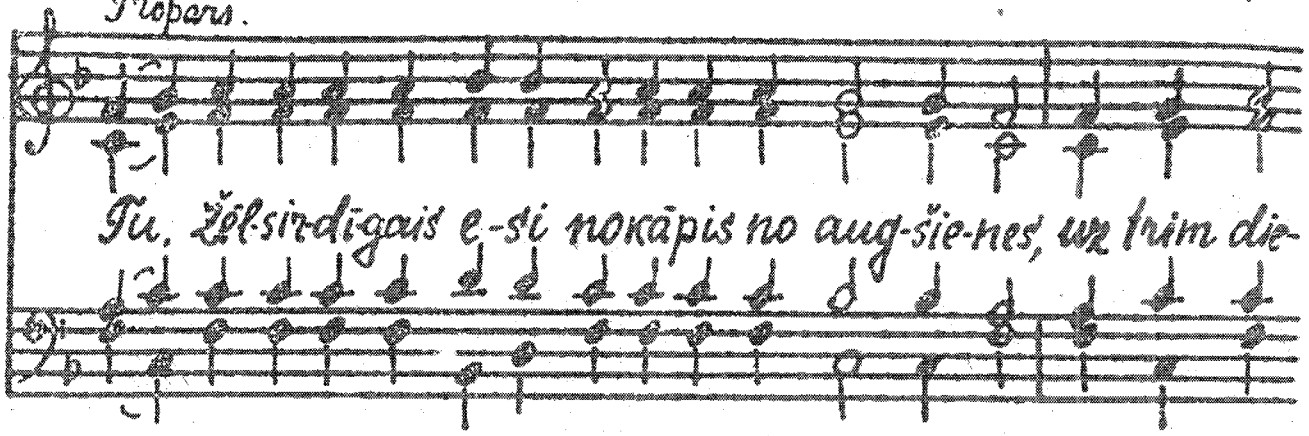

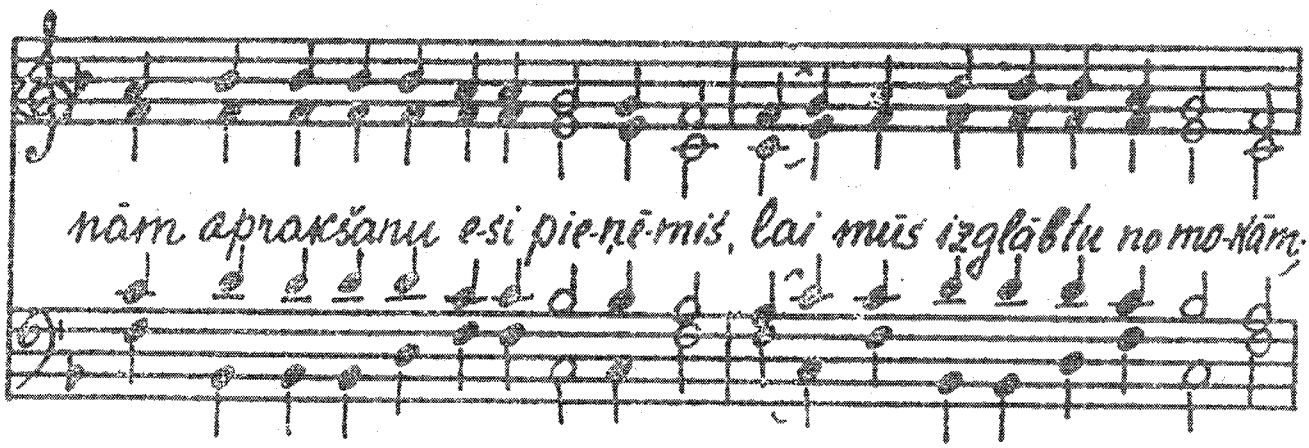

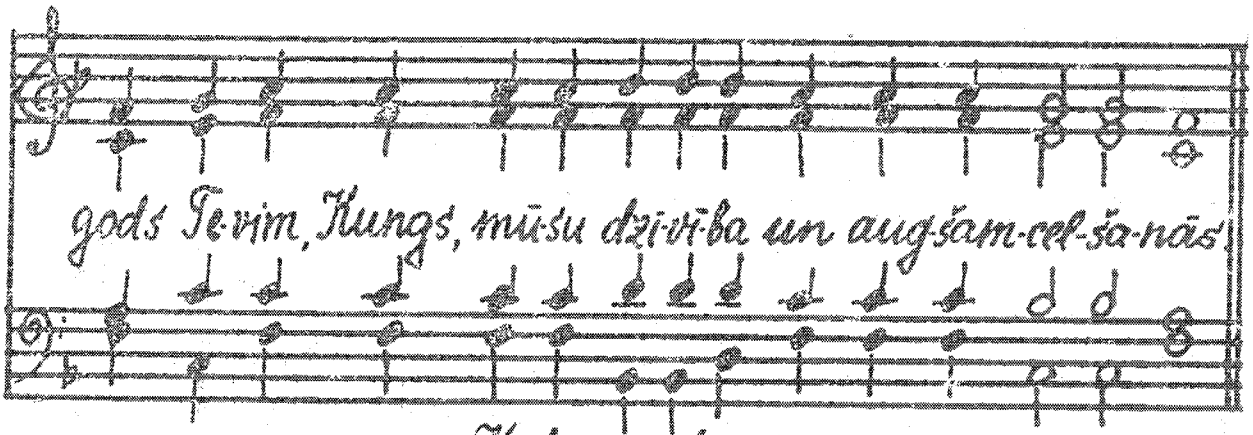

Katizmu dziedājumi

I.d. sākumā:

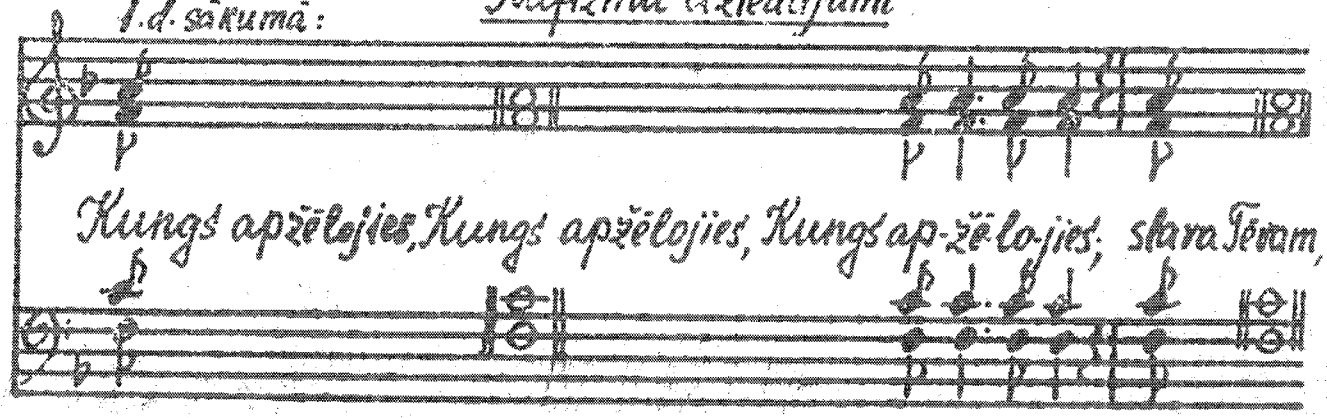

74.

Pēc 1. un 2. daļas nolasīšanas.

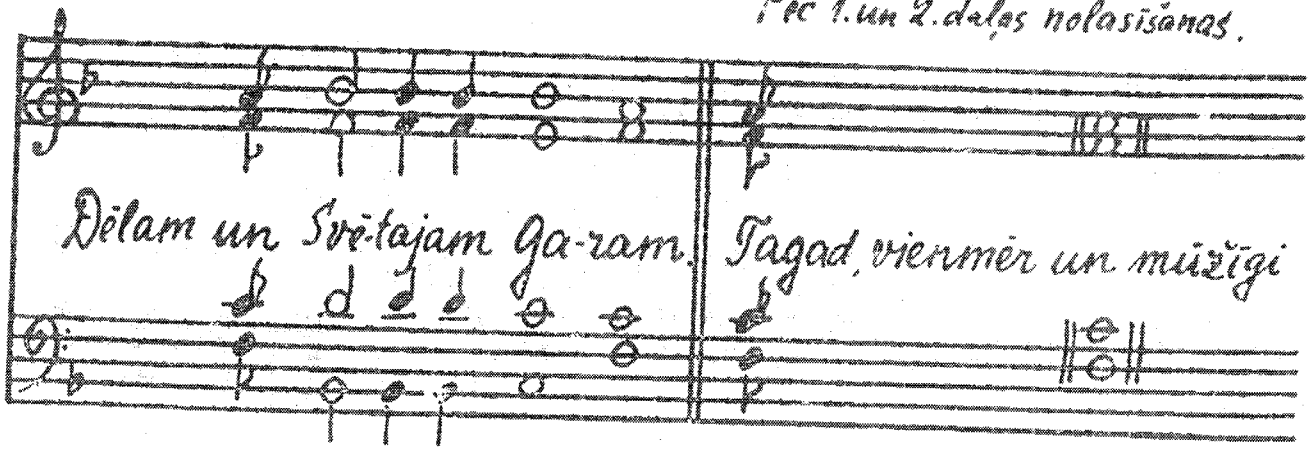

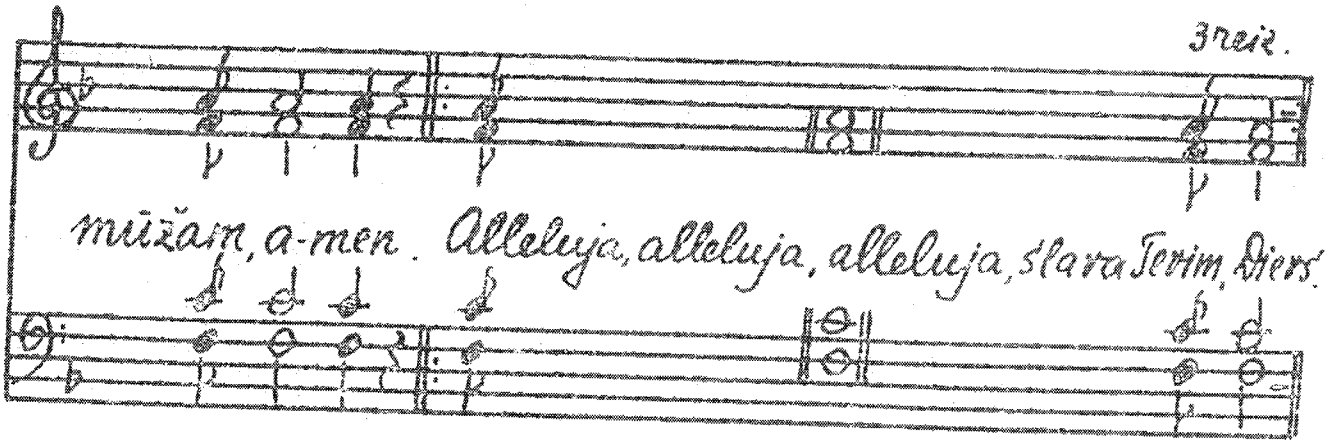

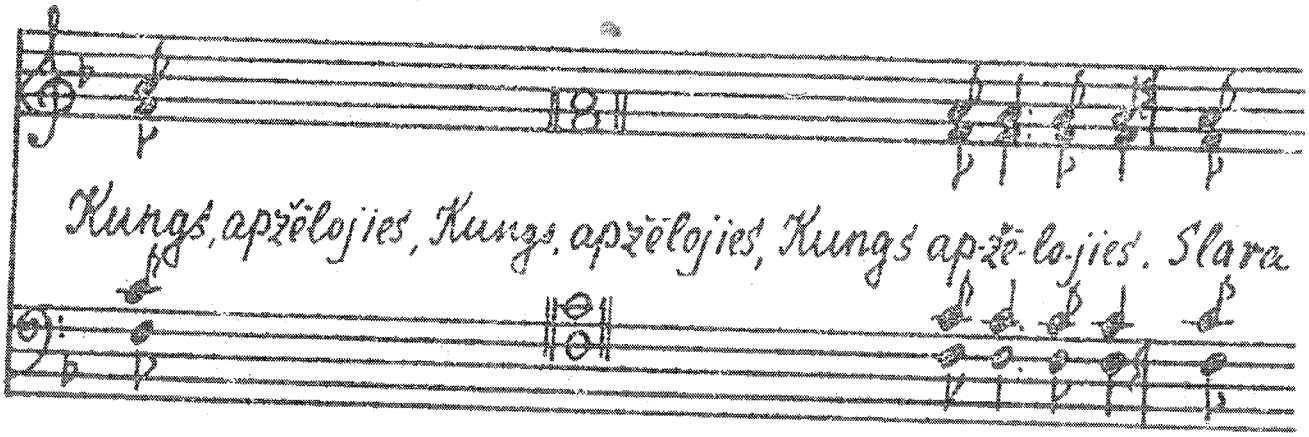

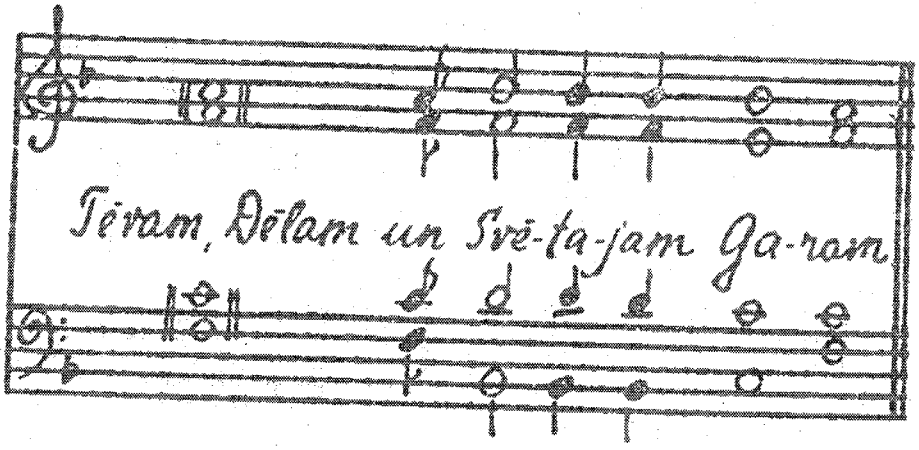

Mazā ekteni ja.

Slavējiet tā Kunga vārdu.

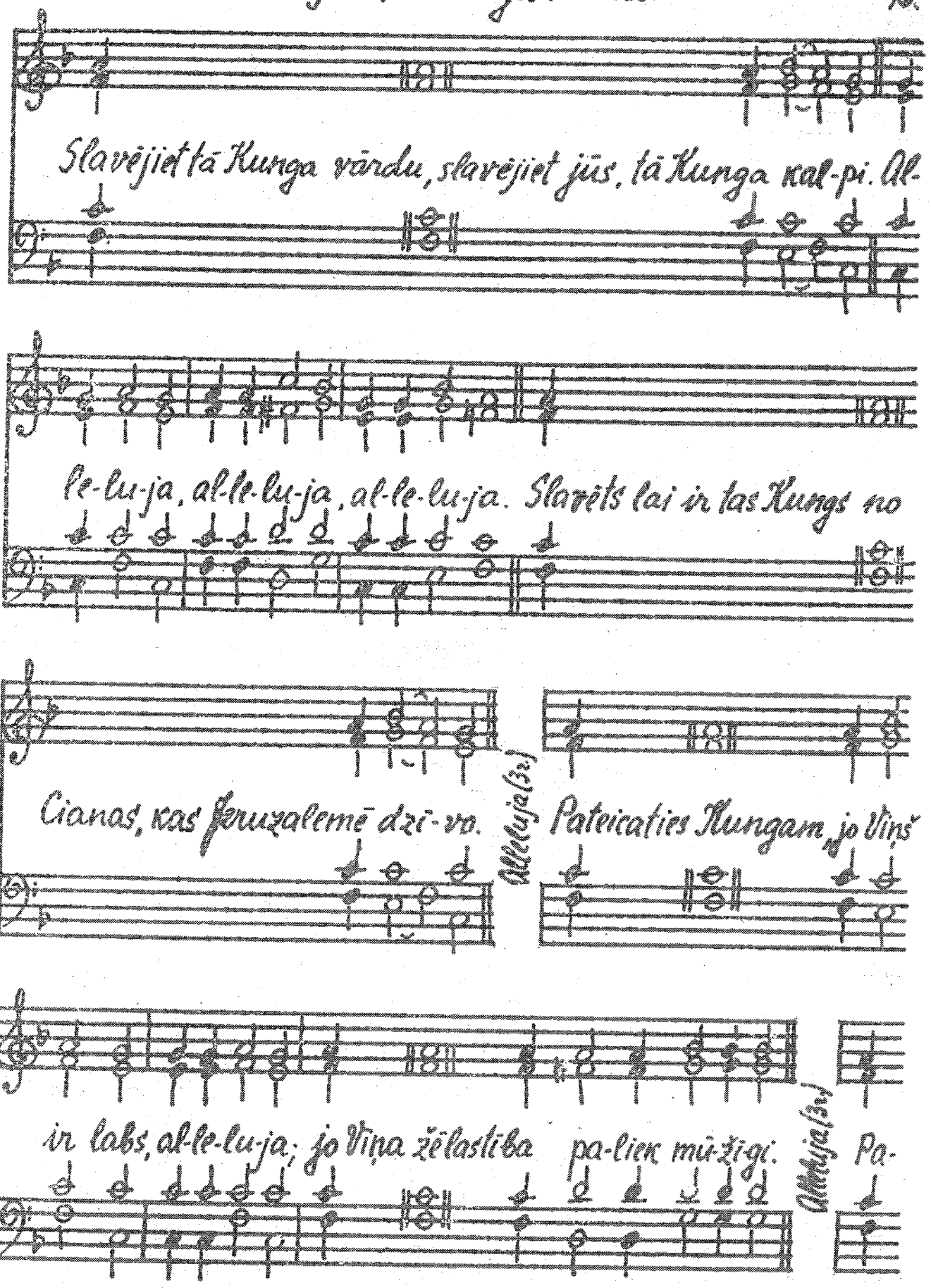

76.

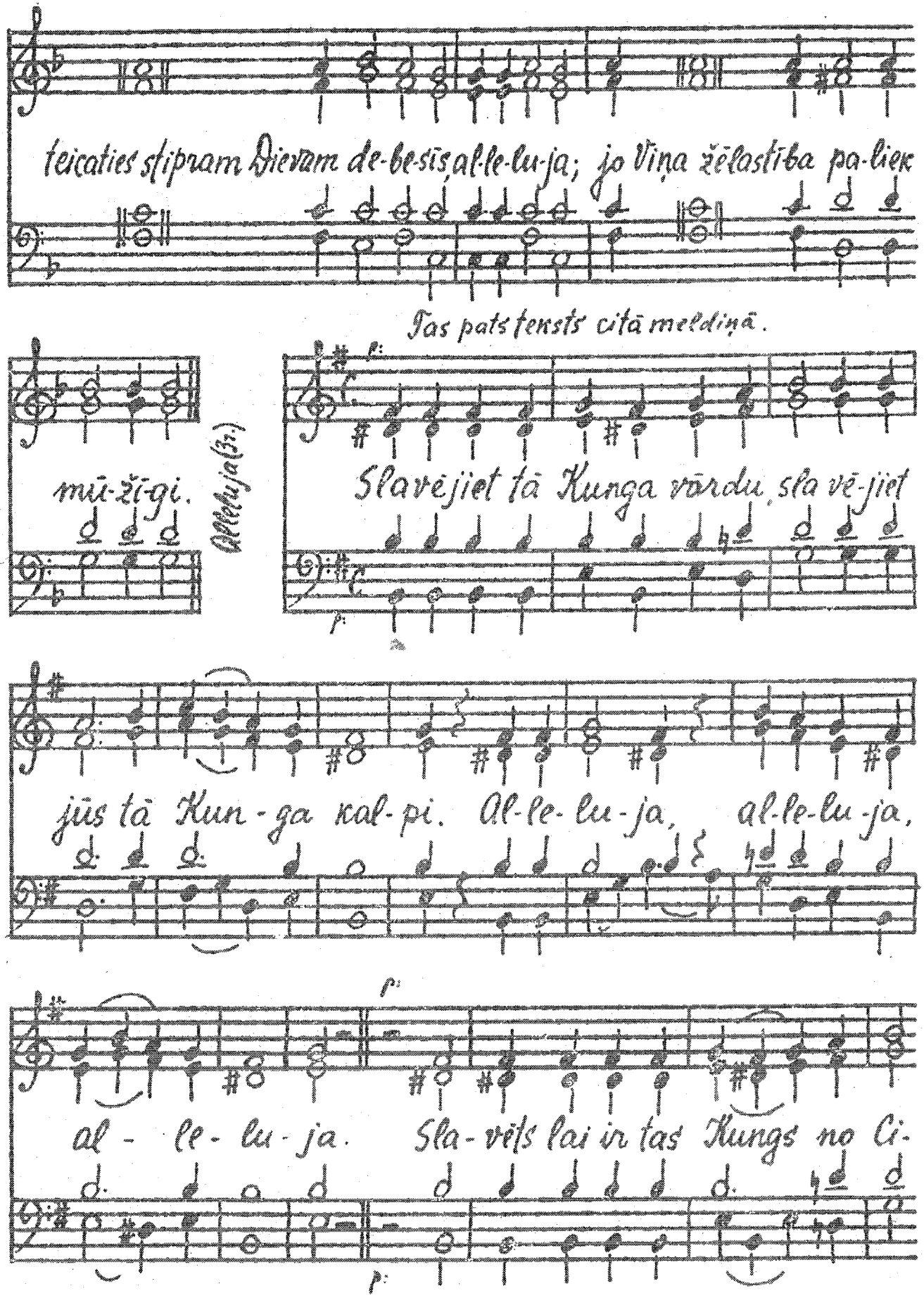
teicaties stipram Dievam de-be-sīs, al-le-lu-ja; jo Viņa žēlastība pa-liek
Tas pats teksts citā melodiņā.
mū-žī-gi.
Alleluja (3x).
Slavējiet tā Kunga vārdu, slavē-jiet
jūs tā Kun-ga kal-pi. Al-le-lu-ja, al-le-lu-ja,
al - le-lu-ja. Sla-vēts lai ir tas Kungs no Ci-

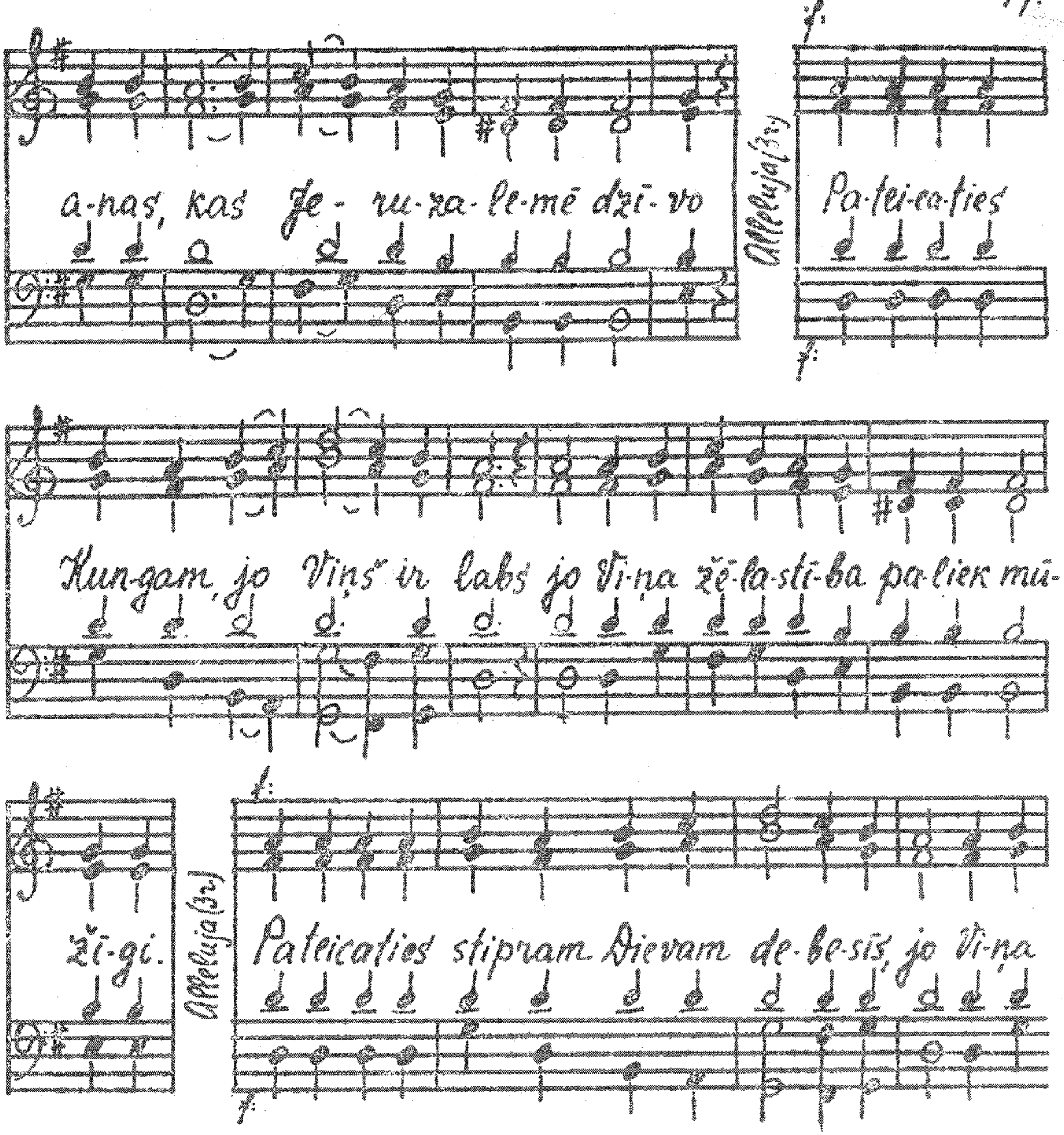

a-nas, kas Je-ru-za-le-mē dzī-vo

Alleluja (3r.)

Pa-tei-ca-ties

Kun-gam, jo Viņš ir labs jo Vi-ņa žē-la-stī-ba pa-liek mū-

žī-gi.

Alleluja (3r.)

Pateicaties stipram Dievam de-be-sīs, jo Vi-ņa

žē-la-stī-ba pa-liek mū-žī-gi.

Alleluja (3reiz).

Pazudušā dēla svētdienā un divās nākošās svētd. pēc „Slavējiet tā Kunga vārdu"... dziedam 137. psalmu: „Pie Babeles upēm".

Svētku dienās pēc „Slavējiet"..., resp. „Pie Bāb. ūpēm"... dz. Augstiteikšanu, svētdienās aū „Slavēts esi..."

78. Pie Babeles upēm.

V. Krupiska.

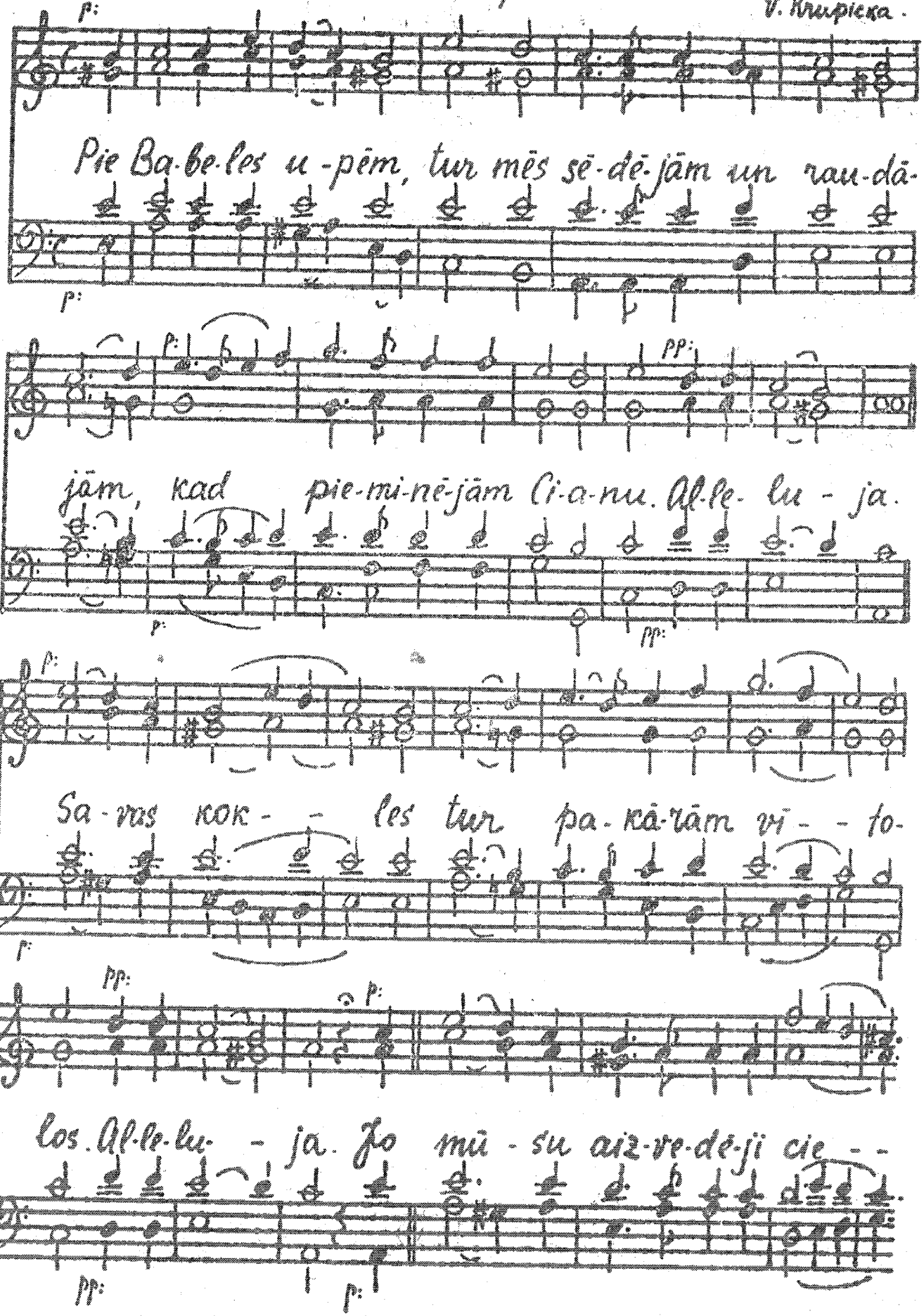

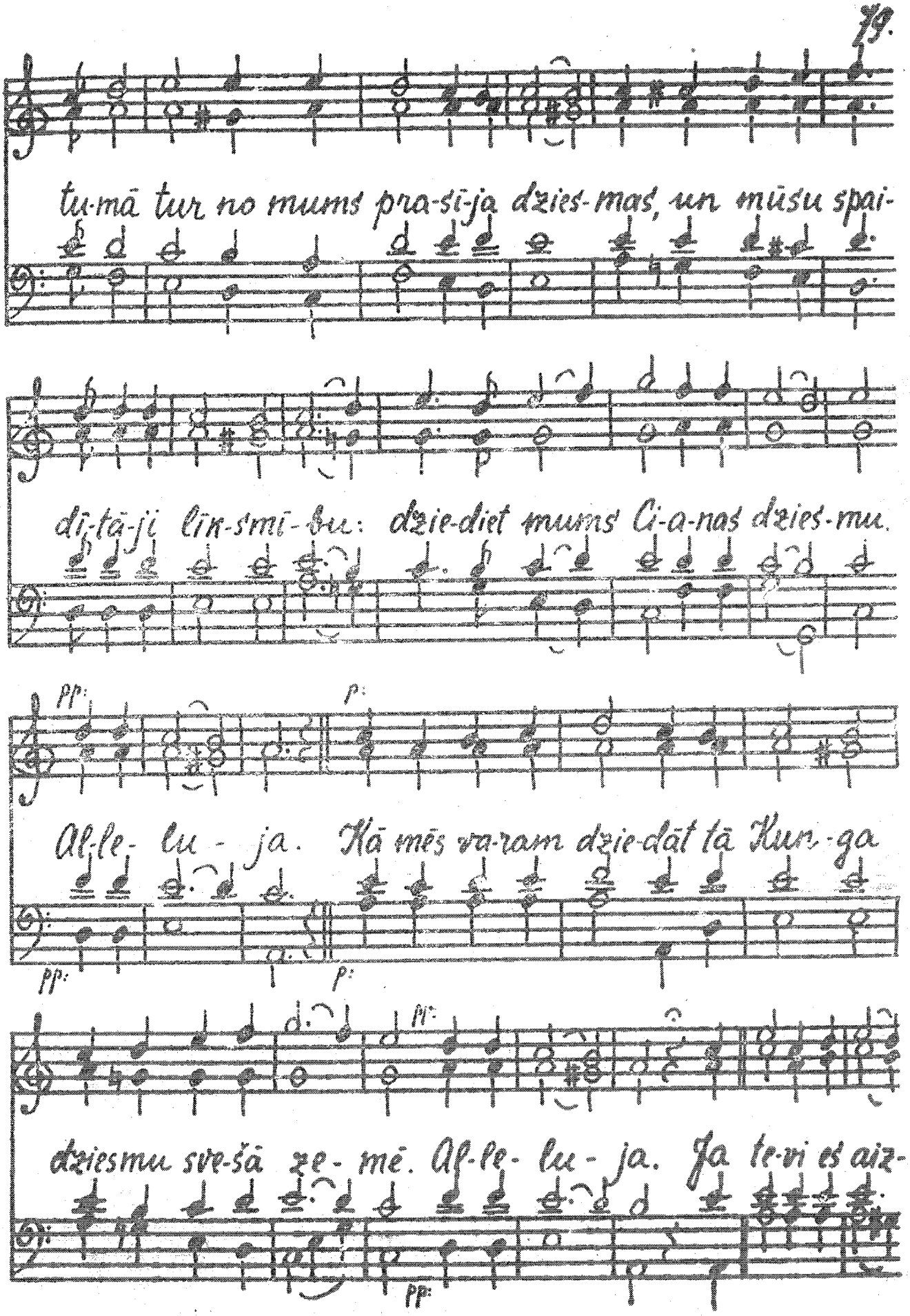
tu-mā tur no mums pra-sī-ja dzies-mas, un mūsu spai-
dī-tā-ji lik-smī-bu: dzie-diet mums Ci-a-nas dzies-mu.
pp:
p:
Al-le- lu - ja. Kā mēs va-ram dzie-dāt tā Kun-ga
pp:
p:
pp:
dziesmu svē-šā zē- mē. Al-le- lu - ja. Ja te-vi es aiz-
pp:

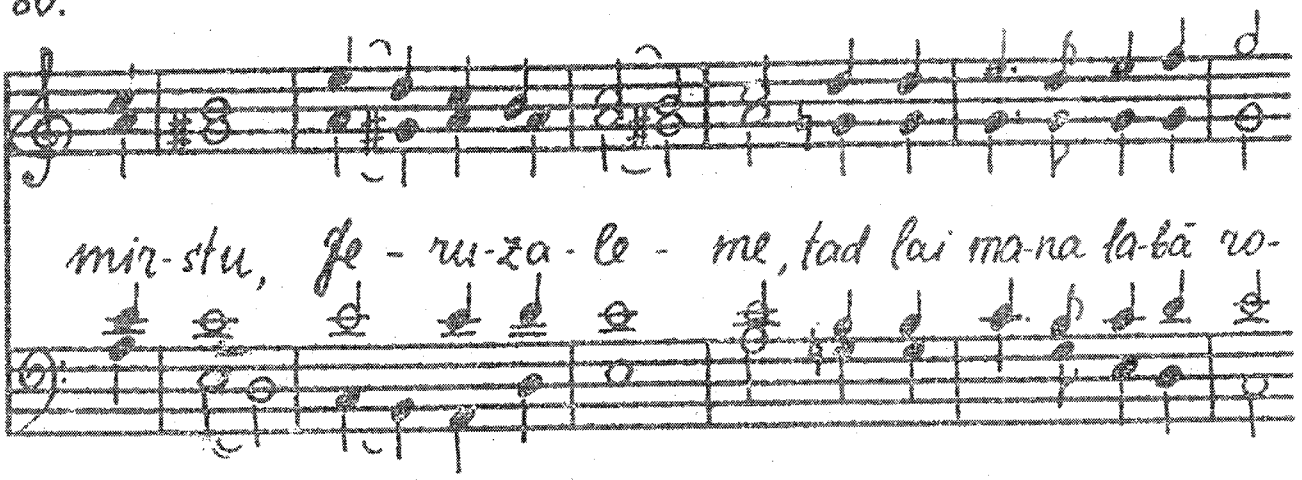

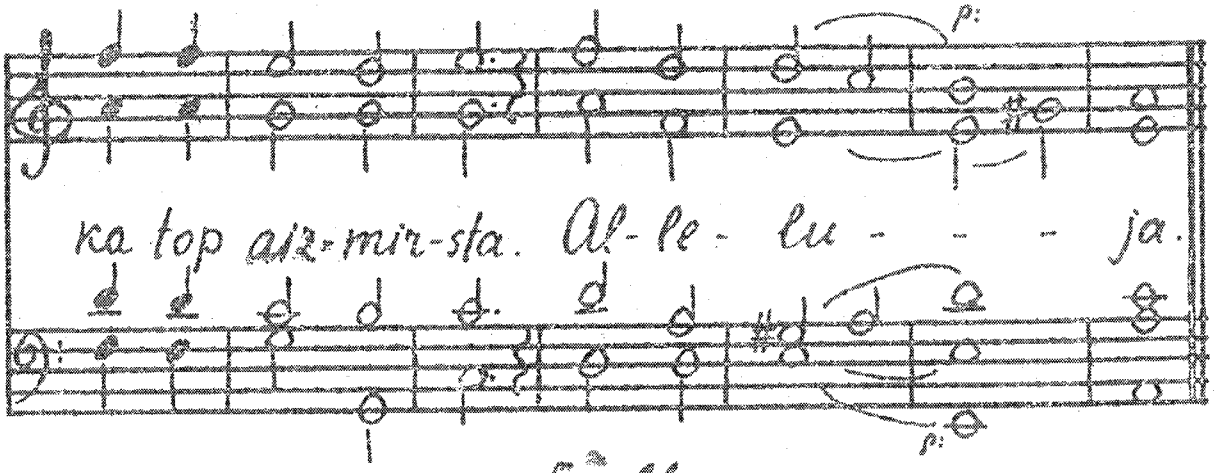

Svētdienu tropari:
Slavēts esi Tu, Kungs...
Eņģeļu draudze... u.c.

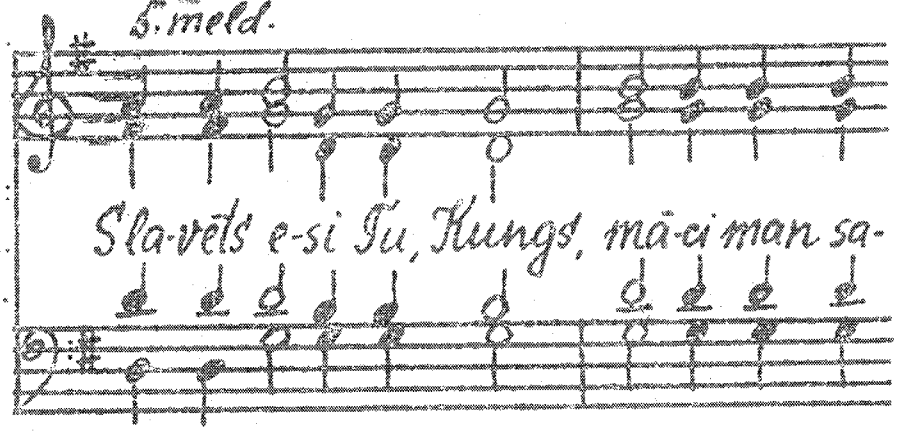

ka Tu, Pestītājs, miroņiem tapi pie-lī-dzi-nāts, un tomēr iz-

deldēji nāves va-ru un uz-modināji līdz ar se-vi Ā-

da-mu, un atsvabināji vi-sus no el - les. Stavēts esi... Kāpēc

jūs, mācekles, jauciet mirres ar žē-lo-ša-nās a-sa-rām? tā

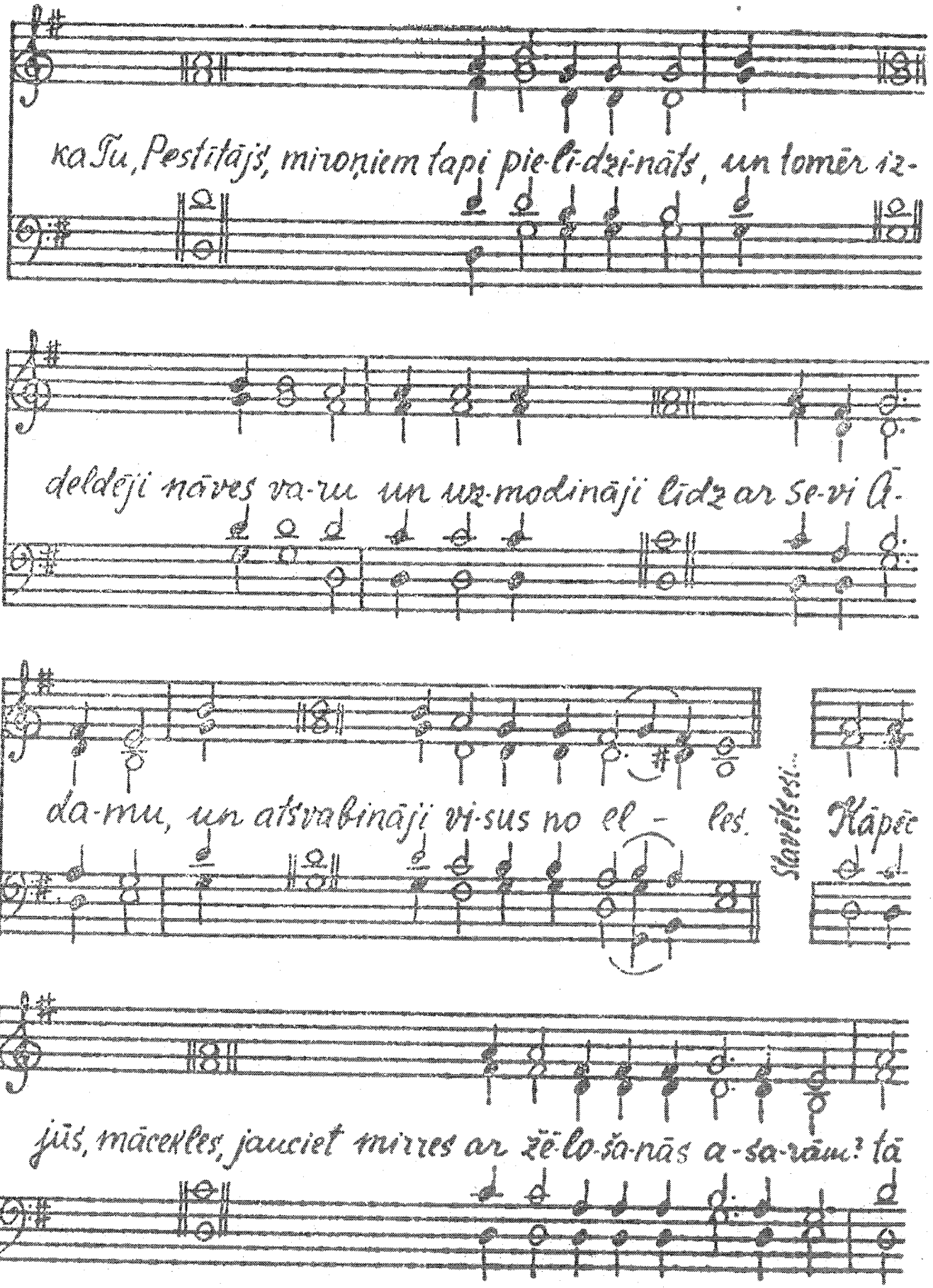

teica uz mirrunesējām eņģelis, kas spīdēja ka-pā: raugiet

jūs kapu un at-zī-stiet, ka Pestītājs ir augšam-cē-lies no

ka - pa.

Slavēts esi...

Mirrunēsējas ļoti agri raudādamas tecēja

uz ta-vu ka-pu; bet eņ-ģelis piestājās pie tām un sa-cī-

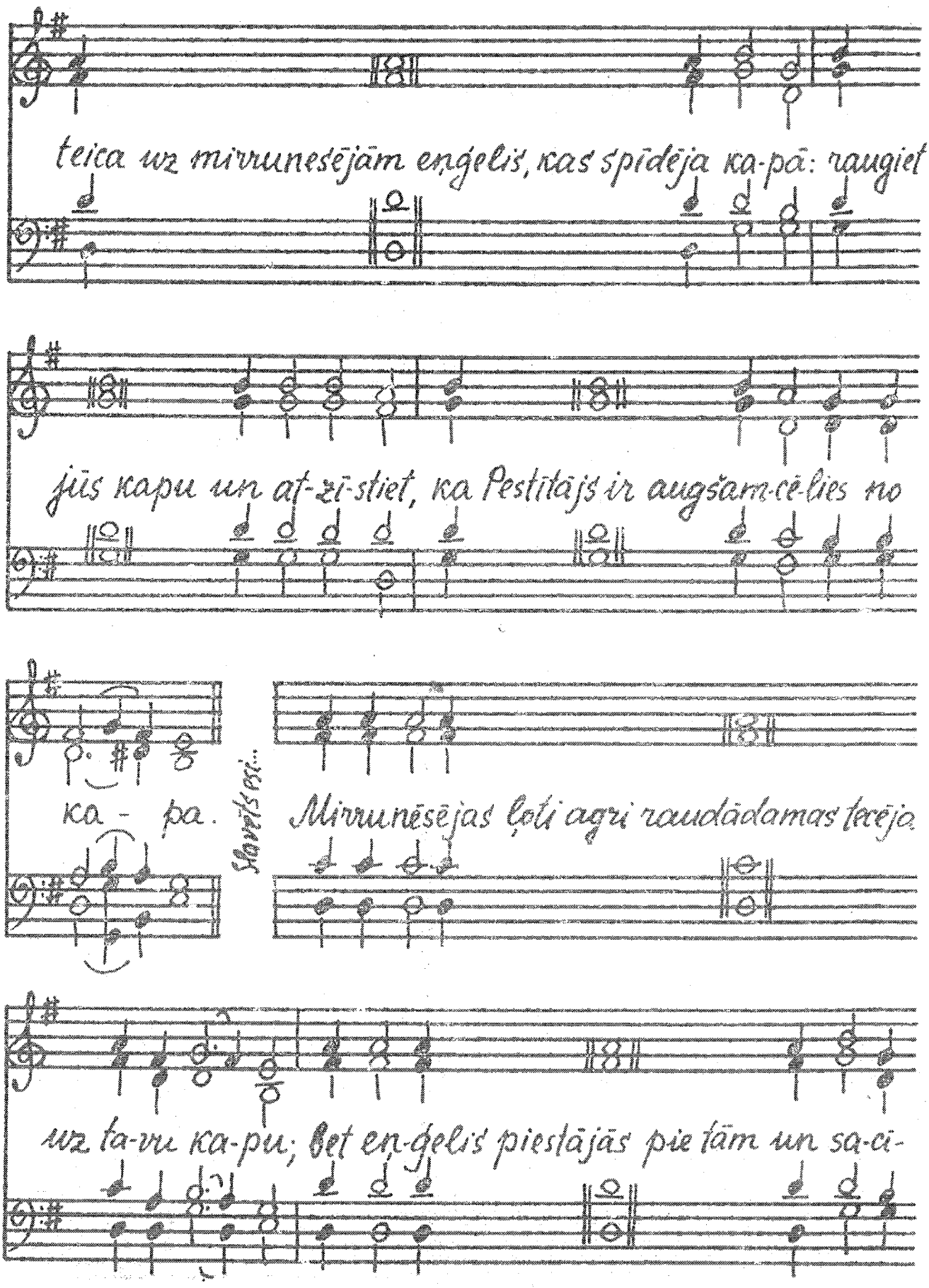

ja: raudāšanas laiks ir pagājis, ne-rau-diet, bet pasludi-

niet apustuļiem aug-šam-cel-ša-nos. Slavēts esi... Mirrune-sē-jas

sie-vas, pie ta-va kapa, Pestītājs, ar mirrēm atnākušas,

rau-dā-ja, bet eņģelis uz tām runāja, sa-cī-dams: ko jūs

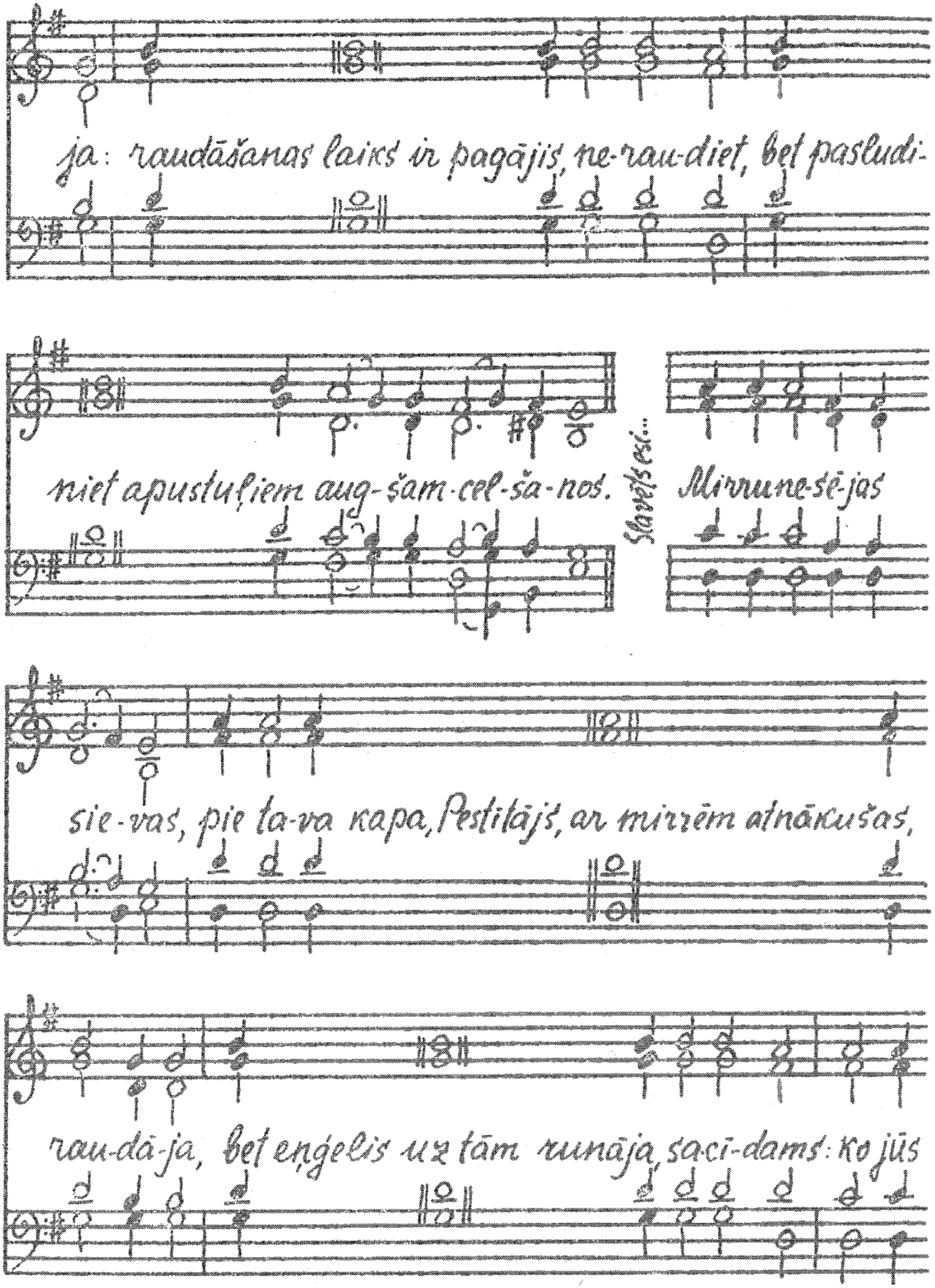

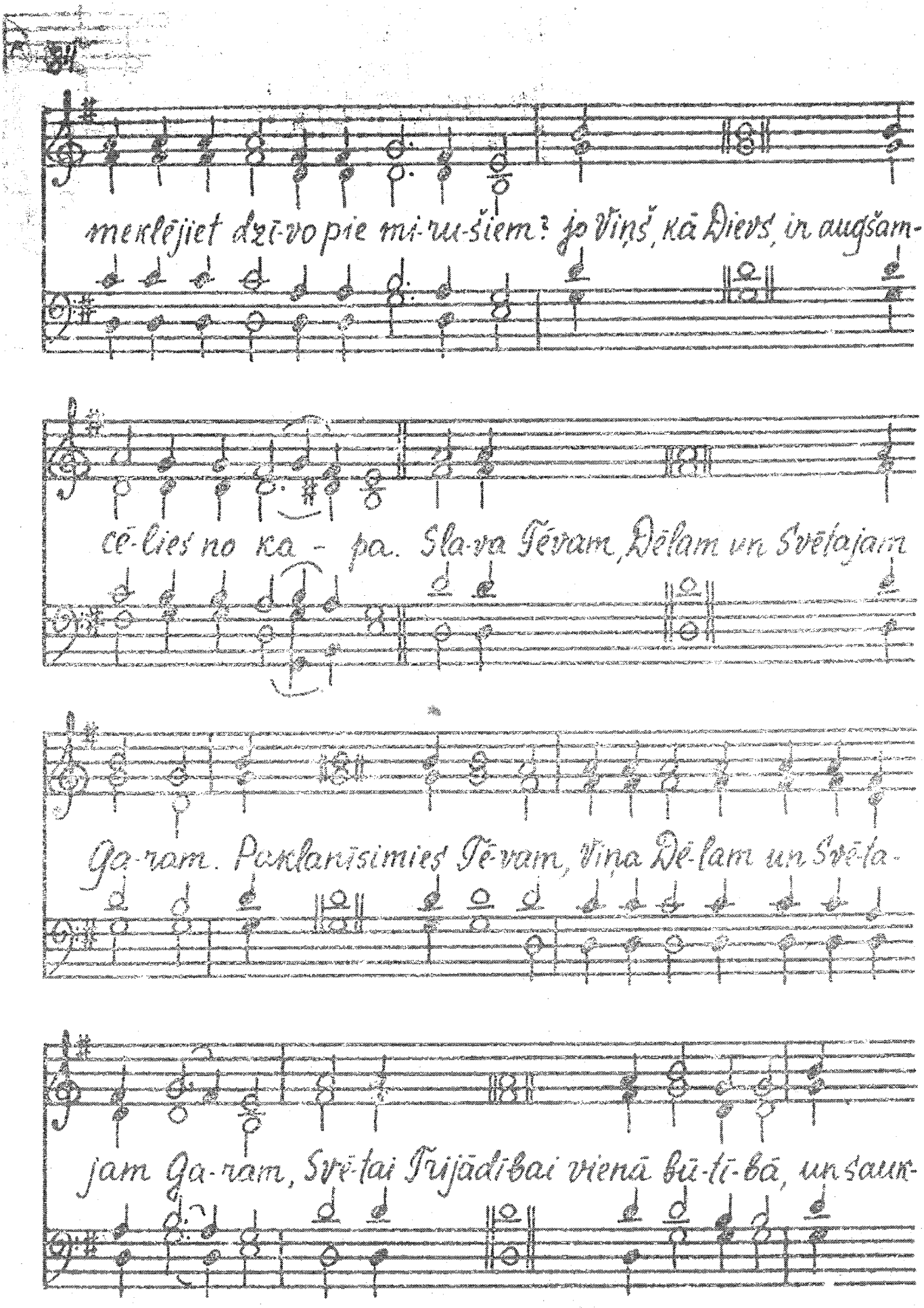
meklējiet dzī-vo pie mi-ru-šiem? jo Viņš, kā Dievs, ir augšam-
cē-lies no ka - pa. Sla-va Tēvam, Dēlam un Svētajam
Ga-ram. Pasludinīsimies Tē-vam, Viņa Dē-lam un Svē-la-
jam Ga-ram, Svē-tai Trijādībai vienā bū-tī-bā, un saun-

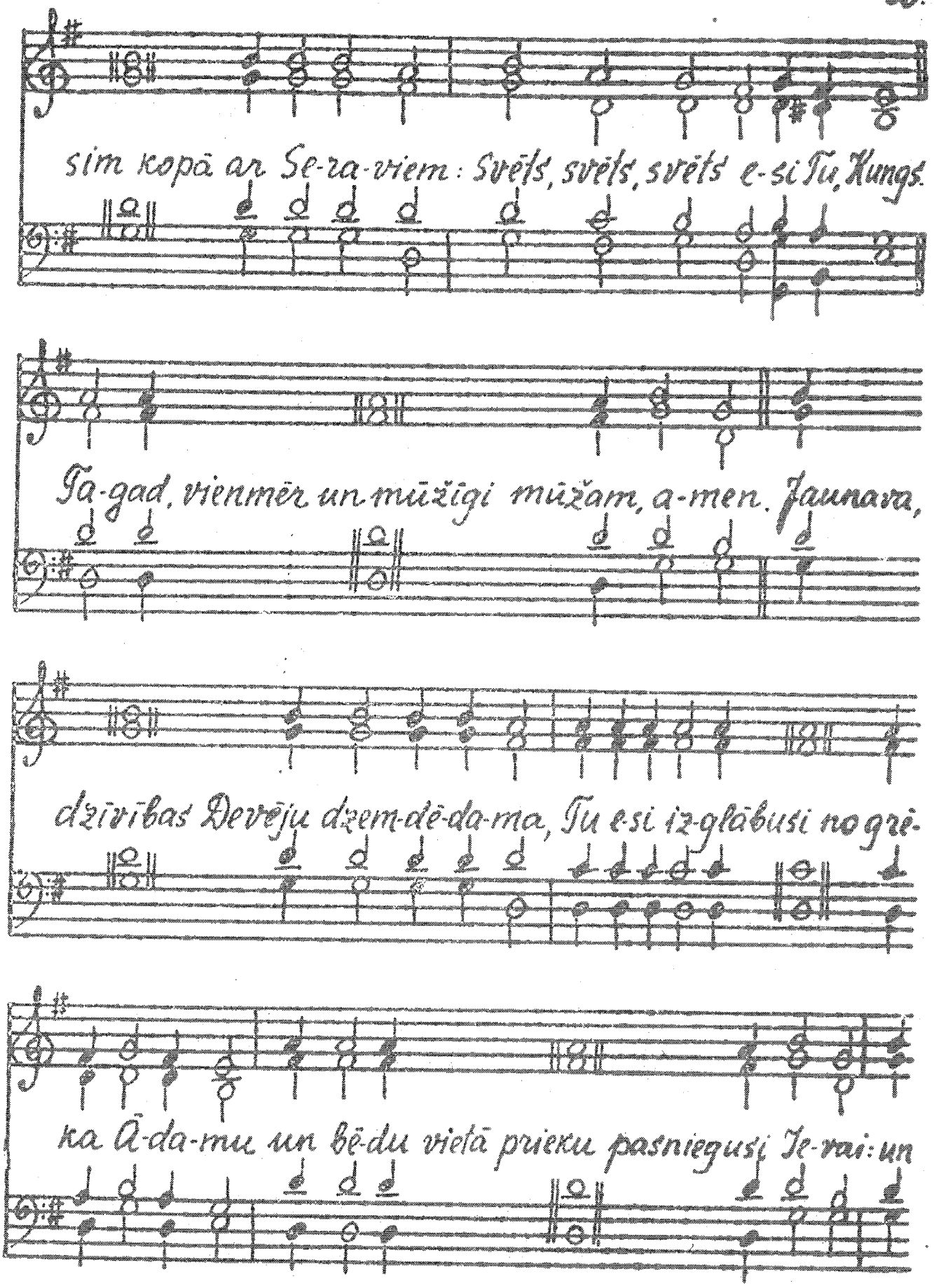
sim kopā ar Se-ra-viem: Svēts, svēts, svēts e-si Tu, Kungs.
Ga-gad, vienmēr un mūžīgi mūžam, a-men. Jaunava,
dzīvības Devēju dzem-dē-da-ma, Tu e-si iz-glābusi no grē-
ka Ā-da-mu un bē-du vietā prieku pasniegusi Je-ram: un

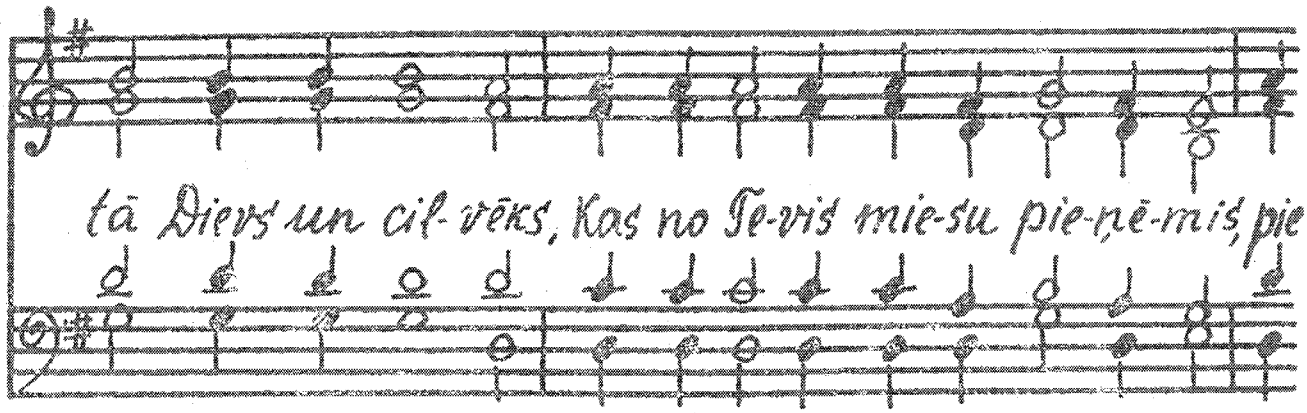

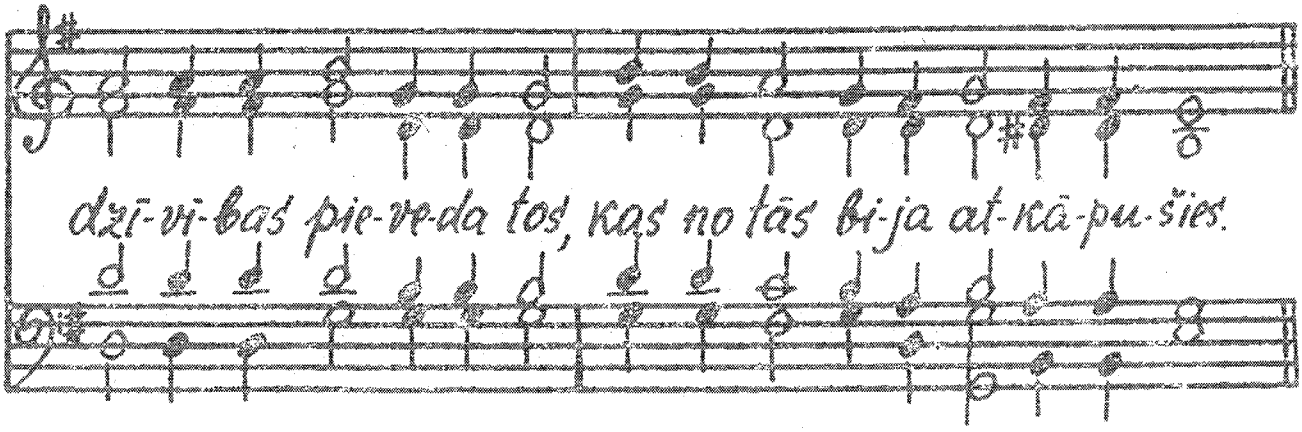

3 reizes.

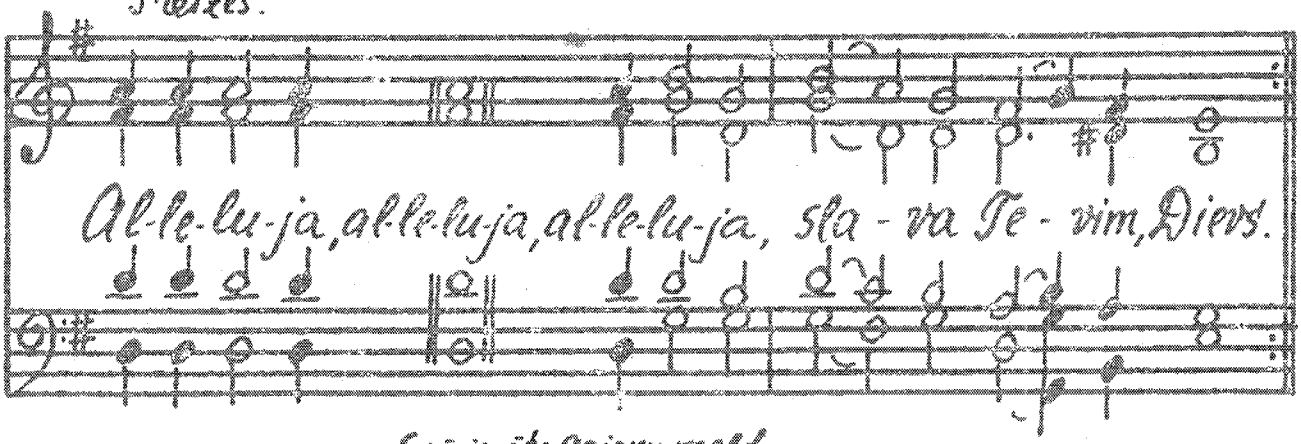

Mazā antifona.

Saisināts gregoru meld.

4. meldiņa antifoni.

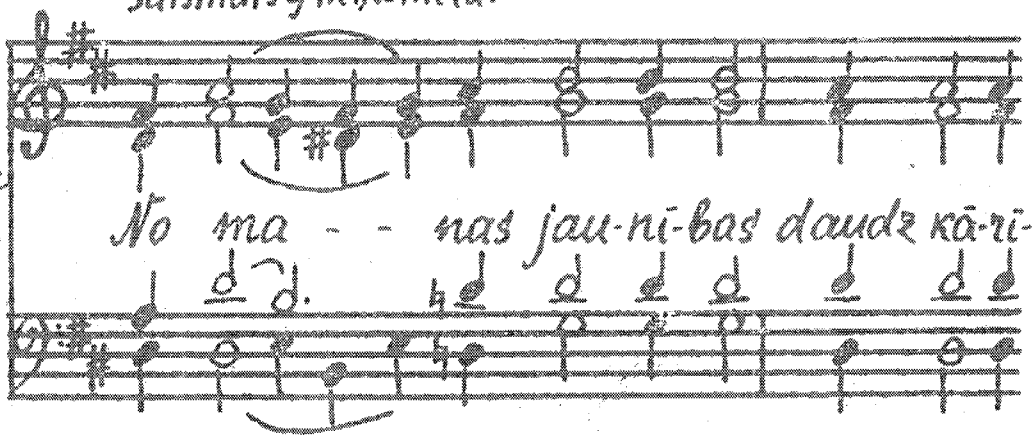

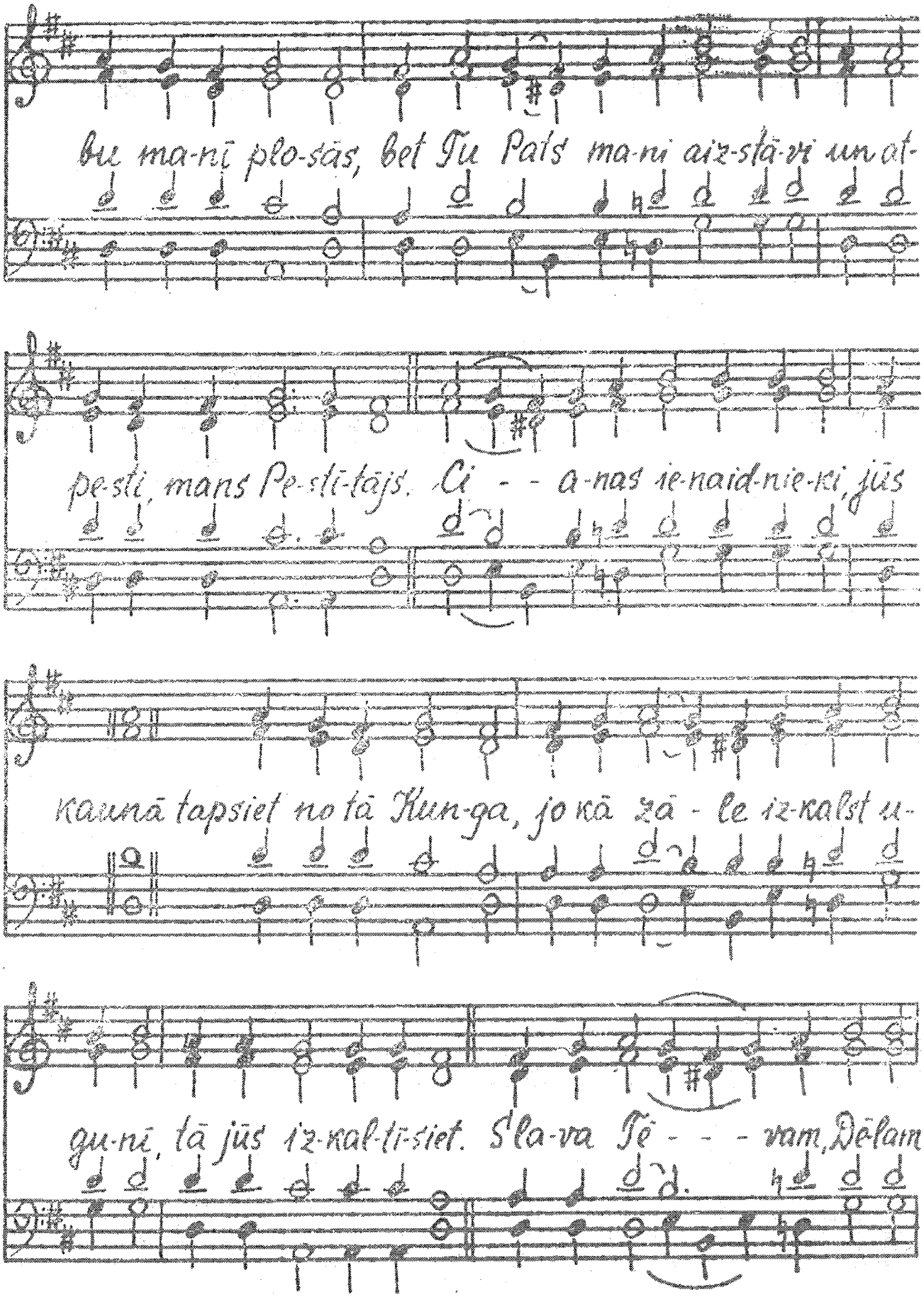
Bu ma-nī plo-sās, bet Tu Pats ma-ni aiz-stā-vi un at-
pe-sti, mans Pe-stī-tājs. Ci - - a-nas ie-naid-nie-ki, jūs
kaunā tapsiet no tā Kun-ga, jo kā zā - le iz-kalst u-
gu-nī, tā jūs iz-kal-tī-siet. Sla-va Tē - - - vam, Dēlam

88.

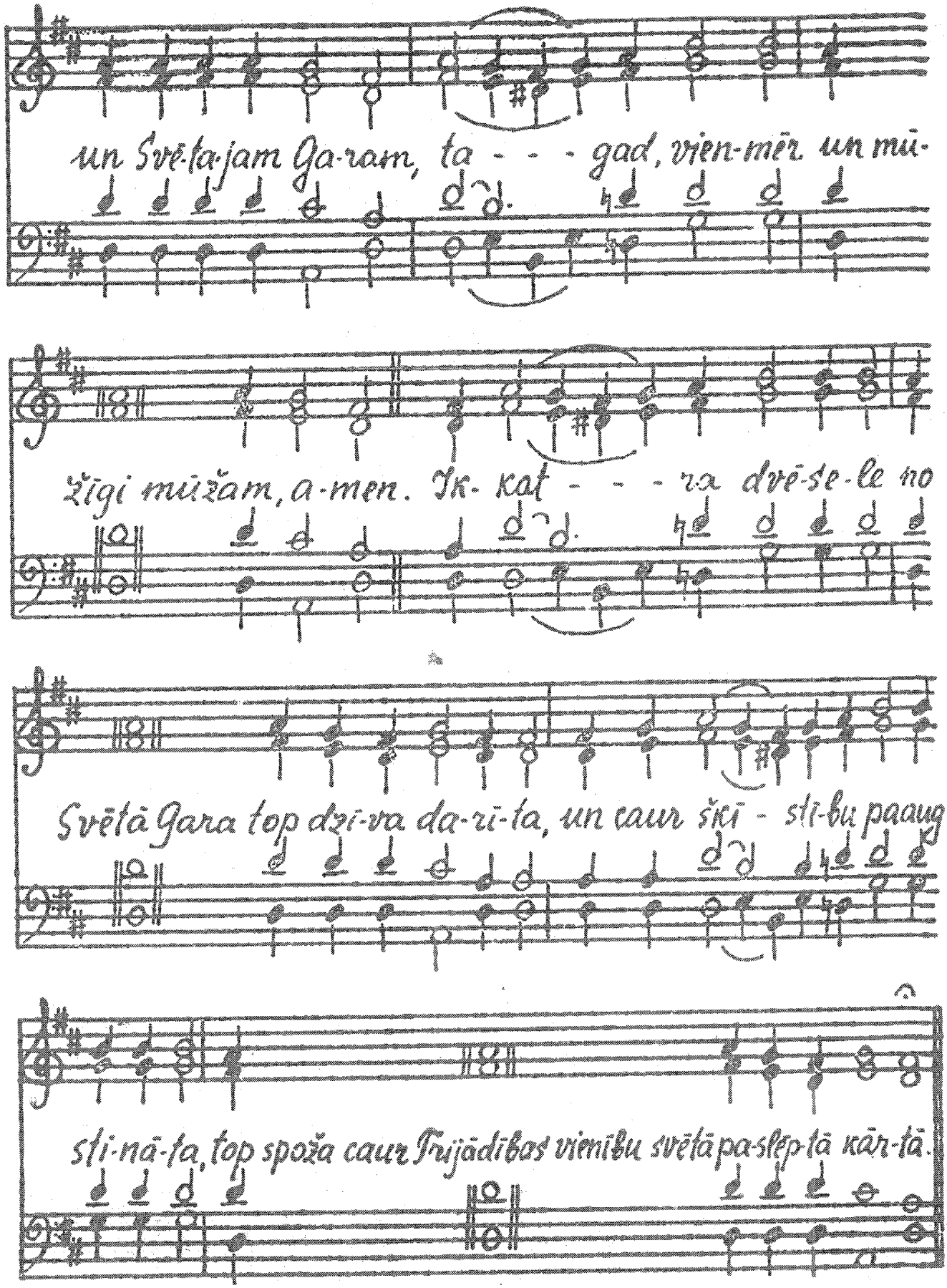
un Svē-ta-jam Ga-ram, ta - - - gad, vien-mēr un mū-
žīgi mūžam, a-men. Ik- kat - - - ra dvē-se-le no
Svētā Gara top dzi-va da-rī-ta, un caur šķī - sti-bu paaug-
sti-nā-ta, top spoža caur Trijādības vienību svētā pa-slep-tā kār-tā.

Svētdienu rīta dievkalp. prokimeni.

Zīmeņu meld. Harm. Virspr. M. Grivskis.

1. meld.

Tagad celšos, saka tas Kungs, Es do-šu pestīšanu tam, kas pēc

Vi-si, kam dvaša ir, lai sla-vē to

2. meld.

tās il-go-jas. Uzmosties, Kungs, mans Dievs, tie-

Kun - - - - - - gu.

sas dēļ, ko Tu esi pavēlējis un ļau - - - žu pulks

Visi, kam dvaša ir, lai sla - - - - - vē

3. meld.

ap Te - vi pul - cē-sies. Sakiet starp tautām: tas

to Kun - - - - - - - gu.

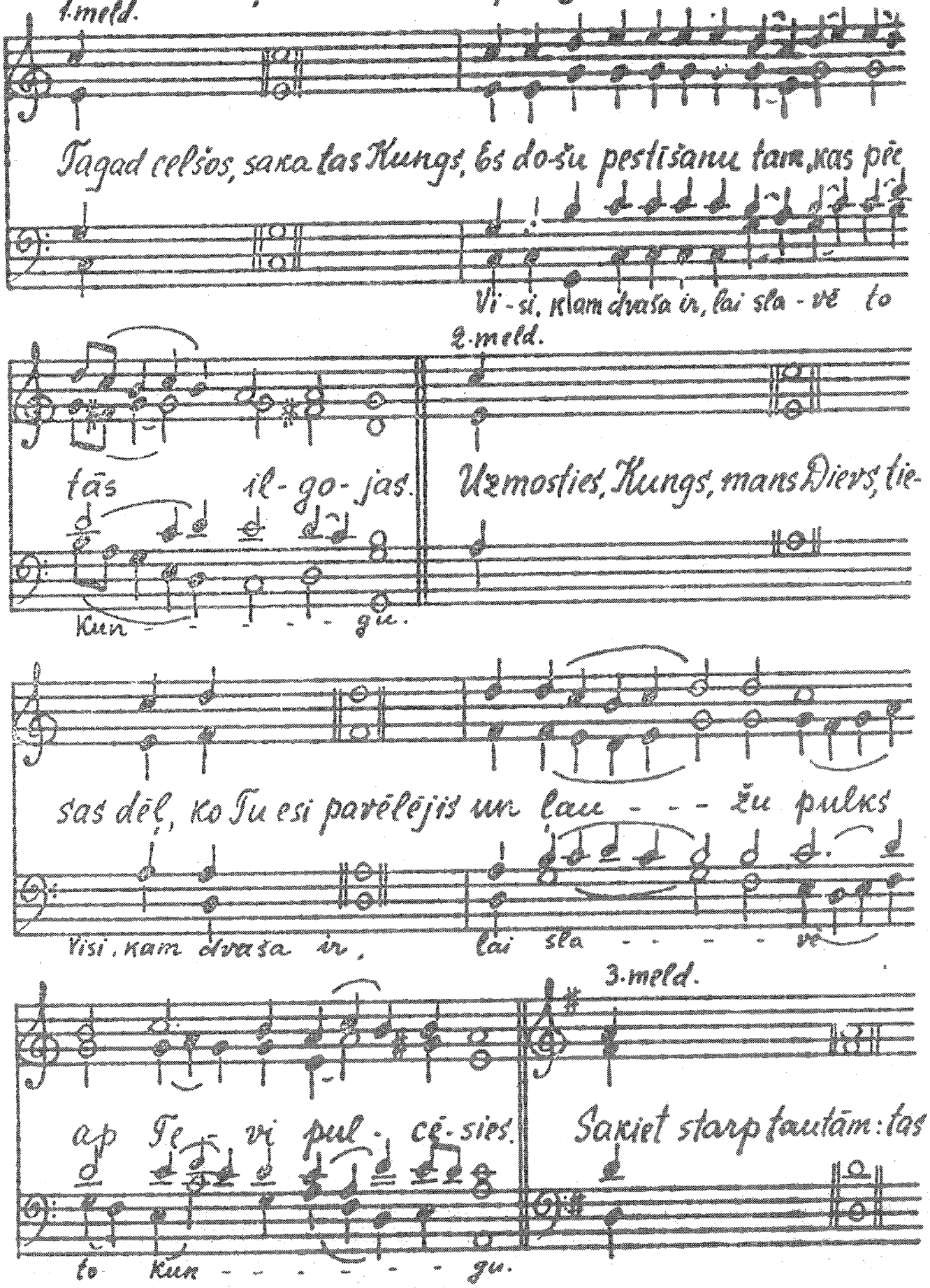

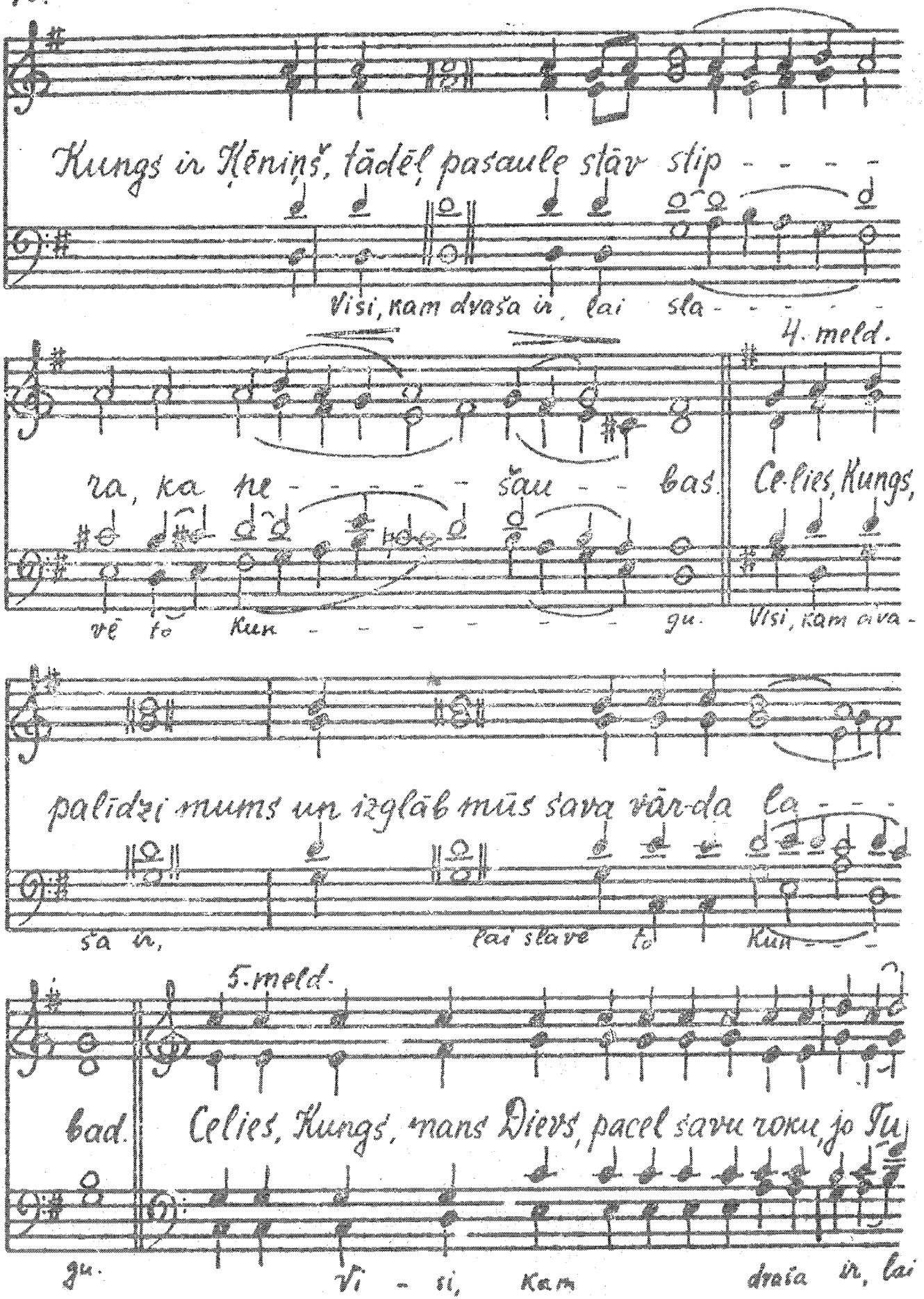
Kungs ir Ķēniņš, tādēļ pasaule stāv stip - - - -
Visi, kam dvaša ir, lai sla - - - - -
4. meld.
ša, ka ne - - - - - šau - - bas. Celies, Kungs,
vē to Kun - - - - - - - gu. Visi, kam dva -
palīdzi mums un izglāb mūs sava vār-da la - - -
ša ir, lai slavē To Kun - - -
5. meld.
bad. Celies, Kungs, mans Dievs, pacel savu roku, jo Tu
gu. Vi - si, kam dvaša ir, lai

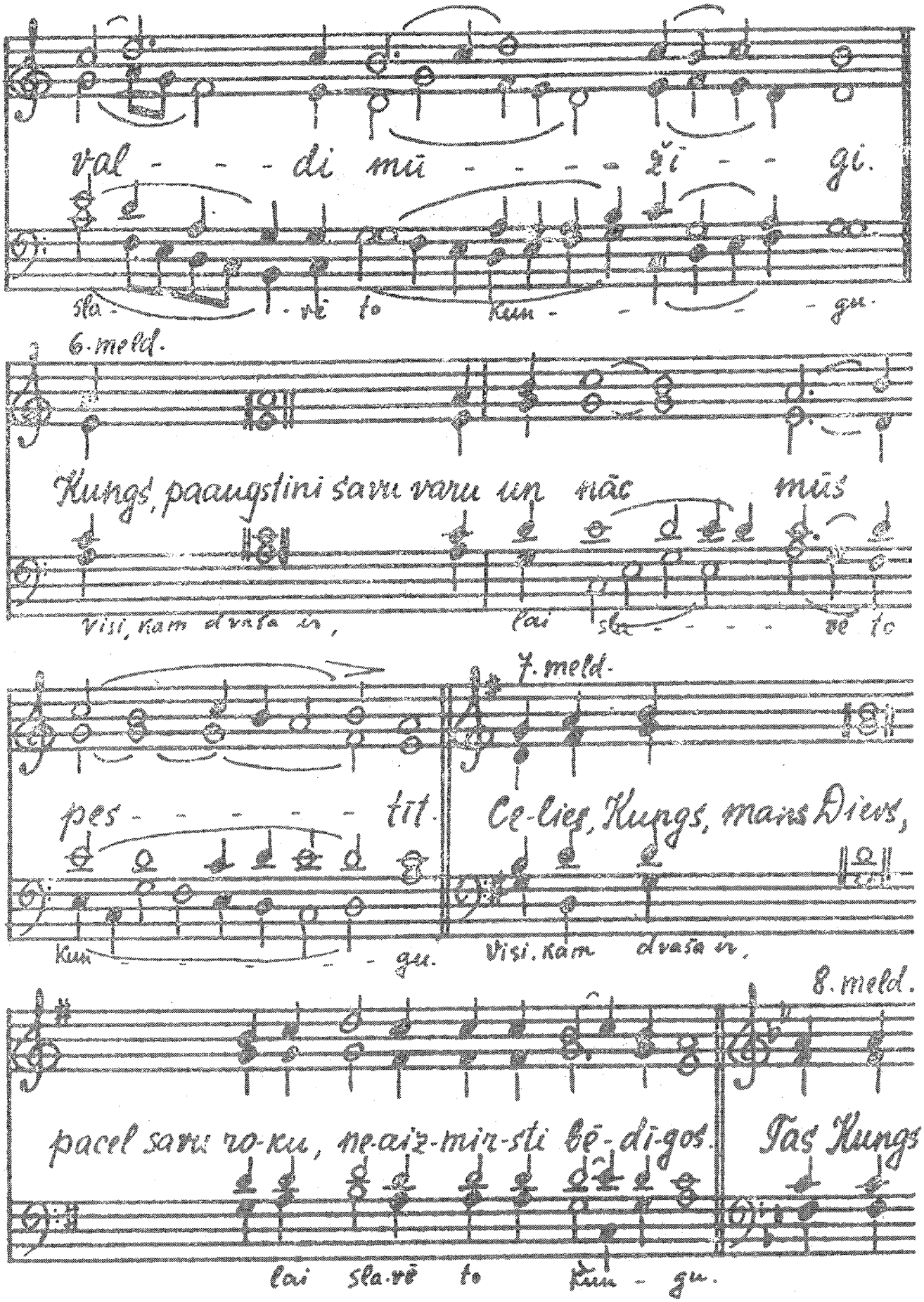
val - - - di mū - - - - - žī - - gi.
Sla - - vē to Kun - - - - - gu.
6. meld.
Kungs, paaugstini savu varu un māc mūs
Visi, kam dvaša ir, lai sla - - - - - vē to
7. meld.
pes - - - - - tīt. Ce-lies, Kungs, mans Dievs,
Kun - - - - gu. Visi, kam dvaša ir,
8. meld.
pacel savu ro-ku, ne-aiz-mir-sti bē-di-gos. Jas Kungs
lai sla-vē to Kun - gu.

val-dis mūžīgi, tavs Dievs, Ci - a - na, līdz

Visi, kam dvaša ir, lai sla - - - - - rē

ra - - du ra - - - - - diem.

to Kun - - - - gu.

Kungs, ap-žē-lo-jies. A-men.

Visi, kam dvaša ir...

Kungs, apžēlojies, Kungs.

Pirms un pēc Evanģ. lasīšanas.

apžēlojies, Kungs ap-žē-lo-jies. Slava Tevim, Kungs, sla-va Te-vim

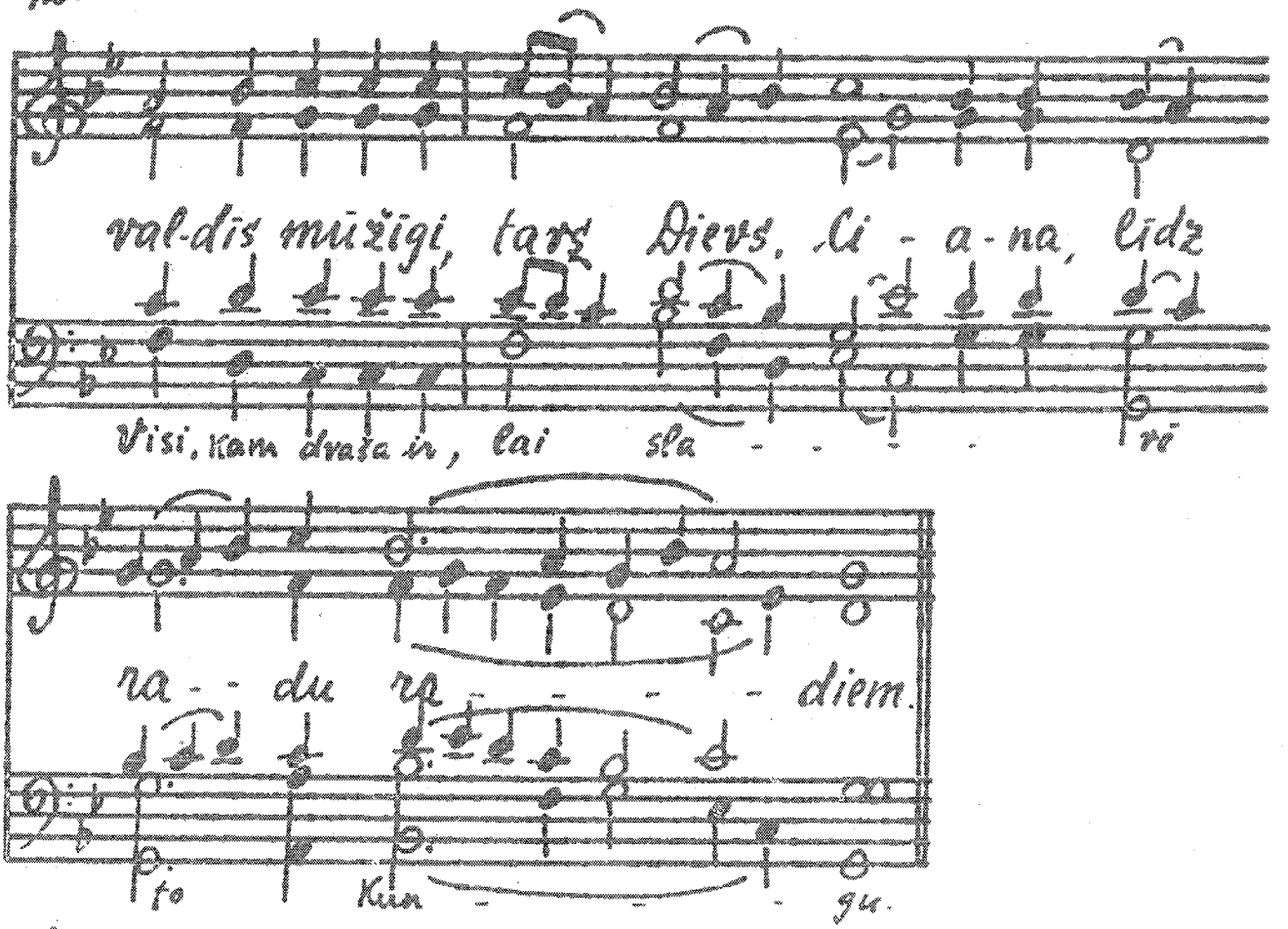

6. melod.

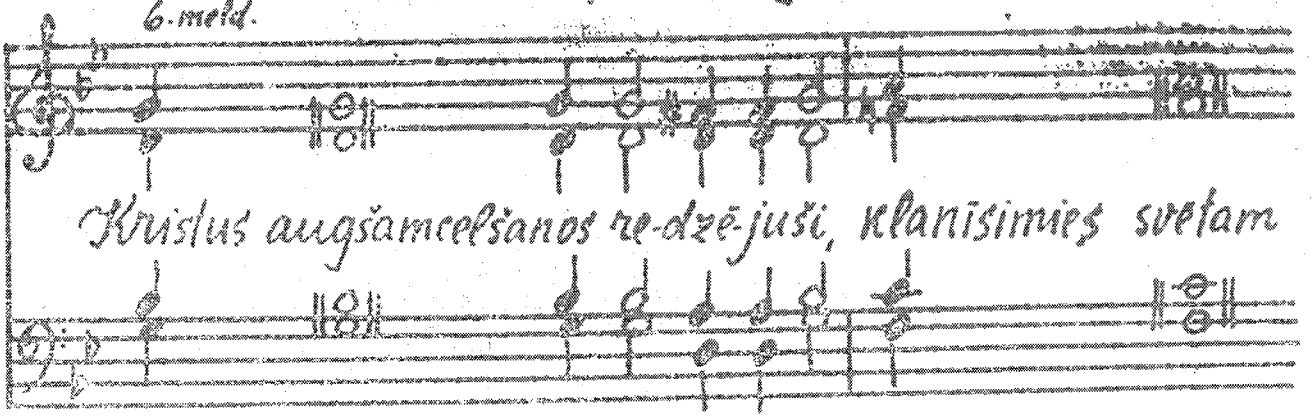
Kristus augšamcelšanos re-dzē-juši, klanīsimies svētam
Kungam Jē-zum, kas vienīgs ir bez grē- ka. Tavā krusta
priekšā mēs klanāmies, Kris-tus, un tavu svēto augšamcel-
šanos teicam un sla-vē-jam, jo Tu esi mū-su Dievs, bez Tevis

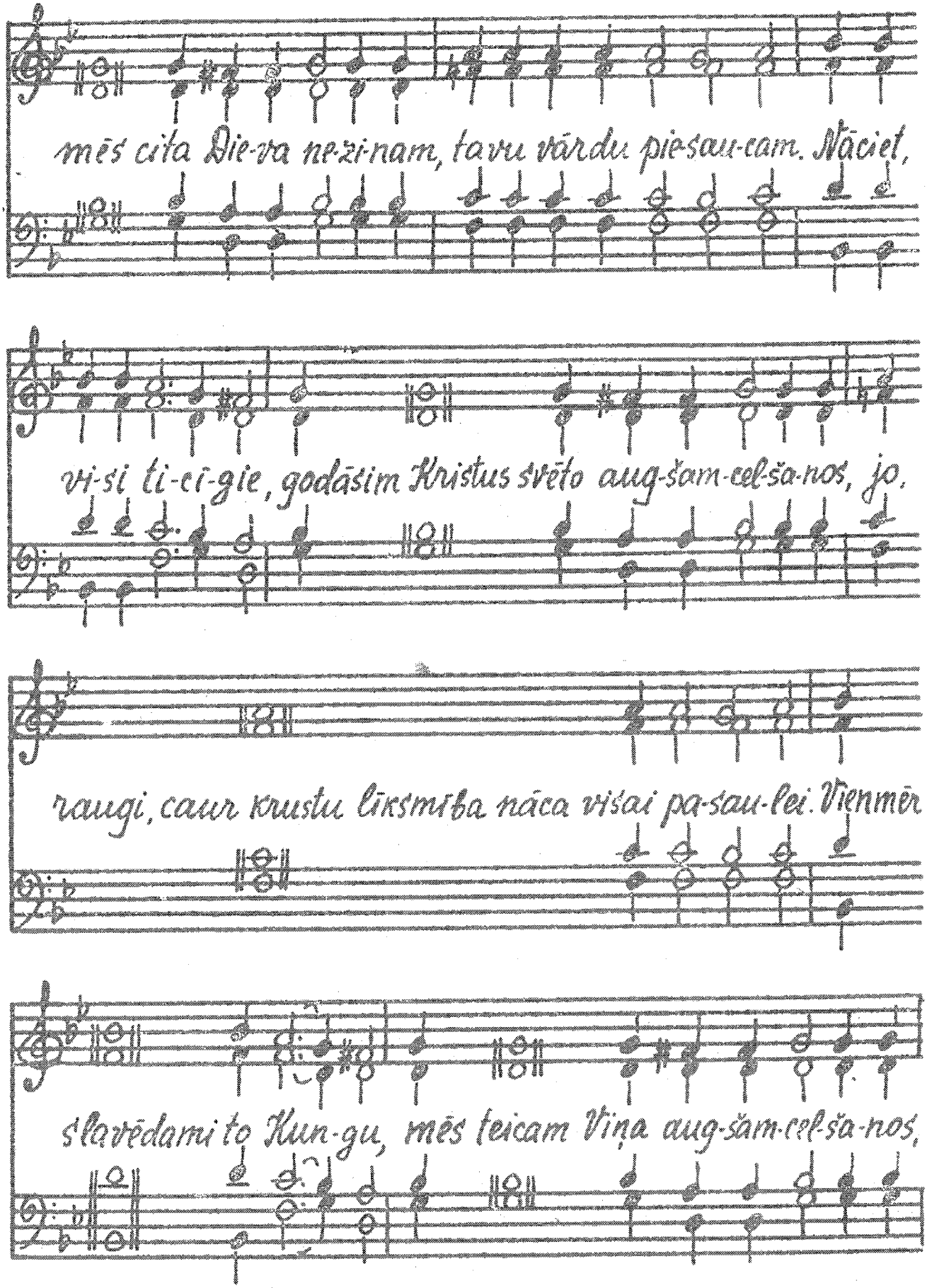
mēs cita Die-va ne-zi-nam, tavu vārdu pie-sau-cam. Nāciet,
vi-si ti-ei-gie, godāsim Kristus svēto aug-šam-cel-ša-nos, jo,
raugi, caur krustu līksmība nāca viņai pa-sau-lei. Vienmēr
slavēdami to Kun-gu, mēs teicam Viņa aug-šam-cel-ša-nos,

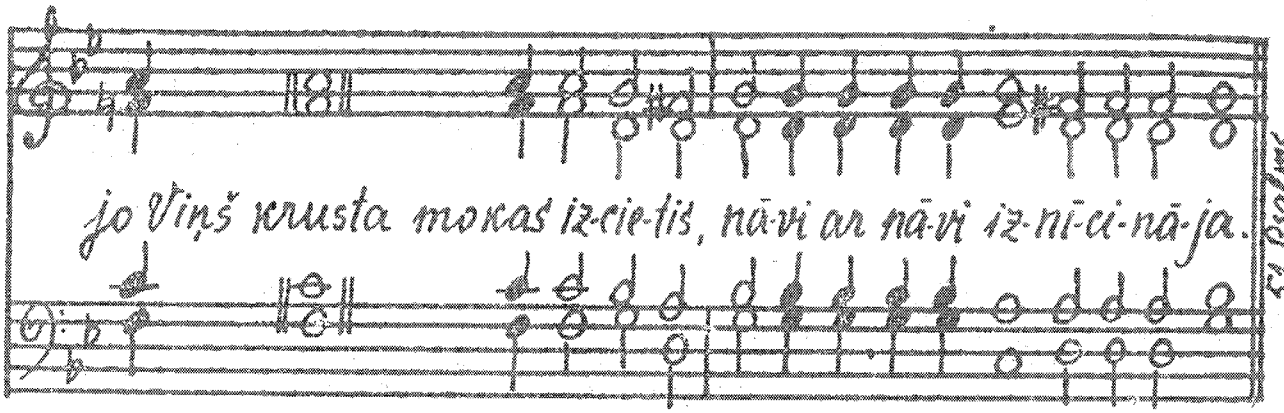

Pēc 51. Psalma nolasīšanas.

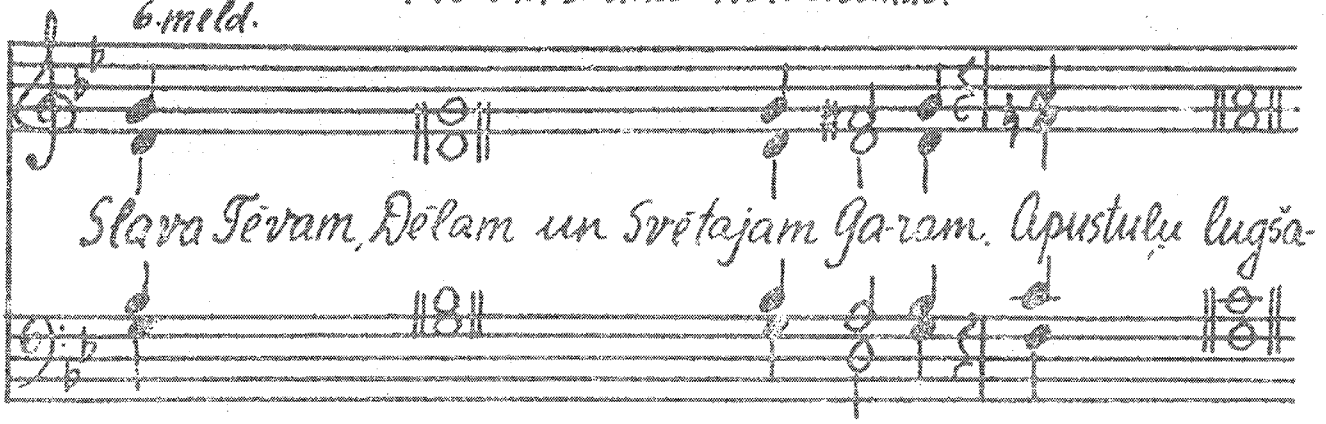

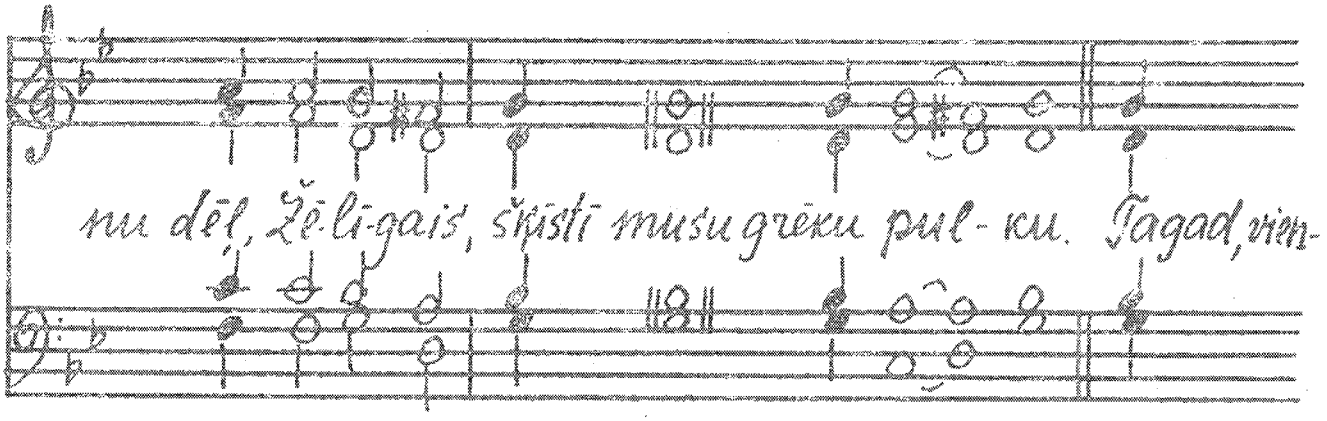

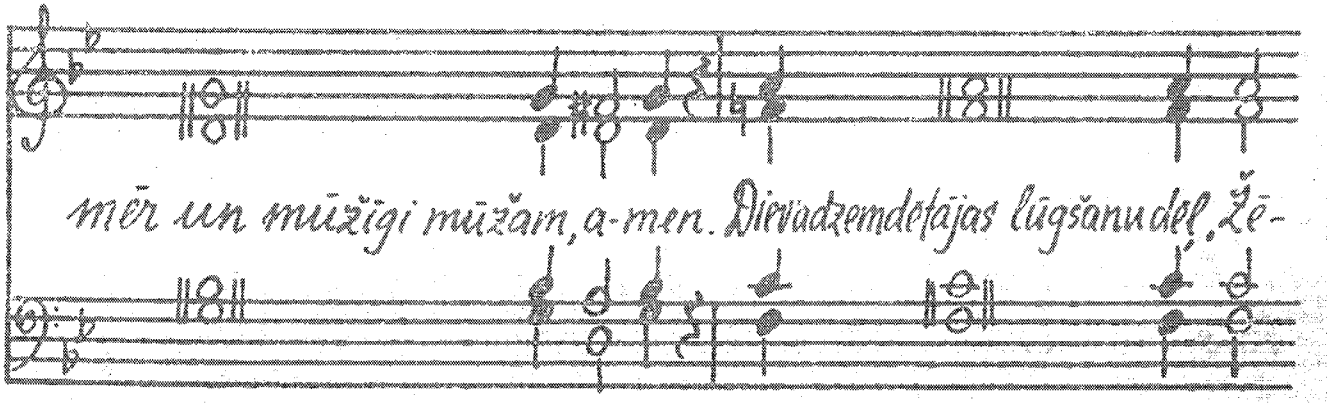

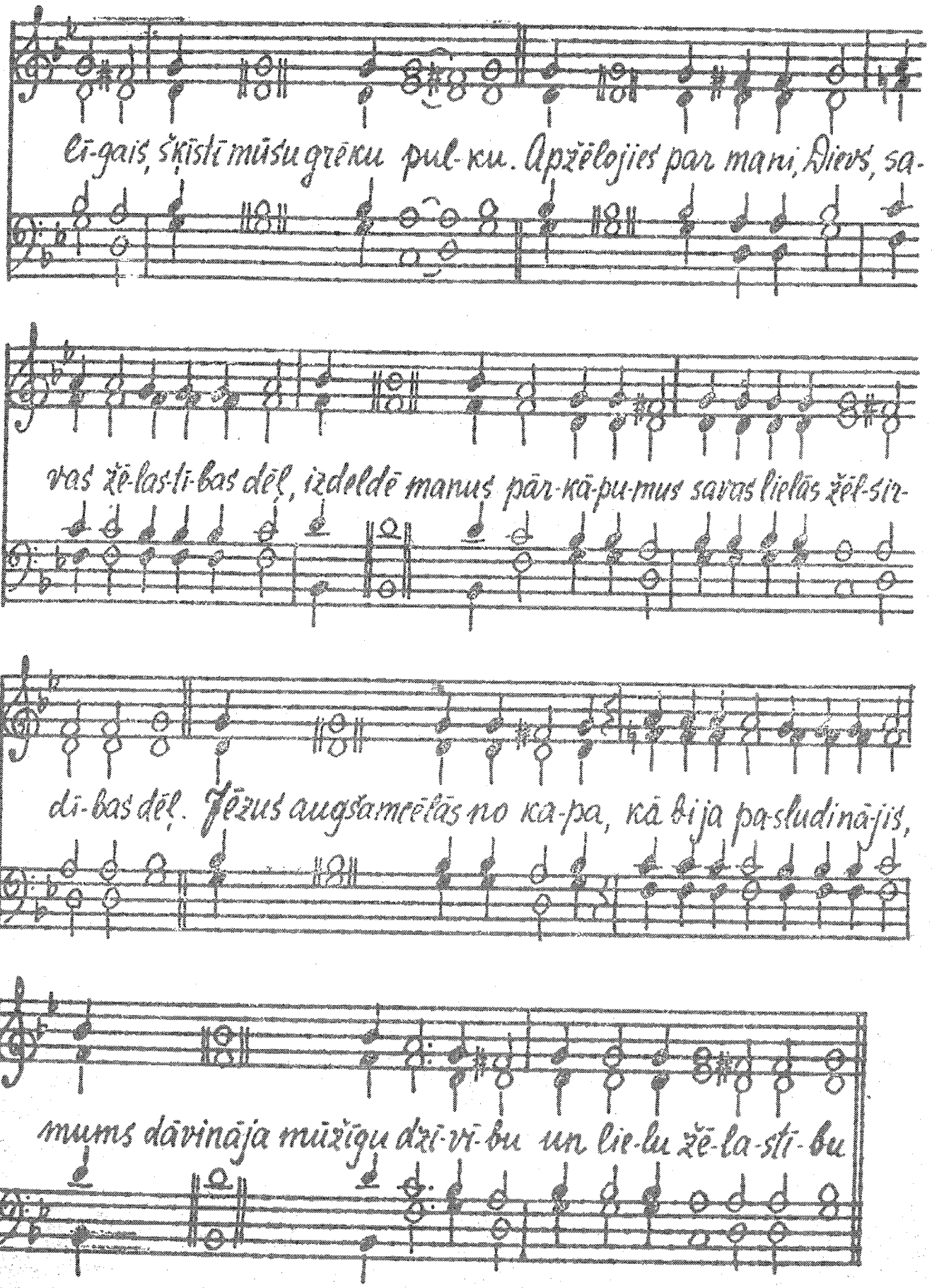
lī-gais, šķīstī mūsu grēku pul-ku. Apžēlojies par mani, Dievs, sa-
vas žē-las-ti-bas dēļ, izdeldē manus pār-krā-pu-mus savas lielās žēl-sir-
dī-bas dēļ. Jēzus augšāmcēlās no kā-pa, kā bija pa-sludi-nā-jis,
mums dāvināja mūžīgu dzī-vī-bu un lie-lu žē-la-sti-bu

Atver man atgriešanās durvis. x)

8. meld.

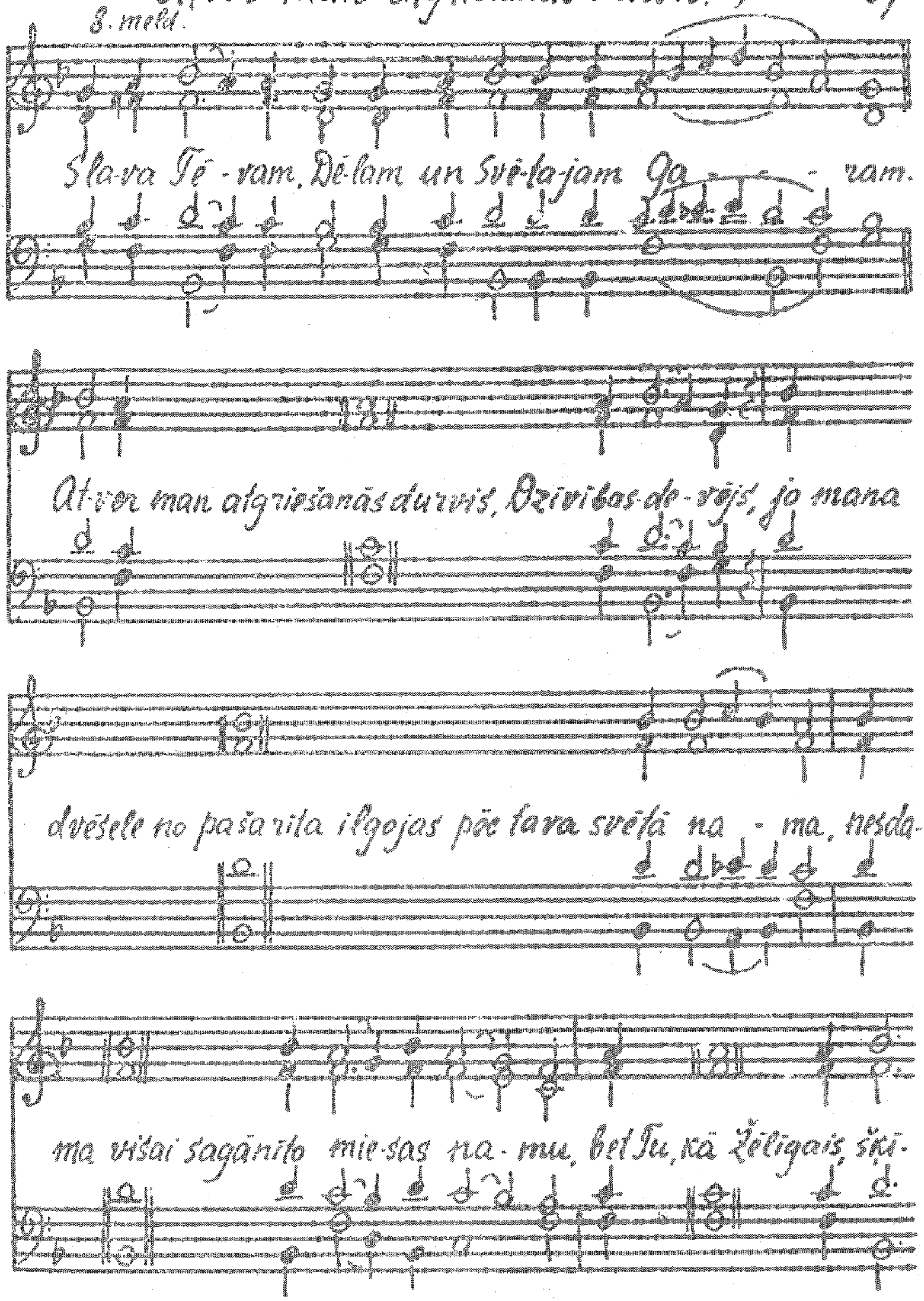
Sla-va Tē-vam, Dē-lam un Svē-ta-jam Ga - - - ram.
At-ver man atgriešanās durvis, Dzīvibas-de-vējs, jo mana
dvēsele no pašarita ilgojas pēc tava svētā na - ma, nesda-
ma visai sagānīto mie-sas na-mu, bet Tu, kā žēligais, šķī-

x) Šo dziesmu dziedam pēc 51. psalma no lasiš. svētdienās laikā no Muitin. un farizeja svētd. līdz L. Gavena 5. svētd., ieskaitot.

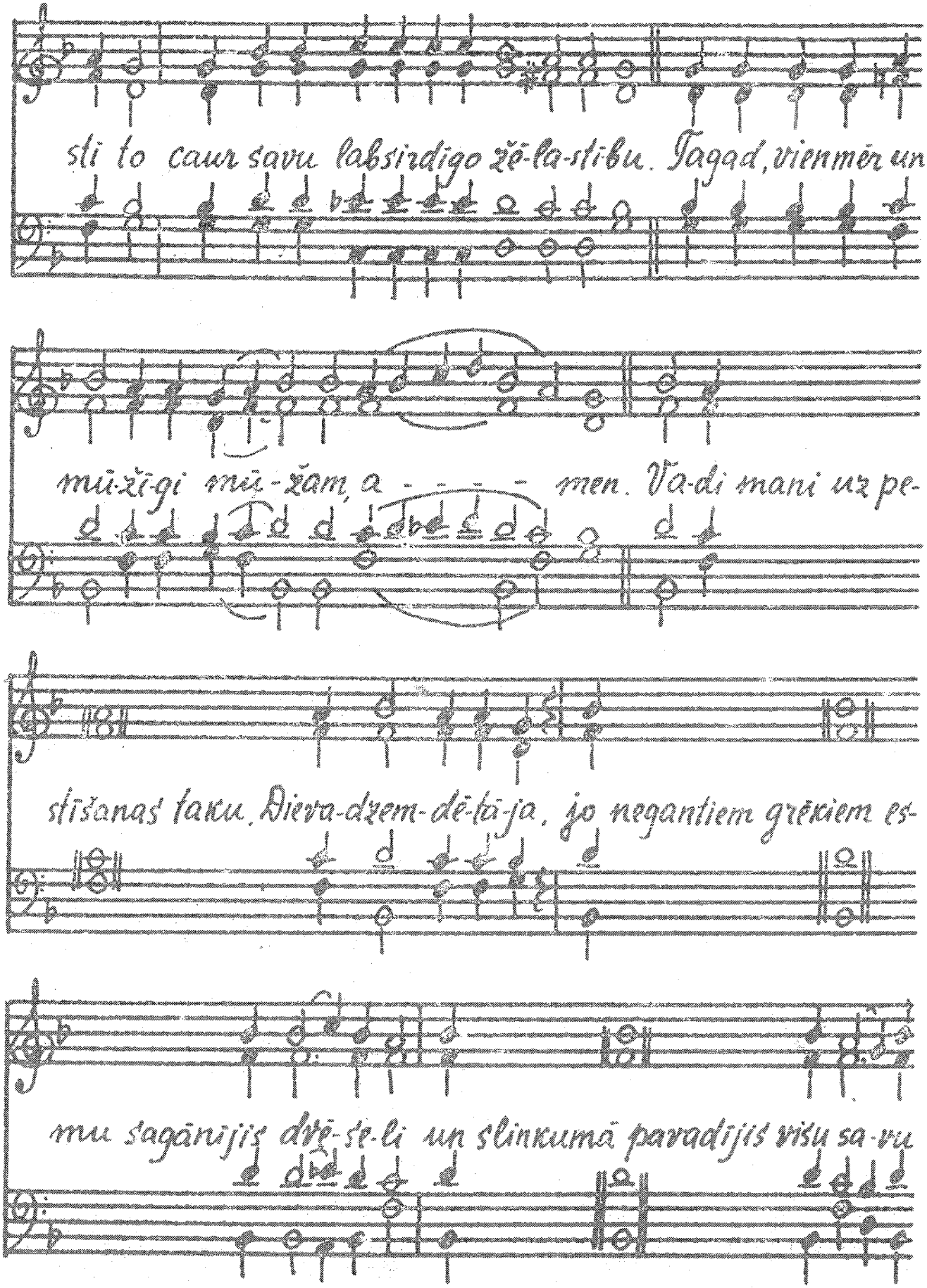
sli to caur savu labsirdigo žē-la-sti-bu. Tagad, vienmēr un
mū-žī-gi mū-žam, a - - - - men. Vā-di mani uz pe-
stīšanas taku, Dieva-dzem-dē-tā-ja, jo negantiem grēkiem es-
mu sagānījis dvē-se-li un slinkumā paradījis visu sa-vu

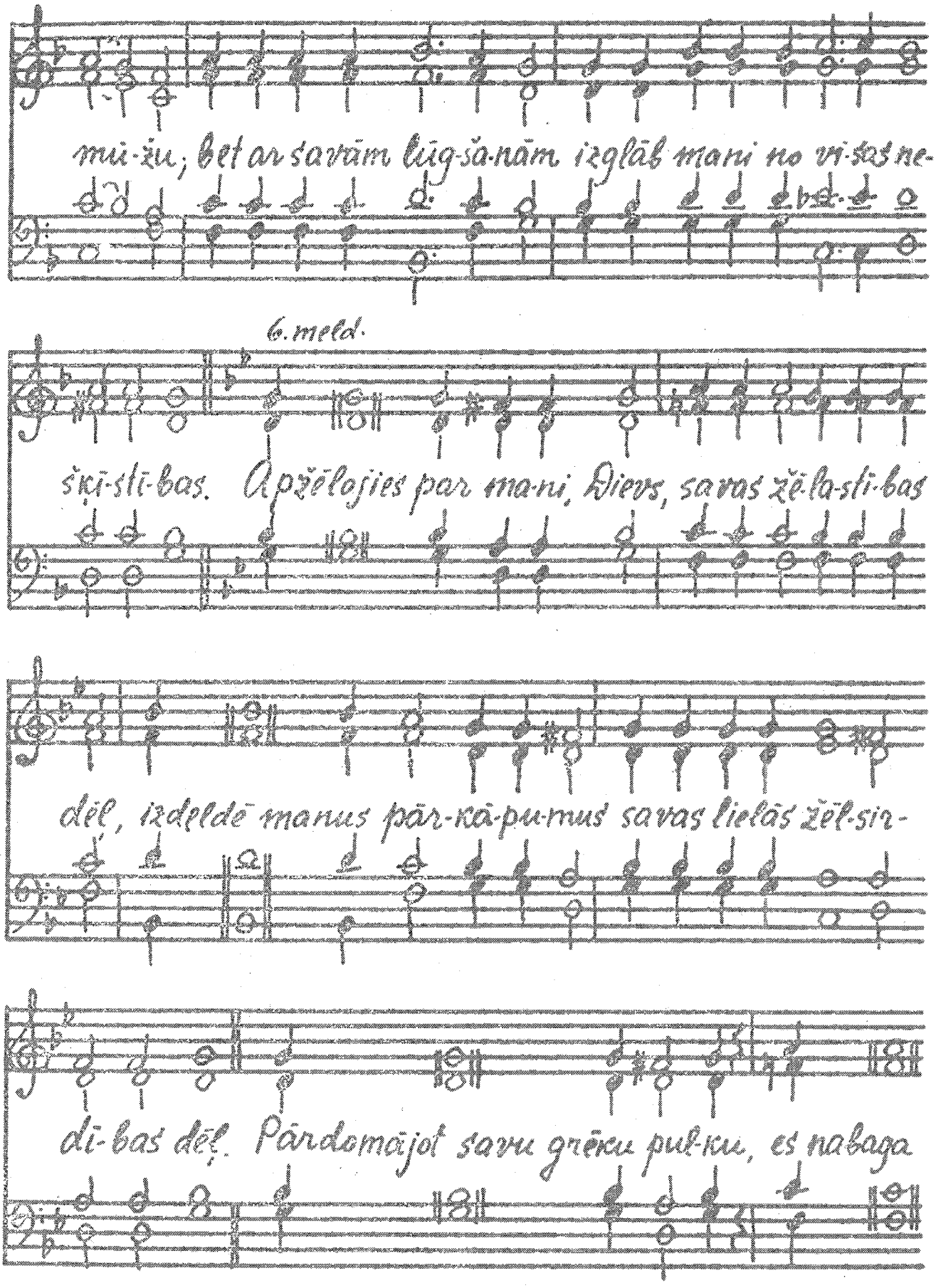
mū-žu, bet ar savām lūg-šā-nām izglāb mani no vi-sas ne-
6. melod.
šķī-stī-bas. Apžēlojies par ma-ni, Dievs, savas žē-la-stī-bas
dēļ, izdeldē manus pār-kā-pu-mus savas lielās žēl-sir-
di-bas dēļ. Pārdomājot savu grēku pul-ku, es nabaga

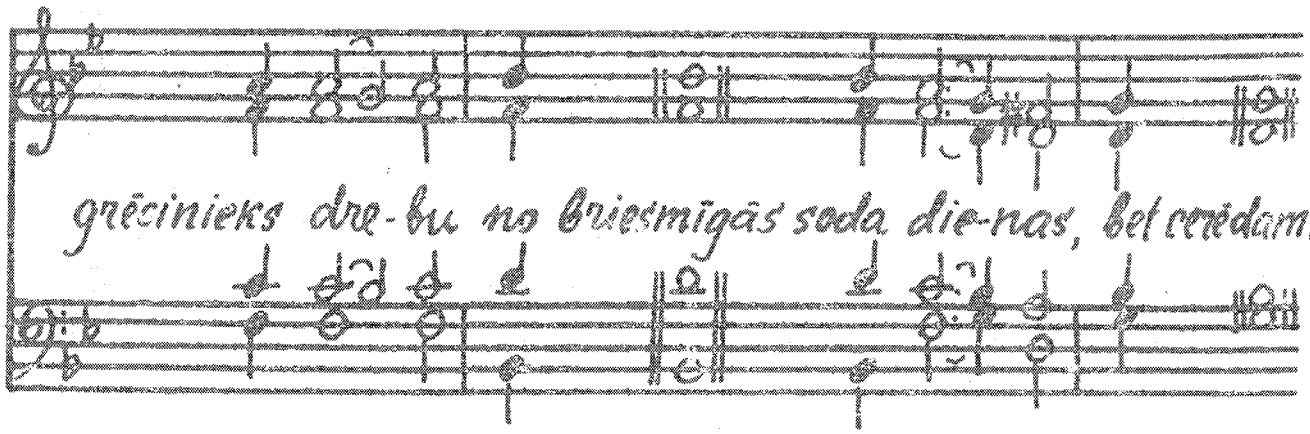

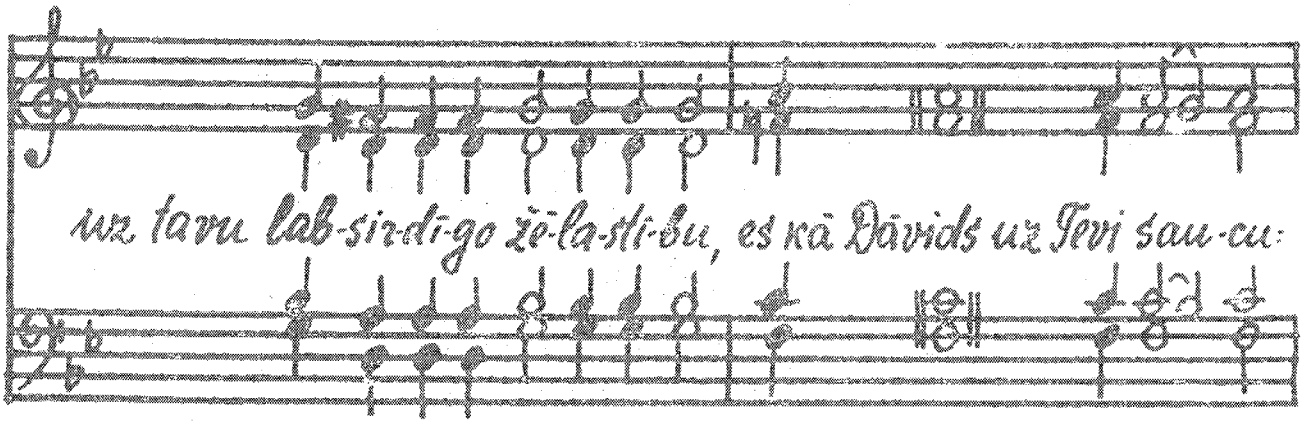

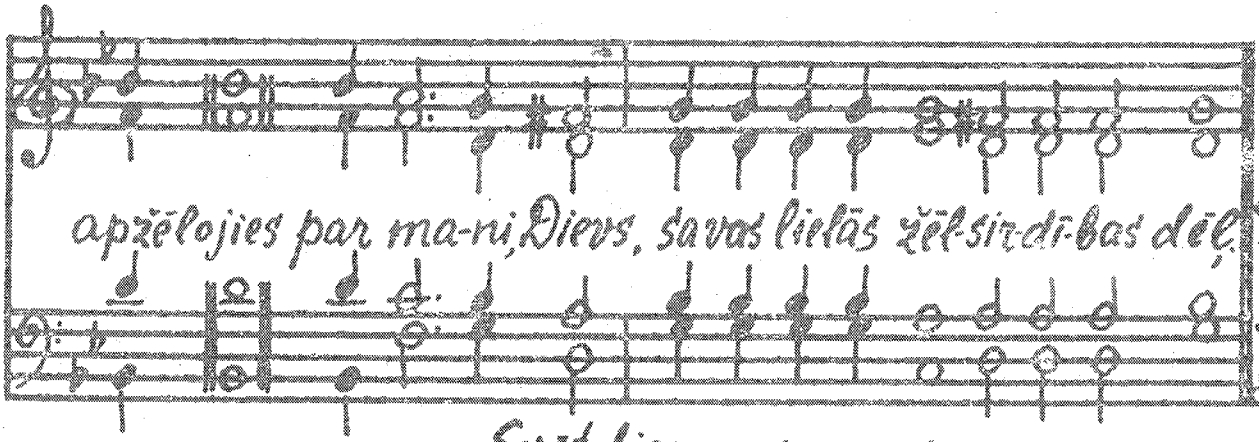

grēcinieks dre-bu no briesmīgās soda die-nas, bet cerēdams

uz tavu lab-sir-dī-go žē-la-stī-bu, es kā Dāvids uz Tevi sau-cu:

apžēlojies par ma-ni, Dievs, savas lielās žēl-sir-dī-bas dēļ,

Fēc. „Atpesti Dievs..." dziedam: Kungs apžēlojies 12 r. sk. Litijas ext. 53. Ep. p.

Svētdienu kanoni.

1. dziesma. J. Kārkliņa red.

1. meldins.

Ne-mir-stī-gais, tava uzvarošā labā roka spēkā

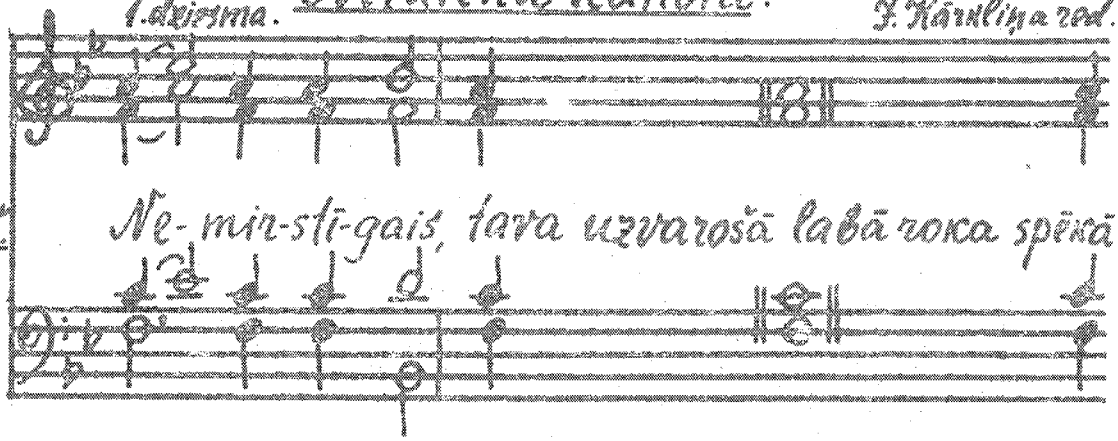

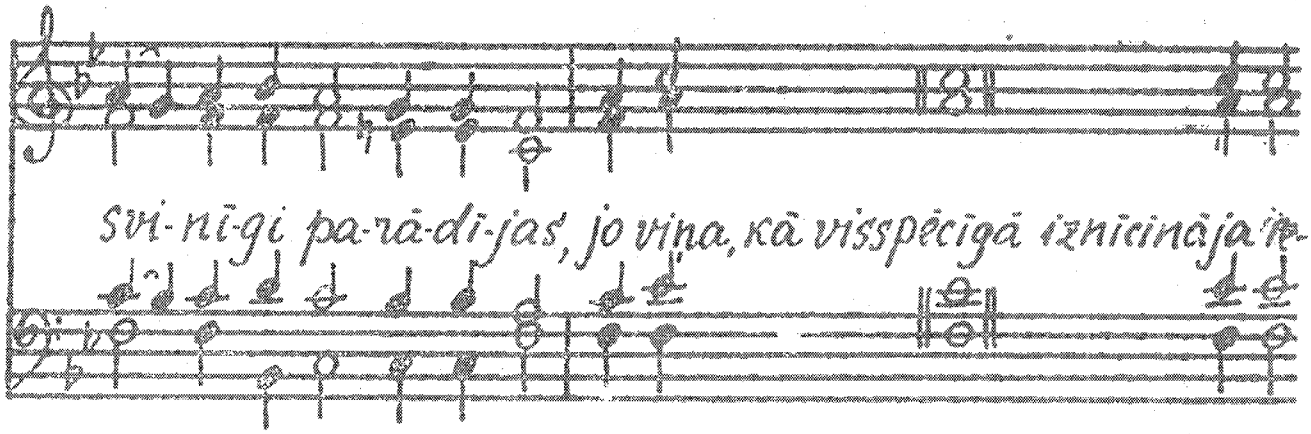

svi-nī-gi pa-rā-dī-jas, jo viņa, kā visspēcīgā iznīcināja ie-

lēnāk *)

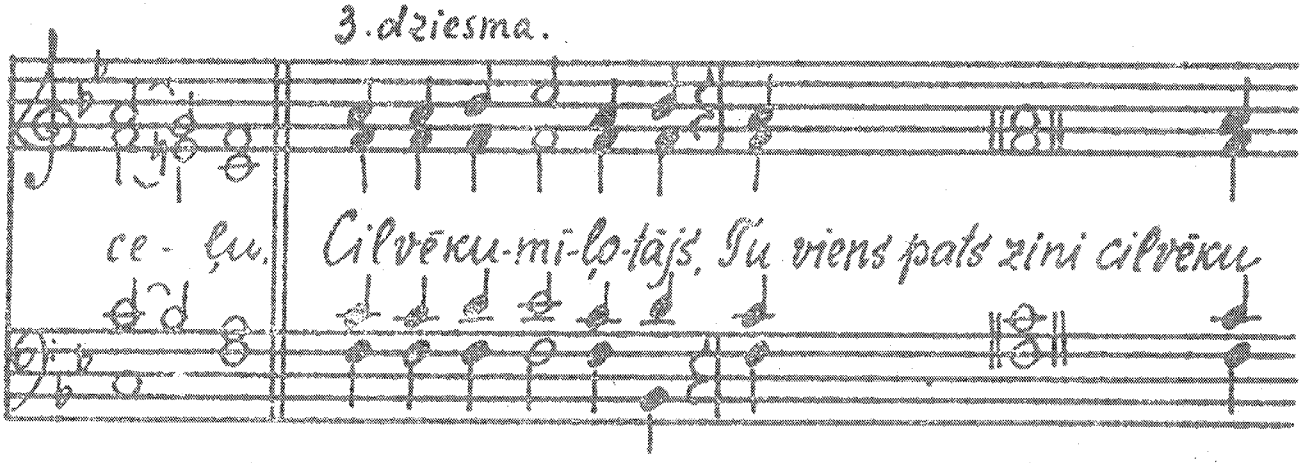

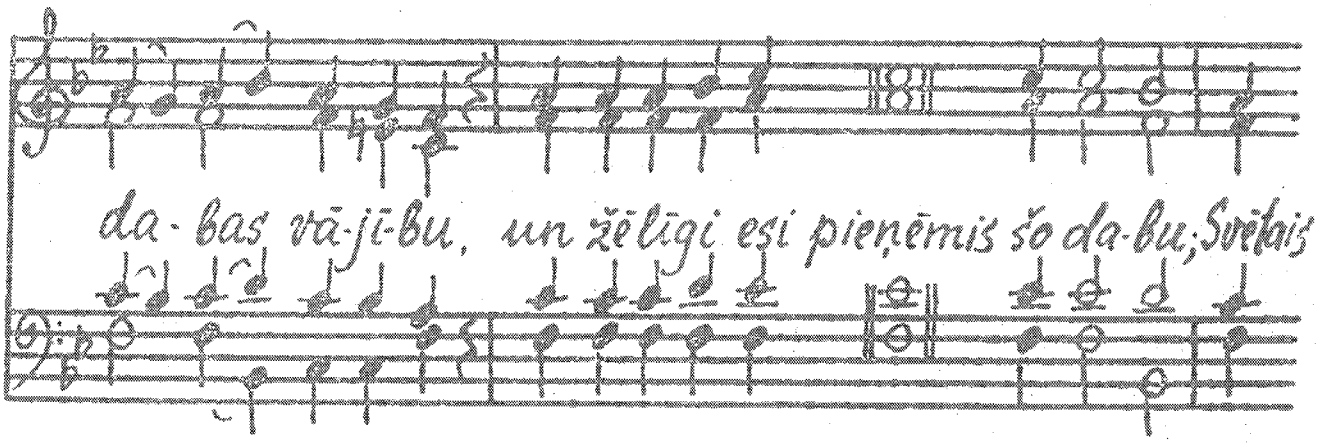

naid-nie-kus, bet Izraelim jūŗas dzelmē at-klā-ja jau-nu

3. dziesma.

ce-ļu. Cilvēku-mī-ļo-tājs, Tu viens pats zini cilvēku

da-bas vā-jī-bu, un žēlīgi esi pieņēmis šo da-bu; Svētais

*) ari pārējām 1. meld. Kanona dziesmām beidzamo teikumu dziedam lēnāk.

apjoz mani ar spē-ku no aug-šie-nes, lai es varētu Te-vi

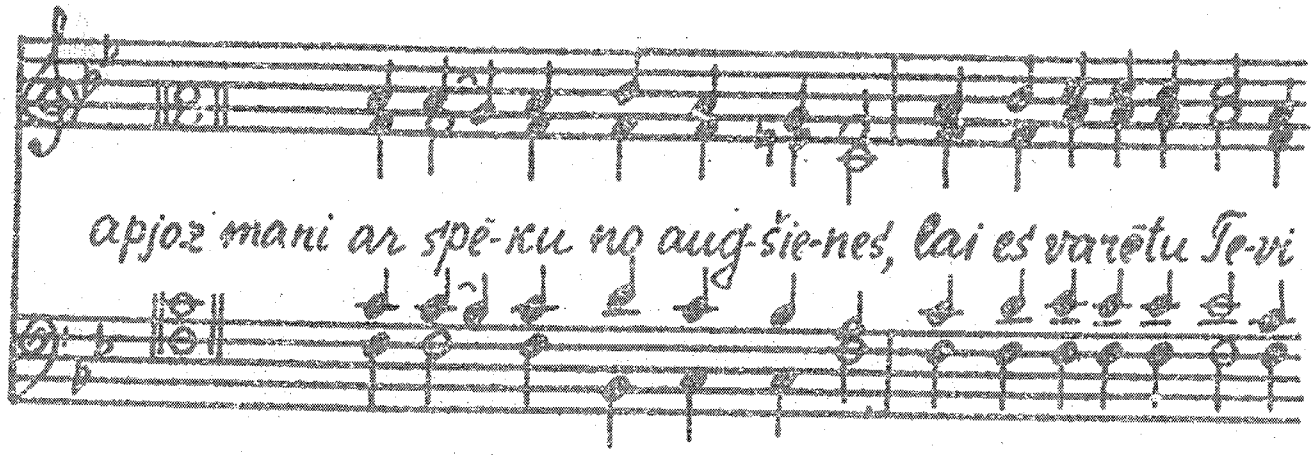

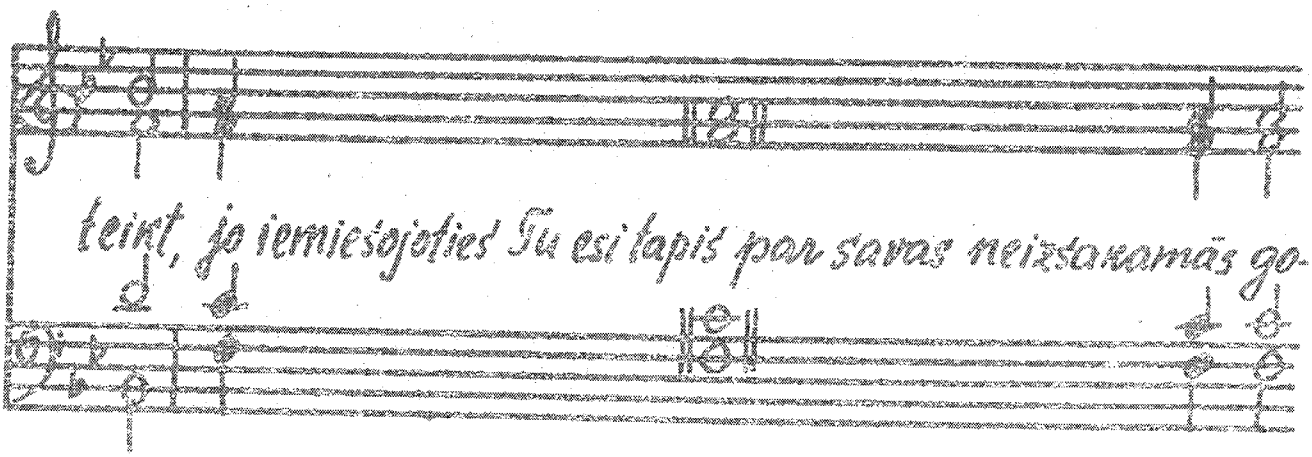

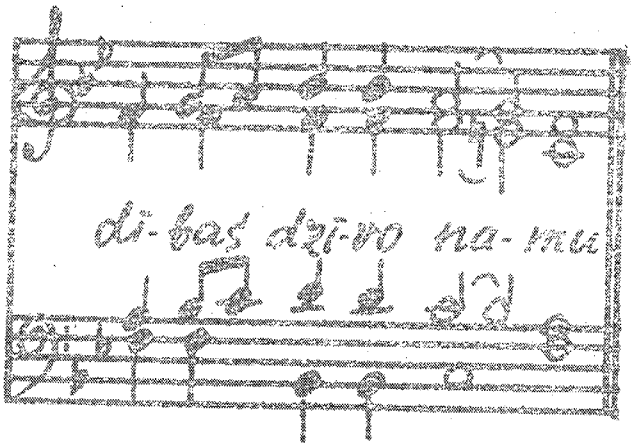

teikt, jo iemiesojoties Tu esi tapis par savas neizsakamās go-

dī-bas dzī-vo na-mu

4. dziesma.

Mazā ekt.

A-ba-kuks pravieša a-cīm

pa-re-dzē-dams, iepriekš pasludināja Tevi, Dieva žēlastibas ap-

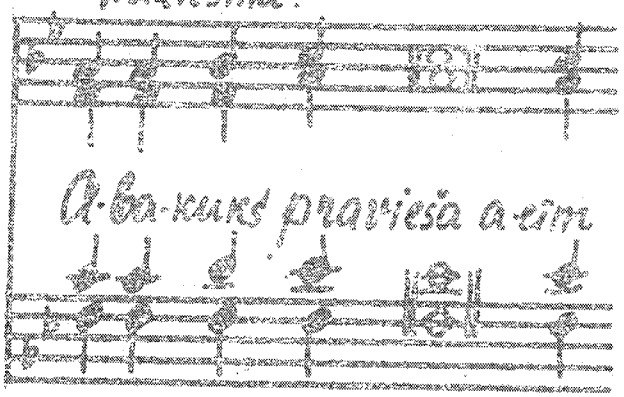

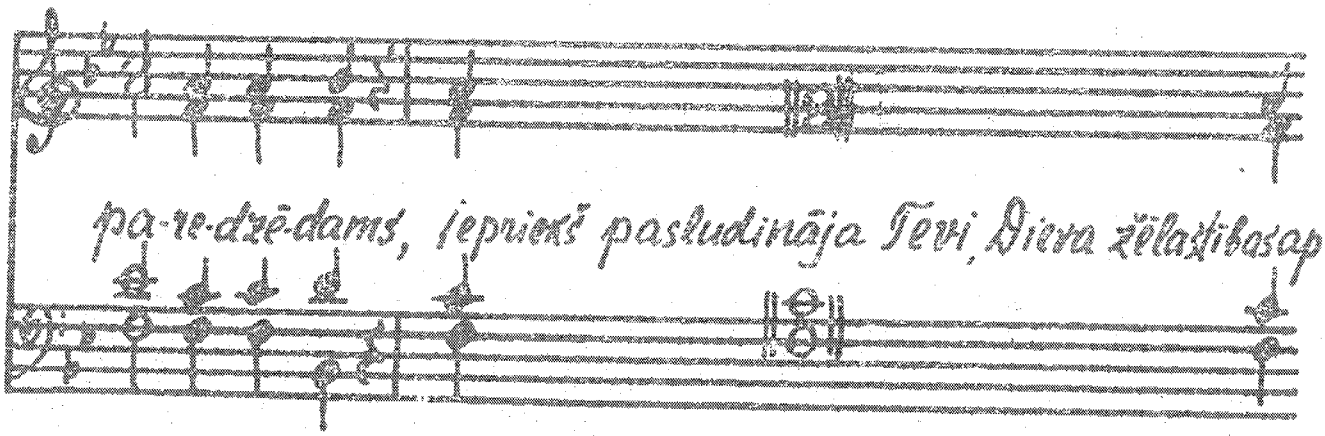

ē-no-to kal-nu, ka no Tevis izies Izraela Svē-tais, mūs

5. dziesma.

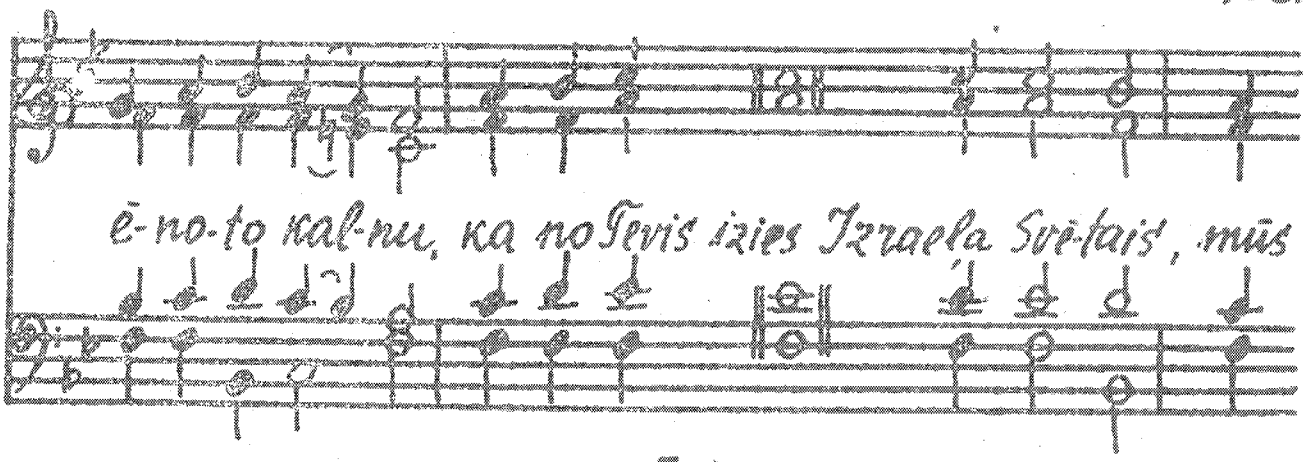

pes-tīt un at-jau-not. Kris-tus, Tu, kas ar savas atnākša-

nas spožumu ap-gais-mo-ji un ar savu krustu apskaidroji

pa-sau-les ma-las, apgaismo ar savas Dieva atzīšanas gaismu

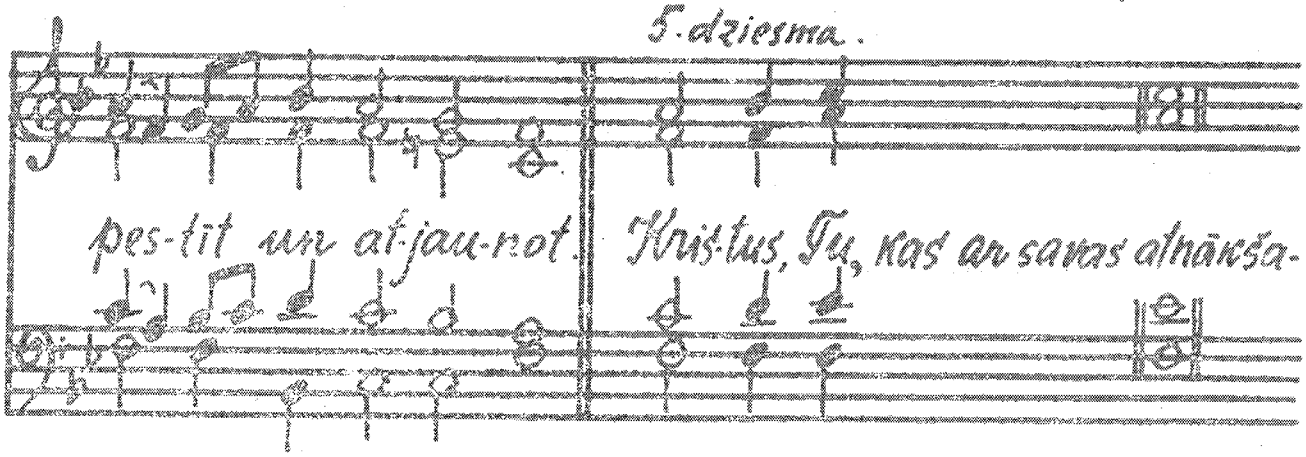

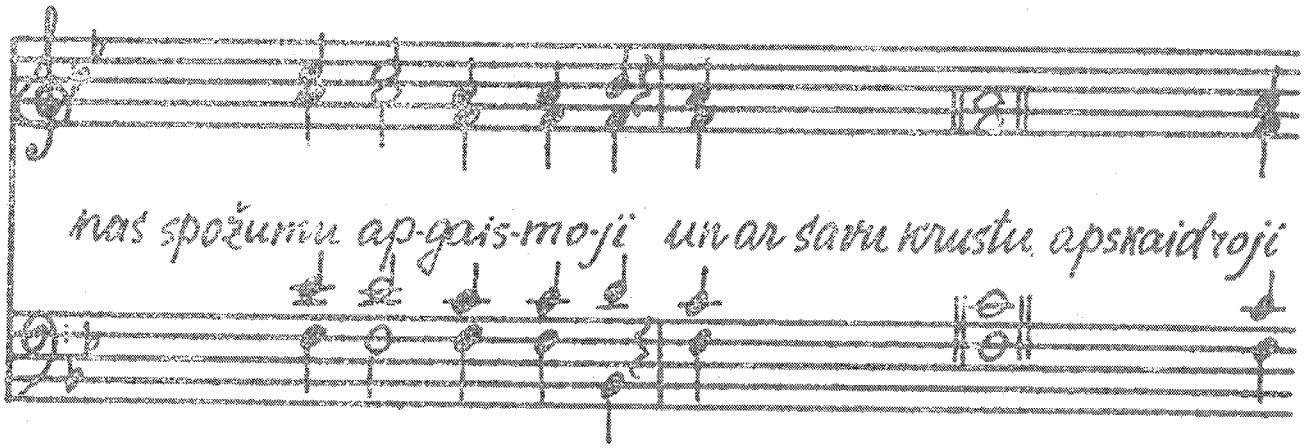

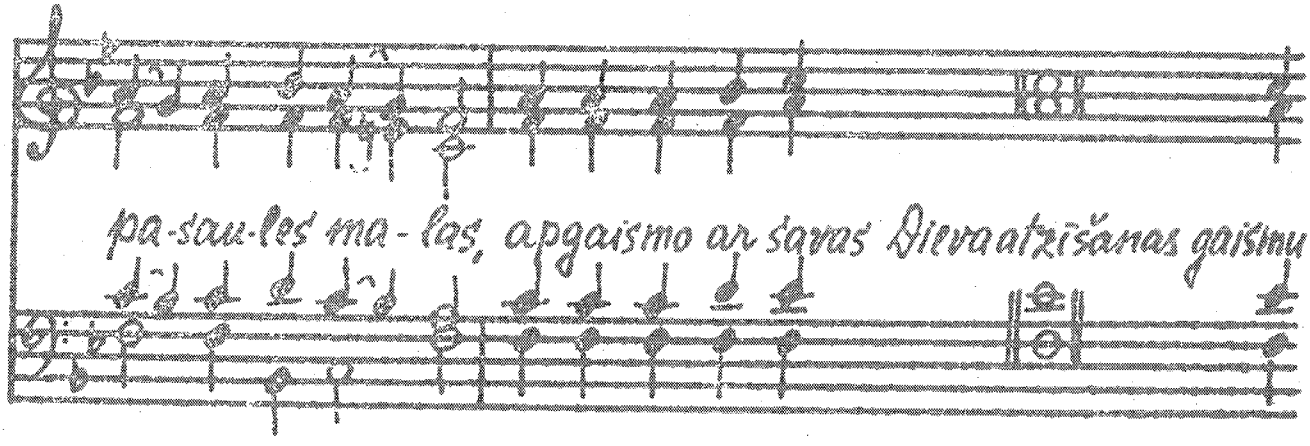

6. dziesma:

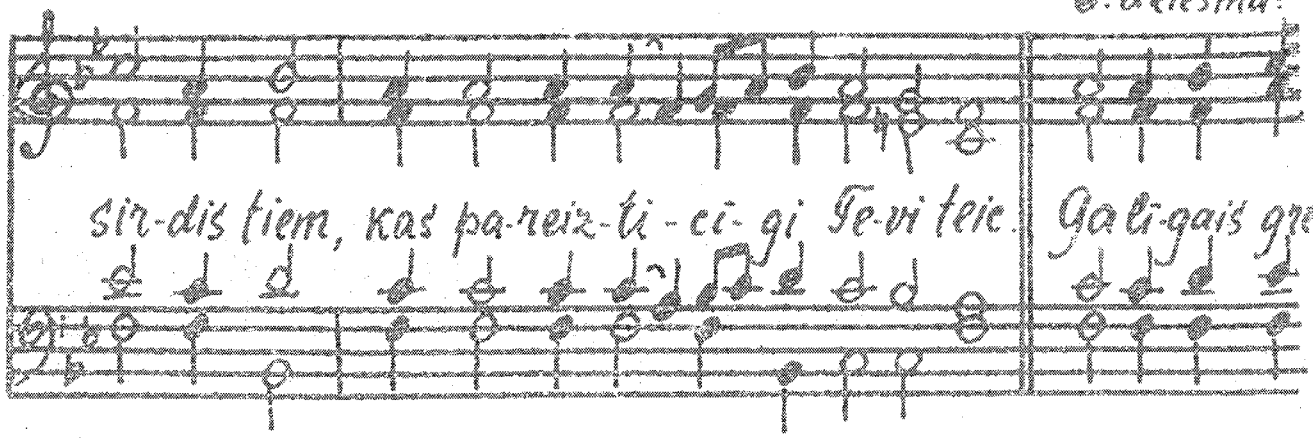

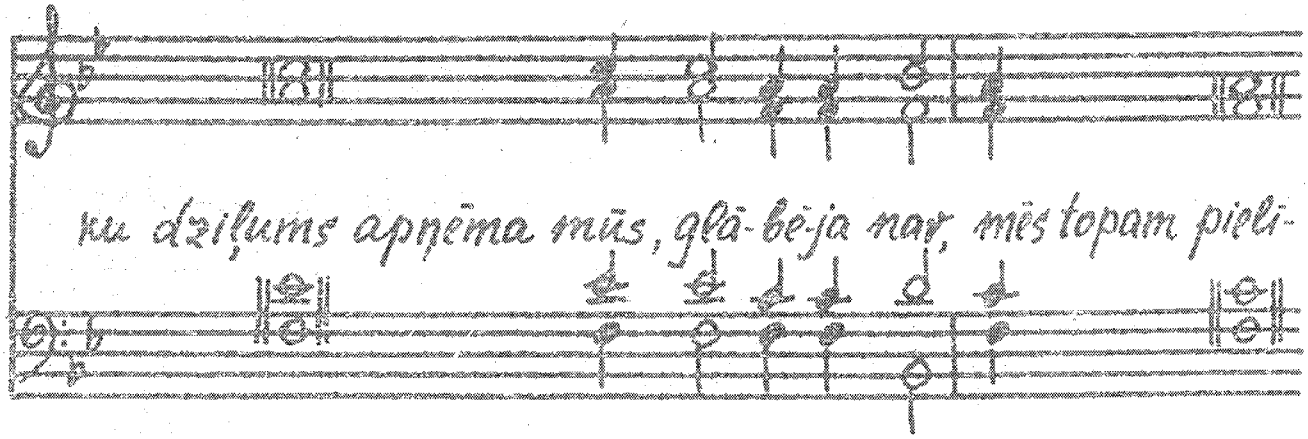

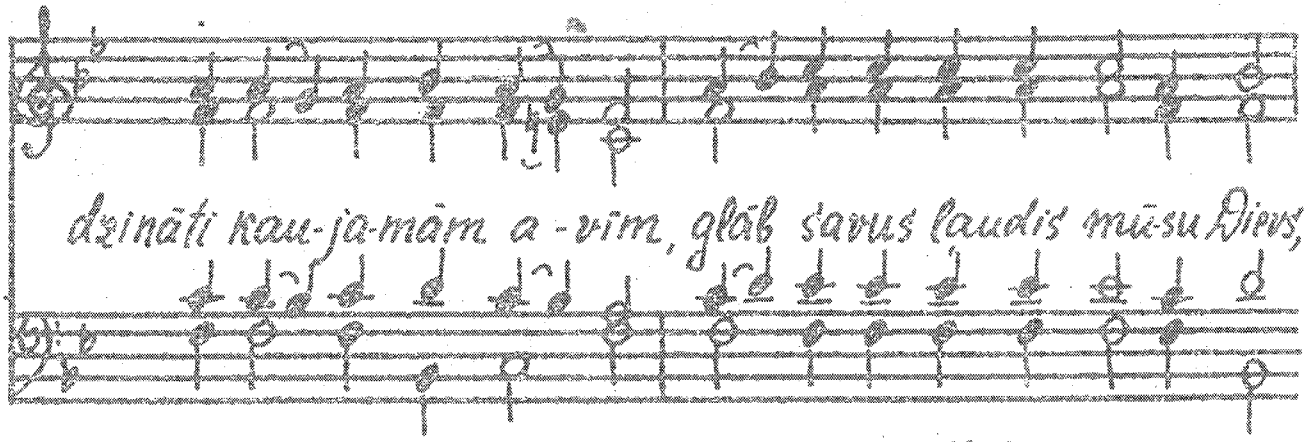

7. dziesma.

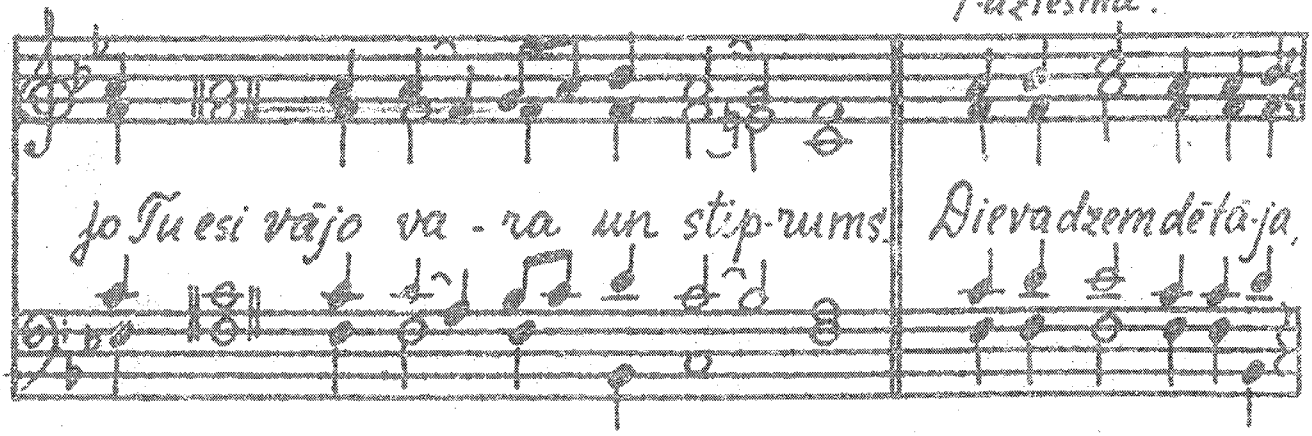

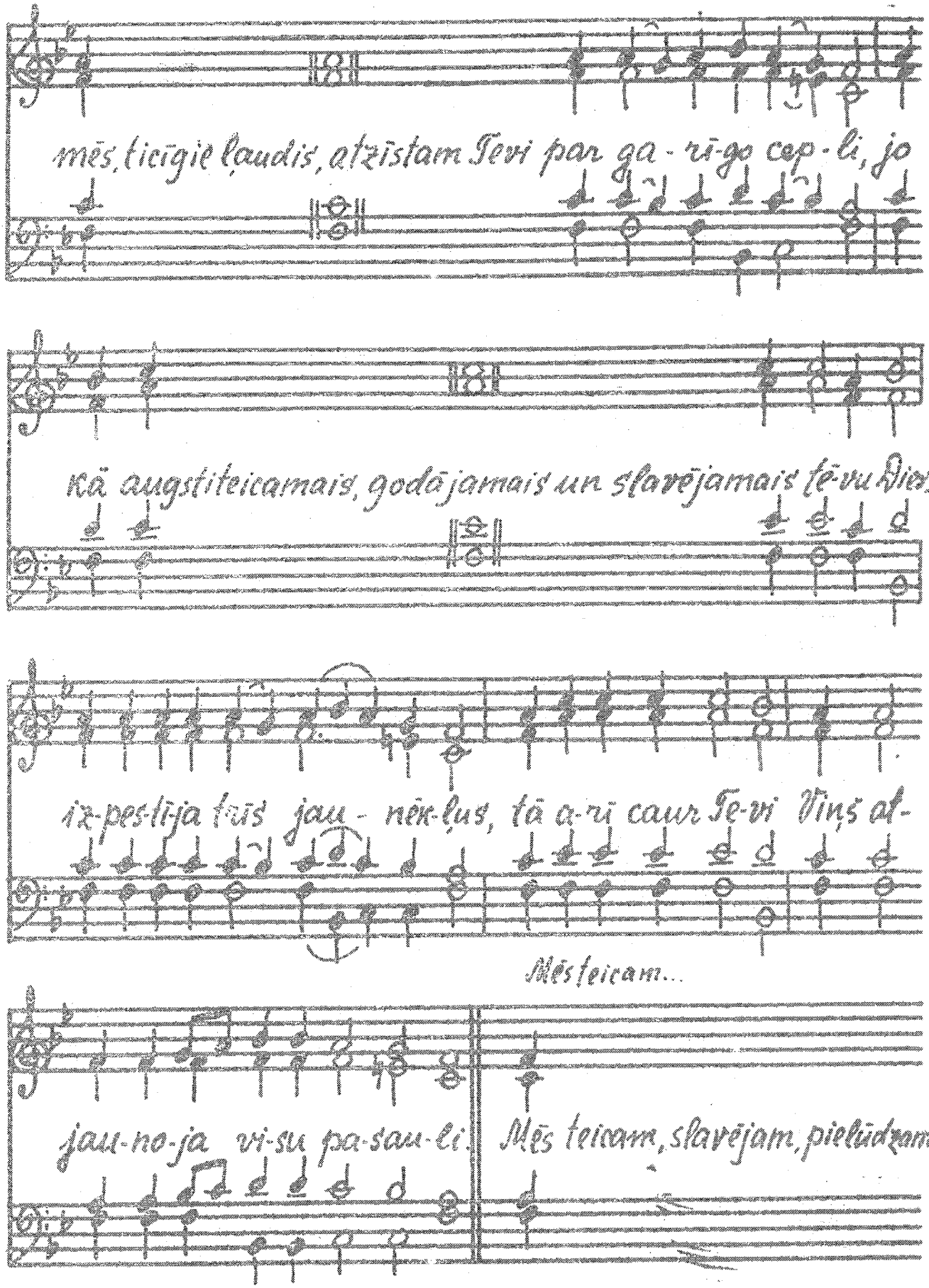
mēs, ticīgie ļaudis, atzīstam Tevi par ga-rī-go cep-li, jo
kā augstiteicamais, godājamais un slavējamais tē-vu Dievs
iz-pes-tīja tas jau-nēn-ļus, tā a-rī caur Te-vi Viņš at-
Mēs teicam...
jau-no-ja vi-su pa-sau-li. Mēs teicam, slavējam, pielūdzam

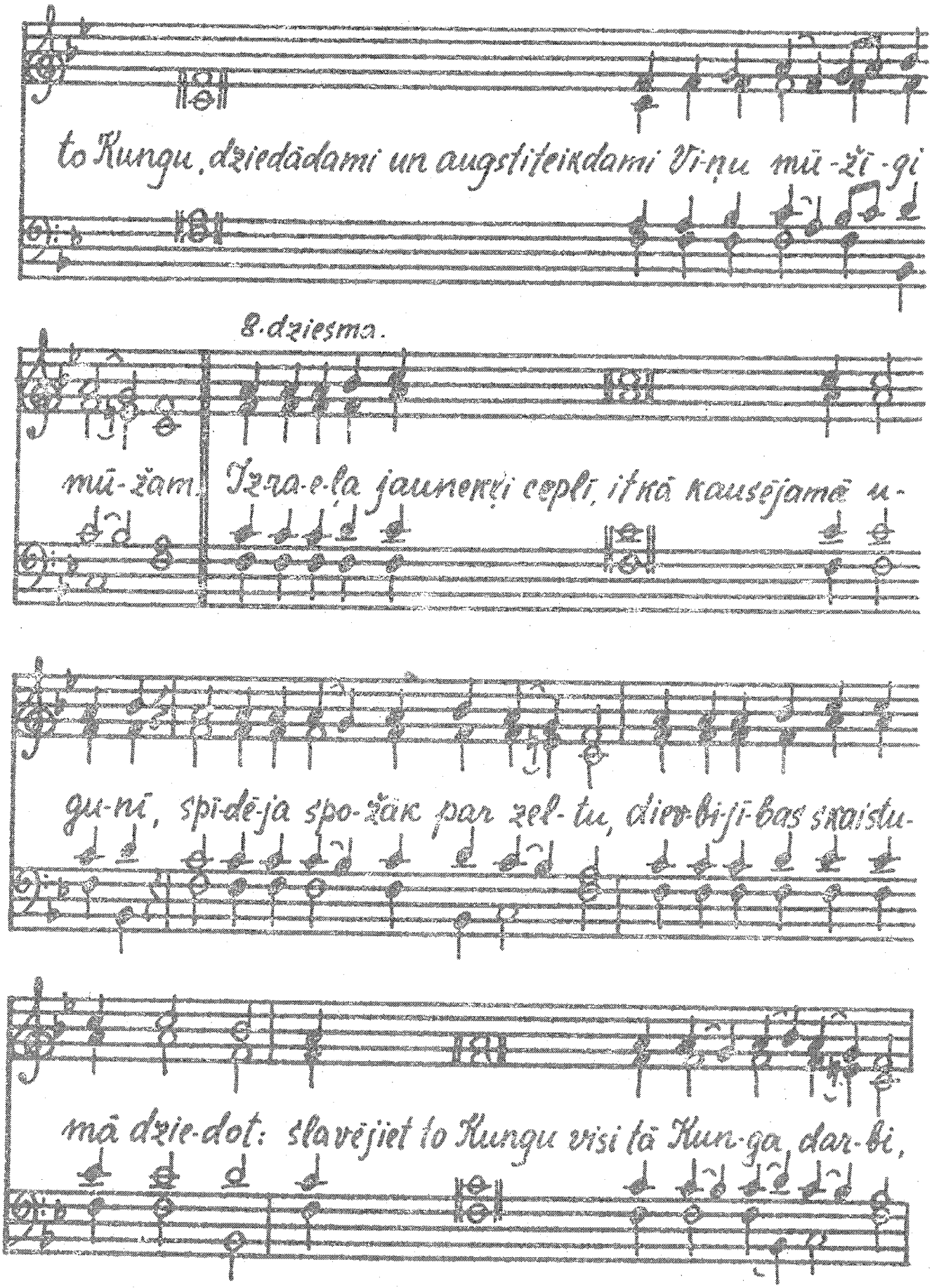
to Kungu, dziedādami un augstīteikdami Viņu mūžīgi
8. dziesma.
mūžam. Izraēla jaunekļi cepli, itkā kausējamē u-
guni, spīdēja spožāk par zeltu, dievbijības saistu-
mā dziedot: slavējiet to Kungu visi tā Kunga darbi,

dziediet un augsti tei-ciet Viņu mū- ži-gi mū-žam.

9. dziesma.

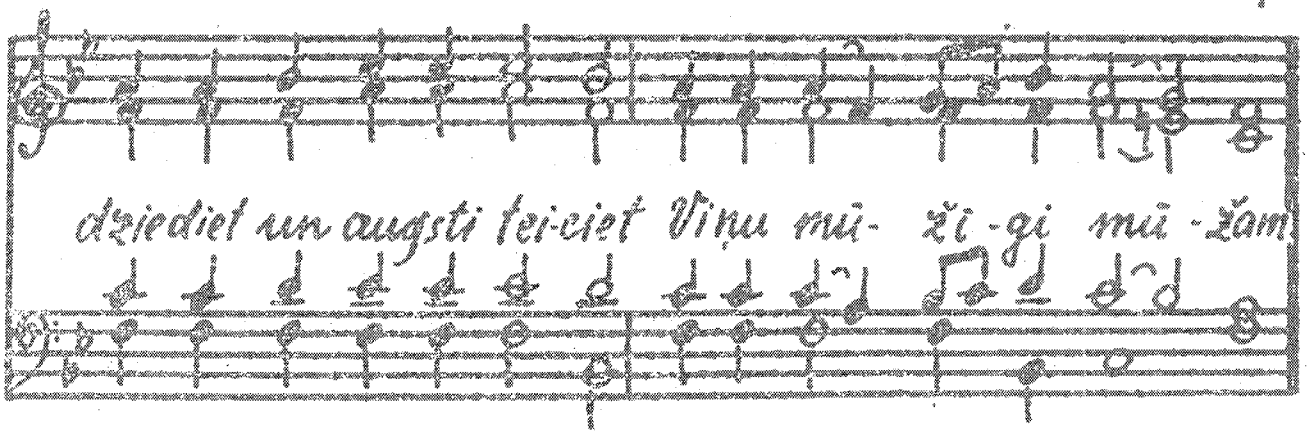

Tas krūms, kas degdams ne-sa-de-ga, parādīja tavas šķīstās

dzem-dē-ša-nas priekš-no-zī-mi. Mēs lūdzam: a-rī tagad nodzēs

ļaunuma pilno cep-li, kas grib mūs ap-rīt, lai mēs Tevi,

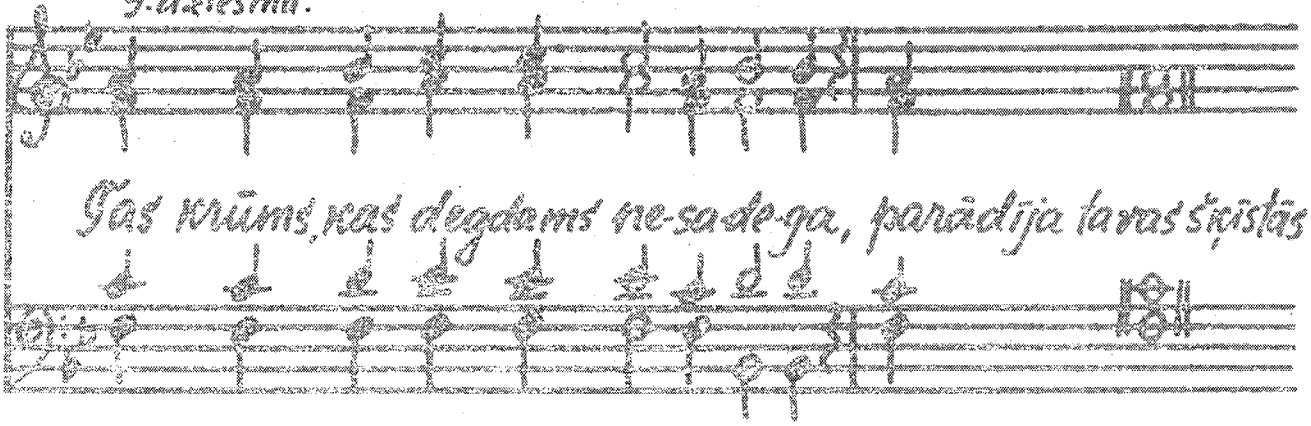

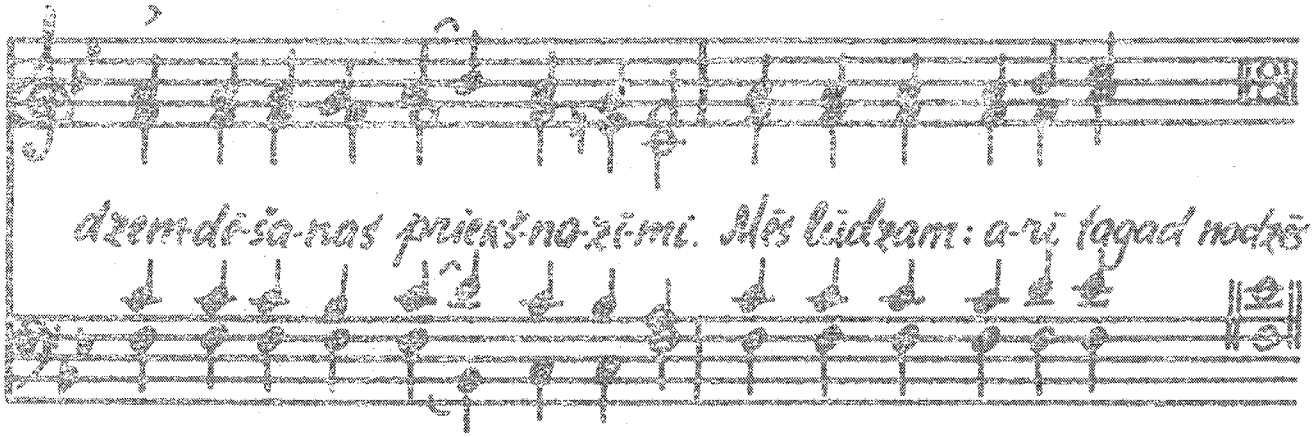

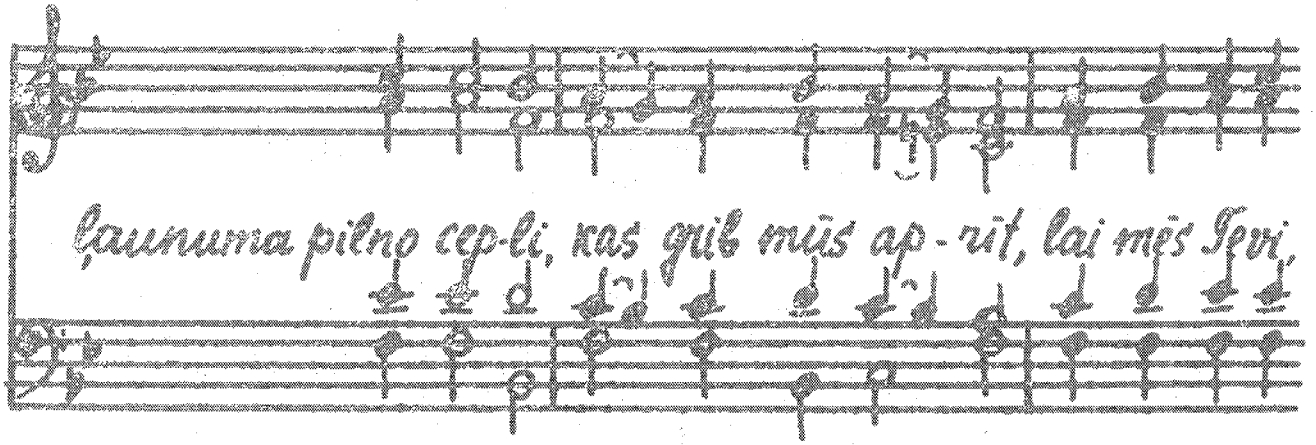

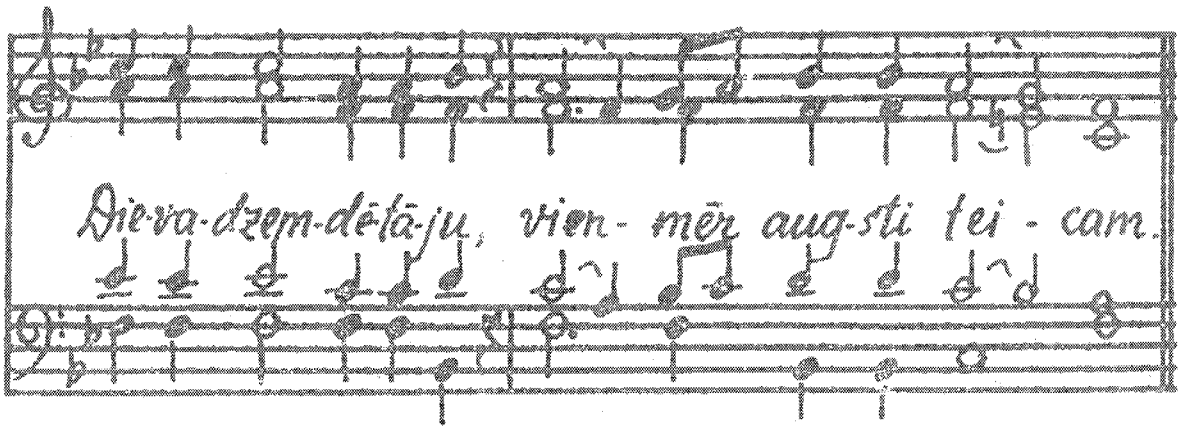

1. dziesma.

2. meldiņš.

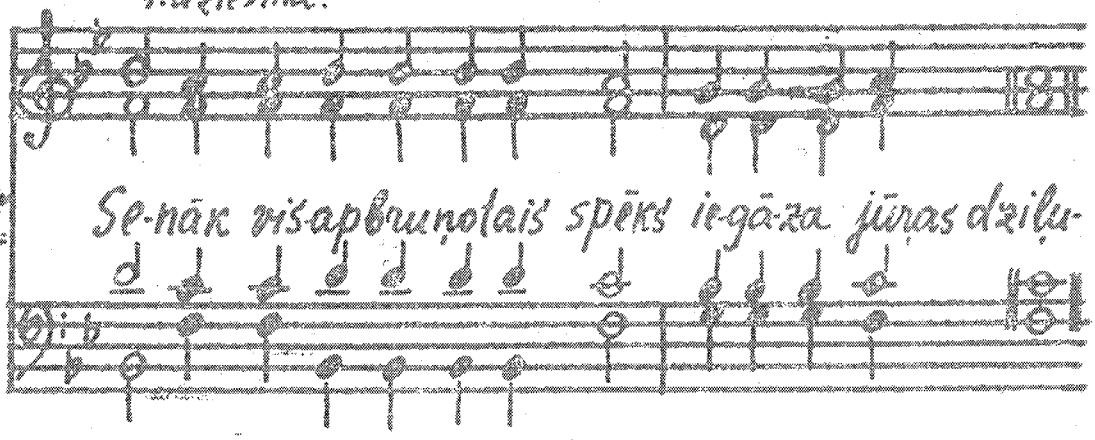

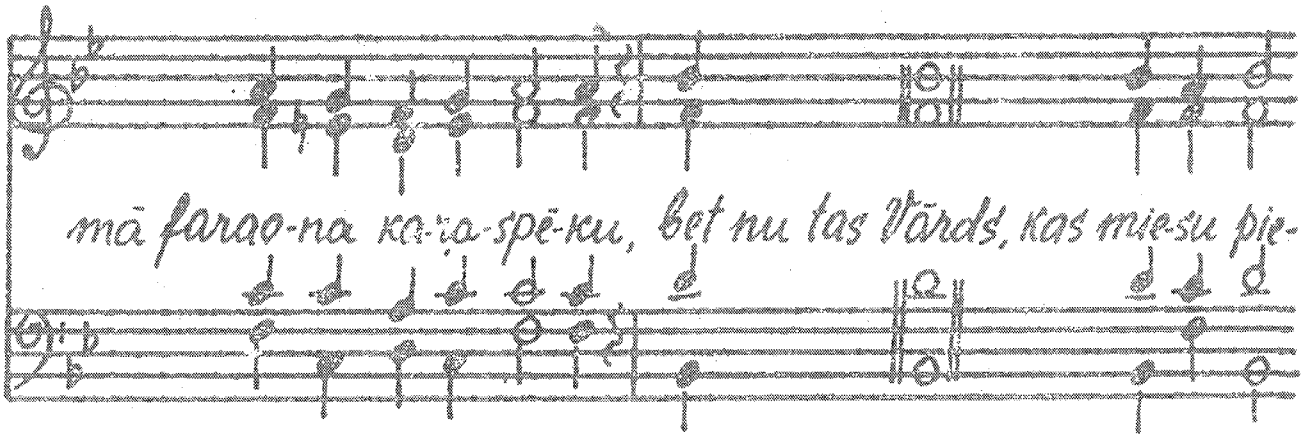

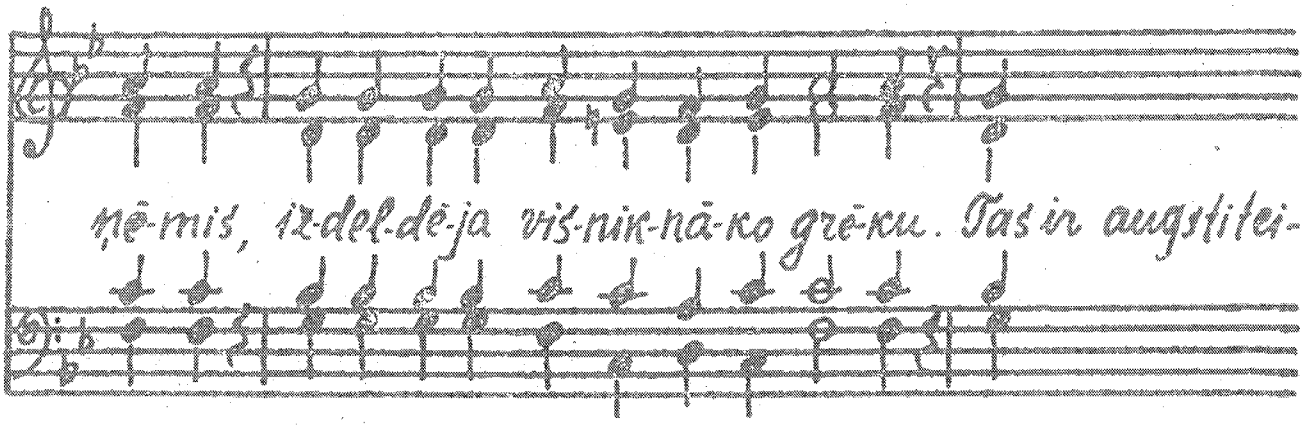

3. dziesma.

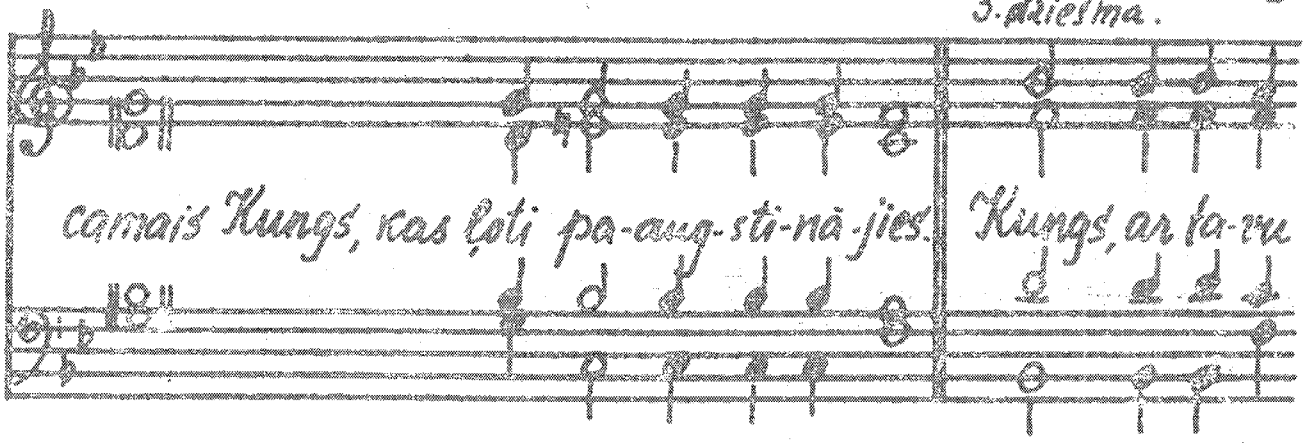

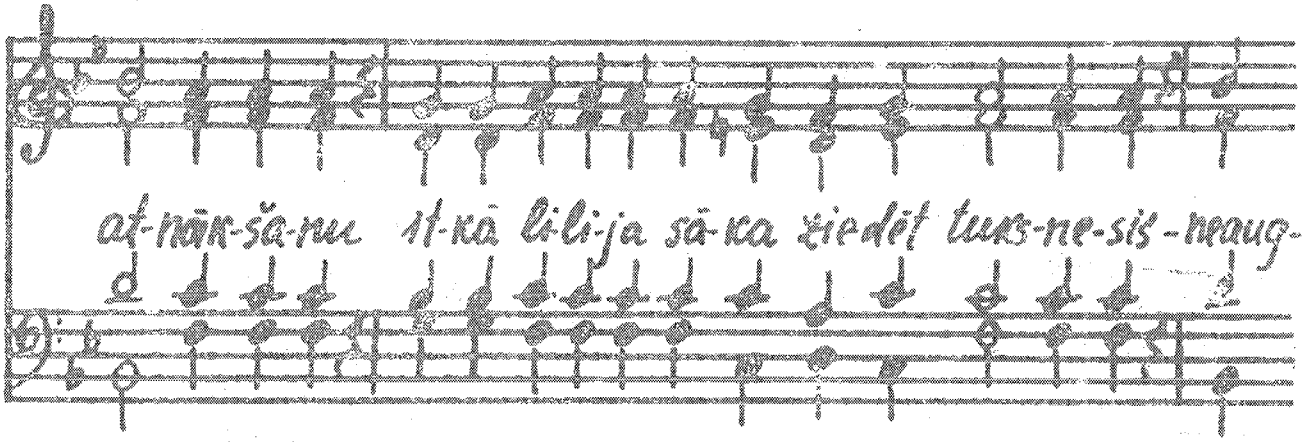

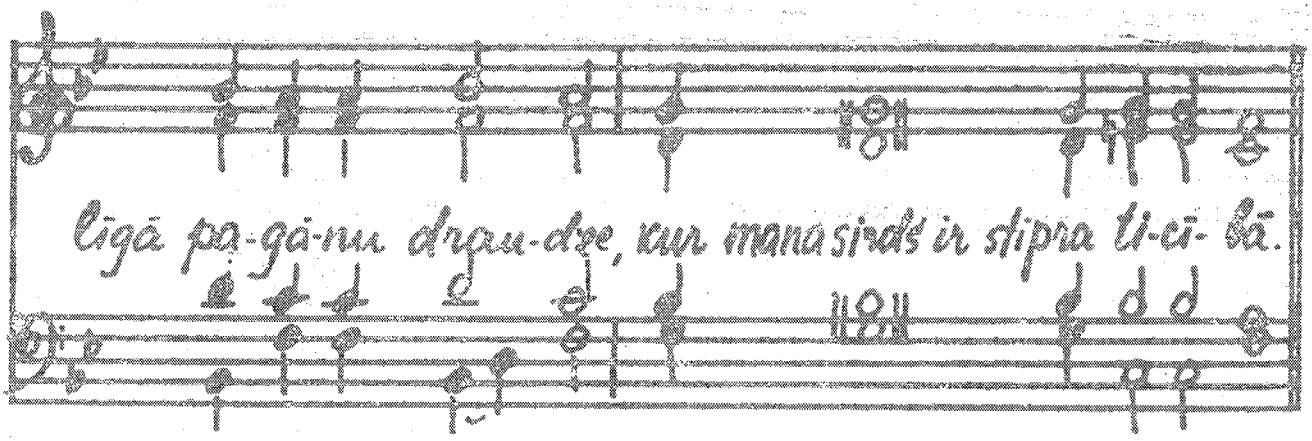

4. dziesma.

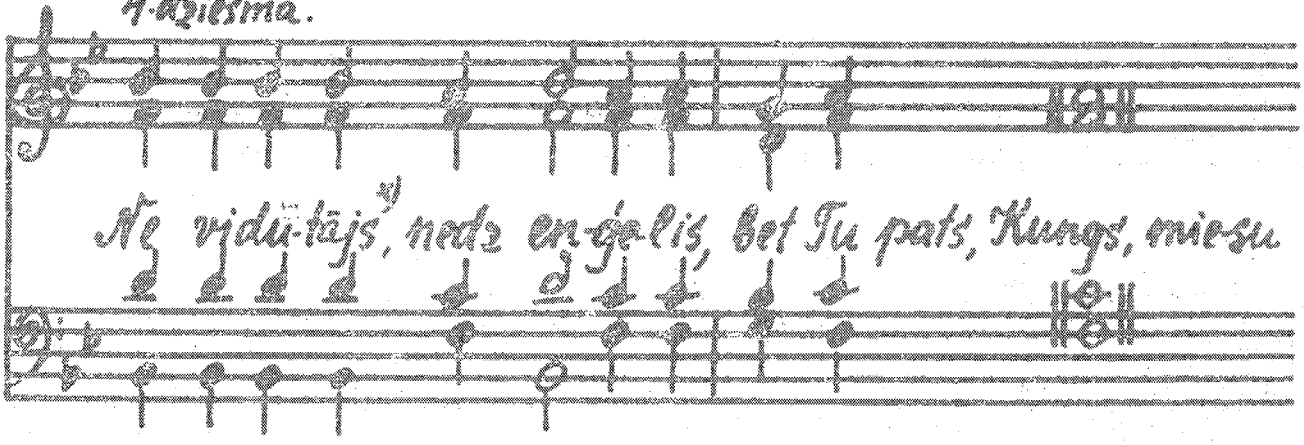

*) starpnieks.

pie-ņē-mis no Jau-na-vas, esi atnācis un mani visu cil-vē-ku

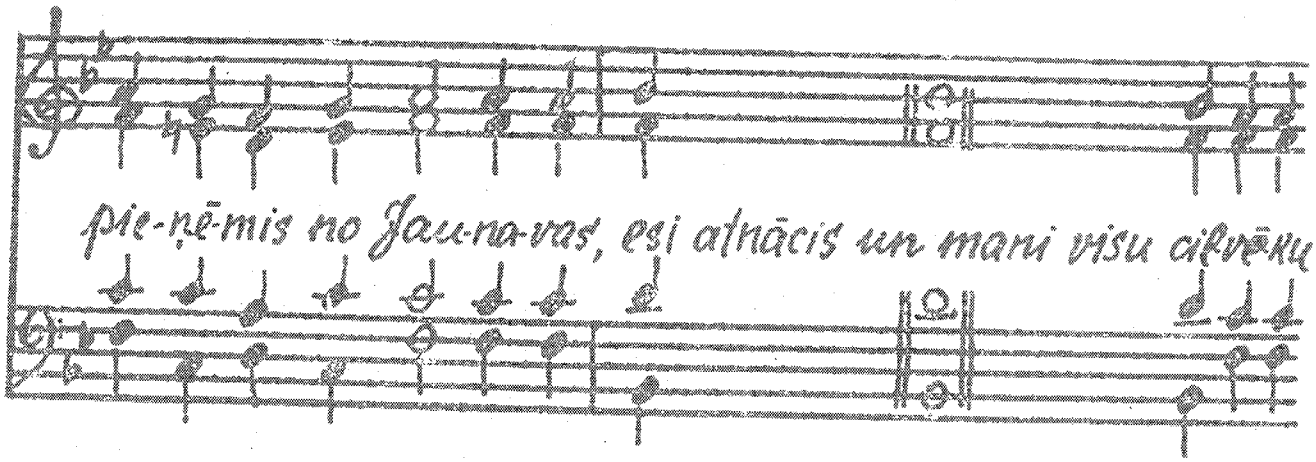

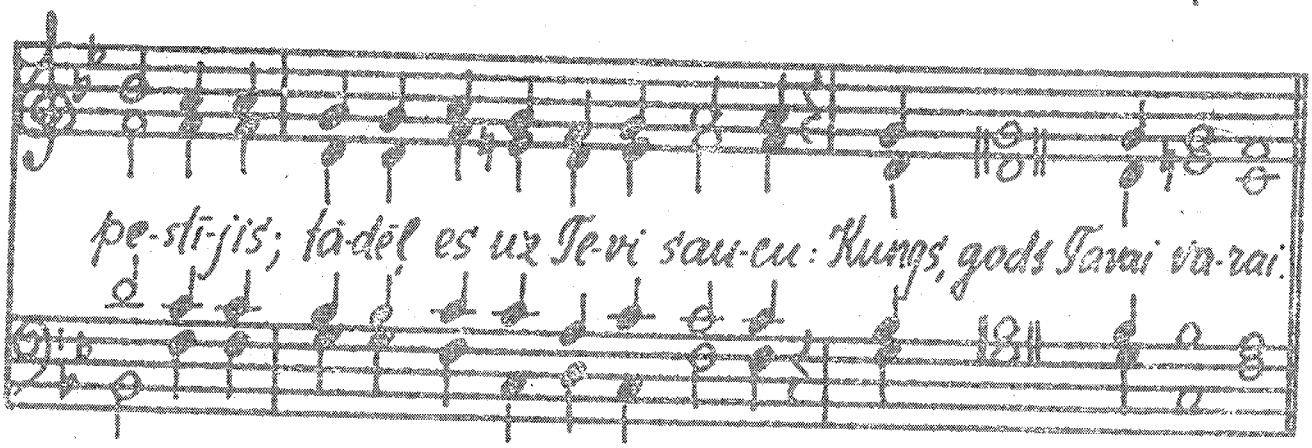

pe-stī-jis; tā-dēļ es uz Te-vi sau-cu: Kungs, gods Tavai va-rai.

5. dziesma.

Kristus Dievs, Tu biji Dieva un cil-vē-ku Vi-du-tājs, jo

caur Te-vi, Val-dī-tājs, mēs no ga-ra tum-sī-bas nakts esam

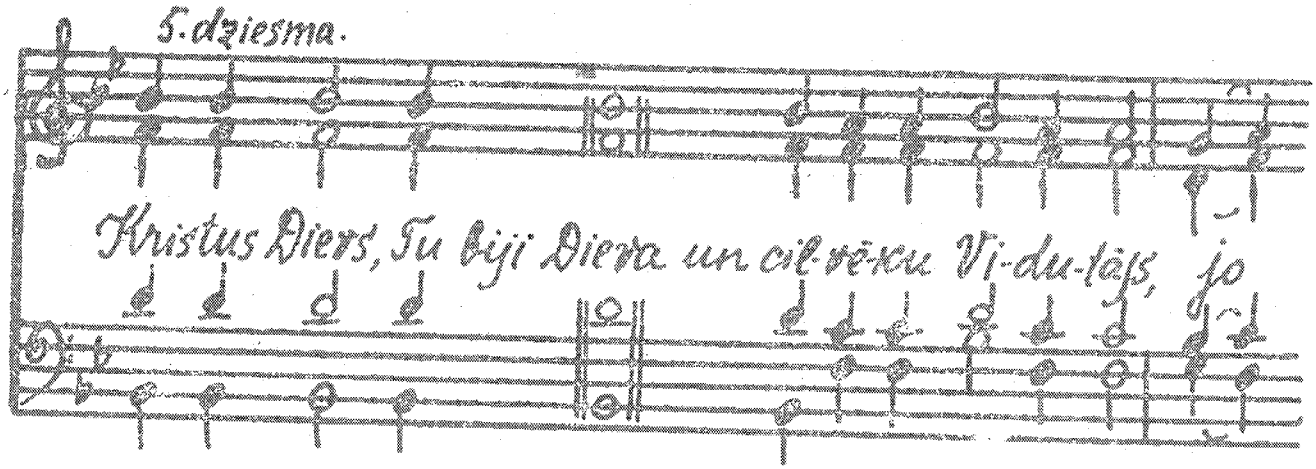

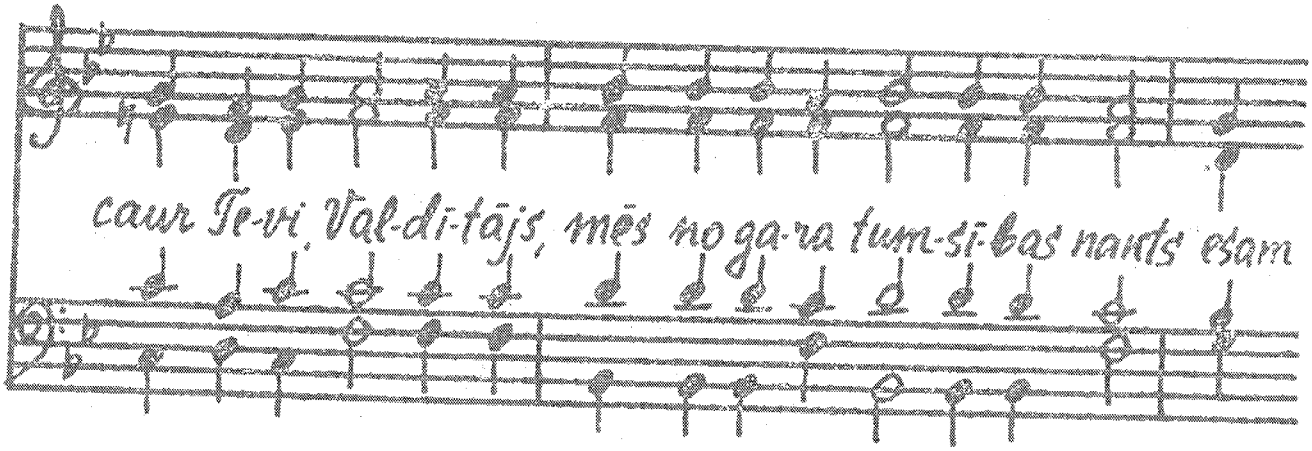

6. dziesma.

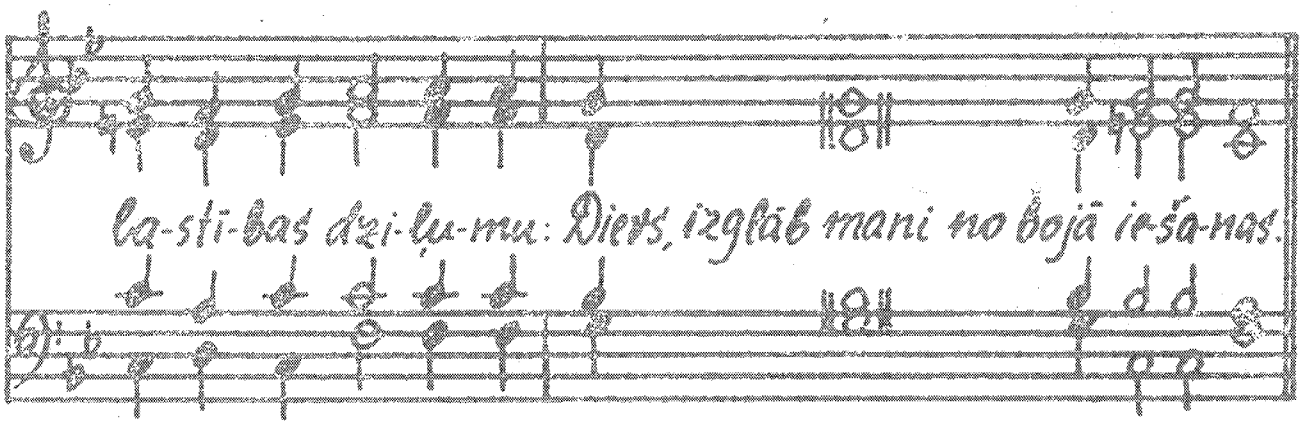

7. dziesma.

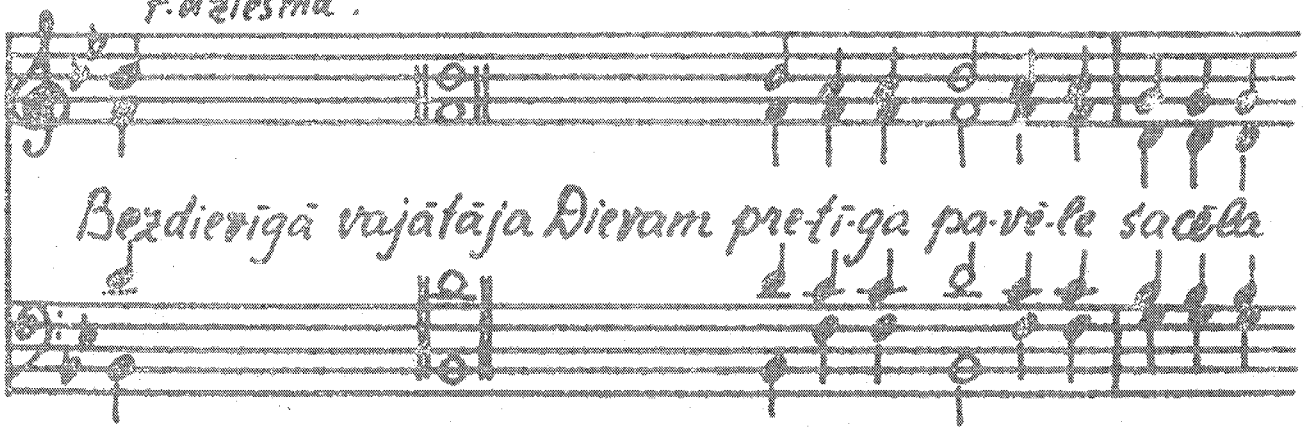

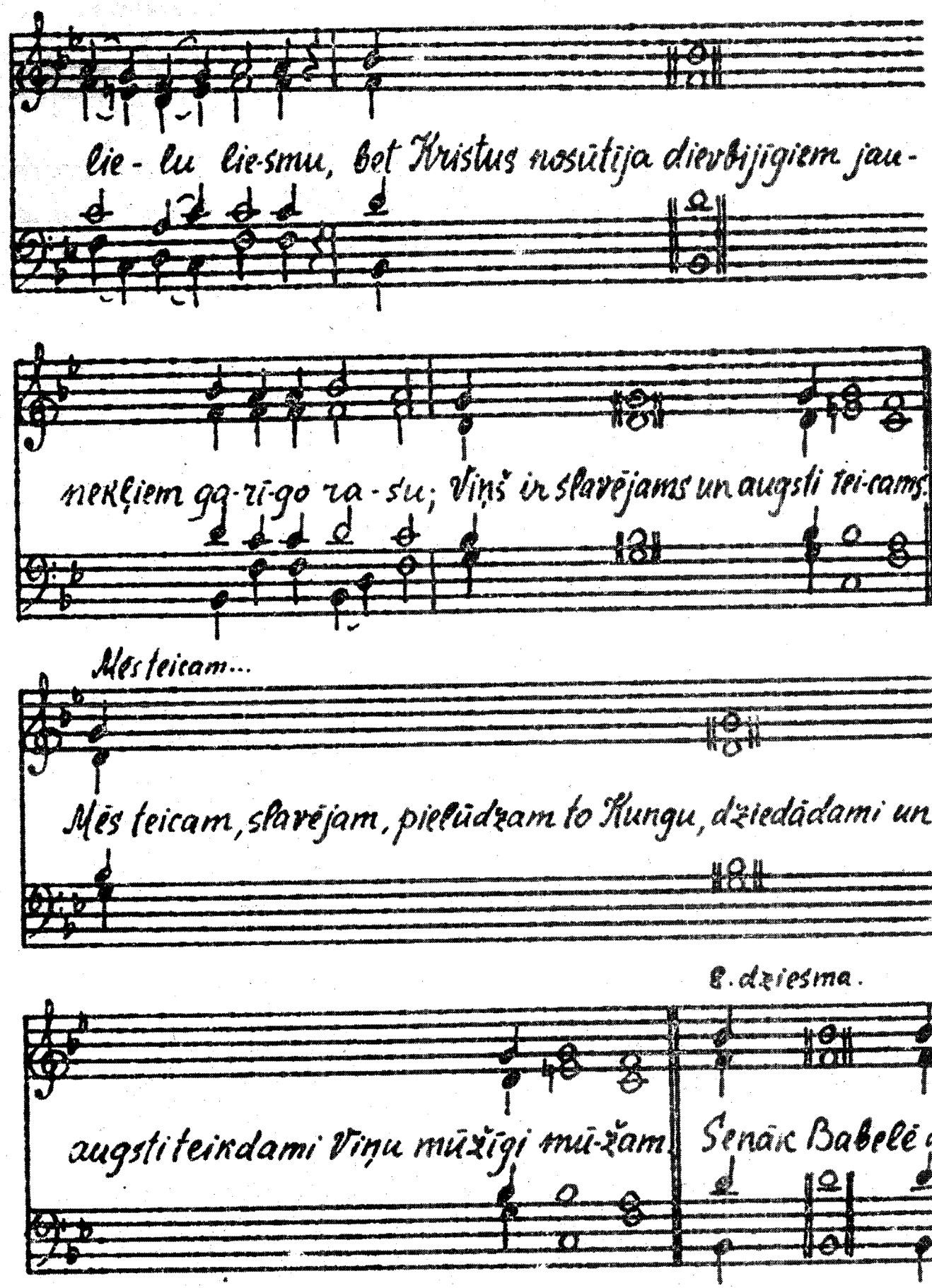
lie - lu lie-smu, Bet Kristus nosūtīja dievbijīgiem jau-
nekļiem ga-rī-go ra-su; Viņš ir slavējams un augsti tei-cams.
Mes teicam...
Mēs teicam, slavējam, pielūdzam to Kungu, dziedādami un
augsti teikdami Viņu mūžīgi mū-žam.
8. dziesma.
Senāk Babelē de-

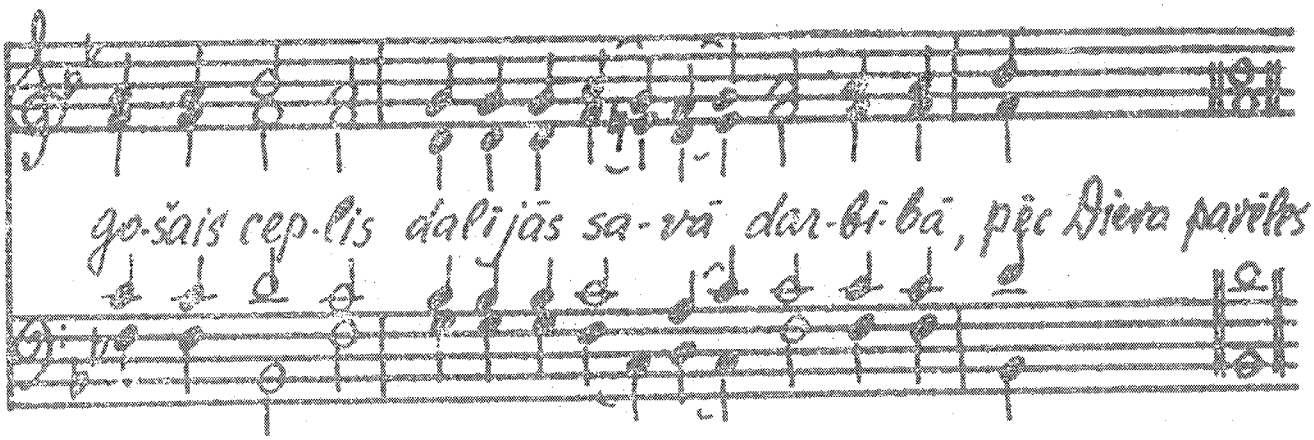
go-šais cep-lis dalījās sa-vā dar-bī-bā, pēc Dieva pavēles

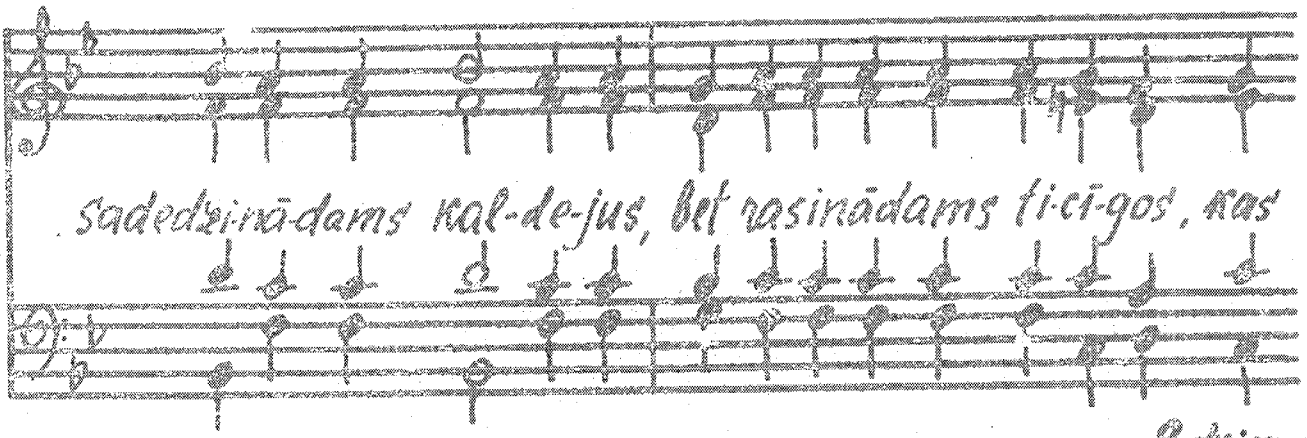
sadedzinā-dams kal-de-jus, bet rasinādams ti-cī-gos, kas

9. dziesma.

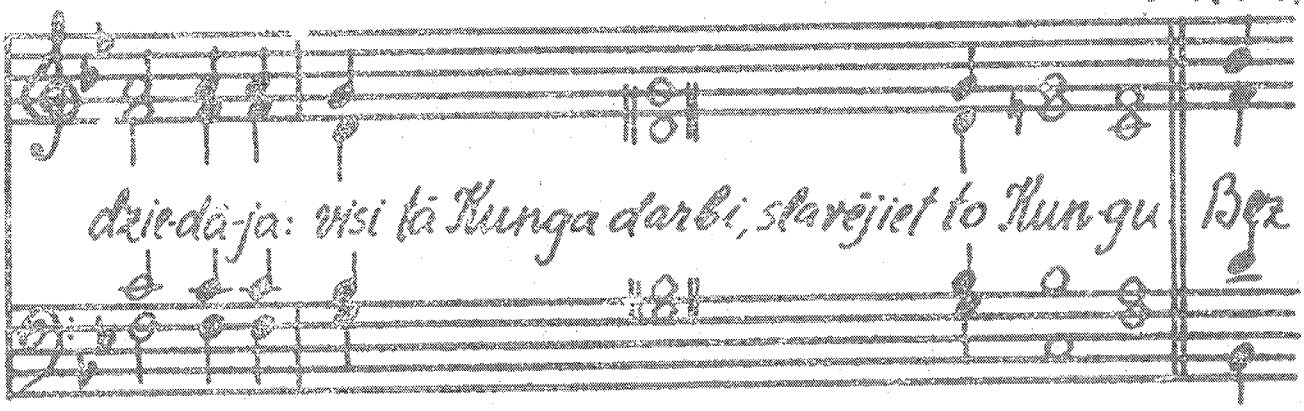
dzie-dā-ja: visi tā Kunga darbi, slavējiet to Kungu Bgr

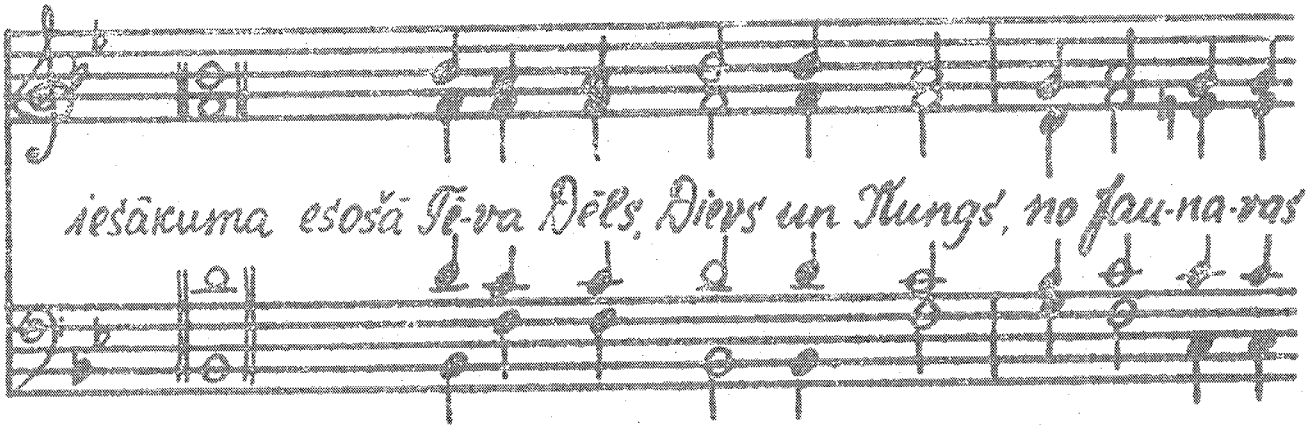
nesācuma esošā Tē-va Dēls, Dievs un Kungs, no jau-na-ras

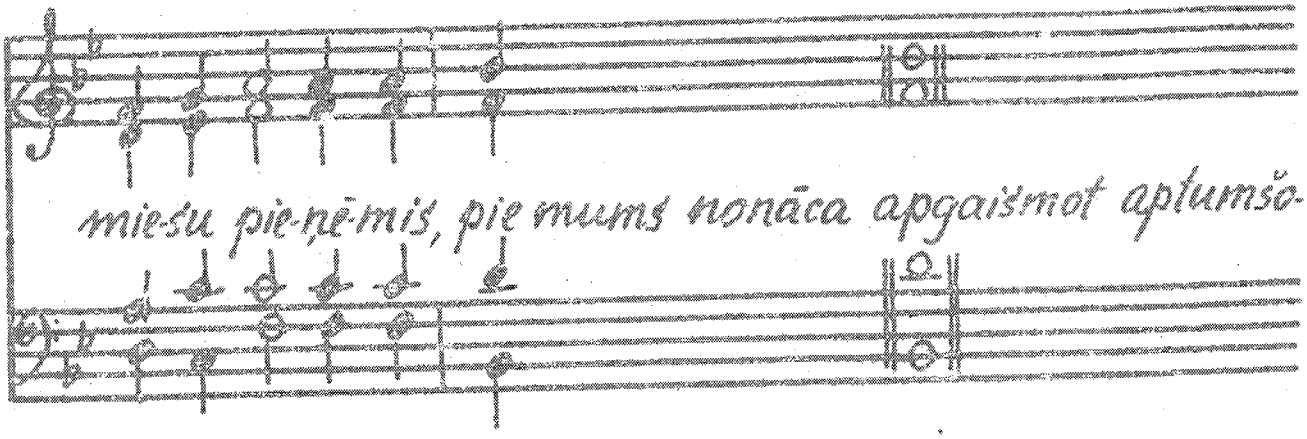

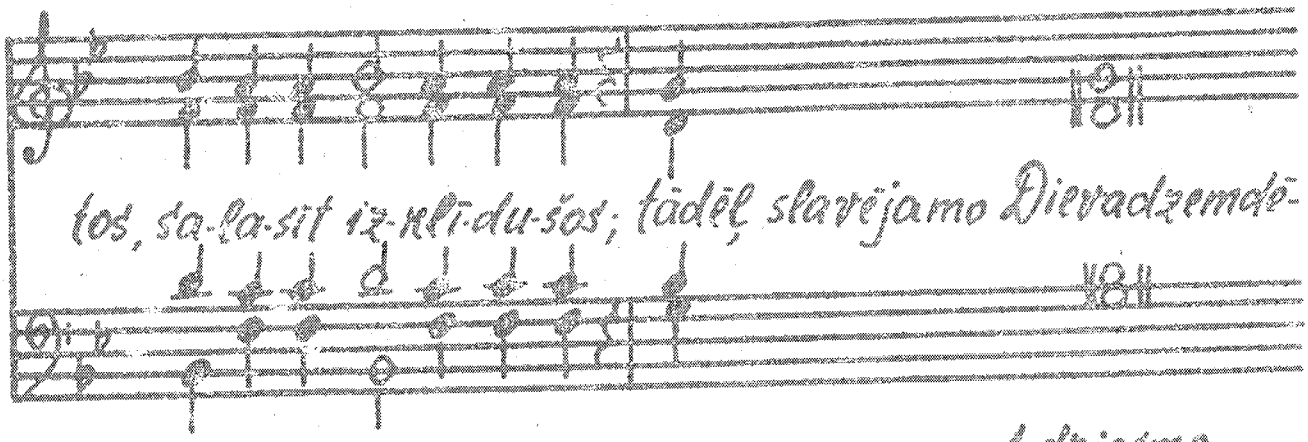

mie-su pie-ņē-mis, pie mums nonāca apgaismot aptumšo-

tos, sa-la-sīt iz-klī-du-šos; tādēļ slavējamo Dievadzemdē-

taju mēs augsti-tei-cam.

3. meldiņš.*)

1. dziesma.

Kas ve-cos lai-

kos ar dieviškīgo pavēli vienā vietā sakrājis ū-de-ni,

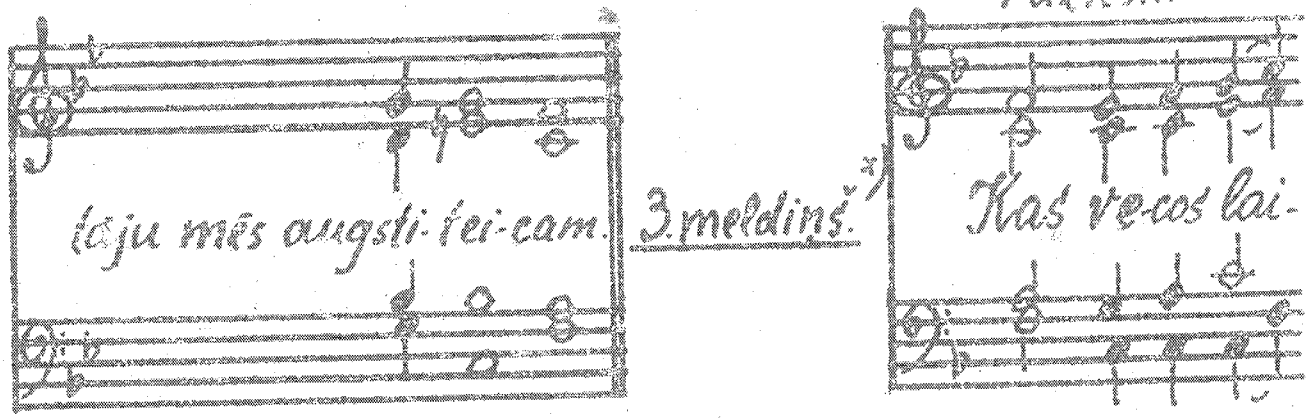

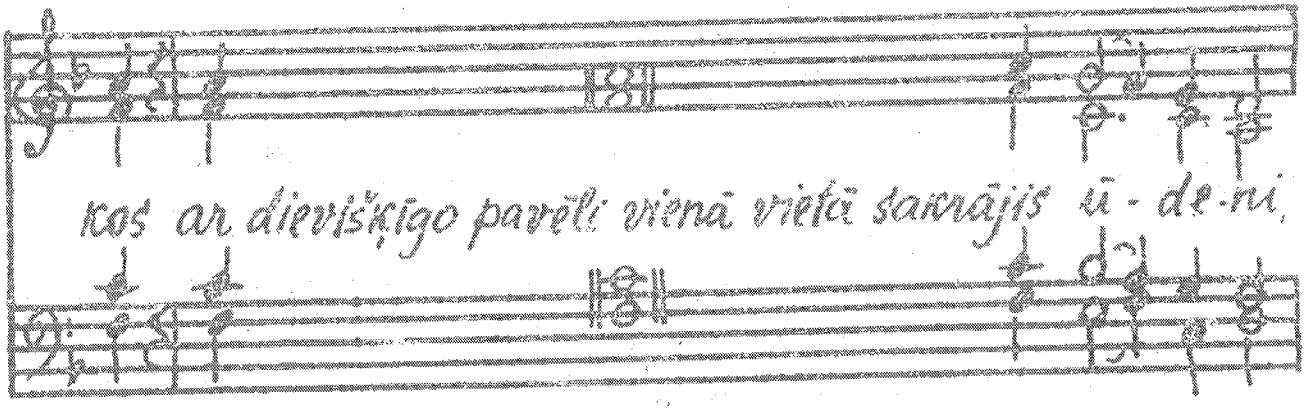

*) Var dziedāt arī tāpat kā „Kungs, es piesaucu" 19. lpp. (Paraugs D.M. 107. lpp.)

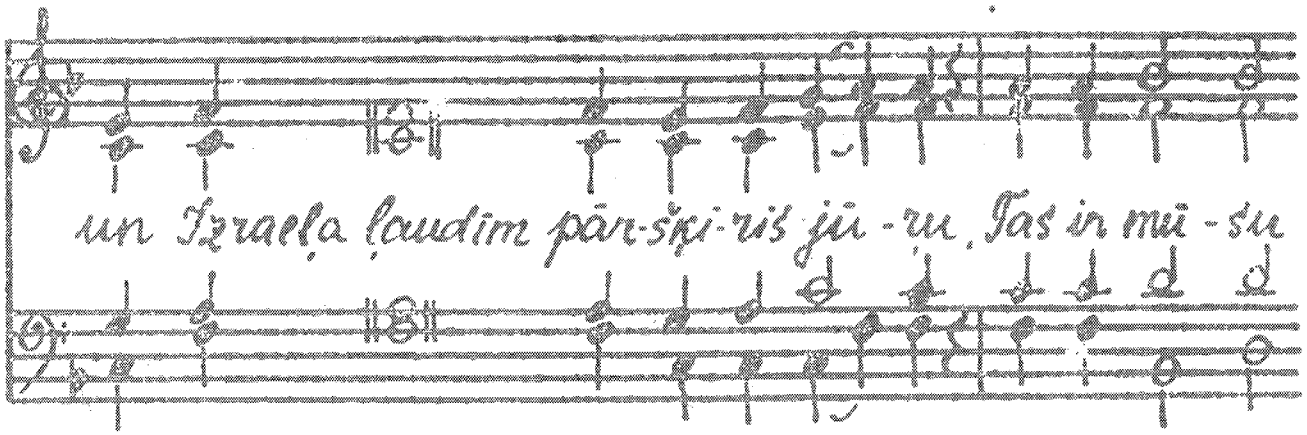
un Izraeļa ļaudim pār-šķi-ris jū-ru. Jas in mū-su

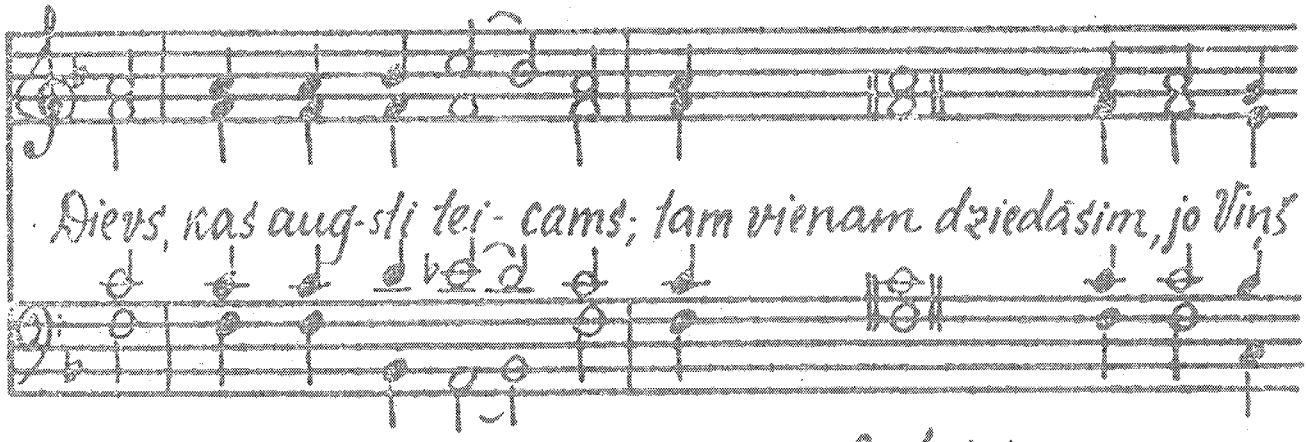
Dievs, kas aug-sti tei- cams; tam vienam dziedāsim, jo Viņš

3. dziesma.

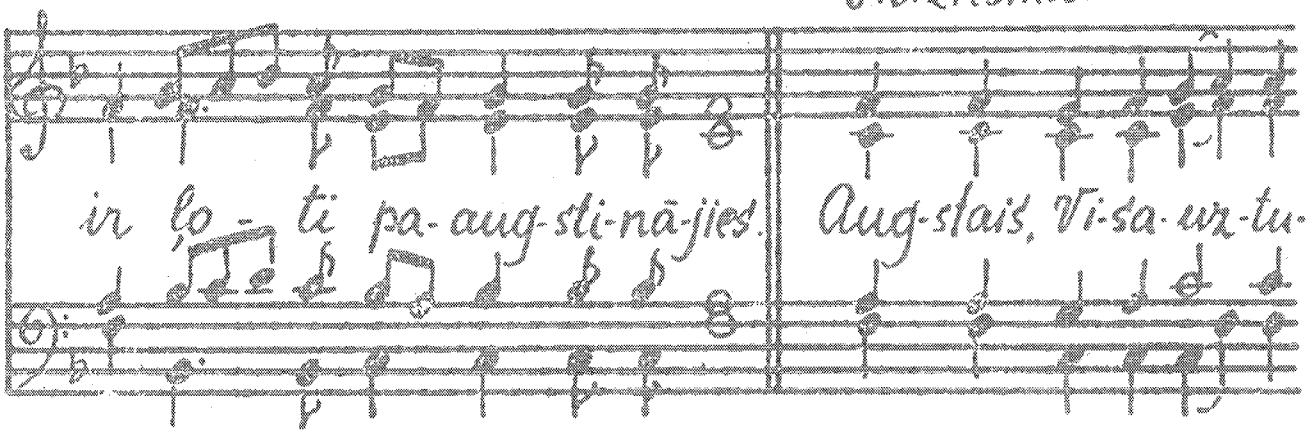
in ļo- ti pa- aug-sti-nā-jies. Aug-stais, Vi-sa- ur-tu-

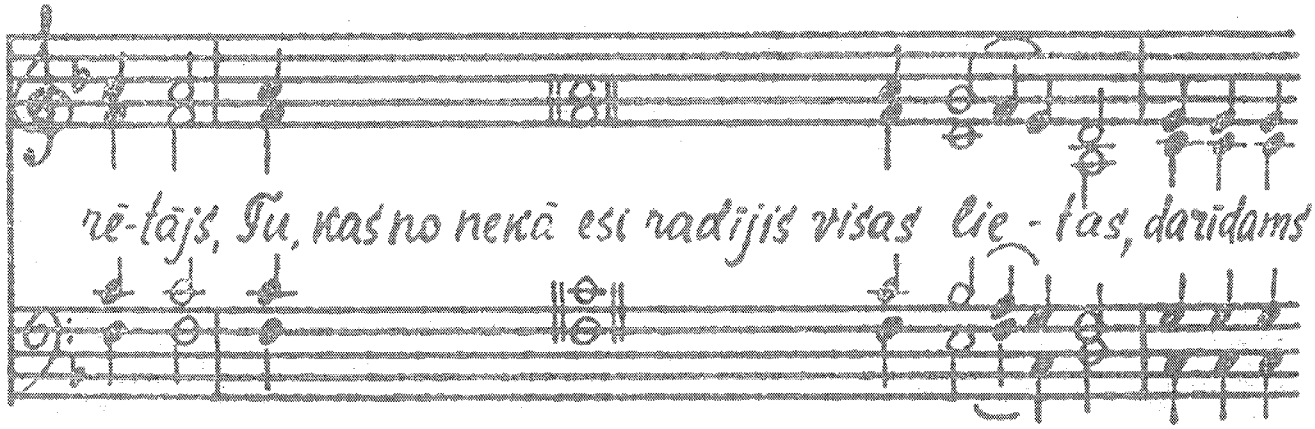
vē-tājs, Tu, kas no nekā esi radījis visas lie- tas, daridams

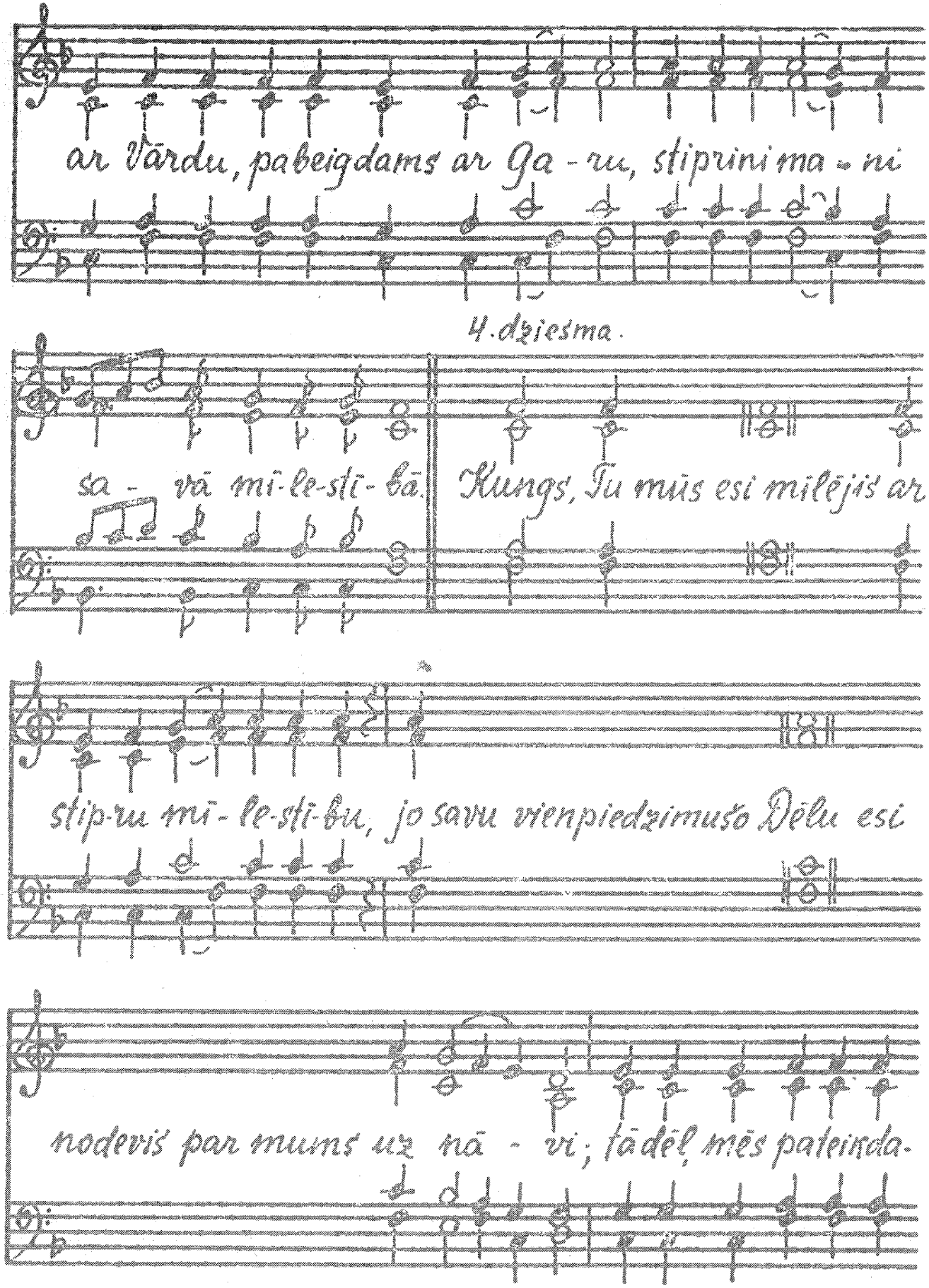
ar Vārdu, pabeigdams ar Ga - ru, stipriniema - ni
4. dziesma.
sa - vā mī-le-sti-bā. Kungs, Tu mūs esi mīlējis ar
stip-ru mī - le-sti-bu, jo savu vienpiedzimušo Dēlu esi
nodevis par mums uz nā - vi; tādēļ mēs pateicda-

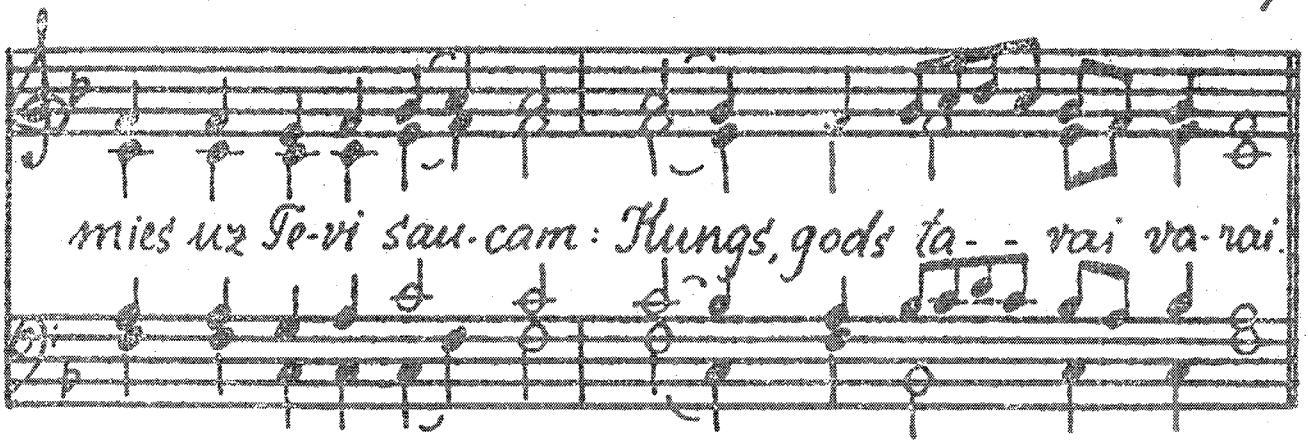
mies uz Je-vi sau-cam: Kungs, gods ta- - vai va-rai.

5. dziesma.

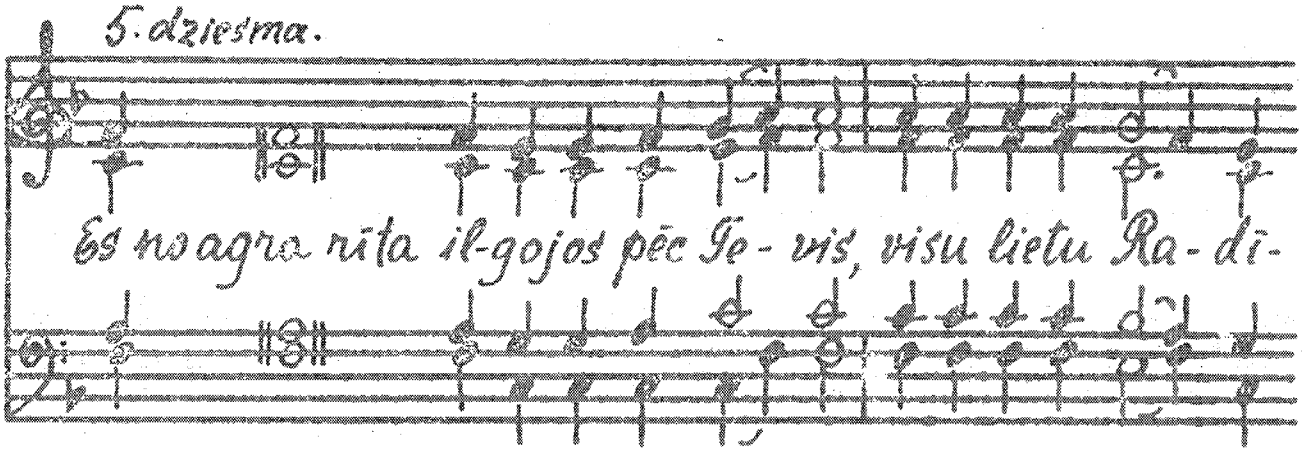
Es no agra rīta il-gojos pēc Je-vis, visu lietu Ra-di-

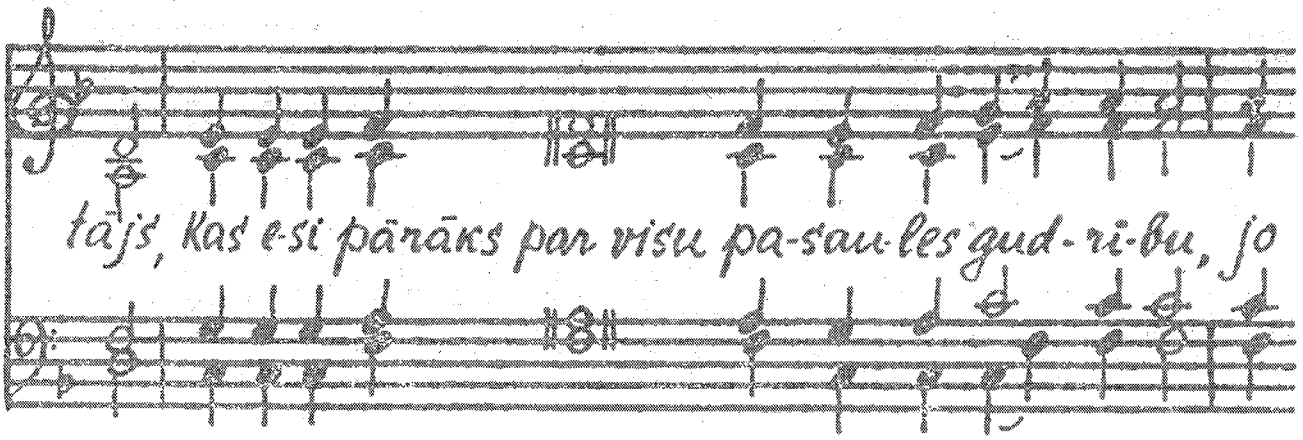
tājs, Kas e-si pārāks par visu pa-sau-les gud-ri-bu, jo

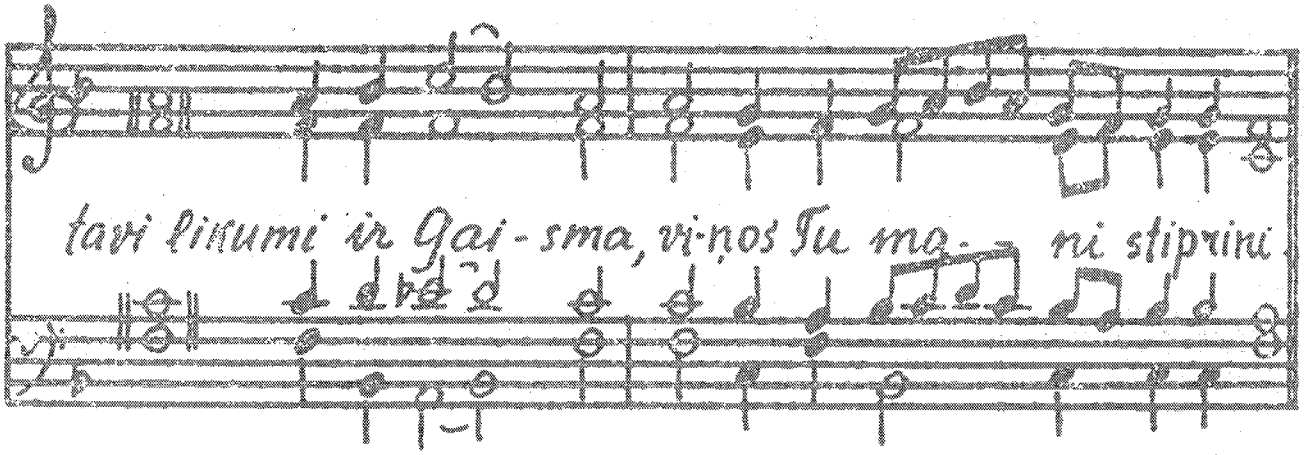
tavi likumi ir Gai-sma, vi-ņos Tu ma- - ni stiprini

118. 6. dziesma.

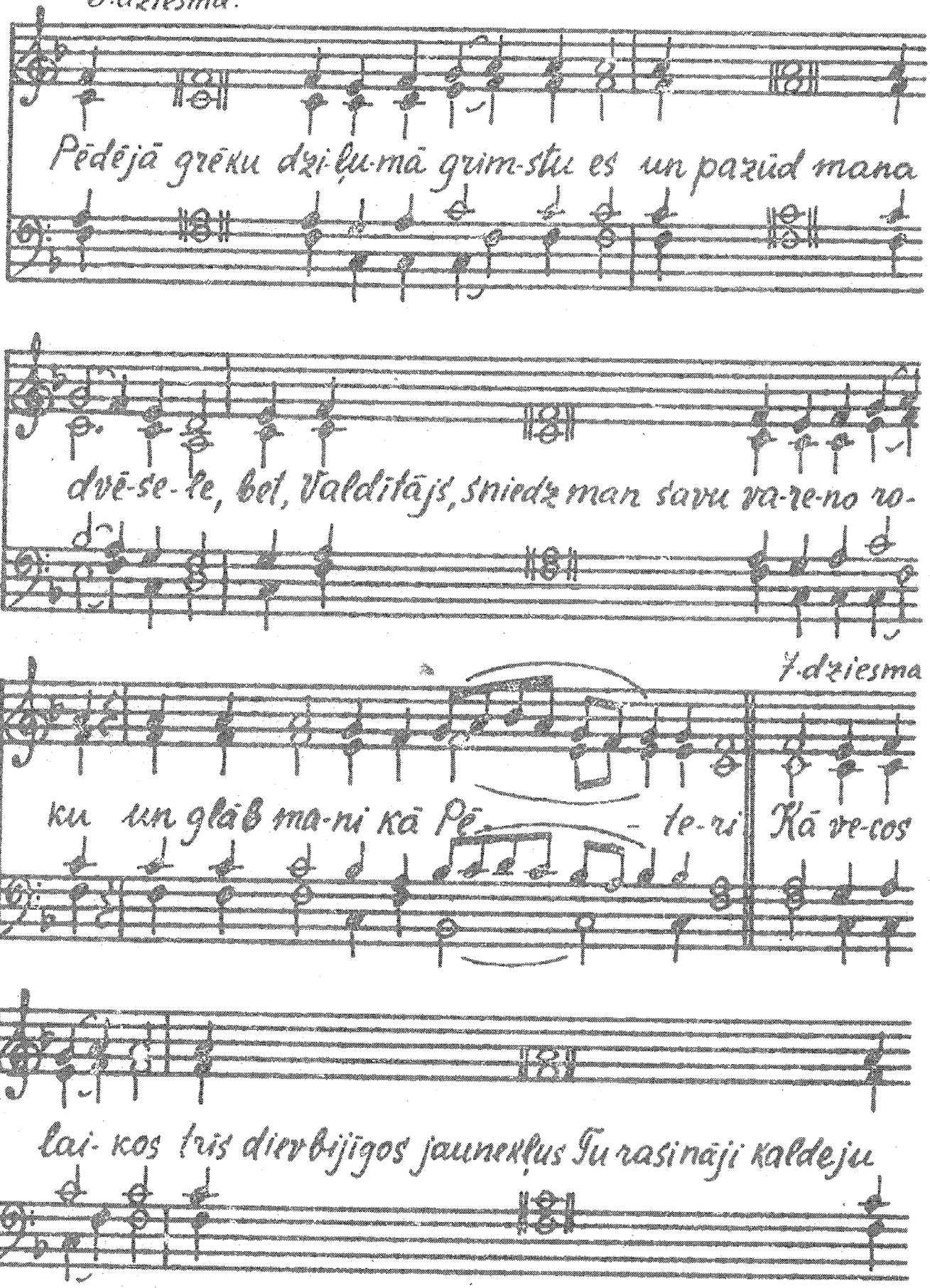

cep- - lī, tāpat apgaismo ar gaišo Dievības uguni arī

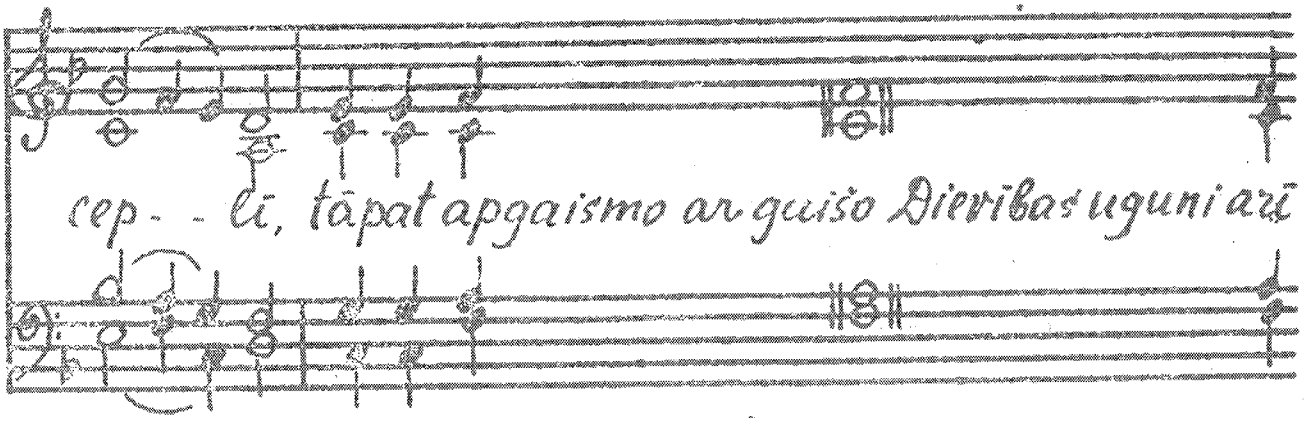

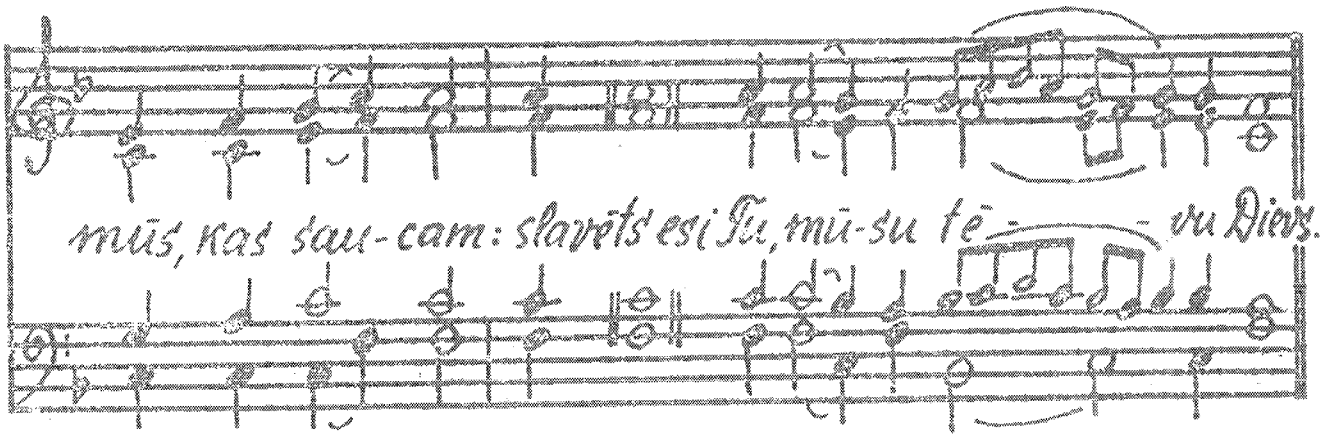

mūs, kas sau-cam: slavēts esi Tu, mū-su tē- - vu Dievs.

Mēs teicam.

Mēs teicam, slavējam, pielūdzam to Kungu, dziedādami un

augstiteikdami Vi-ņu mū-ži-gi mū- - - - - žam.

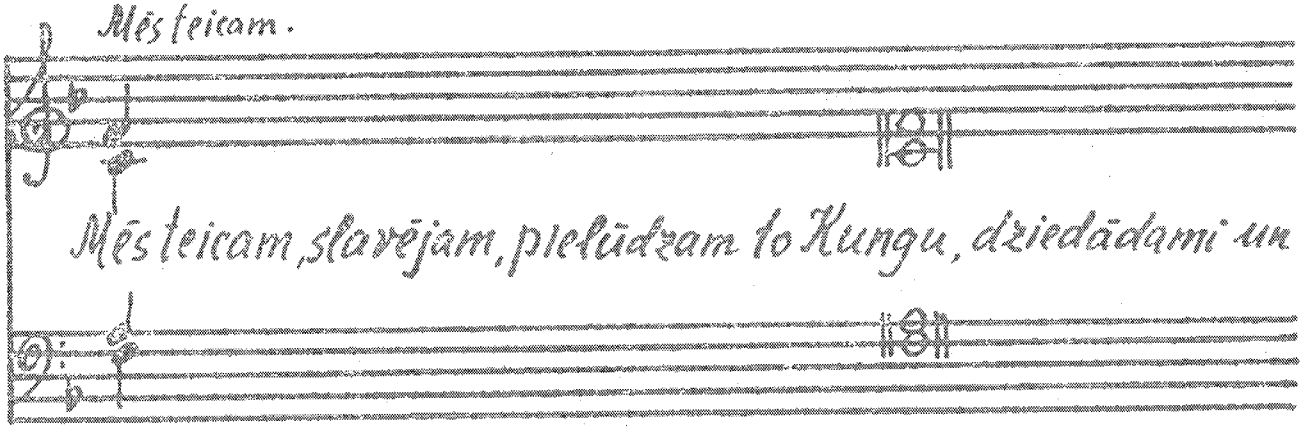

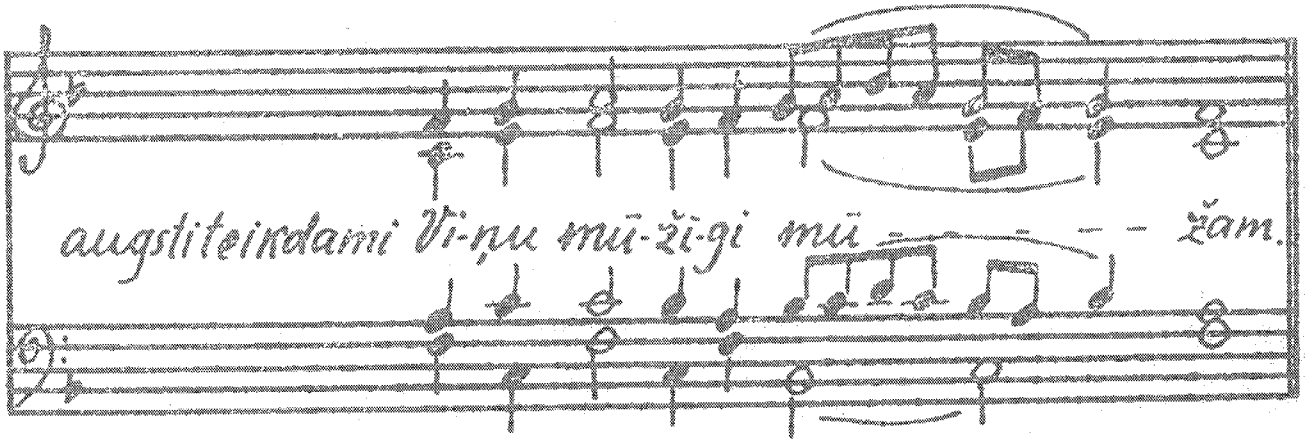

8. dziesma.

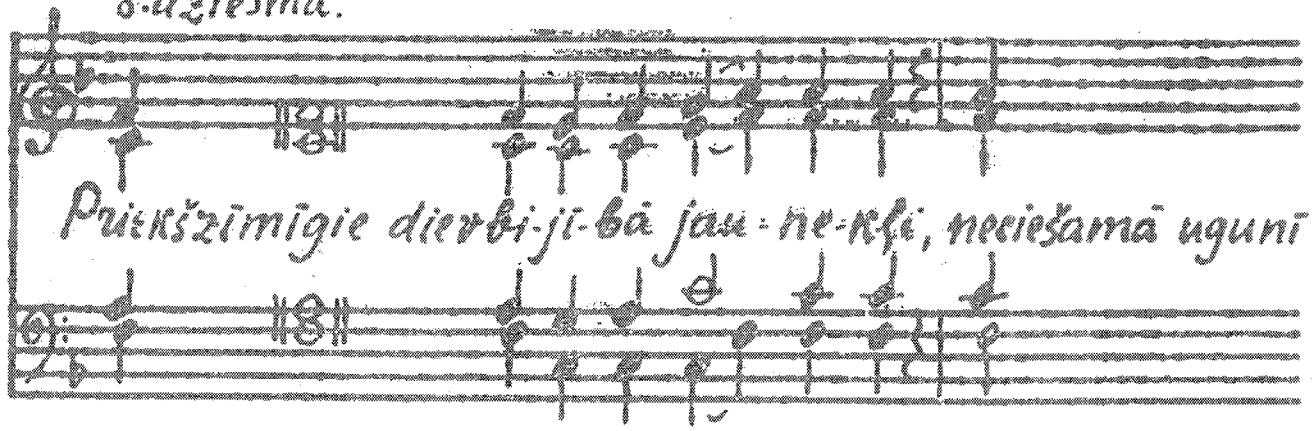

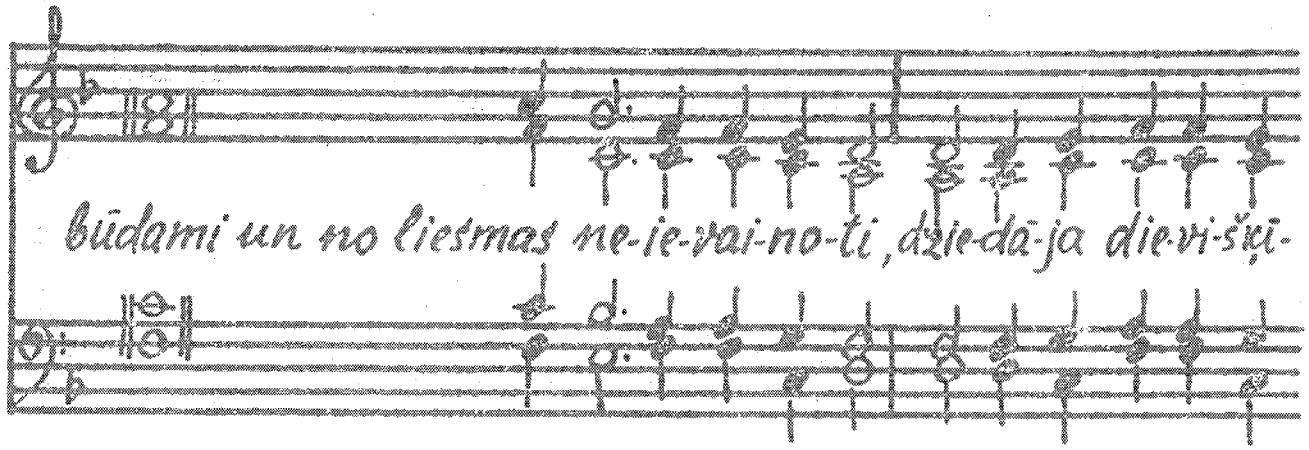

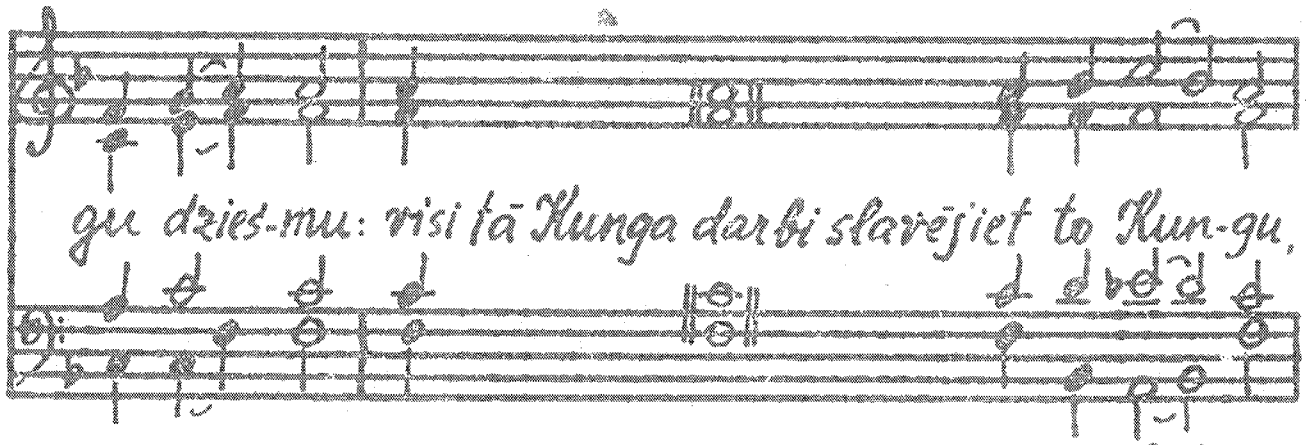

9. dziesma.

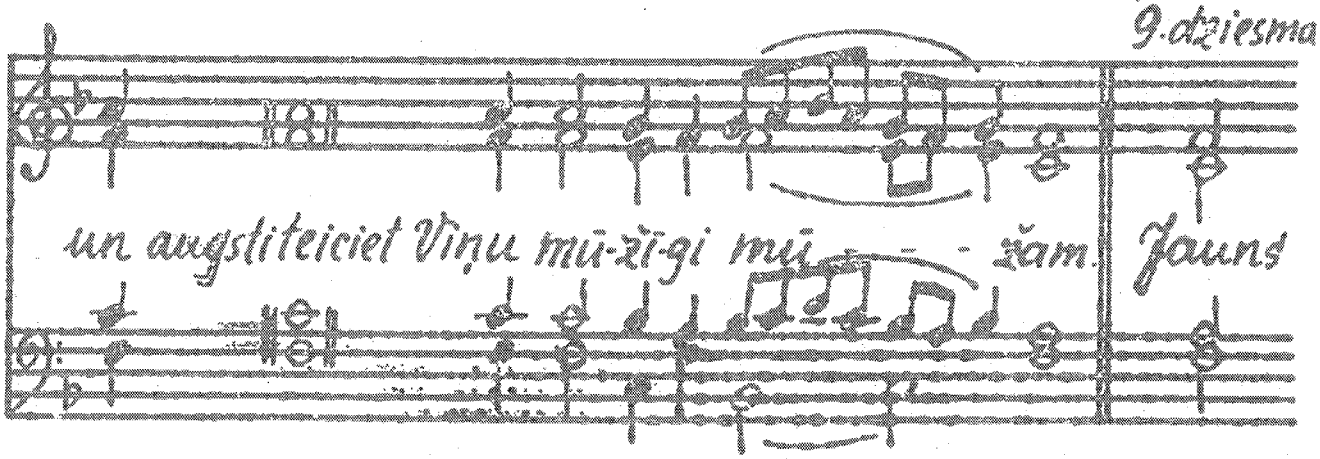

un die-vi-šķīgs brī-nums: Dievs Kungs redzami iet caur

aizvērtajām Jaunavas dur- vīm, bez miesas ieiedams un

ar mie-su iz- ie-dams; tomēr durvis pa-liek aiz-vēr-tas. Vi-

ņu, kā Dieva Māti, mēs aug-sti tei- - cam.

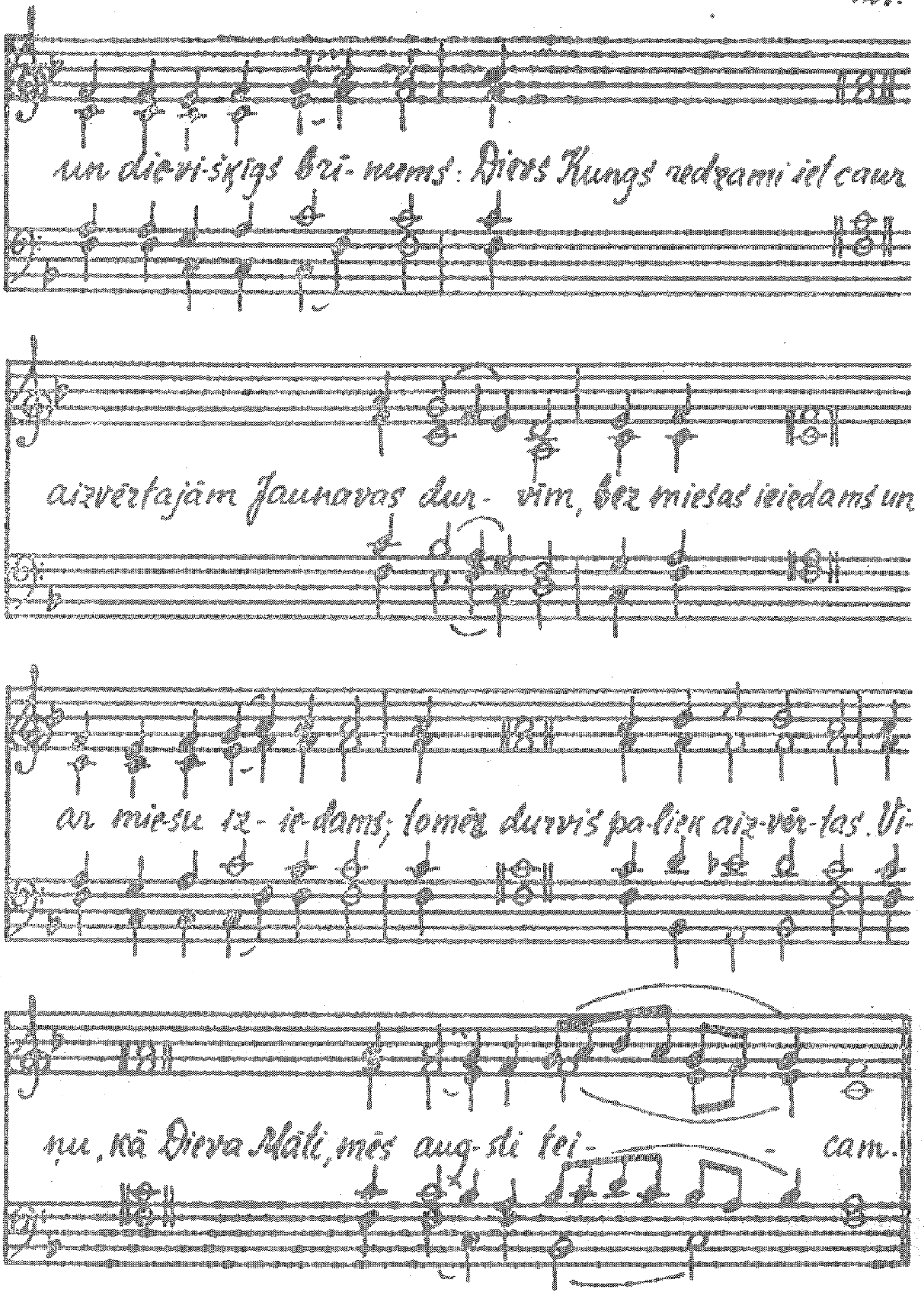

1. dziesma.

4. meldiņš.

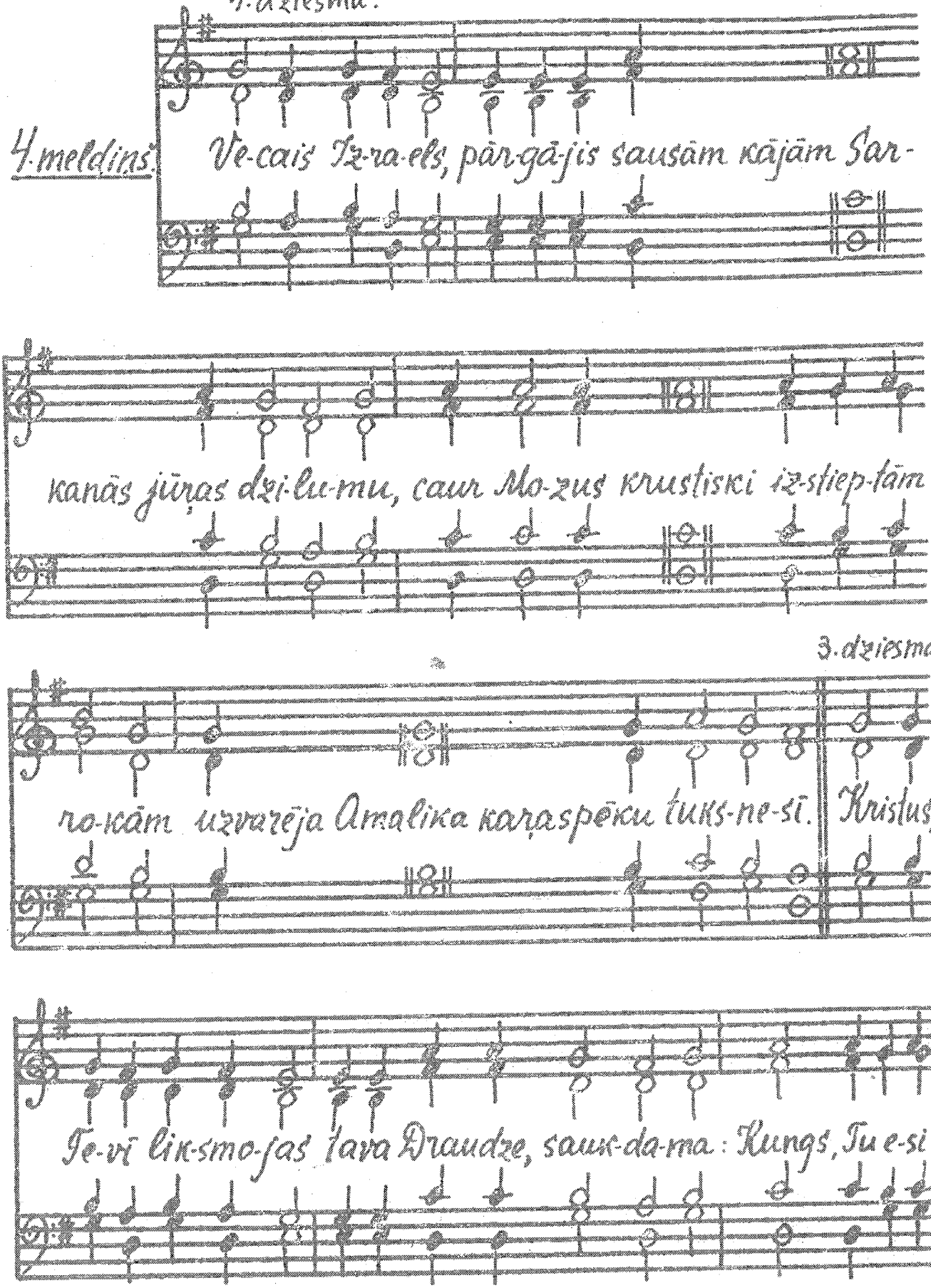

4. dziesma.

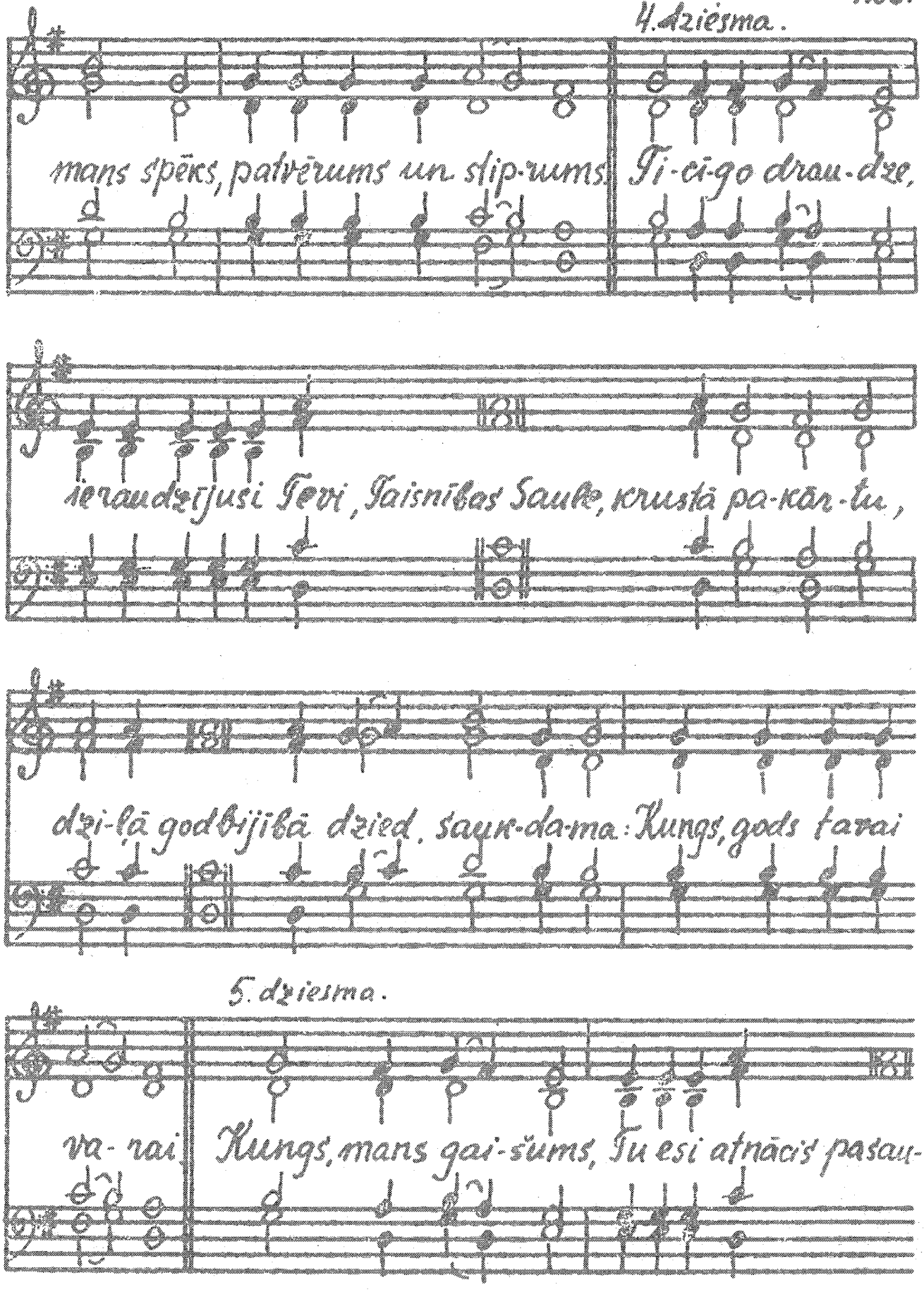
mans spēks, patvērums un stip-rums. Ti-cī-go drau-dze,
ie-raudzījusi Tevi, Taisnības Sauli, krustā pa-kar-tu,
dzi-lā godbijībā dzied, saun-da-ma: Kungs, gods tavai
5. dziesma.
va-rai Kungs, mans gai-šums, Tu esi atnācis pasau-

lē, svētais gai-šums, kas no nezinības tum-sas at-griež tos,

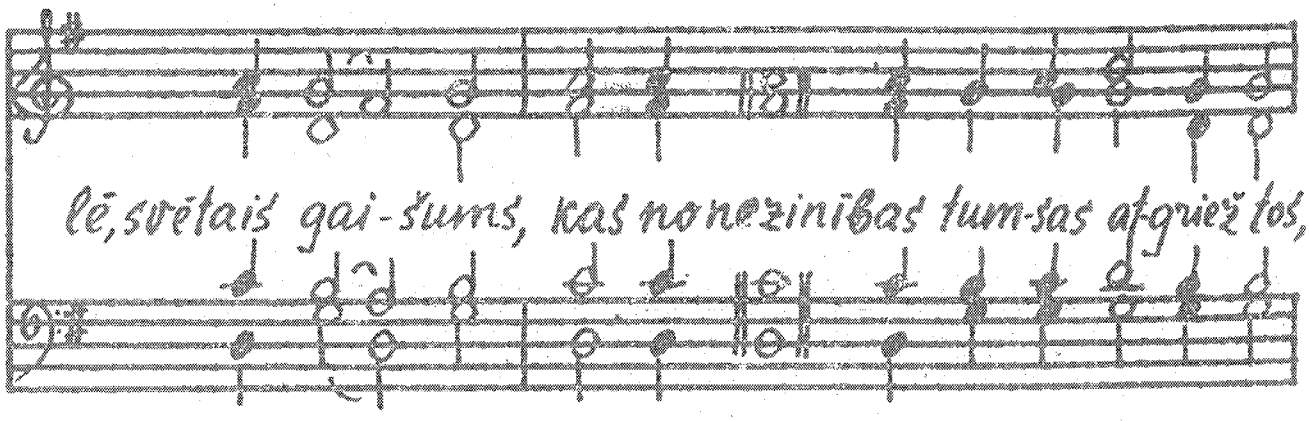

6. dziesma

kas Tevi teic ti-cī-bā. Kungs, es upurēšu Tev ar sla-vas

bal-si, tā sauc uz Tevi Drau-dze, kas žēlastības dēļ no

pagānu upuru a-si-nīm šķī-stī-ta ar asinīm, kas iztecēja

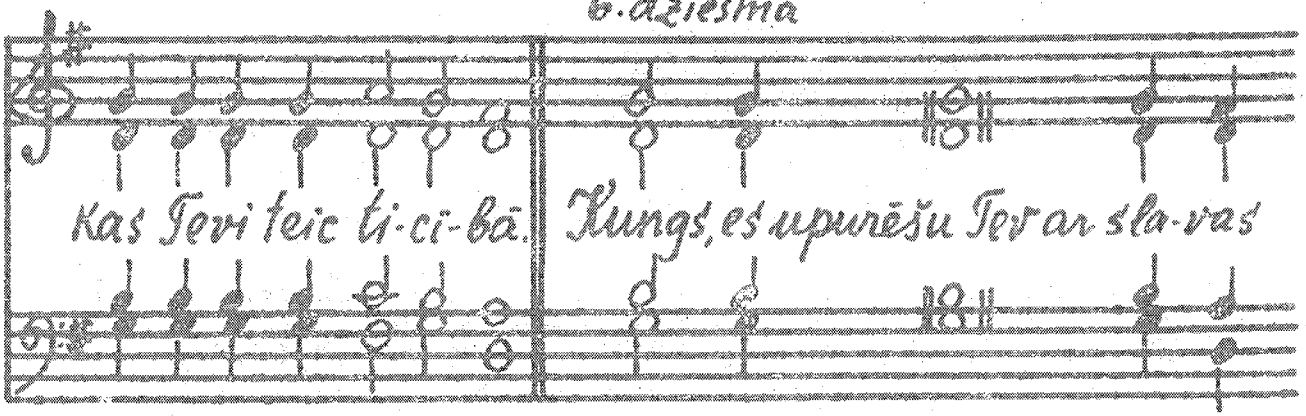

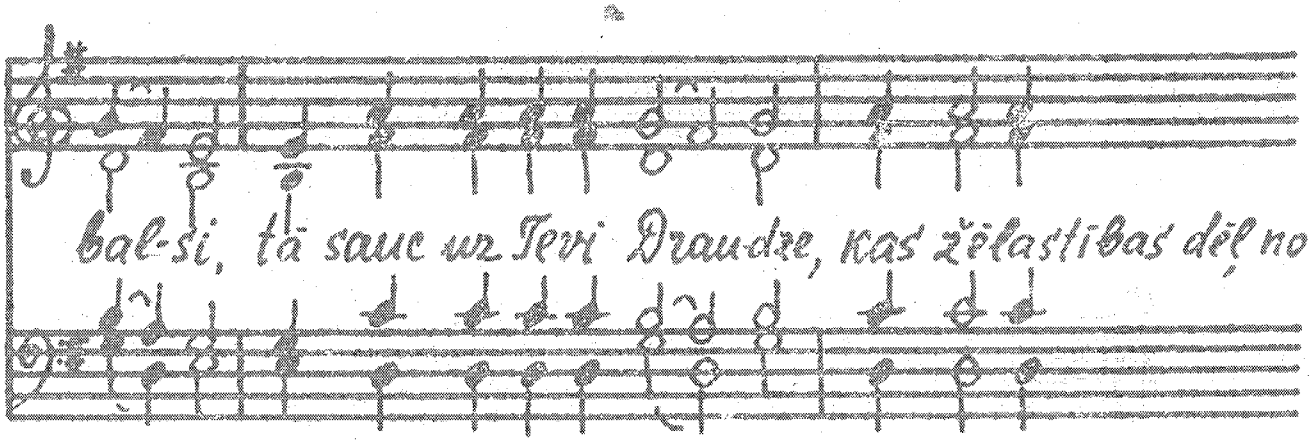

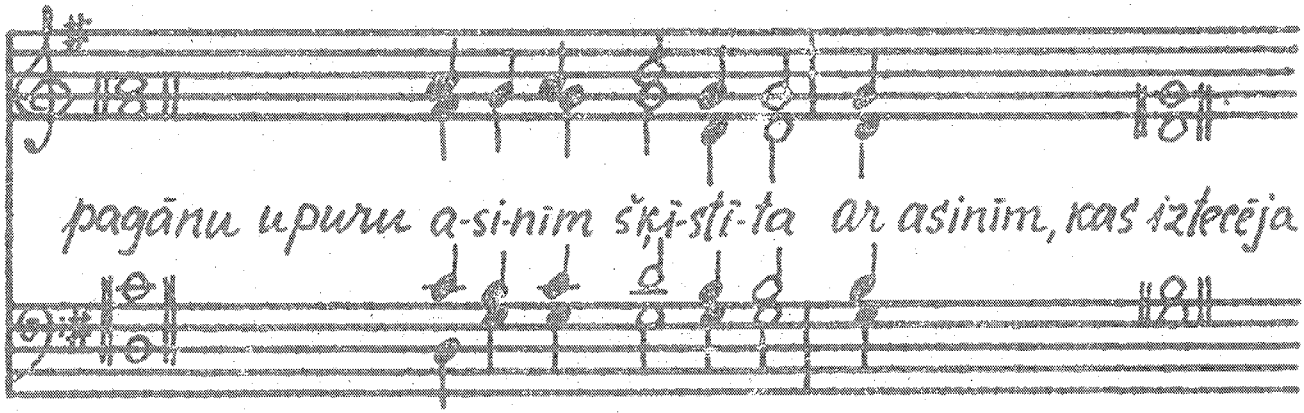

7. dziesma.

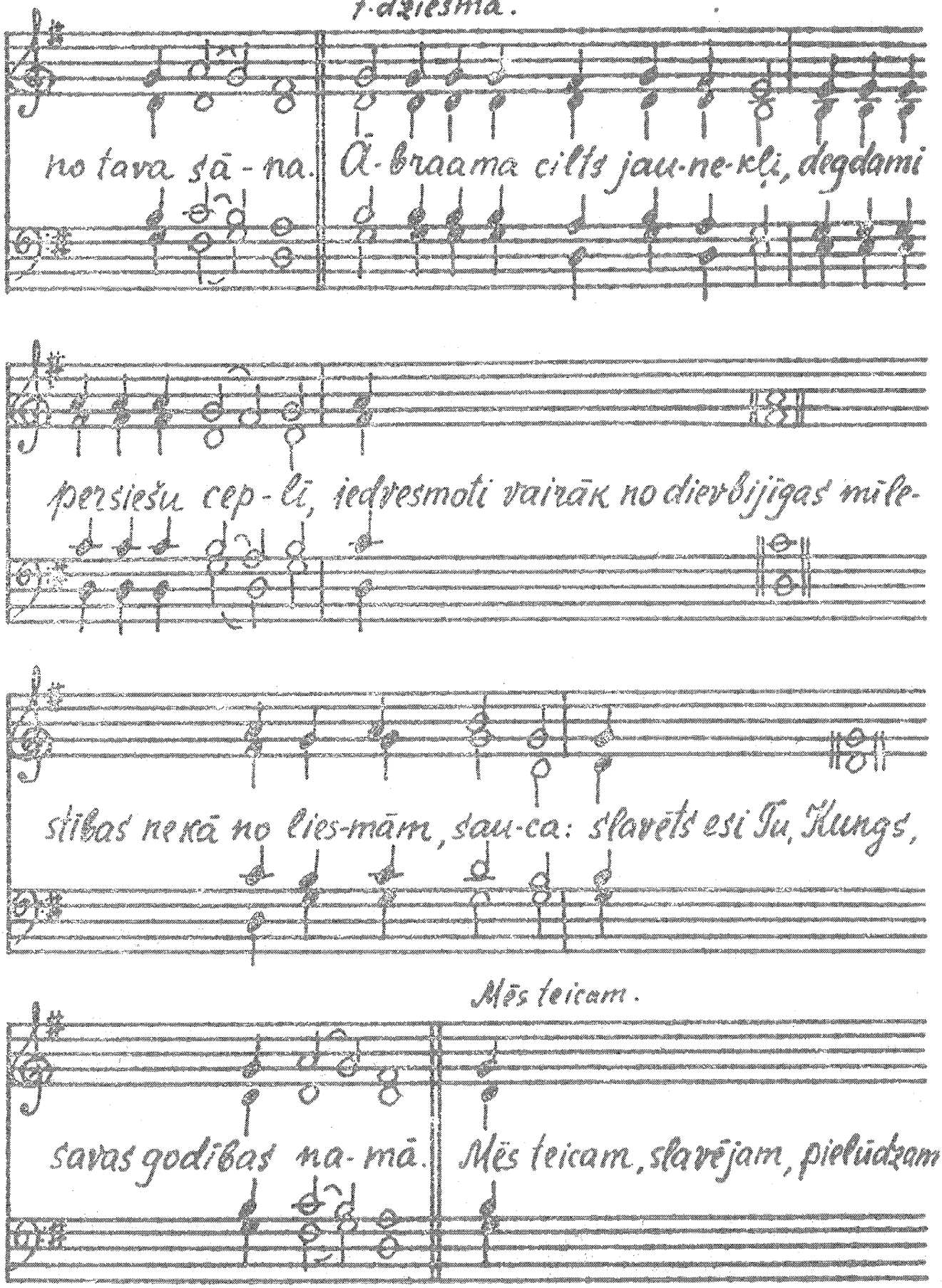
no tava sā-na. Ā-braama cilts jau-ne-kļi, degdami
persiešu cep-ļi, iedvesmoti vairāk no dievbijīgas mīle-
stības nekā no līes-mām, sau-ca: slavēts esi Tu, Kungs,
Mēs teicam.
savas godības na-mā. Mēs teicam, slavējam, pielūdzam

to Kungu, dziedādami un augstiteikdami Viņu mūžīgi mū-žam.

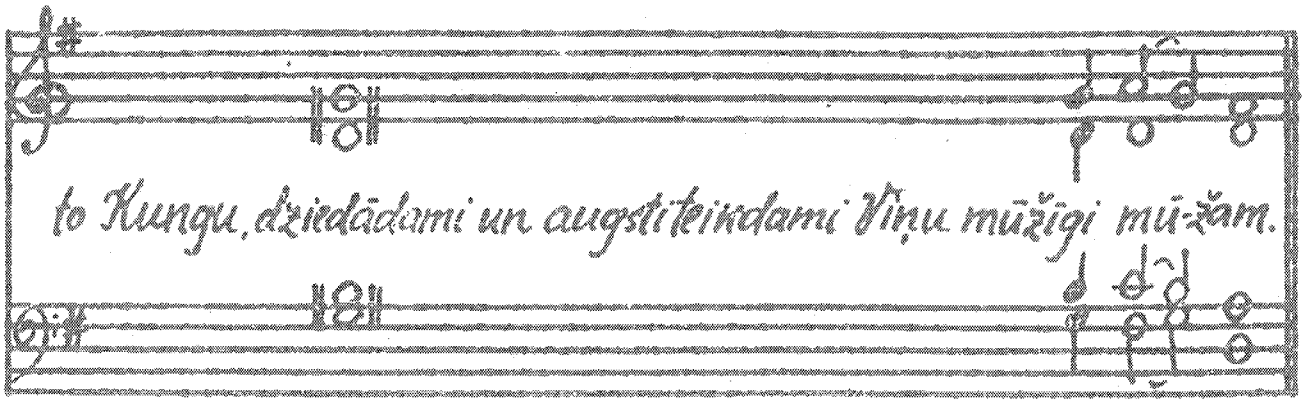

8. dziesma.

Da-ni-els, iz-stie-pis ro-kas, aiz-bā-za bedrē lauvu rīk-les,

un dievbijības cienī-tā-ji jau-ne-kļi, cēlā ti-ku-mā ap-jo-zu-

šies, u-guns spēku nodzēsa, dzie-dā-da-mi: slavējiet to Kun-

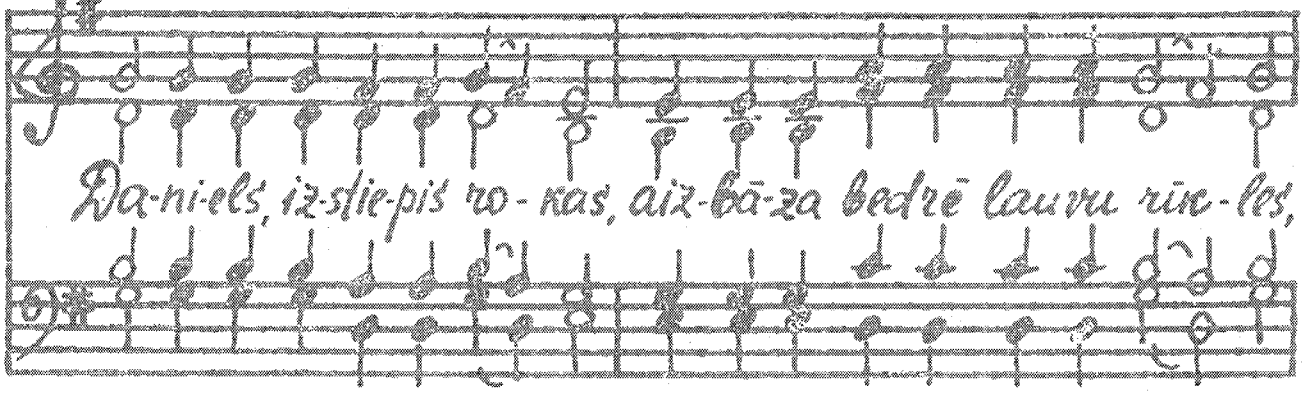

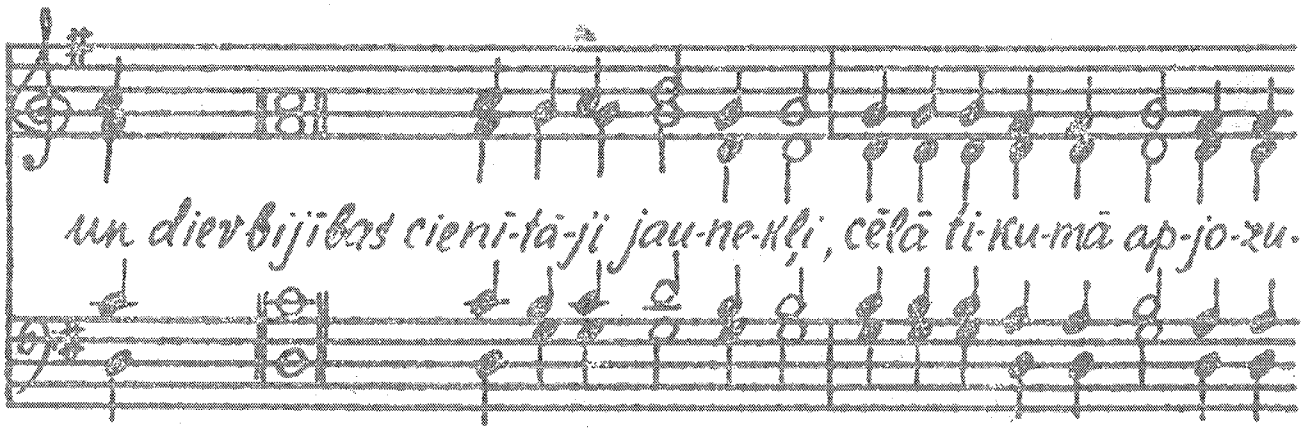

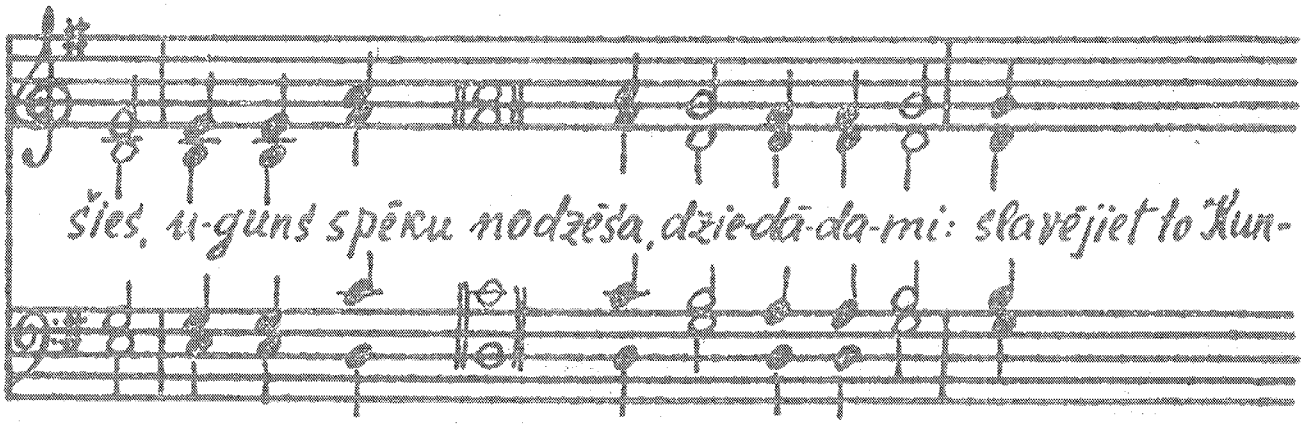

9. dziesma.

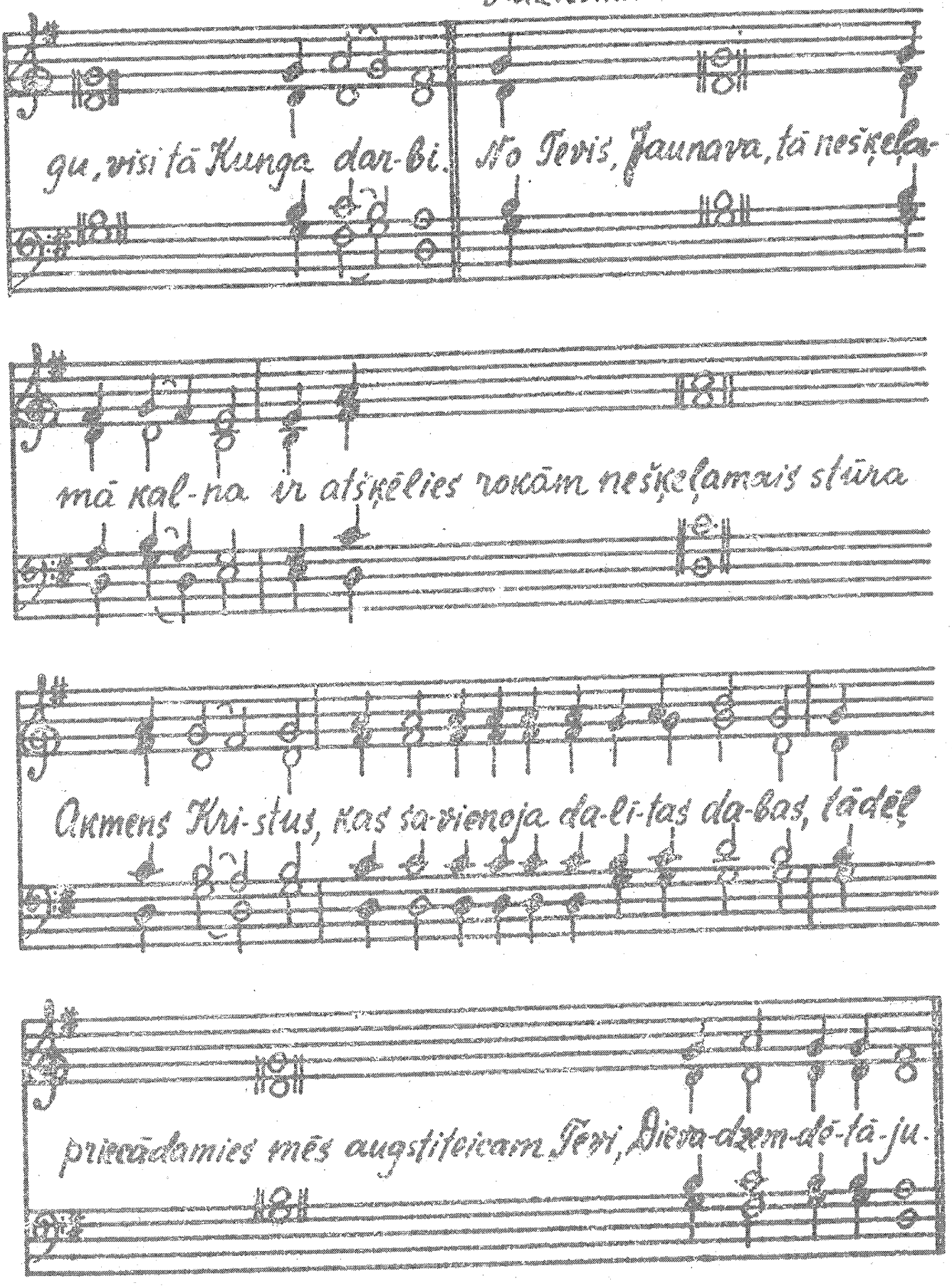
gu, visi tā Kunga dar-bi. No Tevis, Jaunava, tā nešķela-
mā kal-na ir atšķēlies rokām nešķelamais stūris
Amens Kri-stus, kas sa-vienoja da-li-tas da-bas, tādēļ
priecādamies mēs augstīcam Tevi, Dieva-dzem-dē-tā-ju.